

**UNIVERSITY
OF MALAYA**

JlId / Vol15

2022

**JURNAL PENGAJIAN
INDIA**

இந்திய ஆய்வுகள்

**JOURNAL OF INDIAN
STUDIES**

Editor-in-Chief:

Dr. Mohana Dass Ramasamy

Department Editors:

Professor Dr M. Rajantheran (Malaysia)
Dr. Ravindran Maraya (Malaysia)

Editorial Advisory Committee

Dr Riaz Mangrio (Pakistan)
Dr Jeevan Chemeen (Mauritius)
Dr Murugaiyan (Paris)
Dr. Maniyarasan Muniyandi (Malaysia)

2022

Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya
50603 Kuala Lumpur
Malaysia

This journal is published annually

ISSN: 1675-171X/
e-ISSN: 2735-0037

Url: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS>

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்ந்தழ்
(Journal of Indian Studies)

தலைமைப் பதீப்பாசீர்யர்
முனைவர் மோகன தாஸ் இராமசாம்

இந்திய ஆய்வியல் துறையின் கல்வி வளர்ச்சிப்பணியில் ஒரு மைல்கல் இந்திய ஆய்வியல் இதழ். கல்விமான்களும் துறையில் கல்விபயிலும் ஆய்வுமாணவச் செல்வங்களும், பிறரும் தமது சிந்தனைக்கருவில் உதித்த உயர்சிந்தனைகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள தற்போது தடம் வழங்கும் இடமிதுவாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. சிந்தனைமடல்களில் மலர்ந்த அச்சிந்தனைக்கருக்கள் தம்மையும், தம் சமுதாயத்தையும், தம் தேசத்திற்கும் நன்மையைப் பயக்கும் வண்ணம் அமைந்திடுவது மிகைமுக்கியமாகிறது. இக்கருத்துகள் பொதுவில் இரு பணிகளைச் செய்யும்; ஒன்று, தமது கருத்துகளைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள உதவுதல்; மற்றொன்று, தமது கருத்துகளைப் பதிவுசெய்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசெல்லுதல். இவ்விரண்டு செயல்களும் கல்வியுலகில் காலங்காலமாக நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இம்முயற்சி தடைபடுமாயின், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும் ஏதோ ஒரு வகையினில் தடைபடுவதாகவே பொருளாகும்.

இவ்வாண்டிற்கான இவ்விதழ் 12 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்விதழில் காணப்படும் 11 கட்டுரைகளும் பல்வகை ஆய்வுப் புலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வரிசையில் தமிழ் மொழி, மொழியியல், தமிழ் இலக்கணம், சங்க இலக்கியம், நவீன இலக்கியம், பண்பாடு, இந்தியர் வாழ்வியல் மற்றும் மலேசிய தமிழர் வாழ்வியல் என பல்வகைத் தலைப்புகளில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் 9 கட்டுரைகள் தமிழ் மொழியிலும் 2 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆங்கில மொழியிலும் ஒரு கட்டுரை மலாய் மொழியிலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஆய்விதழில் இடம்பெற்றிருக்கும் முதலாவது கட்டுரை, **தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை** ஆகும் இதன் ஆசிரியர் முனைவர் அந்தோணி செல்வக்குமார். தொல்காப்பியம் இன்று தமிழில் கிடைக்கும் முதல் இலக்கண நூல் மட்டுமல்ல, தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடு மிகப் பழமையான ஓர் இலக்கண மரபின் பிரதிபலிப்பும் ஆகும். தொல்காப்பியத்தின் வழி நூலாகக் கருதப்படும் வீரசோழியம் தனியொரு இலக்கணக் கோட்பாட்டின் முதலால் ஆக உள்ளது என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். தொல்காப்பியத்தில் மொழி இலக்கணம் கூறும் எழுத்திகாரத்தையும் சொல்லதிகாரத்தையும் முறையே வீரசோழிய எழுத்திகாரத்தோடும் சொல்லதிகாரத்தோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இவ்விரு இலக்கணங்களிலும் காணும் இலக்கணம் கூறுகளிடையே உள்ள வேறுபாடுகளையும், மரபிலக்கணக் கூறுகளையும் அவற்றின் தனித்தன்மைகளையும் இக்கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டிற்கு மாறாக வீரசோழியம் வட மொழி மரபைத் தழுவின பான்மையும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. தமிழ் மொழியின் தனித்தன்மையினையும் ஒப்பீட்டு மொழியியல் பார்வையின் கீழ் அதன் சிறப்புகளையும் இக்கட்டுரை நமக்கு விளக்கிச் செல்கின்றது.

அடுத்த கட்டுரையின் தலைப்பு, **உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு**. இக்கட்டுரை ஆசிரியர் கு.கமலகிருஷ்ணன் அவர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. வினைமுற்றுச்சொல்லானது இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என முக்காலத்தையும்; தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடப் பெயர்களுடன் வரும் ஒரு முற்றுச்சொல்லானது தெரிநிலை வினையாவும், குறிப்பு வினையாகவும் வந்து முற்றுப்பெறும் தன்மை கொண்டதாகும். பரிமேலழகர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, எச்சம் துணைவினையைக் கொண்டு முற்றாதல் ஆகியன குறித்து இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் விரிவாய் காணலாம். தனித்தன்மை முற்றுச்சொல், பலர்பால் படர்க்கை முற்றுச்சொல், அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்று, செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல், வியங்கோள் வினைமுற்று, அல் ஈற்று வியங்கோள், அகர ஈற்று வியங்கோள், வினையெச்சம் வேறுபல பெயர் பெற்று முற்றாதல், பெண்பால் படர்க்கை வினையெச்சமுற்று, எதிர்கால தன்மைப்பன்மை வினையெச்சமுற்று, உயர்திணைப் பலர்பால்

படர்க்கை தெரிநிலை வினையெச்சமுற்று, வினையெச்சம் வினைகுறிப்பு முற்றாய்த் திரிதல், செய்தெனெச்சம் வினைக்குறிப்போடு முற்றாதால், வினையெச்சம் வினைக்குறிப்பு முற்றாதல் ஆகியன உரையாசிரியர்களின் வழி முற்றுப்பெறும் தன்மையை இனம் காண்பதாக அமைந்துள்ளது.

புஷ்பராணி சுப்ரமணி செல்வன் - மோகன தாஸ் இராமசாமி ஆகியோரின் படைப்பாக இடம்பெறும், தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களில் ஈரிதழ் அடைப்பொலி மற்றும் மருங்கொலி /ஆடொலி மெய்யிணைவருகையும் உயிரொலி இணைப்பும் எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை, இவ்வாய்விற்குத் தேவையான தரவுகள் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'பேரவைக் கதைகள்' சிறுகதை தொகுப்பு நூல்களில் 2000-2016 வரை இடம்பெற்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மொழிக்குப் புதிய வளம்சேர்க்கும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களின் இரட்டிப்பு மெய்யெழுத்துகளைச் சரிசெய்ய உதவும் உயிரொலியின் வருகையைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. ஆங்கில மொழி மற்றும் தமிழ் மொழி இவ்விரண்டும் இரண்டு வெவ்வேறான இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டவை. ஆங்கில மொழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சில இலக்கண விதிகள் தமிழ் மொழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. குறிப்பாக, மெய்யெழுத்து இரட்டிக்கும் விதி ஆங்கில மொழியில் உள்ளது. மாறாகத் தமிழ் மொழி, மெய்யொலிகள் இரட்டிக்கா எனும் விதியைக் கொண்டது. ஆகவே, ஆங்கில மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்குக் கடன் பெறும் சொற்கள் இவ்விரண்டு முரண்பாடான விதிகளில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைக்கு ஆட்படுகின்றது. ஆய்வின் தரவானது, ஆங்கிலக் கடன் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும்போது, தமிழ் இலக்கண விதிக்கு உட்பட்டுச் சில சொற்களும், இலக்கண விதிகளை மீறி சில சொற்களும் சிறுகதை எழுத்துலகில் பயன்பாட்டில் உள்ளது என்பதனை நிரூபிக்கின்றன. இவ்விரண்டு முரண்பாடான விதிகளில், தமிழ் மொழிக்கு ஏற்ப ஒலியன் ரீதியிலான இலக்கண மாற்றங்களைப் பெறும் சொற்கள் மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. கடன்பெறும் சொற்கள் தமிழ் இலக்கண விதிக்கு ஏற்ப மாற்றம் செய்கையில், உயிரொலியின் பயன்பாடும், அதன் தேர்வும் இவ்வாய்வில் கலந்துரையாடப்படுவதோடு, ஒப்திமாலித்தி கோட்பாடு அடிப்படையில் சரியான உயிரொலி தேர்வினையும் வழங்கும் நோக்கில் விளக்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது கட்டுரை, புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் ஆளுமைத் திறம் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் இரா.ஜெய்சங்கர். சங்க இலக்கியத்தில், குறிப்பாக, நற்றிணையில் புலவர் பெயர் தெரியாத 54 நற்றிணைப் பாடல்கள் வழி அப்பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களின் ஆளுமைத்திறம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் இனம் காணப்பட்டுள்ளது. மேலும், புலவர்களின் நோக்கம் வழி ஆளுமை அறிதல், உத்திமுறை வழி ஆளுமை அறிதல் என்ற இரண்டு நிலைகளில் புலவர்களின் ஆளுமைத்திறம் ஆராயப்பெற்றுள்ளது. ஆளுமை பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துகளுடன் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் புலவர்களின் ஆளுமைப்பண்புகள் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

உழவு சார்ந்த பழமொழிகளும் அதன் உட்கருத்துகளும் எனும் கட்டுரை ஐந்தாவது கட்டுரை ஆகும். ஆசிரியர் செ.முருகசரஸ்வதி (முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்) அவர்களால் உருவாக்கம் கண்ட கட்டுரை இதுவாகும். மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான மூல தொழில் விவசாயம். அது எவ்வாறு தொன்றுதொட்டு மக்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது என்பதனை விவரிக்கும் பொருட்டு இக்கட்டுரை விரிவாகம் கண்டுள்ளது. உழவுத் தொழில் சிறப்பாக அமைந்தால்தான் மக்களின் வாழ்வு வளமையாக அமையும். உழவின் பின்னே உலகம் சுழல்கிறது என்பதுபோல் உழவே உலகின் தலையாயத் தொழில். உழவர்களின் சிறப்பை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பல்வேறு பழமொழிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. வேளாண்மை செய்யும் முறைகளை இன்றைய தலைமுறைகள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். உழவில் முன்னோர்கள் கண்ட அனுபவங்களைப் பழமொழிகள்வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. வேளாண்மை சார்ந்த நுணுக்கங்களை அறிந்துகொள்ள பல்வேறு பழமொழிகள் துணைபுரிகின்றன. உழவுத் தொழில் சார்ந்த அத்தனை வழிமுறைகளையும் பல்வேறு பழமொழிகள்வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது எனக் கட்டுரையாசிரியர் விளக்குகின்றார்.

அடுத்த கட்டுரை, தமிழக வரலாற்றுக் காலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் பெண்கல்வி, அ.வி.யாசன் என்பவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுரை இந்துக் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தில் பெண்களின் கல்வியின் நிலை மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை முன்வைக்கிறது. இன்றுவரை இதன் தொடர்பாக விரிவான ஆராய்ச்சி

எதுவும் செய்யப்படாததால் இந்தக் கட்டுரை அத்தகைய தேவையைப் பூர்த்திச் செய்கிறது. பெண்களும் சமூக கட்டமைப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள். அவற்றுடன் சேர்ந்து, வளர்ந்து வரும் கல்வியானது சமூக அடித்தளத்தை ஆதரிக்கும் மேலோட்டமான செயல்பாடாக மாறுகிறது. தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக் காலக்கட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்து சமுதாயப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சியையும், பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கினைக் கொண்டது இந்த விளக்கமுறை ஆய்வு. பகுப்பாய்வு, ஒப்பீடு மற்றும் வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு சங்க காலம் முதல் விஜயநகர காலம் வரையிலான பெண்களின் கல்விநிலையை எடுத்துக் கூறுவதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

தொடரும் கட்டுரையின் ஆசிரியர்கள் சிவம் தமிழ்ச்செல்வம் மற்றும் மு. இராசேந்திரன் ஆவர். 2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு-இந்தியர்கள் ஒரு பார்வை எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை 2021 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட "2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு" முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. மொத்த மலேசிய மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையில் ஏற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், மூன்றாம் பெரிய இனத்தவர்களாக இருக்கும் இந்திய சமூகத்தின் எண்ணிக்கை படு வீழ்ச்சியைச் சந்தித்துள்ளது. நாட்டு மக்கள் வளப்படுத்துக்கு அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்படும் கொள்கைகள் அனைத்தும் மக்கள் தொகை தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே விளங்குவதால் இந்தச் சரிவு சிறுபான்மை இனத்தவரின் சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நிலைநாட்டுவதில் பெரும் சவாலை எதிர்நோக்க நேரிடும். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் மாநில வாரியாக மலேசிய இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை, சரிவுக்கான காரணம், இதனால் இந்தியர்கள் எதிர்நோக்கவிருக்கும் சவால்களை அலசி ஆராயும் நோக்கத்தை இந்தக் கட்டுரை கொண்டுள்ளது. அதனை கட்டுரை ஆசிரியர்கள் சரிவரச் செய்துள்ளனர் எனலாம்.

மலேசியத் தமிழுக்கான தரவகத் தேவை எனும் கட்டுரைசெள மெங் ஹ்வாட் மற்றும் இளந்தமிழ் மருதை அவர்களால் உருகாப்பட்டுள்ளது. தரவக மொழியியல் என்பது மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட "நிகழ் நேரத்" (real time) தரவுகள், தரவுத்தளங்களில் கணினிமயமாக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் மொழியியல் ஆய்வு ஆகும். இது மொழிப் பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான துல்லியமான ஆய்வுகளுக்குப் பெரும் துணையாகும். இது தரவக அடிப்படையிலான ஆய்வு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மலேசியத் தமிழ்த் தரவக ஆராய்ச்சியின் முதல் கட்டுரையாக விளங்கும் இக்கட்டுரை தரவகச் சேகரிப்பின் அடிப்படையை விளக்கி, மலேசியத் தமிழுக்கான தரவகத் தேவையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

கவியரசு கண்ணதாசன் பாடல்களில் இலக்கியக் கூறுகள்: ஒரு பார்வை எனும் கட்டுரையினை, இரவிந்திரன் மாரையா மற்றும் கஸ்தூரி இரவிந்திரன் ஆகியோர் படைத்துள்ளனர். கவிகளுக்கெல்லாம் அரசனான கண்ணதாசன், இலக்கிய உலகில் அழியாத் தடம் பதித்த கவிஞர்களின் வரிசையில் தனக்கென ஓர் உன்னதமான இடத்தைப்பிடித்த தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். 'காட்டுக்கு ராஜா, சிங்கம். கவிதைக்கு ராஜா, கண்ணதாசன்!' இது பெருந்தலைவர் காமராஜர் கண்ணதாசனைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய வரிகள். 'நான் நிரந்தரமானவன், அழிவதில்லை. எந்த நிலையிலும் எனக்கு மரணமில்லை' என்பது கவிச்சக்கரவர்த்தி கண்ணதாசன் தானே கர்வத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வரிகள். அமராவதிபுதூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் வெறும் எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்த இவரின் படைப்புகளின் பட்டியல் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. தமிழ்த்தாய்க்குக் கிடைத்தற்கரிய எல்லாத் தமிழ்ப்புலமையையும் கண்ணதாசன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே வழங்கிவிட்டால் போலும், அவரது பாடல்கள் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. ஆகவே, கவியரசு கண்ணதாசன் எழுதிய பாடல்களில் இருக்கும் இலக்கியக் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கே இந்த ஆய்வு எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் சுந்தரராஜன் அவர்களின் படைப்பாக, **தொல்காப்பிய ஒலியியல் முழுமை நிலைப்பாடுகள்** எனும் தலைப்பிலான முழுமை ஆய்வு (Tolkāppiyar's Treatise on Phonetics: A Detailed Study) ஒன்றை வழங்கியுள்ளார். சுமார் 2100 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொல்காப்பியர் உரைத்த ஒலியியல் பற்றிய விரிவான தகவல்களை வழங்குவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். தமிழின் ஒலியியலை எந்த வகையிலும் முறையாகத் தமிழ் மொழியில் பார்ப்பதற்கில்லை. அதற்கு எதிர்மறையாக, இந்த ஆய்வு மொழியியல் கண்ணோட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழ் ஒலிப்பு பண்புகள், ஒலியியல் தன்மைகள் ஆகியவற்றின் விரிவான பார்வையை வழங்கியுள்ளது. ஒப்பீடுகையில், இலக்கணக் கணக்கீடு மற்றும் மொழியியல் குறிப்புகள் தமிழ் ஒலிப்பு முறை மற்றும் அதன்

பொருத்தம் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை வழங்க முடியும், என்பதனை இவ்வாய்வு உறுதிப்படுத்தி உள்ளது. மிகவும் நேரத்தியான முறையில் ஆய்வு மனப்பாங்குடன் உருவாக்கப்பட்ட கட்டுரையாக இது திகழ்கின்றது.

கௌதிலியாவின் அர்த்தசாத்திரத்தில் பொருளாதார மேலாண்மைகள் (Strategic Financial Management in Kautilya's Arthashastra) எனும் தலைப்பில் வினோத் நல்லிசாமி மற்றும் மு. இராஜேந்திரன் அவர்கள் கட்டுரை படைத்துள்ளனர். அர்த்தசாஸ்திரம் பெரும்பாலும் ஒரு நிர்வாக கையேடாக இருப்பதால், கௌதிலியா அர்த்தசாஸ்திர நூலில் நிதி நிர்வாகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைத் தொடுவதில் ஆச்சரியமில்லை. இந்தக் கட்டுரையில், ஸ்டேட் கிராஃப்ட் பற்றிய இந்தப் பண்டைய இந்திய கட்டுரையின் வசனங்களில் உள்ள நிதி நிர்வாகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும், நவீனக் தொழில்முனைவர் காலக்கட்டச் சூழலில் அவற்றின் பொருத்தத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்ய ஆசிரியர் ஹெர்மெனியூடிக் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். மேலும், கட்டுரையின் மூலோபாய தன்மைக் காரணமாக அர்த்தசாஸ்திரத்தில் நிதி நிர்வாகத்தின் இந்த அம்சங்கள் மூலோபாய நிதி மேலாண்மைக்கு முன்னோடியாக இருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆசிரியர் மணியரசன் முனியாண்டி அவர்களின் படைப்பாக இடம்பெற்றிருப்பது நிறைவுக் கட்டுரையான, **ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவர்களிடையே மொழி மாற்று மனப்போக்குநிலை** (Amalan Kod Switching Dalam Kalangan Siswa Pendidik Pengajian Tamil di Sebuah Ipgk)ஆகும். கோட்-ஸ்விட்சிங் என்பது ஒருவரின் சொந்த மொழியில் வெளிநாட்டு மொழியைப் பயன்படுத்துவதை மாற்றும் ஒரு நிகழ்வு ஆகும். இந்த நடைமுறை இருமொழி சமூகத்தில் பொதுவானது என்றாலும், தேசிய தமிழ் வகைப் பள்ளிகளில் (SJKT) அல்லது தேசியப் பள்ளிகளில் (SK) தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படும் தமிழ் கற்கைகள் (PT) மாணவர்களிடையே இது ஏற்பட்டால் அது மொழிப் பிரச்சனையாகக் கருதப்படுகிறது. தொழில் பயிற்சித் திட்டத்தின் (நடைமுறை) இரண்டாம் கட்டத்தின் போது, கூகுள் மீட் மூலம் தமிழ் மொழி வகுப்பை ஒத்திசைவாக நடத்தும் போது, PT கற்பிக்கும் மாணவர்களின் பேச்சில் எந்தக் குறியீடு மாற்றும் நடைமுறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன என்பதைக் கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வு, இறுதி தவணை முதல் தமிழ் பாடம் கற்பிக்கும் 17 ஆசிரிய மாணவர்களிடையே தரமான முறையில் நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் தரவு கண்காணிப்பு மற்றும் நேர்காணல் நுட்பங்கள் மூலம் பெறப்பட்டது. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் சுமார் 288 ஆங்கில 'கோட் ஸ்விட்சிங்' மற்றும் மொத்தம் 34 மலாய் 'கோட் ஸ்விட்சிங்' ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியது கண்டறியப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் தமிழ் மொழிக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், நல்ல தமிழைக் கையாள் உந்துதல் வழங்கும் அடிப்படையில், எதிர்காலத்தில் தமிழ் மொழிக் கல்வியின் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்திருக்கும் என எதிர்பார்ப்புடன் ஆசிரியர் நிறைவு செய்திருக்கிறார். . இந்திய ஆய்விதழ் புதிய உத்வேகத்துடன் வளர, இந்த 15-ஆவது ஆய்விதழ் தடம் அமைத்துள்ளது. தமிழ்ச் சிந்தனைகளுக்கும் இந்தியச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமளிக்கும் வண்ணம் இவ்விதழ் தமிழ்-ஆங்கிலம் என இருமொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளது. தமிழர் மற்றும் இந்திய வம்சாவளியினர் என இருசாராரது மொழி, இலக்கியம், கலைகலாச்சாரம், சமயம், பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல், சித்தவைத்தியம் என பல்நிலைச் சிந்தனைகளையும், உலக மொழிகள் பிறவற்றுடன் இணைத்து எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இவ்விதழ் பிரசுரித்துள்ளது. தமிழரின் சிந்தனைச் சிறப்புகளையும் சித்தாந்தங்களின் சிறப்புகளையும் வெளியுலகிற்குக் காட்டும் வண்ணம் இவ்விதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் இருப்பதையும் ஆற்றின் ஆய்வுத்தரமும் இனிவரும் காலங்களில் மிகுவாக உறுதிசெய்யப்படும்.

கடந்த 2019 முதல், இந்திய ஆய்விதழ் மின்னியல் ஆய்விதழாகவும் பதிவேற்றம் கண்டுள்ளது. இதன்வழி உலகெங்கங்கும் இருக்கும் தமிழ்-இந்திய ஆர்வலர்கள் இம்மடலினைப் பயன்படுத்தும் நிலைக்கு வாய்ப்புகள் உருவாகியுள்ளது. எனினும், முன்னர் 10 ஆண்டுகளாகத் தடைபட்டு இருந்த இதன் வெளியீட்டுத் தடையினைக் களைந்து, கல்வியுலகில் புதிய பரிணாமத்தில் வளர மீண்டும் மலர்ந்த இவ்விதழின் இளமை எக்காரணத்திற்காகவும் என்றென்றும் இழக்காமல் காக்க எம் துறையினர் பெருஞ்சிரத்தையைச் செலுத்துவர் என எதிர்பார்க்கின்றேன்; நாம் வீழ்ந்தாலும் தமிழ் வளரவேண்டும் என்பதனைச் சொல்லினால் அல்லாமல் செயலில் பதித்துச் செயல்படுத்துவோமாக.

இவ்விதழில் வெளிப்படுத்தப்படும் கட்டுரைக் கருத்துகள் பதிப்பாசிரியர் குழுவின் கருத்துகளாகவோ இந்திய ஆய்வியல் துறையின் கருத்துகளாகவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் மேற்பார்வையில் இயங்கும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் அறக்கட்டளை வாரியம் இவ்விதழ் வெளிவருவதற்கான மானியத்தினைக் கடந்த காலங்களில் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. எனினும், அத்துணைமைச் செயல்பாடு கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் இவ்வாய்விதலின் வெளியீடு தடைபெறா வண்ணம் மின்னிதழாக மறுபிரவாகம் பெற்றுள்ளது. இம்முயற்சி இவ்வாய்விதல் பரந்த தமிழ் உள்ளங்களைச் செவ்வனே சென்றடையுமென நம்புகின்றேன்.

இக்கன்,
முனைவர் மோகன தாஸ் ராமசாமி
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
இந்திய ஆய்வியல் துறை
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
அக்டோபர் 2022.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்வுகள்
(Journal of Indian Studies)

Chief –in- Editor
Dr Mohana Dass Ramasamy

Jurnal Pengajian India merupakan sebuah jurnal tahunan yang diterbitkan oleh jabatan Pengajian India, Universiti Malaya.

Jurnal ini bertujuan untuk menyediakan wadah bagi menerbitkan hasil penyelidikan yang dijalankan oleh barisan tenaga pengajar di Jabatan Pengajian India.

Jurnal ini menerima artikel berbentuk ilmiah ditulis dalam Bahasa-bahasa Tamil, Bahasa Malaysia dan Inggeris untuk penerbitan.

Harus ditegaskan bahawa dapatan dan pandangan dikemukakan dalam bentuk artikel-artikel yang diterbitkan tidak semestinya merupakan pendapat editor mahupun barisan pengarang atau Jabatan Pengajian India.

Penerbitan jurnal ini dibiayai oleh peruntukan dari Tabung Amanah All-Malaya Nattukkottai Chettiyar yang diselenggara di bawah Timbalan Naib Canselor (Akademik & Antarabangsaan) Universiti Malaya.

Journal of Indian Studies is an annual journal published by the Department of Indian Studies, University of Malaya.

The aim of the journal is to provide a channel for the publication of research works carried out by the teaching staff in the Department of Indian Studies.

Language used in this journal are Bahasa Malaysia, Tamil and English.

Views expressed in the articles are not necessarily the view of the Editorial Board or the Department of Indian Studies.

Publications of this journal is financed by a grant from the *All-Malaya Nattukkottai Chettiyar Endowment Fund*, administered by the University of Malaya in the past.

Jurnal Pengajian India
இந்திய ஆய்ந்தழ்
(Journal of Indian Studies)

Jlud/Vol. XV

2022

உள்ளடக்கம்	பக்கம்
ஆசிரியர் உரை	ii-vii
உள்ளடக்கம்	ix-x
1. தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை	
• அந்தோணி செல்வக்குமார் / Anthony selvakumar	1-19
2. உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு	
• கு.கமலகிருஷ்ணன் / K.Kamalakrishnan	20-33
3. தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களில் ஈரிதழ் அடைப்பொலி மற்றும் மருங்கொலி /ஆடொலி மெய்இணைவருகையும் உயிரொலி இணைப்பும்	
• புஷ்பராணி சுப்ரமணி செல்வன் / Selvarani Subramaniam & மோகன தாஸ் இராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy	34-40
4. புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் ஆளுமைத் திறம்	
• இரா.ஜெய்சங்கர் / R. Jayashankar	41-46
5. உழவு சார்ந்த பழமொழிகளும் அதன் உட்கருத்துகளும்	
• செ.முருகசரஸ்வதி / S. Muruga Saraswathy	47-55
6. தமிழக வரலாற்றுக் காலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் பெண்கல்வி	
• அ.வியாசன் / A. Viyaasan	56-62
7. 2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு: இந்தியர்கள் ஒரு பார்வை	
• சிவம் தமிழ்ச்செல்வம் / Sivam Tamilselvam & மு. இராசேந்திரன் / M.Rajentheran	63-69
8. மலேசியத் தமிழுக்கான தரவகத் தேவை	
• செள மெங் ஹுவாட் / Chau Meng Huat & இளந்தமிழ் மருதை / Elanthamil Marutai 70-78	
9. கவியரசு கண்ணதாசன் பாடல்களில் இலக்கியக் கூறுகள்: ஒரு பார்வை	
• ரவிந்திரன் மாரையா / Ravindaran Maraya & கஸ்தூரி ரவீந்திரன் / Kasturi Raveendran	79-85
10. Tolkāppiyar's Treatise on Phonetics: A Detailed Study	
• D. Sundararaj	86-108

11. Strategic Financial Management In Kautilya's Arthashastra 109-114)
 - Venoth Nallisamy L
& Rajantheran Muniandy 109-114
12. Amalan Code Switching Dalam Kalangan Siswa Pendidik Pengajian Tamil
Di Sebuah Ipgk
 - Maniyarasan Muniandy 115-122

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை

அந்தோணி செல்வக்குமார் / Antony Selvakumar,
தமிழ்த் துறை / Department of Tamil, Nazareth Margoschis College
பிள்ளியன்மனை, தூத்துக்குடி / Pillianmanai, Thoothukudi
tamilantoskumar@gmail.com / ORCID ID: 0060-0003-2617-7974

Manuscript received 16 March 2021

Manuscript accepted 30 April 2021

Abstract

Tolkappiyam is the first grammar book that available in Tamil today. The grammatical theory of this book is a reflection of a very old grammatical tradition. This book is said to be a grammatical reference book. Considered as the affiliated book of Tolkappiyam, Veeracholiyam is the first book of a unique grammar theory heritage. When we compare the writing and lexicon of language grammar in Tolkappiyam with the lexicon of Veeracholiyam, respectively, the differences between the grammatical elements were so obvious. This study is aimed to display the uniqueness of these two grammar books. It is also pointed out that Veeracholiyam adopted the vernacular tradition as opposed to the northern language tradition.

Keywords

Thaththiyam, Koli, Thuvigu, Thavanthuvam Vithiyaregam, Thiththaralam, Thumantham, Thovantham, Karithakkaritham, Etharetham, Thiththaralan, Pakuviriki Uthaththam, Subpirathiyam.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொல்காப்பியம் இன்று தமிழில் கிடைக்கும் முதல் இலக்கண நூல். இந்நூலின் இலக்கணக் கோட்பாடு மிகப் பழமையான ஓர் இலக்கண மரபின் பிரதிபலிப்பாகும். இந்நூல் வழிநூல்களென்றும் சார்பு நூல்களென்றும் கூறுப்படுவன ஆகும். தொல்காப்பியத்தின் வழி நூலாகக் கருதப்படும் வீரசோழியம் தனியொரு இலக்கணக் கோட்பாட்டின் முதலூல் ஆக உள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் மொழி இலக்கணம் கூறும் எழுத்திகாரத்தையும் சொல்லதிகாரத்தையும் முறையே வீரசோழிய எழுத்திகாரத்தோடும் சொல்லதிகாரத்தோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இவ்விரு இலக்கணங்களிலும் காணும் இலக்கணம் கூறுகளிடையே உள்ள வேறுபாடுகளையும், மரபிலக்கணக் கூறுகளையும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டிற்கு மாறாக வீரசோழியம் வடமொழி மரபைத் தழுவிய பான்மையும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

தரவுச்சொற்கள்

தத்திதம், கோளி, துவிகு, துவந்துவம், வித்யாரிலக்கணம், திகந்தராளம், துமந்தம், துவாந்தம், காரிதக் காரிதம், இதரேதரம், திகந்தராளம், பகுவிரீகி, உதாதம், சுப்பிரத்தியம்,

முன்னுரை

வீரசோழியம் ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டது. இது ஐந்திலக்கண மரபின் முதலாவது இலக்கண நூல் ஆகும். இதனை இடைக்கால மொழிச் சூழலை மிகத் துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கணக் கண்ணாடி என்று கூறலாம். ஓர் இலக்கணத்தின் வருணனைப் பண்பிற்கு மேலாக ஒப்புமைப் பண்பையும் வீரசோழியத்தில் காணலாம். ஏனைய தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. இத்தகைய அரிய நூலான வீரசோழியத்தை தொல்காப்பியத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகிறது.

எழுத்திகாரம்

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் எழுத்திகாரம் எழுத்து, புணர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் விளக்குகிறது. தொல்காப்பிய எழுத்திகாரம், நூன்மரபு, மொழிமரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என்னும் ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. வீரசோழியம் எழுத்திகாரத்தின் ஒரே இயலாகச் சந்திப் படலத்தை மட்டுமே கொண்டது. தொல்காப்பியம் சந்திப் படலத்தை மட்டும் கொண்டது. தொல்காப்பியம் நூன் மரபு, மொழி மரபு, ஆகிய இயல்களில் கூறும் எழுத்து பற்றிய கருத்துகளை வீரசோழியம் முதலாவது ஐந்து நூற்பாக்களில் சுருக்கிக் கூறுகிறது. பிறப்பியலை ஒரே நூற்பாவிலும் (6) புணரியலில் 22 நூற்பாக்களிலும் கூறுகிறது. வீரசோழியத்தின் சந்திப் படலத்தை எழுத்து, சந்தி என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

எழுத்து பற்றி முரண்பட்ட கருத்துகள்

முதலெழுத்து சார்பெழுத்து என்னும் பாகுபாடு வீரசோழியத்தில் வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை. தொல்காப்பியம்,

“எழுத்நென்படுவ
அகரமுதல்
னகர விறுவாய் முப்பஃதென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே” - (தொல்.எழுத்து. நூற்பா 1)

என்பர்.

வீரசோழியர் தமிழ் எழுத்துகள் என அறிந்தவன்றறை எல்லாம் மூன்று அளவை விதிகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தமிழ் நெடுங்கணக்கு வரிசைமுறை
2. எழுத்தின் பிறப்பு முறை
3. எழுத்தின் மாத்திரையளவு

தமிழ் நெடுங்கணக்கு வரிசை முறையைப் போற்றித் தமிழ் எழுத்துகளை எல்லாம் உயிரெழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் என வகுக்கிறார். வீரசோழியர்.

“அம்முன் பன்னிரெண்டாவிகளான
கம்முன் பிறந்த பதினெட்டு மெய்” - (வீரசோழியம்.நூற்பா.1)

ஆய்த எழுத்து

ஆய்தவெழுத்தை உயிரெழுத்துகளும், மெய்யெழுத்துகளும் நடுவில் வைத்து, “நடுவாய்தம்” என்கிறார் வீரசோழியர்.

மூவினம்

பிறப்பு முறை என்னும் அளவை விதியால் மெய்யெழுத்துகளை இடையினம், மெல்லினம், வல்லினம், என வகுக்கிறார் வீரசோழியர்.

இடையா முறிந்தன யமமுதலாறும்
ங் ஞுண நமன வென்று செறிந்தன மெல்லினம்

செப்பாத வல்லினம் (1)

.....பிணைந்த வர்க்கம்
மறுவது வல்றொற்று மெல்லொற்று மாம் (2)

வல்லாற்றும் மெல்லாற்றும் இணைந்து வரும் வர்க்க எழுத்தையும் பிறப்புமுறை அடிப்படையால் வீரசோழியர் வகுத்துக் காட்டுகிறார்.

க	ங
ச	ஞ
ட	ண
த	ந
ப	ம

என்பன பிணைந்த வர்க்கங்களாகும். வன்மையில் வர்க்கத்து எனவும் 'வர்க்கம்' எனவும் வீரசோழியம் மரபினைப் பின்பற்றிக் கூறுகிறது. இவ்விரு எழுத்துகளின் பிறப்புமுறை ஒன்றே. வல்லொற்றுப் பிறக்கும்போது வாயினுள் அடைபடும் மூச்சு வாய்வழியே வெளியேறுவதும் இவ்வாறு அடைப்படும் மூச்சு மூக்கறையினுள் சென்று நாசித்துவாரங்கள் வழியே வெளியேறுவதும் மட்டுமே இவ்விரு எழுத்துகளின் பிறப்பு முறையில் காணப்படும் வேற்றுமை ஆகும்.

நெடுங்கணக்கு வரிசையில் கூறிய உயிரெழுத்துகளை அவை ஒலிக்கும் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து எனப் பிரிக்கிறார் வீரசோழியர்.

ஈறாறி னலந்து குறில்; ; ; ; ; நெடில் ஏழ் - (வீரசோழியம். நூற்பா:3)

நெடு நீர்மை யளவு" - (வீரசோழியம். நூற்பா.2)

என்னும் நூற்பாவில் உயிரெழுத்துகளுள், நெட்டெழுத்து ஏழும் அளபெடுக்கும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வாறு அளபெடுக்கையில் ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஒளகாரத்திற்கு உகரமும் மற்றைய நெட்டெழுத்துகளுக்கு அவற்றின் குற்றெழுத்துகளும் துணையாக அமைகின்றன.

மாத்திரை

வீரசோழியத்தில் தமிழ் எழுத்துகள் அனைத்தும் மூன்று மாத்திரை நிலைகளில் அளபெடுக்கும்.

1. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை பெறுதல்
2. எழுத்துக்குரிய மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு அளபெடுத்தல்
3. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறுகுதல்.

1. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை பெறுதல்:

உயிர்நெடில்	-2 மாத்திரை
உயிர்க் குறில்	-1 மாத்திரை
உயிர் மெய்	-1 மாத்திரை
ஒற்றெழுத்து	- 1/2 மாத்திரை
ஆய்தம்	- 1/2 மாத்திரை

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை-அந்தணி செல்வக்குமார்

2. எழுத்துக்குரிய மாத்திரையிலிருந்து நீண்டு அளபெடுத்தல்:

உயிரளபெடை - 3 மாத்திரை

3. எழுத்துக்குரிய மாத்திரை அளபிலிருந்து குறுகுதல்:

குற்றியலுகரம்	- 1/2 மாத்திரை
குற்றியலிகரம்	- 1/2 மாத்திரை
ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கம்	- 1/2 மாத்திரை
மகரக்குறுக்கம்	- 1/2 மாத்திரை

ஐகார குறுக்கத்திற்கு மாத்திரை அளவு 1/2 என அறிமுகம் செய்தது வீரசோழியம் ஆகும்.

அளபெடை

வீரசோழியம் அளபெடையைத் தனி அலகாகக் கொள்கிறது. 'நெடு நீர்மையளபு' என்னும் வீரசோழிய நூற்பாவிற்கு உயிரளபெடையானது நெடுஞ்சீர்மையுடைத்து எனப் பெருந்தேவனார் உரை கூறுகிறார்.

ஐகாரம் ஒளகாரம்

ஐகார ஒளகாரங்களில் வேற்றுமை உள்ளது. தொல்காப்பியர் அகர இகரம் ஐகாரமாகும் என்றும், அகர உகரம் ஒளகாரம் ஆகும். வீரசோழியம் அகரயகரம் ஐகாரமாகும், அகர வகரம் ஒளகாரமாகும்.

அகரம் வகரத்தினோடியைத் தெளவாம் யகரத்தினோ
டகர மியைந்தைய தாகும்;. - (வீரசோழியம்.நூற்பா.3)

பிறப்பியல்

மெய்எழுத்துகள் பிறக்கும் ஒலி முயற்சியை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், ஓயாது உரப்பல். வீரசோழியம், தொல்காப்பியத்தைப் போலன்றி அண்ணம், பல், இதழ், நாக்கு, என்னும் நான்கு வகை ஒலியெழுப்பியையும் இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுவர்.

பந்த மலிகண்மூக்கும் உற்றண்ணம் பல்லுடனே
மந்த மிதழ்பிவி மொழியுறுப் பாகும். - (வீரசோழியம்.6)

இந்நூற்பாவில், அண்ணத்தையும் பல்லையும் ஒரு பிரிவாகவும், இதழையும் நாக்கையும் மற்றொரு பிரிவாக்கி, அதனை உடனே என்ற இடைச்சொல்லைப் பயன்படுத்திப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

நிலை வருமொழிகள்

உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் மெய் வரு வழியுமென்று
இவ்வென அறியக் குறித்து வரு கிளவியென்று
நிறுத்த சொல்லே குறித்து வரு கிளவியென்று
ஆயிரியல் புணர் நிலைச் சட்டே

என்னும் நூற்பாவில் புணர்ச்சியை பற்றி சுட்டிக் காட்டுகின்றார். உயிற்றுமுன் உயிர்முதல், உயிற்றுமுன், மெய்முதல், மெய்யீறு முன் உயிர்முதல், மெய்யீறு முன் மெய்முதல் என்று எழுத்து வகையாக நான்கு நிலைகளில் புணர்ச்சி நிகழும் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனையே வீரசோழியர்,

நின்ற சொல் லீறும் வருஞ்சொல் முதலும் நிரவித்தம்முன்
ஒன்றிடும் போதும்
மும்மை விகாரம் வந் தெய்திடும் - (வீரசோழியம். நூற்பா.9)

‘இருமொழி யல்லது புணர்ச்சியன்று’ என்பதையும் புணர்வது சொல்லும் சொல்லும் அன்று எழுத்தும் எழுத்தும் என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரசோழியர் தம் கருத்தினை பதிவு செய்கிறார்.

புணர்ச்சி விதிகள்

தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படாத பல புணர்ச்சி விதிகள் வீரசோழியத்தில் கூறப்படுகின்றன. வீரசோழியர் தம் கால இலக்கிய வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் புணர்ச்சி இலக்கணம் கூறுகிறார்.

உடம்படுமெய்
இ, ஈ, ஐ, என்பனவற்றுடன் நகரம் புணர்தல்
முகர மெய்யுடன் தகரம் புணர்தல் - (வீரசோழியம். நூற்பா.9)

தொல்காப்பியம் உடம்படுமெய் பற்றி,

எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருபு கொளல் வரையார்

எனப் பொதுவான இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது.

இகர ஈகார ஐகார உயிர்ற்று நிலைமொழிப் படத்தின் பின்னர் வருமொழி முதல் நகாரம் வந்து புணர்ந்தால் வந்த ரகரமானது ஞகரமாகும் என்பது தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படாத விதி ஆகும்.

கவி + கவி ஞன்று
தீ + தீ நன்று
பனை + பனை நன்று

இவ்வரி முகர மெய்யுடன் தகரம் புணர்தலும் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டது ஆகும். இவை அனைத்தும் வீரசோழியத்திற்கு மட்டுமே உரியது.

சொல்லதிகாரம்

வீரசோழியம் சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமைப் படலம், உபகாரப் படலம், தொகைப் படலம், தத்திதப் படலம், தாதுப் படலம், தூரியாப் பதப்படலம், எனும் ஆறு படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. வீரசோழியத்தில் பெயர்களை எட்டாகப் பிரித்துப் பகுத்துக் கூறுகிறார்.

1. ஒருவனைக் கருதின சொல்
2. ஒருத்தியைக் கருதின சொல்
3. பலரைக் கருதின சொல்
4. ஒன்றைக் கருதின சொல்
5. பலவனைக் கருதின சொல்
6. ஒருவனைக் சிறப்பித்த சொல்

7. ஒருத்தியைச் சிறப்பித்த சொல்
8. ஒன்றைச் சிறப்பித்த சொல்

வேற்றுமை உருபு

வீரசோழியம் இவ்வண் வணல் பெயர் பாகுபாடு வடமொழி ழ-வைப் பின்பற்றியதால் முதல் வேற்றுமைக்கும் உருபுகள் கூறும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. வீரசோழியம் முதல் வேற்றுமையின் உருபுகளாம் சு, அர், ஆர், அவர்கள், ஆள்கள், கள், மார் இவற்றுள் ஒருவனைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் ஒருத்தியைக் கருதின சொல்லின் பின்னும், ஒன்றைக் கருதின சொல்லின் பின்னும் சு வரும்.

சாத்தன்	-	சு
சாத்தி	-	சு
மரம்	-	சு

வேற்றுமை உருபு தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாட்டிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட வடமொழி இலக்கணக் கோட்பாட்டை வீரசோழியம் கொண்டுள்ளது. பெயர்களைப் பிரகிருதி என்றும் பிராதிபதிகம் என்றும் வீரசோழியம் குறிப்பிடுகின்றது. வட மொழியில் வேற்றுமைப் பிரத்தியம் எண்ணையும் வேற்றுமையையும் குறிக்கும் ஒரே விசுவயாக வரும் 'சு' என்பது வடமொழியில் முதல் வேற்றுமையையும் ஒருமை எண்ணையும் குறிக்கும் பிரத்தியமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து அர், ஆர், அர்கள், ஆர்கள், கள், மார் என்பனவற்றையும் முதல் வேற்றுமைப் பன்மை உருபுகளான வீரசோழியம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

வீரசோழியம் குறிப்பிடும் விளிவேற்றுமை:

முதல் வேற்றுமையைப் போலவே எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் ஆய், ஆள், ஈ, ஏ, அ, ஆ, ஆண், ஒல், ஒய், ஈர், காள், அளபு ஆகியன உருபுகளாகும்.

விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே

என்று விளி வேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாகக் கூறுகிறது தொல்காப்பியம்.

விளிவேற்றுமை	-	தொல்காப்பியம்	வீரசோழியம்
முதல் வேற்றுமை	-	சு, அர், ஆர், அர்கள்	ஆர்கள், கள், மார்
இரண்டாம் வேற்றுமை	-	ஐ	ஐ
மூன்றாம் வேற்றுமை	-	ஒடு	ஒடு, ஒடு, ஆல்
நான்காம் வேற்றுமை	-	கு	கு, பொருட்டு
ஐந்தாம் வேற்றுமை	-	இன்	நின்று
ஆறாம் வேற்றுமை	-	அது	உடை, (கு)
ஏழாம் வேற்றுமை	-	கண், கால்	கே, உண்டி, வயின்
	-	புறம், அகம், உள்	பக்கல் உழி, இல்
	-	உழை, கீழ், மேல்	கண், சார், இடம்
	-	புடை, தேவதை முன்	கீழ், மேல், உள்
	-	இடை, கடை, தலை	புறம், வாய்
	-	வலம் இடம்	
எட்டாம் வேற்றுமை	-	ஆய், ஆள், ஈ, ஏ, அ, ஆ, ,	ஈர், அளபு, காள்.ஆள், ஒல், ஒய்

எழுவாய் வேற்றுமை

தொல்காப்பியம் - பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினை நிலை உரைத்தல், வினாவிற்தேற்றல், பண்பு கொள வருதல், பெயர் கொள வருதல், என்னும் ஆறு பொருள்களில் வருகின்றன.

1.	பொருண்மை சுட்டல்	:	ஆ உண்டு
2.	வியங் கொள வருதல்	:	ஆ செல்க
3.	வினை நிலை யுரைத்தல்	:	ஆ கிடந்தது
4.	வினாவிற்தேற்றல்	:	ஆஃதியாது?
5.	பண்பு கொள வருதல்	:	ஆ காது
6.	பெயர் கொள வருதல்	:	ஆ பல

தொல்காப்பியர் இவற்றை 'பெயர் வேற்றுமைப் பயனிலை என்று குறிப்பிடுகின்றார். தொன்னூல் விளக்கமும் முத்து வீரியமும் இவற்றைப் பொருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

எழுவாய் உருபாம் இயல்பிற் பெயரே
மீண்டடிந் பொருளாம் வினை பெயர் வினாவே - (தொ.வி.56)

வியங்கோள் வினை நிலை வினாவே பெயர் பண்பு
அதன் பொருள் என் மனார் அறிந்தி சினாரே - (மு.வீ.நூ.எண். 54)

வீரசோழியம் வடமொழி இலக்கண மரபையொட்டி எழுவாய் வேற்றுமையின் பொருளைக் காரகக் கருத்தில் கருத்தாக் காரசம் என குறிப்பிட்டு அதன் வகைகளை விளக்குகிறது.

1.	காரணக் கருத்தா	(எ.கா) சாத்தன் கொற்றனை அஞ்சவித்தான்.
2.	தான் தெரி கருத்தா	(எ.கா) சாத்தனால் எறியப்பட்டது கல்.
3.	தான் தெரியாக் கருத்தா	(எ.கா) வதத்தன் சோற்றை அடுக்குகின்றான்.
4.	கருமைக் கருத்தா	(எ.கா) நன்மை தானே வெளிப்படும் விழுமியோர் பக்கம்.
5.	தலைமைக் கருத்தா	(எ.கா) விழுமியோர் நன்மை செய்வார்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு

தொல்காப்பியம் வீரசோழியமும் இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு 'ஐ' எனக் காட்டுகின்றன. இவ்உருபுகள் சில இடங்களில் அழித்து நிற்கும். இவை எழுவாய் வேற்றுமையைப் போல வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தும் என்கிறார், வீரசோழியர்.

தொல்காப்பியம் வேற்றுமை உணர்த்தும் பொருளாகப் பலவற்றைப் குறிப்பிடுகின்றார்.

1.	காப்பு	(எ.கா) ஊரைக் காக்கும்
2.	ஓப்பு	(எ.கா) தந்தையை ஓக்கும்
3.	வெகுளி	(எ.கா) பகைவரை வெருளும்
4.	செறல்	(எ.கா) செற்றாரைச் செறும்
5.	செலவு	(எ.கா) நெறியைக் செல்லும்
6.	அறுத்தல்	(எ.கா) நாணை அறுக்கும்
7.	எண்ணல்	(எ.கா) அடைக்காயை எண்ணும்
8.	உவத்தல்	(எ.கா) நட்டாரை உவக்கும்
9.	கற்பு	(எ.கா) நூலைக் கற்கும்
10.	புகழ்	(எ.கா) குரிசிலைப் புகழும்

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு

தொல்காப்பியம் மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபாக ஒரு என்பதனைக் சுட்டுகிறது. வீரசோழியம் காட்டும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஒரு, ஒரு, ஆல் என்பவை. தொல்காப்பியர் வேற்றுமை மயங்கியல் உருபுகளின் திரிபுகளை,

கு ஐ ஆ னெ ன வருஉ மிறுதி
அவ்வொரு சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே” - (தொல்.சொல்.105)

எ.கா:

1. அதனின் இயறல் (மண்ணானி யன்ற குடம்)
2. அதற்றகு கிளவி (அறிவானமைந்த சான்றோர்)
3. அதன் வினைப்படுதல் (சாத்தனாஹன் முடியும்)
4. அதனிற் கோடல் (காணத்தாற் கொண்ட வரிசி)
5. அதனோடு அயங்கல் (எண்ணொடு விராயவரிசி)

வீரசோழியம் இவ்வேற்றுமையை கரணக் காரகம் என்கிறது. தொழிலினைச் செய்தற்கும் கருவியானது, கரணக்காரகம்” என்கிறது.

வீரசோழியம் இரண்டு வகையான காரணங்களை முன்வைக்கின்றது.

1. புறக்காரணம், 2. அகக்காரணம்

- 1.புறக்காரணம் (கோடாரியான் மரத்தை வெட்டினான்)
- 2.அகக்காரணம் (கண்ணினாற் கண்டான்)

மூன்றாம் வேற்றுமையில் தொல்காப்பியரும் வீரசோழியரும் கருவிப்பொருளை முதன்மைப்படுத்திக் கூறுகின்றன.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு'என்கிறது தொல்காப்பியம் ஆகும். வீரசோழியம் 'கு' பொருட்டு” என்னும் இரண்டு உருபுகளைக் கூறுகிறது.

தொல்காப்பியம்;

1. அதற்கு வினையுடைமை (கரும்பிற்கு வேலி)
2. அதற்கு உடம்படுதல் (சாத்தற்கு மகளுடம்பட்டார்)
3. அதற்கு படு பொருள் (சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன்)
4. அதுவாகு கிளவி (கடி சூத்திரத்திற்குப் பொன்)
5. அதற்கு யாப்புடைமை (தைக்கு யாப்புடையது கடகம்)

நான்காம் வேற்றுமை கோளிக் காரகம் ஆகும். என்கிறது வீரசோழியம். யாவனொருவன் ஒரு பொருளைக் கொள்வான் அவன் கோளிக்காரகம் ஆகும்.

1. ஆர்வக்கோளி (எ.கா) அருந்தவர்க்கு ஊன் கொடுத்தான்
2. கிடப்புக் கோளி (எ.கா) தேவர்க்குப் பூவிட்டான்
3. இரப்புக் கோளி (எ.கா) அந்தணர்க்குப் பொன் கொடுத்தான் அரசன்.

வீரசோழியர் குறிப்பிடும் 'பொருட்டு' என்னும் உருபு தொல்காப்பியரின் அதன் பொருட்டாதல் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது.

(எ.கா) கூழிற்குக் குற்றவேல் செய்யும் கூழின் பொருட்டுக் குற்றவேல் செய்யும்,

ஐந்தாம் வேற்றுமை

ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு தொல்காப்பியத்தில் 'இன்' என்பதும் வீரசோழியத்தில் 'நின்று' என்கிறது. தொல்காப்பியம் ஐந்தாம் வேற்றுமை 28 பொருளின் வரும் எனக் கூறுகிறார்.

1. வண்மைக் (காக்கையிற்கது களம்பழம்)
2. வடிவு (இதனின் வட்டமிது)
3. அளவு (இதனினெடிதிது)
4. சுவை (இதனிற் றீவிதிது)
5. தண்மை (இதனிற் றண்ணிது)
6. வெம்மை (இதனின் வெய்திது)
7. அச்சம் (கள்ளரி னஞ்சம்)
8. நன்மை (இதனின்றிது)
9. தீமை (இதனினன்றிது)
10. சிறுமை (இனிதற் சிறிதிது)
11. தீர்தல் (ஊரிற் றீர்ந்தான்)
12. பன்மை (இதனிற் பலவிவை)
13. சின்மை (இதனிற் சிலவிவை)
14. இன்மை (இவனி னிலனிவன)
15. பற்றுவிடுதல் (காமத்திற் பற்று விட்டான்)

வீரசோழியத்தில் பொருவும், எல்லையும், நீக்கமும், எதுவுமென நான்கு பொருண்மை உடையன. இவற்றுள் நீக்கப் பொருண்மையை உடையது அவதிக் காரகம்.

யாதொன் றினின்றும் ஒரு பொருள் நீங்குவது
அது அவதிக் காரம் - வீரசோழியம். சொல்.38

வரைரின்று இழந் தங்கொத் வேதியன்
யாதென் னீங்கு மவதியாம் - வீரசோழியம். சொல்.39

(வரை) இரு வகைப்படும்.

1. அசலம் (ஊரினின்றும் போனான் தேவதத்தன்)
2. சலம் (குதிரையின்று விழுந்தான்)

ஆறாம் வேற்றுமை

தொல்காப்பியம் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபு 'அது' எனக் குறிப்பிடுகிறது. இவை 16 பொருளில் வரும். 1. இயற்கை, 2. உடைமை, 3.முறைமை, 4. கிழமை, 5.செயற்கை, 6.முதுமை, 7.வினை, 8.கருவி, 9.துணை, 10.கலம், 11.முதல் 12.ஒருவழியுறுப்பு, 13.குழு, 14.தெரிந்து மொழிச் செய்தி, 15.நிலை, 16.வாழ்ச்சி. வீரசோழியம் 'உடை' என்பதனை ஆறாம் வேற்றுமையாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை-அந்தணி செல்வக்குமார்

1. அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ஆர்கள், அது, இன என்னும் எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளுக்கு முன் வரும்.

எ.கா:

உடையன், உடையின்

உடையன், உடையான்

உடையர், உடையார், உடையார்கள்

உடையது, உடையின.

“உடையென்னும் வேற்றுமையுருபின் பின் பின்பு அகாரம் ஆகமாய் வந்து உடைய” என்று வரும். இவற்றுள் எழுவாய் வேற்றுமை உருபுகளின் முன் நிற்கும் ஆறாம் வேற்றுமைக் காரகப் பதமானது. ஆறாம் வேற்றுமைக் காரகப் பதமாகும் போது ‘கு’ வரும்.

சாத்தனுக்கு மகனானான் - (சாத்தனுடைய மகனானான்)

தொல்காப்பியர் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளைக் குறிப்பிடும் நட்பு, பகை, காதல், ஆகியன இக்காரகம் ஆகும். எ.கா:

நட்பு :	அவர்க்கு நட்பான்	(அவருடைய நட்பான்)
பகை :	அவர்க்கு மாற்றான்	(அவருடைய மாற்றான்)
காதல் :	நட்டார்க்கு காதலன்	(நட்டாருடைய காதலன்)

ஏழாம் வேற்றுமை

தொல்காப்பியர் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு ‘கண்’ என்கிறார். கண், முதலாகிய கால், புறம், அகம், உள், உழை, கீழ், மேல், பின் சார், அயல், புடை. தேவகை, முன், இடை, கடை, தலை, வலம், இடம், என்பனவற்றையும் உருபுகளாகக் குறிப்பிடுவார்.

எ.கா.

1. கண் - மரத்தின் கண் இருந்தது
2. கால் - ஊர்க் காற் செய்
3. புறம் - ஊற்ற் புற மரம்
4. அகம் - எயிலகத்துப் புக்கான்
5. உள் - இல்லுள் இழிந்தான்

வீரசோழியம்:

..... ஏழினிற்கே

தானா முழைவயின் பக்க ஒழியில் கண் சார்பிறவும்

வானா மலிகின்ற வற்றில் வரு உமைந் தவதியிலே - (வீரசோழியம்.சொல்.நூற்.35)

ஏழாம் வேற்றுமையில் கே, உழை, வயின், பக்கல், உழி, இல், கண், ஆகியவற்றினை உருபாகக் கூறுகிறார்.

வீரசோழியம்

(காலம் காட்டும் பிரத்தியவர்கள்) வீரசோழியர் தம் நூலில் காலம் காட்டும் பிரத்தியங்களை மூன்றாக பிரித்துக் கூறுகிறார்.

த, ன, ய	-	இறந்தகாலம்
கிற, சு, ஆ, நின்ற	-	நிகழ்காலம்
கும், உம்	-	எதிர்காலம்

இறந்த காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

த	-	பிறந்த பிள்ளை / கண்ட எருது / நிறை பசு
ன	-	ஊட்டின தாய்
ய	-	சொல்லிய சாத்தன்

நிகழ்காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

கிற	-	செய்கிற சாத்தன்
சு	-	செய் சாத்தன் (சு அழிந்தது)
ஆ நின்ற	-	செய்யா நின்ற சாத்தன்

எதிர்காலம் காட்டும் பிரத்தியங்கள்:

கும்	-	நிற்கும் சாத்தன்
உம்	-	அறியும் சாத்தன்
ம்	-	சாம் கிழவி

இவை தொல்காப்பியர் விதிப்படி பெயரெச்சங்கள் ஆகும். பெயரெச்சக் கிளவி (செய்த, செய்யும்) என்னும் இரண்டு வாய்ப்பாடுகளில் வரும்.

செய்த	-	இறந்த காலம்
செய்யும்	-	நிகழ் காலம்
செய்யும்	-	எதிர் காலம்

இவை தொழில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமையும் நிலம், செய் பொருள், காலம், கருவி, வினைமுதல், வினை என்னும் ஆறினைக் கொண்டு முடியும். தொல்காப்பியர் இதனை,

நிலனும் பொருளும் காலமும் கருவியும் வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் உளப்பட அவ்வறு பொருட்குமோ என்ன வரிமையே செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே	-	(தொல்.சொல்.234)
---	---	-----------------

வினையெஞ்சு கிளவி:

வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய	-	(தொல்.சொல்.457)
------------------------------------	---	-----------------

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம்-ஓர் ஒப்பீட்டு பார்வை-அந்தணி செல்வக்குமார்

எ.கா:

விடு + உ, விடு + உ : விட்டு (இயல்பு)
பாடு + உ, பாடு + இ : பாடி (உகரம் இகரமாய் திரிதல்)
போ + உ, போ + இ : போய் (யகர ஒற்று வரி உகரம் கெடுதல்)

வீரசோழியத்தில் வினையெஞ்சு கிளவியின் இத்திரிதல் பண்பைக் கூறாமல் இகர ஈற்றைத் தனியாக கூறுவார்.

வினையெச்சம்

தொல்காப்பியர் பெயரெச்சம் மற்றும் வினையெச்சங்களை எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குதல் தொல்காப்பியரின் மரபாக உள்ளது.

பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியாது அடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே - (தொல்.சொல்.233)

வீரசோழியத்தில்,

ஒரு கருத்தா உடையவனாய் இரண்டு
தாது உள்ள பொழுது முன்பு நின்ற
தாதுவின் கண் வரும் - (வீரசோழியம் சொல்.நூற்பா.9)

வினையெச்சத்தைப் பற்றி வீரசோழியர் விளக்குகிறார்.

எ.கா:

உண்ணாப் போனான்
உண்டிட்டுப் போனான்
உண்டு போனான்

வினைமுற்று

வினைமுற்றுகளின் காலம் காட்டும் இடை நிலைகளையும், திணை, எண், பால், இடம், காட்டும் விசுதிகளையும் ஒன்றாகக் கூறுவார்.

தானனுந் தாளாளுந் தாராருந் தார்களொ டர்களென்று
மேனா முரைத்த பிரத்திய மாகுந் ததுவதுவும்
தேனார் குழலி! கனவு மவைந் திகழ் படர்க்கை
ஆனா விறப்பில் தொழிற் பத மாறிற்கு மாய்ந்தறியே - (வீரசோழியம், சொல்.நூற்.எண். 73)

இறந்த கால வினைகள் தான், ஆன், தாள், ஆள், தார், ஆர், தார்கள, தது, அது, தன, அன, என்னும் பன்னிரண்டு வகையில் பெற்று வரும் என்று வீரசோழியம் கூறுகிறது.

எ.கா.

உண் + தான் : உண்டான்
உண் + தாள் : உண்டாள்
உண் + தார் : உண்டார்

உண்	+	தார்கள்	:	உண்டார்கள்
உண்	+	டது	:	உண்டது
உறங்கின்	+	ஆன்	:	உறங்கினான்
உறங்கின்	+	ஆள்	:	உறங்கினாள்
உறங்கின்	+	ஆர்	:	உறங்கினார்
உறங்கின்	+	ஆர்கள்	:	உறங்கினார்கள்
உறங்கி	+	அது	:	உறங்கியது
உறங்கி	+	அன	:	உறங்கின

தொல்காப்பியர் காலங்காட்டும் இடை நிலைகளையும் திணை, பால், எண், இடம், காட்டும் விசுவகளை வினைமுற்றின் தனித்தனி உறுப்புகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

அன் ஆள் அன் ஆள் என்னும் நான்கும்
ஒருவர் மருங்கிற் படர்கைச் சொல்லே - (தொல்.சொல்.205)

என்ற நூற்பாவில் அன், ஆன், அள், ஆள் என்னும் உடைய நான்கு சொல்லும் உயர்திணை ஒருமை உணர்த்தும் படர்க்கைச் சொல்லாகும். காலங்காட்டும் இடைநிலையைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது,

உண்	+	(அன்)+ அன்	:	உண்டனன்
உண்	+	அன்	:	உண்பன்
உண்	+	த் + ஆன்	:	உண்டான்
உண்	+	த் + (அன்) + அள்	:	உண்டனள்
உண்	+	ப் + அள்	:	உண்பள்
உண்	+	த் + ஆள்	:	உண்டாள்

தொல்காப்பியர் காலங் காட்டும் இடைநிலைகளைப் பற்றி தனி ஒரு நூற்பாவில் கூறவில்லை. என்றாலும், தெரிநிலை வினை குறித்தும், திணை, எண், பால், இடம் காட்டும் விசுவிகள் குறித்தும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய-வீரசோழிய ஒப்பாய்வு இவ்விரு இலக்கணங்களின் அணுகுமுறை வேறுபாட்டை நிலை நாட்டுவதோடு வீரசோழியம் புதிய இலக்கணக் கோட்பாட்டின் முதனால் என்னும் கருத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டப்படுகிறது. வீரசோழியம் தொல்காப்பிய இலக்கண அமைப்பிற்கு மாறான இலக்கண அமைப்பை போற்றுவதற்கு வடமொழி இலக்கண மரபே அடிப்படையாக அமைந்தது எனலாம். வடமொழி இலக்கண அமைப்பில் தமிழ் இலக்கணத்தை வீரசோழியம் விளக்குகிறது.

தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் - இயல் அமைப்பு முறைகள்

வீரசோழியம் அதன் முந்திய இலக்கணமான தொல்காப்பிய இயல் அமைப்பு முறையைப் பின்பற்றாமல் கச்சாயன இலக்கணத்தின் இயல் அமைப்பைப் பின்பற்றியுள்ளது. இவ்விரு நூல்களில் அதிகாரப் பகுப்பு முறையில் தொல்காப்பியத்துக்கும், வீரசோழியத்துக்கும் இடையே ஒற்றுமை காணப்பட்டாலும் இயல் அமைப்பு முறையில் வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விரு இலக்கணங்களின் அதிகாரம் மற்றும் இயல் அமைப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியம் – எழுத்ததிகாரம்

1. நூன் மரபு
2. மொழி மரபு
3. பிறப்பியல்
4. புணரியல்
5. தொகை மரபு
6. உருபியல்
7. உயிர் மயங்கியல்
8. புள்ளி மயங்கியல்
9. குற்றியலுகரப் புணரியல்

வீரசோழியம் – எழுத்ததிகாரம்

1. சந்திப்படலம்

தொல்காப்பியம் – சொல்லதிகாரம்

2. கிளவியாக்கம்
3. வேற்றுமையியல்
4. வேற்றுமை மயங்கியல்
5. விளி மரபு
6. பெயரியல்
7. வினையியல்
8. இடையியல்
9. உரியியல்
10. எச்சவியல்

வீரசோழியம் நூல் முழுவதும் வடமொழி இலக்கணக் கலைச்சொற்கள் அலங்காரப் படலம் முழுவதும் உள்ளது. எழுத்ததிகாரத்திலும், சொல்லதிகாரத்திலும் இலக்கணக் கலைச்சொற்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கலைச்சொற்களுக்கு முன்னோடி

பாணினீயம், காதந்திரம், கச்சாயனம் ஆகிய இலக்கணங்களில் காணும் பல கலைச்சொற்களை எழுத்ததிகாரத்திலும், சொல்லதிகாரத்திலும் வீரசோழியம் பயன்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கண மரபில் இடம்பெறாமல் முதன்முதலில் வீரசோழியத்தில் கலைச்சொற்கள்;

1. வர்க்கம்	(2)
2. ஆதேசம்	(10)
3. நோளி	(29)
4. பலம்	(40)
5. தற்புருடன்	(45)
6. கன்மதாரயம்	(5)
7. விதியாரிலக்கண்	(47)
8. திகந்தரளாம்	(47)
9. இதரேதரழ்	(49)

10. பநோக்கம் (78)

வடமொழி, கலைச் சொற்கள்;

1. பிரகிருதி (ப.28)
2. ஏக வசம் (ப.29)
3. உதாத்தம் (ப.27)
4. விடையாதாரம் (ப.45)
5. மத்திம பத லோப சமாசம் (ப.49)
6. பகுவிர் கி (ப.50)
7. திரப்பியப் பிரத்தியம் (ப.63)
8. துமந்தப் பிரத்தியாந்த பதம் (ப.75)

இந்தக் கலைச்சொற்களுடன் தொல்காப்பிய கலைச்சொற்களையும் வீரசோழியர் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

எழுத்து (பாயிரம்), சொல் (பாயிரம்), பொருள் (பாயிரம்), யாப்பு (பாயிரம்), அதிகாரம் (பாயிரம்), மெய், ஆய்தம், பெயர், மெல்லினம், வல்லினம், குறில், நெடில், அளபு, வல்லொற்று, மெல்லொற்று, வல்லெழுத்து, வினா, புள்ளி, சுட்டு, குற்றெழுத்து, ஒற்றெழுத்து, உயிர்மெய், உயிர், மாத்திரை, உந்தி, உரம், மூக்கு, கண்டம், அண்ணம், பல், இதழ், நா, மொழி உறுப்பு, முயற்சி, இடையினம், ஈற்றெழுத்து, மொழி, விகாரம், தனிமொழி, வன்மையொற்று, குற்றுகரம், உந்தி, உரம், மூக்கு, கண்டம், அண்ணம், பல், இதழ், நா, மொழி உறுப்பு, முயற்சி, இடையினம், ஈற்றெழுத்து, மொழி, விகாரம், தனிமொழி, வன்மையொற்று, குற்றுகரம், முற்றுகரம், நெட்டெழுத்து, வேற்றுமை, தொகை, சாரியை, எழுவாய், கருத்தா, தருமம், விளி வேற்றுமை, அளபெடை, உருபு, முன்னிலை, எழுவாய், பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, உம்மைத்தொகை, வினைத்தொகை, பன்மை, சுட்டெழுத்து, வினைக்குறிப்பு, பலர் (பலர்பால்), பல (பலவின்பால்), தன்மை, இடம், காலம், ஒருமை, படர்க்கை, இறப்பு, எதிர்வினை என்பன வீரசோழியத்தில் காணப்படும் தமிழ் இலக்கணக் கலைச்சொற்களாக அமைகின்றன. ஓர் இலக்கணத்தின் கலைச்சொல், பயன்பாட்டின் பரப்பு பொதுவாக அந்த இலக்கணத்தின் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. கலைச்சொற்களைச் சார்ந்து அமைகிற நூற்பா, நூலாசிரியர், மொழிநடை, உரையாசிரியர், உரைநடை ஆகியவனவும் தமிழ் மரபிலக்கண வரிசையிலிருந்து வீரசோழியத்தைத் தனித்து நிறுத்தும் கூறுகளாக அமைகின்றது.

வீரசோழியத்தின் இலக்கணக் கூறுகள்

- வடமொழியில் ஒரு சொல்லின் பொருளை நீக்குவதற்கு, அச்சொல்லின் முன்னர் நகரம் வரப்பெறும். பின்னும் அந்தச் சொல் மெய் முதன்மொழியானால், அச்சொல்லின் முன் நகரத்தின் மேல் நின்ற உயிர் நிற்க மெய்க் கெடும்.

எ.கா.: ந + நாதன் ஸீ அநாதன்
ந் + அ + நாதன் ஸீ அநாதன்

- பின்னும் அந்தச் சொல்லில் உயிர் முதன் மொழியானால் அச்சொல்லின் முன் நின்ற நகரத்தின் மேல் நின்ற உயிர் பிரிந்த தன் நிலையை மாற்றி உயிர் முன்னும் ஒற்றுப் பின்னுமாக நிற்கும்.

எ.கா.: ந + உசிதன் ஸீ அநுசிதன்
(ந் + அ + உசிதன் ஸீ அ + ந் + உசிதன்)

- உகரத்திற்கு ஒகாரமும், இகரத்திற்கு ஏகாரமும் ஆதேசமாய் வந்து குணம் எனப்படும். புத்-போதம், உ, ஓவாயிற்று பிரவி – பிரவேசம், இ, ஏயாயிற்று

தத்திதப் படலம்

- வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது, வல்லெழுத்திற்கும், மெல்லெழுத்திற்கும் இடையேயுள்ள வர்க்க எழுத்துகள் முதல் எழுத்தோடு வரும்.

எ.கா. 'கந்தம்'

- 'கந்தம்' என்னும் சொல்லில் முதலாவது கவ்வருக்கத்தில் க(k) வடமொழி மூன்றாவது கவ்வருக்கம் க3 (g)யில் அடங்கியுள்ளது. அவ்வருக்கத்தில் நான்காவது த4(dh) அடங்கியுள்ளது. 'gandh' – கந்தம் என்றானது.

க2 (kh)
க3 (g) க1 (k)
க4 (gh)

- 'ரவ்' என்னும் எழுத்தை முதலாக உடைய வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது தம் முன் அகர, இகர, உகரங்கள் மூன்றையும் பெற்று வரும்.

எ.கா.: அரங்கம், இராவணன், உரோமம்

- வடமொழிச் சொல்லில் ககரத்தின் முன் ஷகரம் வரும்போதும், ஷகரத்தின் பின் ககரம் வரும்போதும் ககரம் இரட்டிக்கும்போது ஷகரம் தமிழில் கெடும்.

எ.கா. பகூஷம் - பக்கம்
தகூஷன் - தக்கன்
யர்ஷன் - இயக்கன்
பரிஷ்காரம் - பரிக்காரம்
நிஷ்காரம் - நிக்காரம்

- ஷகரம் மொழியின் நடுவே தனித்து வருமாயின் மகரமாகும்.

விஷபம் - விடபம்
புருஷன் - புருடன்

- மொழி முதல் ஹகரம் வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது ஹகரம் கெடும்.

ஹரி - அரி
ஹரன் - அரன்
ஹாரம் - ஆரம்

- மொழியிடையில் ஹகரம் வழங்கும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கும்போது சில இடங்களில் யகரமாகவும், சிலவிடங்களில் ககரமாகவும் திரியும்.

வஹிதேவி	-	வயிதேவி
மஹிமை	-	மயிமை
மஹிதலம்	-	மயிதலம்
மோஷம்	-	மோகம்
மஹிடம்	-	மரிடம்
மஹிமை	-	மகிமை

- வடமொழிப் பெயர்களில் ய, ர, ல என்னும் மெய் எழுத்துகளை இரண்டாவது எழுத்துகளாகக் கொண்ட சுட்டெழுத்துகள் தமிழில் வழங்கும்போது பிரித்து இடையே இகரம் தோற்றுவிக்கும்.

எ.கா.: கீய – க்கிய (வாக்கியம்)
 சீய – ச்சிய – வாச்சியம்
 த்ய – த்திய – வாத்தியம்
 ட்ய – ட்டிய – நாட்டியம்
 த்ர – த்திர – புத்திரன்
 க்ல – க்கில – சுக்கிலம்
 ம்ல – மில – ஆமிலம்

- வட நூல்களில் சுகாராந்தச் சொற்களில் ஈகாரம் குறுகி இகரமாகும்.

நதீ – நீதி
 குமரீ – குமரி

- வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வரும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள்

சும்	:	பூதம்	(பூ + தம்)
தி;	:	நீதி	(நீ + தி)
கன்	:	பாகன்	(பா + கன்)
வம்	:	ஏவம்	(இ + வம், இதில் இகாம் குணமானது)
அனம்	:	போசனம்	(புச + அனம்)
அணம்	:	சாணம்	(சா + அணம்)
தன்	:	வேந்தன்	(இது ஈற்றில் நகர வொற்று ஆதேசமாய் இகரம் குணமானது)
அகன்	:	நாயகன்	(நி + அகன்) இது ஆயானது
அக்கு	:	துடக்கு	(துட + அக்கு)
இ	:	சரி	(சரி + இ)
உ	:	மாது	(மத + உ, இதில் முதலுயிர் நீண்டது)
சம்	:	வாசம்	(வா + சம்)
மன்	:	வாமன்	(வா + மன்)
மம்	:	சாமம்	(சா + மம்)
ஐ	:	நடை	(நட + ஐ)

- இகரத்தை இறுதியாக உடைய தாதுக்களின் பின் உயிர் முதலாக வரும் பிரத்தியங்கள் சேரும்போது தாதுக்கள் அய், ஆய் என விகாரப்படும்.

நி - அனம் - நயனம்
 நி - அகம் - நாயகம்
 சி - அனம் - சயனம்
 சி - அகம் - சாயகம்

- உகரத்தை இறுதியாக உடைய தாதுக்களின் பின் உயிர் முதலாக வரும் பிரத்தியங்கள் சேரும்போது தாதுக்கள் அவ், ஆவ் என விகாரப்படும்.

இலா - அனம் - இலவனம்
 இலா - அகம் - இலாவகம்
 பூ - அனம் - பவனம்
 பூ - அகம் - பாவகம்

- தீன - என்ற கூட்டெழுத்தின் முன்வரும் மெய்யெழுத்து தமிழில் இரட்டிக்கும் இயல்பு உண்டு.

எ.கா.: தீன - த்தீன - இரத்தினம்

- வடநூல்களில் பெண்பாற் பெயரில் வரும் பிரத்தியங்களுள் ஆகாராந்தச் சொற்களின் பின்னும், ஊரைக் குறிக்கும் சொற்களின் பின்னும் ஐகாரம் வரும்.

எ.கா.: வனிதா - வனிதை
 உமா - உமை
 சீதா - சீதை
 தேவதா - தேவதை
 நாகப்பட்டினம் - நாகை
 தஞ்சாவூர் - தஞ்சை
 உறையூர் - உறந்தை

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் இரண்டு நூல்களிடையே காணப்படும் எழுத்து, சொல் அதிகாரத்தின் வேற்றுமைகளை அடையாளப்படுத்துகிறது. வேற்றுயின் வகைகளை வீரசோழியம் புதிய அணுகுமுறையில் பதிவு செய்கிறது. வினையெஞ்சு கிளவி, வினையெச்சம், வினைமுற்று, காலம் காட்டும் இடைநிலைகள், அளபெடை, புணர்ச்சி விதிகள், எழுத்திற்கான மாத்திரைகள், இலக்கணக்கூறுகள், வட மொழி சொற்களில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு போன்றவை தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் நூல்களின் இயல் அமைப்பு முறைகளையும், எடுத்தியம்பப்படுகிறது. மேலும், வீரசோழியம் ஒரு வழிநூல் அன்று. தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்த வடமொழி இலக்கணங்களையும், முந்து நூலாக கொண்டு முறைப்படி எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல் ஆகும். வீரசோழியம் தனக்கென்றுக்கு இலக்கண கோட்பாட்டினை அமைத்த முதல் நூல் என்று கூறலாம்.

முடிவுரை

வீரசோழியம் வட மொழியாளர்க்குத் தமிழ் மொழி கற்பித்தலை நோக்கமாகக் கொண்டு சமஸ்கிருதம் - தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட ஓர் ஒப்புமை இலக்கணம் என்று கூறலாம். தமிழ் இலக்கணக் கலைச்சொற்களுக்கு நிகராக வடமொழி இலக்கணக் கலைச் சொற்களைப் படலம் தோறும் கூறும் பாங்கு போற்றுதற்குரியது. வடமொழி தமிழ் இலக்கணக் கருத்துகளை ஒரே விதியான நூற்பாக்களில் அமைத்துப் புடைமாற்றி ஒப்பிட்டுக் காட்டும் சிறப்பும் தமிழ் மரபிலக்கண வரலாற்றில்

தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னும் பின்னும் காணப்படாத இலக்கண அணுகுமுறையை வீரசோழியம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

Bibliography

- Agathiyalingam, S., *Tholkappiya Mozhiyeyal*, Senthamil Publication, Maduri, 1969.
Arankan, K., *Martilakkana Mozhiyeyal*, Tamil Library, Chennai, 1975
Aravinthan, M.V., *Uraiyachineergal*, Manivasagar Library, Chidambaram, 1968
Elankumaran, R., *Elakkana Varalaru*, Manivasagar Publication, Chennai, 1988
Gurumoorthi Iyer, S., (P.A), *Veerachoziyam*, Malar Pathippagam, Yalpanam, 1942.
Shanmugam, S.V., *Veerachoziyam*, Gnanasampathar Malar Publisher, Tharumapura, 1970
Shanmugam, S.V., *Eluthilakkana Koitpodu*, Annamalai Nagar, 1980
Subramaniya Shastri, P.S., *Tholkappiyam Eluthuthathikaram*, Manivasagar Publisher, Chennai, 1973
Poogoi, *Tamil Elakkana Koitpou*, Tamil Library, Chennai, 1989
Manikkam, V.S.U., *Elkkana Karuvulam*, Annamalai Nagar, Annamalai University, Chidamaram, 1985
Lions John, *Introduction to Theoretical Linguistics*, London, Cambridge University Press, 1971
Meenakshi Sundaram, T.P., *Foreign models in Tamil Grammar*, Dravidian Linguistics, Association, Trivandrum, 1974
Vaiyapuri Pillai, S., *History of Tamil Language and Literature*, New Century Book House, Madras, 1966.
Vasantha Kumari, K., *Noun Morophology of Veeracholiyam*, M.Phil. Thesis, Department of Tamil, Univerity of Kerala, Trivandrum, 1963
Winternitz Maurice, *History of Indian Literature*, Motilal Banarasidass, Delhi, 1967.

உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு

கு.கமலகிருஷ்ணன் / K.Kamalakrishnan
தமிழ்த்துறை / Department of Tamil,
எஸ்.ஆர்.எம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி / SRM Arts and Science College,
காட்டாங்குளத்தூர் / Kattankulathur.
kamalkumaran85@gmail.com

Manuscript received 16 March 2022

Manuscript accepted 30 August 2022

Abstract

In Tamil, a verb performs traid functions in term of tenses; past, present and future. Along this it also displays other grammatical functions. As as functionality is concerned, it also perform adequate role to ensure the function of verbal phrase is performed appropriately. The use of adverbs in the text of Parimelazhagar and Nachinarkiniyar clearly display the role of verbal phrase and adverbs clearly with their residual participles. Thus article explains clearly the role of singular adverb, plural adverb, plural adverb, adverb of doing, adverbial adverb, adverbial adverb, adverbial adverbial, adjective adverbial, feminine adverbial, future plural adverb, superlative plural adverbial, adverbial adverbial, adverbs in those texts, comparatively.

Keywords

Tolkappiyam, Nannul, Pavanandi munivar, Sivagnanamunivar, Parimalajagar, Naccinarkiniyar, full words, remnant complement, adverb complement, curiosity reaction complete.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

வினைமுற்றுச்சொல்லானது இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என முக்காலத்தையும்; தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடப்பெயர்களுடன் வரும் ஒரு முற்றுச்சொல்லானது தெரிநிலை வினையாவும், குறிப்பு வினையாகவும் வந்து முற்றுப்பெறும் தன்மை கொண்டதாகும். பரிமேலழகர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, எச்சம் துணைவினையைக்கொண்டு முற்றாதல் ஆகியன குறித்து இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் விரிவாய் காணலாம். தனித்தன்மை முற்றுச்சொல், பலர்பால் படர்க்கை முற்றுச்சொல், அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்று, செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல், வியங்கோள் வினைமுற்று, அல் ஈற்று வியங்கோள், அகர ஈற்று வியங்கோள், வினையெச்சம் வேறுபல பெயர் பெற்று முற்றாதல், பெண்பால் படர்க்கை வினையெச்சமுற்று, எதிர்கால தன்மைப்பன்மை வினையெச்சமுற்று, உயர்திணைப் பலர்பால் படர்க்கை தெரிநிலை வினையெச்சமுற்று, வினையெச்சம் வினைகுறிப்பு முற்றாய்த் திரிதல், செய்தெனெச்சம் வினைக்குறிப்போடு முற்றாதல், வினையெச்சம் வினைக்குறிப்பு முற்றாதல் ஆகியன உரையாசிரியர்களின் வழி முற்றுப்பெறும் தன்மையை இனம் காண்பதாக அமைந்துள்ளது.

கருச்சொற்கள்

தொல்காப்பியம், நன்னூல், பவணந்திமுனிவர், சிவஞானமுனிவர், பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர், முற்றுச்சொற்கள், எச்சம் முற்றாதல், துணை வினைச்சொல் முற்றாதல், வியங்கோள் வினைமுற்றாதல் ஆகியன.

முன்னுரை

இடைக்கால உரையாசிரியர்களான பரிமேலழகர் மற்றும் நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரின் உரைகளில் விளக்கம் பெறும் வினைமுற்றுச் சொல்லின் தன்மையினை இலக்கண நூல்களுடன் ஒப்புநோக்கி ஆராயப்படவுள்ளது. இது நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முதல் இலக்கணமான தொல்காப்பியம் கூறும் வினைமுற்றுச் சொற்களின் ஈறுகளின் தன்மைகளைப் பவணந்தி முனிவர் மற்றும் சிவஞான முனிவர் கூறும் முற்றுச்சொற்களின் வகைப்பாட்டின் தன்மைகளில் ஏற்படும் வளர்ச்சி மாற்றத்தின் இன்றியமையாமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகிறது. இங்கு முற்றுச்சொல்லானது ஆக, அன்று, ஆகிய, துணைவினைகளைக் கொண்டு முற்றாதல், எச்சம் முற்றுச்சொல்லாதல், செய்யும் என்னும் பெயரெச்சம் முற்றாதல், தன்மை வினைமுற்று ஈறுகள், படர்க்கை வினைமுற்று ஈறுகள், ஏவல்

பொருண்மை கொண்ட வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகள் வினையெச்சம் வேறுபல பெயர்ப்பெற்று முற்றாதல் ஆகிய முற்றுச்சொற்கள் உரையாசிரியர்களின் உரையில் விளக்கம் பெறும்போது அதன் ஈறுகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு

ஒரு வினைச்சொல்லானது முக்காலத்தையும் தெளிவாகவோ, குறிப்பாகவோ கொண்டு தெரிநிலை வினைத்தன்மையும் குறிப்பு வினைத்தன்மையும் பெற்று வரும் முற்றுச்சொற்களைப் பற்றிப் பின்வரும் சான்றின் மூலம் காணலாம். உரையாசிரியர்கள் கூறக்கூடிய முற்றுச்சொற்களைத் தொல்காப்பியர் கூறக்கூடிய முற்று விதிகளுடன் ஒப்புநோக்கலாம். தொல்காப்பியர் முற்றுச் சொல்லினைப் பின்வருமாறு வரையறைப்படுத்துவர்.

இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றச்
சிறப்புடை மரபின் அம்முக் காலமும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
மூவிடத் தான வினையினுங் குறிப்பினும்
மெய்மை யானும் ஈரிரண் டாகும்
அவ்வா ரென்ப முற்றியல் மொழியே - (தொல்காப்பியம், சொல், நூ.243.)

இந்நூற்பாவின் மூலம் முற்றுச்சொல்லின் தன்மையைத் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். தொல்காப்பியர் வினைச்சொல்லின் தன்மையை உணர்த்த,

- 1.இறப்பு,
- 2.எதிர்வு,
- 3.நிகழ்வு என முக்காலத்திலும் வரும், இவை
- 4.தன்மை,
- 5.முன்னிலை,
- 6.படர்க்கை

ஆகிய மூவிடத்தும் வரும் என்பர். வினைமுற்றானது தெரிநிலை வினையாகவும் குறிப்பு வினையாகவும் வந்து முற்றுப்பெறும் தன்மையுடையது. வினைச்சொல் குறிப்பிட்ட இந்த ஆறுவகை உருபை ஏற்று முற்றுப் பெறுவது வினைமுற்றுச் சொல்லாகும். இம்முற்றுச் சொல்லானது தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று என்ற இருவகை வினைமுற்றுள் தெரிநிலை வினைமுற்றானது முக்காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதாக அமைகிறது. இதனை மூன்று வகையாக வகைப்படுத்தலாம், அவை இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை, எதிர்காலத் தெரிநிலைவினை, நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினை என்பனவாகும். இம் முப்பிரிவுகளுடன் குறிப்பு வினைமுற்றைச் சேர்க்க நான்கு வகைப்படும். எனவே, இந்நான்கு வகை வினையும் ஒருமை, பன்மை ஏற்கும் இயல்பின.

இக்கருத்தானது எட்டு வகையான வினைமுற்று வடிவம் பெறும் தன்மையுடையது. இந்த எட்டு வகையும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவிடப் பெயர்களுடன் புணரும்போது இருபத்து நான்கு வகையாக விரியும் (தெய்வச்சிலையார், தொல், சொல், நூ.243.) தன்மையுடையதாகும். எனவே வினைமுற்று இலக்கணம் குறித்துத் தொல்காப்பியம் கூறும் வகைப்பாட்டின் தன்மையினைக் கருத்தில் கொண்டு உரைகளில் காணும் வினைமுற்றுக்களை, நன்னூல் கூறும் வினைமுற்று இலக்கணத்துடன் ஒப்பு நோக்கித் தெளியலாம். நன்னூலார் வினைச்சொல் குறித்துச் 'செய்பவன் (கருத்தா), கருவி, இடம், செயல், காலம், செய்பொருள்' (பவணந்திமுனிவர், நன்னூல், நூ.320.) என்ற ஆறும் தருவது வினை என்றுரைப்பர். முற்றுவினை குறித்துக் கூறும்போது தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று ஆகியனவற்றிற்கு மேற்கண்ட செய்பொருள் முதல் ஆறும் தோன்றும் இயல்பின. தெரிநிலை வினை முற்றின் வகைகளை இருப்பத்தியேழு(27) என வரையறைப்படுத்துவர் பவணந்திமுனிவர்.

சிவஞானசுவாமி உரையின் வழித் தெரிநிலை வினைமுற்றின் வகைகளைப் பின்வருமாறு விரிவுபடுத்தலாம். “ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பல என்னும் ஐம்பாலாகிய வினைமுற்றுகளைப் பாடர்க்கைக்கண்ணும், ஒருமை பன்மை என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுகளைத் தன்மைக்கண்ணும் முன்னிலைக்கண்ணும் வைத்து, முக்காலங்களானும் மாற, முறையே படர்க்கை வினைமுற்றுப் பதினைந்தும் தன்மைவினைமுற்று ஆறும் முன்னிலை வினைமுற்று ஆறுமாகிய முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.”(சிவஞான முனிவர், நன்னூல்.நூ.324) தொல்காப்பியர் தெரிநிலை வினைமுற்றை வகைப்படுத்தும்போது பதினெட்டு(18) என்று கூறுவர்.

எனவே, தொல்காப்பியர் காலத்து வழக்கில் உள்ள தெரிநிலை வினைமுற்று வகைப்பாட்டைப் பின்னர் நன்னூலார் காலத்து வழக்கில் உள்ள வகைப்பாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது ஒன்பது வகையான தெரிநிலை வினைமுற்றுகள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள நிலையை இனங்காண முடிகிறது. காரணம் நன்னூலார் கொண்ட செய்பவன் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறனுள் அடங்கும். இவ்வாறனுள் இடம், செயல், காலம் ஆகியன தொல்காப்பியத்துடன் ஒத்துள்ளது. செய்பவன், செய்பொருள், கருவி ஆகியன நன்னூலார் கொண்ட விரிவகைக்குக் காரணமாகக் கருதலாம். இம்முற்றும் பவணந்தி முனிவரை இருபத்தியேழு என்று வரையரைப்படுத்த உதவியுள்ளது. எனினும் நச்சினார்க்கினியர் வினைமுற்றின் வகைகளாக இருபத்தெட்டு என்றும் தொல்காப்பிய உரையில் கூறுவர். எனவே இந்த இருபத்தியேழு மற்றும் இருபத்தியெட்டு என்ற வினைமுற்று வரையறையைக் கருத்தில் கொண்டு உரைகளில் காணப்படும் வினைமுற்றின் தன்மையை இனங்காணுவதாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

முற்றுச்சொல் புறனடை

தொல்காப்பியர் சில வினைமுற்றுகளைப் புறனடையாக வகைப்படுத்துவர். அவை வியங்கோள் வினைமுற்று, இன்மை முற்று, செய்யுள் முற்று, வேறுவினைமுற்று, செய்யும் என்பனவற்றைக் கொண்டு முடியும் பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையை வினைமுற்றுகள் என்று வகைப்படுத்தலாம். அவை, “எவ்வயின் வினையும் அவ்வயின் நிலையும்” (தொல்,சொல், வினை,நூ.244.) என்பனவற்றைக் கொண்டு தொழில், இடம், காலம், பால் உணர்த்தும் வினை அல்லாமல், மூவிடத்தும் பொதுவான தன்மையில் வரும் வினைச்சொல்லினை முற்று என்று வரையறுக்கலாம். இம்முற்றுச்சொற்கள் பெயர்ச்சொற்களோடு முடியும் என நூற்பா 245 இல் கூறுவர். வினைச்சொல்லோடு அடுக்கி வந்து முற்றுப் பெறுதலும், உம்மை பெற்றும், அடுக்காது வருவதும், எத்திறத்தானும் என்றமையால் பெயர்கொண்டு முற்றுப் பெறுதலும் உண்டு. எனினும் இம்முற்றுத்தொடரை “பெயர் முந்துற்றதனை எழுவாய்த்தொடர் என்றும், வினைமுந்துற்றதனை முற்றுத்தொடர் என்றும் வழங்கினும் அமையும்.” (தெய்வச்சிலையார் (உ.ஆ), தொல், சொல், வினை, நூ.244.ப.196) எனவே எழுவாய்த்தொடர், முற்றுத்தொடர் என்ற இருவகையானத் தொடரமைப்பைப் பெற்று வரும் முற்றுத்தொடர்களைப் பின்வரும் வினைமுற்றுச்சொற்களின்வழிக் இனம் காணலாம்.

எதிர்கால முற்றுச்சொல்

திருக்குறளுக்கு உரை இயற்றிய பரிமேலழகர் 378 ஆம் குறள் விளக்கத்தில் துறப்பார் என்ற பலர்பால் எதிர்கால வினைமுற்றுச் சொல்லை விளக்க முற்படுகிறார். “துறப்பா’ ரென்பது ஆரீற் றெதிர்கால முற்றுச்சொல்.” (பரிமேலழகர் (உ.ஆ), குறள்.378) வறுமையிலும் நுகர்ச்சி இல்லாதவர் உலகத்து நிலையில்லாப் பொருளின் மீது ஆசைகொள்ளார். இங்குத் துறவின் நிலை ஊழ்வினையின் காரணமாக வந்துள்ளது. இத்துறவு என்பது பகர இடைநிலை ஒற்றுப் பெற்று எதிர்காலத் தன்மையை உணர்த்தும், ஆர் ஈற்று எதிர்கால வினைமுற்றைக் கொண்டு முற்றுப் பெற்றுள்ளதால், ஊழ்வினை எஞ்சி நின்றலை உணர்த்த ஆர் ஈற்று எதிர்கால வினைமுற்று விசுவாசியப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இக்கருத்தினை உணர்த்த ஆர் என்ற பலர்பால் வினைமுற்று விசுவாசியுடன் பகர இடைநிலையும் இணைந்து எதிர்கால வினைமுற்று விசுவாசிய உணர்த்துவதால் எதிர்கால முற்றுச்சொல் என்பர்.

நச்சினார்க்கினியர் உரையில் முற்றுச்சொல் பயன்பாடு

நச்சினார்க்கினியர் முற்றுச் சொல்லிலக்கணம் குறித்து எச்சவியலில் 427ஆம் நூற்பாவில் “இனி, அவை காலத்தொடு வருங்கால், நகர உகரம் இறந்த காலத்தாற் சிறந்தது. உம்மொடு வருஉம் கடதறவும், கடதற என்னும் அந்நான்கு ஊர்ந்த குற்றியலுகரமும், அல்லும் பகரமும் மாறும் ஆவும் வவ்வும் ஆகிய பதின்மூன்றும் எதிர்காலத்தாற் சிறந்தன. அம், ஆம், எம், ஏம், என், ஏனும், அன், ஆனும், அள், ஆளும், அர், ஆரும், அகரமும், தகர உகரமும் ஆகிய பதினான்கும் முக்காலத்தாற் சிறந்தன. முற்று இருபத்தொன்பதின்கண் டகர உகரம் வினைக்குறிப்பு ஆதலின், அதுவும் முக்காலத்தாற் சிறந்ததாம். ஆகத் தெரிநிலை முற்று இருபத்தெட்டுங் காண்க.” (நச்சினார்க்கினியர், தொல், சொல், எச்சம், நூ.427,ப.314) இம்முற்றிலக்கணப் புறனடையாக “எவ்வயின் வினையும் அவ்வியல் நிலையும்” என்ற நூற்பா விளக்கத்தில் “இறப்புபற்றி வருவனவும், இறப்பும் நிகழ்வும் பற்றி வருவனவும், எதிர்வுபற்றி வருவனவும், முக்காலமும் பற்றி வருவனவுமாம் என்றவாறு.” எனவே, இங்கு முற்றுச்சொல்லீறு முக்காலம் பற்றி வரும் வினையெச்சங்களையும், பெயரெச்சங்களையும் கொண்டு வினைமுற்றாகும்.

எனினும் முற்று சொல்லீற்று இலக்கணங்கூறுதற்கு இடையே எச்ச இலக்கணத்தைக் கூறினார். எவ்வாறு எனில் ‘பருந்து விழுக்காடாக மாட்டேறிற்று என்று கருதி’ (நச்சினார்க்கினியர், தொல், சொல், எச்சம், நூ.428,ப.315) என்பதன் மூலம் மாட்டேறு முறையில் எச்சம் முற்றாதல் நிலையைத் தெளிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு நச்சினார்க்கினியர் முற்றுச்சொல்லீற்று இலக்கணம் பற்றிக் கூறும்போது இருபத்தெட்டு என்று வரையறைப்படுத்துவர். எனவே முற்றுச்சொல்லீற்று வளர்ச்சி நிலையைத் தொல்காப்பியர் 18 என்றும், பவணந்திமுனிவர் 27 என்றும், நச்சினார்க்கினியர் 28 என்றும் வரையறைப்படுத்துவர். எனவே ஒன்று புலப்படுகின்றது, கால ஓட்டத்துக்குத் தக வினைமுற்றுச்சொல் வளர்ந்த வளர்ச்சியை நோக்க முடிகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்துக்கும் நன்னூலார் காலத்துக்கும் ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு நூற்றாண்டு கால இடைவெளியில் வளர்ந்த வளர்ச்சியாக ஒன்பது வகையான வினைமுற்றுச் சொல்லீற்றைக் காணமுடிகிறது. ஆனால், நன்னூலார் காலத்துக்கும் நச்சினார்க்கினியர் காலத்துக்கும் இடையே மிகப் பெரிய இடைவெளி இல்லாதிருத்தலால் இக்கால இடைவெளியில் வளர்ந்த வினைமுற்றுச் சொல்லீற்று வளர்ச்சியாக ஒன்றனை விரிவுபடுத்திக் கூறுவர், நச்சினார்க்கினியர். எனவே, ஒன்றை அவதானிக்க முடிகிறது. காலந்தோறும் இலக்கியங்கள் வளர்வது போல இலக்கண உறுப்புகளும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளதை அவ்வப்போது தோன்றிய உரைகளின் வழி உரையாசிரியர்கள் வளர்த்த வளர்ச்சியைப் பதிவுசெய்துள்ளனர் என்பது புலப்படுகின்றது.

எச்சம் துணைவினையைக் கொண்டு முற்றுச்சொல்லாதல்

ஓர் எச்சச்சொல் வினைமுற்றாக மாற்றம்பெற அன்று, ஆக முதலிய துணைவினையை ஏற்று வினைமுற்றாகிறது. இம்மாற்றத்தினை விளக்க மாட்டேறு என்ற இலக்கிய உத்தியைக் கையாளும் முறையைப் பின்வருமாறு காணலாம். “சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன் பொருத, முனையரன் போல வுடைந்தன்றக் காவிற, றுனைவரி வண்டி னினம்” என்ற பாடலடியில் உள்ள உடைந்தன்று என்ற வினைமுற்றுச் சொல்லை விளக்க, தலைவன் தலைவியரிடையே உள்ள ஊடலைத் தீர்க்கும்போது தலைவி கொண்ட கோபத்தினை விளக்குவதாக நச்சினார்க்கினியர் “வேப்பந்தாரினை உடையப் பொதியினையுடைவன் பொருத பகைப்புலத்து அரண் போல் அவ்விடத்தே உடைந்தது என்றவாறு.” இங்கு உடைந்து என்ற வினையெச்சத்துடன் அது என்னும் சுட்டுப்பெயர் உயிர்வரின் உக்குரல் மெய்விட்டோடும், உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி புணர்ந்தது. பின்னர் உடைந்தது என்பது ஈறு திரிதல் என்னும் விதிப்படி அன் விசுதியேற்று, அன் விசுதியானது முற்றுப்பெற வேண்டி ‘அன்று’ என்ற துணைவினையாகத் திரிந்து நின்று, உடைந்தன்று என்பது முற்றுச்சொல்லாதல் என்ற இலக்கணப் பண்பை முன்னிலைப் படுத்துகிறது. அவை “உடைந்தன்று என்பது நகரம் ஊர்ந்த குற்றியலுகர ஈற்று முற்றுச்சொல்” (நச்சினார்க்கினியர், கலித், பா.92,அடி.28,ப.551) என்பர்.

இம்முற்றின்வழிக் கூறக்கடவது தலைவியின் ஊடலைப் பாண்டிய மன்னனின் போர்த் திறத்தின் போது பகை மன்னரின் மதில் உடைந்ததனை ஒப்புமையாக நோக்கியுள்ளார். உடைந்தது என்பது உடைந்து என வினையெச்சமாகியுள்ளது. இவ்வினையெச்சத்துடன் ‘அன்று’ என்ற துணைவினைச்சொல்லின் ஈற்றில் உள்ள நகரத்தின் மேல் ஊர்ந்த உகரம் குற்றியலுகரம் என்பர். உடைந்தன்று என்பதன் ஈற்று உகரம் குற்றியலுகரம் பெற்றதால் ஈற்றில் நின்ற ‘அன்று’ என்ற

துணைவினைச் சொல்லினை முற்று வினைச்சொல் என்கிறார். எனவே உடைந்து என்ற எச்சம், அன்று என்ற துணைவினையை ஏற்று முற்றுப் பெற்றுள்ளது.

எச்சச்சொல்லின் ஈற்றில் 'அன்று' என்ற துணைவினைச்சொல்லைக் கொண்டு முற்றுப் பெற்றுள்ளது. இம் முற்றுச்சொல்லில் உள்ள துணைவினையைப் பிரித்துச் சொற்பொருளை நோக்கினால் வினையெச்சம் தோற்றம் பெறும். "உடைந்தன்று" என்பது முற்றுச்சொல் என்பர். நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது போல எச்சம் முற்றாக மாற்றம்பெற மாட்டேறு என்ற பொருள்கோடல் முறையில் எச்சத்தை முற்றாகப் பொருள்கொள்ள 'அன்று' என்ற துணைவினைச் சொல்லை முற்றுச்சொல்லாகப் பொருள்கொள்ளப் பயன்படுத்தியுள்ளார். எனவே, ஓர் எச்சச்சொல் பொருள்கோடல் நோக்கில் முற்றுப்பெறக் கருதி ஒரு துணைவினைச் சொல்லுடன் புணர்ந்து முற்றாய் நடைபெறும் இயல்பு உடையதாகும்.

செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல்

தொல்காப்பிய இலக்கண மரபுப்படிச் செய்யும் என்ற எச்சத்தைப் பெயரெச்சம் என்பர். எனினும், சில இடங்களில் செய்யும் என்பது முற்றாக வரும் இயல்புடையது. இங்குக் குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாவது கருத்தான செய்யும் என்ற வடிவம் முற்றுச்சொல்லாக வருவதை உரையின்வழி அறிய முடிகிறது. எனினும், தொல்காப்பியர் 'செய்யும்' என்ற முற்றுச்சொல் வருமிடம் குறித்து உரைப்பனவற்றைக் காணலாம்.

பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை

அவ்வயின் மூன்றும் நிகழுங் காலத்துச்

செய்யு மென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா - (தொல்,சொல்,நூ.229,ப.209)

என்ற நூற்பாவின் வழி பலர்பாலைக் கூறக்கூடிய படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மை ஆகிய மூன்றிடத்தும் நிகழ்காலப் பொருண்மையில் 'செய்யும்' என்ற முற்றுச்சொல் வராது. எனவே, ஏனைய பாலிடத்தும் வரும் என்பர். அவை, ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்பனவாகும். எனவே செய்யும் என்பது முற்று, பெயரெச்சம் என இருவகைப்படும்.

"செய்யும் என்பது முற்றும் பெயரெச்சமும் என இருவகைப் படுமென்று கொள்க. அது முற்றாயுழித் தன்மையினும், முன்னிலையினும், உயர்திணைப் படர்க்கைப் பன்மையினும் வாராது, ஏனைப்பாலின் கண்ணே வரும் என்றவாறாம். அவன் உண்ணும், அவள் உண்ணும், அது உண்ணும், அவை உண்ணும் என வரும். ஈண்டு நிகழ்காலங் குறித்ததென்னை, எதிர்காலங் குறித்து வாராதோ எனின், எதிர்காலத்துகண் வருவது காலமயக்கமாகக் கொள்க" (நச்சினார்க்கினியர், தொல்,சொல்,வினை,நூ.221,ப.182) என்று உரைப்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

செய்யும் என்ற வினைப் பெயரெச்சமாகவும் வரும், முற்றாகவும் வரும் என இருவகைக் கருதுகோள்கள் உண்டு. அவை வேறுபடும் இடங்கள் குறித்து மேற்கண்ட இலக்கணிகளின்வழித் தெளிவுறலாம். இருப்பினும், இலக்கிய உரைகளில் காணப்படும் முற்றுச்சொல் விளக்கத்தினைச் செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வடிவத்துடன் ஒப்புநோக்கித் தெளியலாம்.

அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக

மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்

திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுகஞ்

என்ற அடிகளின் விளக்கத்தில் நச்சினார்க்கினியர் ஓர்க்கும், விளக்கும் என்ற இரு சொற்றொடர்களும் முற்றுச்சொல் என்பர். எனினும் ஓர்க்கும் விளக்கும் என்பன செய்யும் என்ற வாய்ப்பாட்டு வடிவில் உள்ளதால் முற்றுச்சொல் எனலாம். செய்யும் என்பது பெயரெச்ச வாய்பாட்டு அமைப்பிற்கு உரியது என்றாலும் சிறப்பு நிலையில் வினையெச்ச அமைப்புடையதாகும். எனினும், இங்குப் பெயரெச்சமாகக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக முற்றுச்சொல் என்று உரை விளக்கம் மேற்கொண்டுள்ளார்.

ஓர்க்கும்(96) விளக்கும்(98) என்பன முற்றுச்சொல் - (நச்சினார்க்கினியர்,திருமுருகு,ப.48)

இவ்விரு சொல்லையும் நச்சினார்க்கினியர் முற்றுச்சொல் என்பர். காரணம் என்னவோ எனின் செய்யும் என்ற வாய்பாட்டு நிலையினைப் பெயரெச்சமாகக் கொள்ளாது, வினைமுற்றாகக் கொள்ளவும் கூடும் என்று கருதலாம். ஓர்க்கும், விளக்கும் என்பது பொருண்மை நோக்கிலும் சொல்லளவிலும் முற்றுப் பெற்றுள்ளதால் வினைமுற்று என்பர். வினைமுற்று வடிவமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நன்கு உணர்த்த பொருண்மை நோக்கிய முற்றுச்சொல்லாகக் கருதலாம். எனவே, செய்யும் என்னும் முற்றுச்சொல்லுக்கு இலக்கணமாகத் தொல்காப்பிய நெறிநின்று ஓர்க்கும், விளக்கும் என்பது கால மயக்கமாக வந்த எதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல்லாகக் கருத முடியும்.

தனித்தன்மை முற்று

தன்வினைக்குரிய ஈற்றினைக் கொண்டு காலம் காட்டும் இடைநிலைகளுடன் முற்றுப்பெற்று வரும் வினைச்சொல்லைத் தனித்தன்மை முற்றுச்சொல் எனலாம். இங்குக் கு,டு,து,று என்ற நான்கு ஈற்றுடனும், அல், அன், என், ஏன் என்ற நான்கு ஈற்றுடனும் ஒரு வினைச்சொல்லானது புணர்ந்து வரும். இது உட்பாட்டுத்தன்மை ஒருமையில் வழங்கப்பட்டு வந்தால் இதனைத் தன்மை முற்றுச்சொல் எனலாம். இது குறித்துத் தொல்காப்பியர் கூறும் தனித்தன்மை வினைமுற்று விசுவகையக் காண்போம்.

“கடதற என்னும்

அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோடு

என் ஏன் அல் என வருஉம் ஏழும்

தன்வினை உரைக்கும் தன்மைச் சொல்லே” - நூற்பா 26

க, ட, த, ற என்ற நான்கும் மெய்யின் மேல் ஊர்ந்த குன்றியலுகரத்தினை ஈறாக உடைய ஈற்றினைக் கொண்டு என், ஏன், அல் முதலிய ஏழும் உட்படுத்தாது புணர்ந்து வந்தால் தன்வினையை உரைக்கும் தன்மைச்சொல் எனலாம். எனினும் “குற்றுகரம் நான்கும், பெரும்பான்மை எதிர்காலத்துஞ் சிறுபான்மை ஏனைக்காலத்தும் வரும்” (தொல், சொல்,நூ.205,ப.189) என்பர் நச்சினார்க்கினியர். சான்றாக உண்டிலென், உண்குவென், உண்பென், உண்ணலென் எனவும் வரும். எனவே கலித்தொகையின்வழி நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது, “ஏத்துகு தனித்தன்மை முற்று.” (நச்சினார், கலி,பா.40,அடி.9,ப.232) ‘தேனுறு கதுப்பினாய் யானுமொன் றேத்துகு, வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை’ என்ற பாடலடிக்குப் பொருள் கூறும்போது தலைவியானவள் தலைவனின் தனித்தன்மையை ஏற்றிப் பாடுகிறாள் என்றும் அதற்கு மறுமொழியாக வேயும் முன்னின்று பாடுவாயாக என்பது போலச் செய்யுள் அமைந்துள்ளது. மேற்கண்ட செய்யுளடி விளக்கத்துக்கு ‘ஏத்துகு’ என்பது தனித்தன்மை முற்று என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். இம்முற்றுத் தொல்காப்பிய விதிப்படி ககரத்தின் மேல் ஊர்ந்த குன்றியலுகரத்தினைப் பெற்று ஈற்றில் தன்மை உணர்த்தும் ஈறு பெறாமல் உள்ளது. எனவே, ஏத்துகு என்ற சொற்றொடரினை விளக்க இச்சொல்லில் என், ஏன், அல் என்ற ஈறு பெறாமல் இயற்றிய மூல நூலாசிரியனின் உளக்கருத்தை உணர்த்த எண்ணி ஏத்துகு என்பது தனித்தன்மை முற்று என்கிறார். இங்கு மூலநூலாசிரியரின் உள்ளக்கருத்தை உணர்த்தும் திறத்தால் இம்முற்றை உட்பாட்டுத்தன்மை வினைமுற்று என்று கூறலாம்.

தொல்காப்பிய விதியினைத் தழுவி நன்னூலார் நூற்பா 331இல் உட்பாட்டுத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுவகையக் காண்போம்.

“குடுதுறு என்னும் குன்றிய லுகரமோடு

அல்அன் என்ஏன் ஆகும் ஈற்ற

இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை” - (நன்னூல், நூ.331,ப.453)

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுவயைக் குறித்துக் நோக்கும்போது நன்னூலார் தொல்காப்பியர் கூறிய ஏழுடன் ஒன்றைச் சேர்த்து எட்டு வகையான தன்மை வினைமுற்று விசுவயைப் பெற்று வரும் என்பர். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தில் உள்ள தன்மை வினைமுற்றான அல், என், ஏன் என்பனவற்றுடன் தம்கால வளர்ச்சி நிலையில் உள்ள 'அன்' என்ற தன்மை வினைமுற்று வடிவத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார். எனவே இலக்கணக் குறிப்புகள் கால மாற்றத்துக்குத் தக வளர்ந்த வளர்ச்சியை உரை வழியாகவும் இடைக்கால இலக்கண நூல்கள் வழியாகவும் அறுதியிட்டுக் கூற முடிகின்றது.

பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று ஈறுகளாக அர், ஆர், ப, மார் என்பனவற்றைத் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். இந்த வரையறையின்படி கலித்தொகைப் பாடலில் இடம்பெறும் மார் ஈற்றுச் சொல்லை வினைமுற்று என்பர். பலர்பால் வினைமுற்றுச்சொல் வரும் முறை குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

அர்ஆர் பஎன வருஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே” என்றும்,
“மாறாக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியோடு முடியும் என்ப

என்ற நூற்பா கருத்திற்கு இணங்க நச்சினார்க்கினியர் உரையில் “அர், ஆர் என்னும் இரண்டு ஈறும், மூன்று காலமும் பற்றி வருவதாகக் கூறுவர். இவை காலக் கிளவியைப் பெறுமிடத்து அன் ஈற்றோடு அர் ஈறும், ஆன் ஈற்றோடு ஆர் ஈறும் ஒக்கும். பகரம் எதிர்காலம் பற்றி வருங்கால் உகரமும் குகரமும் அடுத்தும் அடாதும் நிற்கும்.” (நச்சினார்க்கினி, தொல்,சொல்,வினை,நூ.208,ப.191) எனவே, அர், ஆர் என்ற இரண்டு ஈறும் முக்காலத்திலும் வருமெனினும் பகரம் எதிர்காலம் பற்றி வரும் எனலாம். நன்னூலார் மார் ஈற்று முற்றுச்சொல் குறித்துக் கூறுவன.

“அர் ஆர் பவ்வர் அகர மார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கை மார் வினையோடு முடிமே” - (நன்னூல்,நூ.327,ப.447)

மார் ஈற்றுவடிவம் குறித்துக் கலித்தொகையின்வழி பின்வருமாறு காணலாம். மார் ஈற்றுச்சொல் எதிர்கால வினைமுற்று வடிவம் என்பதைத் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். இக்கருத்துக்குத் தக மார் ஈற்றுச்சொல் எதிர்கால வினைமுற்று உணர்த்திற்று என்பர் நச்சினார்க்கினியர். எனவே, மார் ஈற்றுச்சொல் குறித்துத் தொல்காப்பிய உரையில் “கொண்மார் வந்தார் என வரும். இஃது எதிர்காலம் பற்றியிலது” என்பர்.

“சாய்மார்: மாரீற்று முற்று எதிர்கால முணர்த்திற்று.” (நச்சினார்க்கினியர் கலி,பா.80,ப.474) மேற்கண்ட தொல்காப்பிய மற்றும் நன்னூல் இலக்கண விதிப்படி மார் ஈற்று முற்றுச்சொல் எதிர்காலம் பெற்று வரும் என்கிறார்கள். அச்சொல் பெறும் கால வேறுபாட்டைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார். இங்கு மார் ஈறு பல்லோர் படர்க்கை வினைமுற்று என்பதுடன் எதிர்கால முணர்த்திற்று என்பதைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார். எனவே, தொல்காப்பியர் கூறும் மார் ஈற்று முற்றுச்சொல் பல்லோர் படர்க்கைக் காலக்கிளவியோடு முடியும் என்பதை மிகத் தெளிவாக எதிர்காலம் காட்டி முடியும் எனத் தெளிவான வரையறை கொடுத்து உரை இயற்றியுள்ளார்.

அஃறிணைப் பன்மை படர்க்கை வினைமுற்று அகர, ஆகார, வகரமாகிய ஈறுகளைப் பெற்றுப் படர்க்கையிடத்து வரும் வினைச்சொல்லை அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று எனலாம்.

“அஆ வஎன வருஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவற்று படர்க்கை.” - (தொல்,சொல், வினை,நூ.218,ப.197)

என்ற நூற்பாவின் வழி அஃறிணைப் பலவின்பால் படர்க்கை வினைமுற்றானது “தன்மைக்கண் கூற்று நிகழாமையும், முன்னிலை விரவு வினையாதலும், அஃறிணைக்கு உரித்தாகி வருதலும் உண்டு”

(தெய்வச்சிலையார், தொல்,சொல்,வினை,நூ.210,ப.176) என்பர். எனவே அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றானது தன்மைக்கண் நிகழாமலும், முன்னிலையில் விரவியும் வரும் இயல்புடைத்தாகும்.

அஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை

ஆவே எதிர்மறை கண்ண தாகும்

- (நன்னூல், நூ.329, ப.450)

என்பர் பவணந்திமுனிவர். இங்குக் குறிப்பிடப்படும் அகரம், ஆகாரம் ஆகிய இரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்பு வினைமுற்றும் என்பர். எனவே, இவ்விரண்டினுள் ஆகாரம் 'எதிர்மறை கண்ணதாமன்றி உடன்பாட்டு வினைக்கண் வராதது' (சிவஞானமுனிவர், நன்னூல்,நூ.329.ப.450) என்பர் சிவஞானமுனிவர். எனவே அகரம் உடன்பாட்டிலும் பன்மையிலும் படர்க்கையிலும் வரும் எனலாம். எனவே, தொல்காப்பியர் கூறும் வினைமுற்றானது ஈற்றில் வரும் 'வகரம்' குறித்துப் பவணந்திமுனிவர் கூறாது, 'அ,ஆ' என்ற இரண்டனை மட்டும் கூறி அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்று விசுதி என்கிறார். இவற்றின் மூலம் இடைக்காலத்தில் மறைந்துபோன தன்மையாக 'வ'கர ஈற்றினைக் கருதமுடிகிறது. தொல்காப்பியர் அ, ஆ இரண்டும் முக்காலத்திற்கு உரியன என்கிறார். ஆனால், பவணந்திமுனிவர் ஆகாரம் எதிர்காலத்திற்கு மட்டும் உரியன என்பர்.

இவ்வெதிர்காலக் கூற்றாக 'வகரம்' மட்டும் வரும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்தாகும். ஆனால் இவ்வெதிர்காலத்திற்கு ஆகாரம் உரித்தாகும் என்று கூறுவது இடைக்கால இலக்கிய வழக்கில் உள்ள வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின்வழி நன்னூலார் ஆகாரம் எதிர்காலத்திற்கு உரியது என்பர். ஆனால் ஒன்றைக் கருத்தில் கொள்ள முடிகிறது. தொல்காப்பிய உரையில் நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய விதியின்படி அ,ஆ,வ என்பன அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று என்கிறார். பவணந்திமுனிவருக்குப் பின்னர் உரைகண்ட நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய நெறிநின்று உரை இயற்றியுள்ளார்.

இவற்றின் மூலம் இடைக்கால இலக்கிய வழக்கில் 'வகரம்' அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றைக் கருத்தில் கொள்ளாவிட்டாலும் தொல்காப்பிய நெறி நின்று நச்சினார்க்கினியர் உரை இயற்றியுள்ளார். ஆனால், நன்னூலார் இடைக்கால வழக்கில் 'வகரம்' சிதைவுற்றதையும், 'ஆகாரம்' என்பது 'வகரம்' பெற்ற இடமான எதிர்கால வழக்கினை, ஆகாரம் பெற்றமையைப் பவணந்திமுனிவர் பதிவுசெய்துள்ளார். கலித்தொகை உரையில் நச்சினார்க்கினியர் காட்டும் மேற்கோள்வழி அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றைக் காண்போம். எனினும் நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய நெறியின்படி உரை இயற்றியதுடன் மூலநூல் இலக்கண நெறியைப் போற்றிக் கடைபிடித்துள்ளார். ஆனால் நன்னூலார் இடைக்கால இலக்கண வளர்ச்சியில் உள்ள மாற்றங்களைப் பதிவு செய்யும் முகமாக, ஆகாரம் எதிர்காலம்பற்றியும், முக்காலம்பற்றியும் வரும், இத்துடன் வகரம் வழக்கொழிந்துள்ளதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

சான்றாகத் "தாமரையிற் தனித்த மலர்கள் இரண்டு தம்மிற் சேர்ந்து ஒப்பொத்த முகைகளுக்கு நடுவே நின்று வேறொரு பூக்கள் சிறிதுந் தன் அருகு சேர்தலின்றி முறுக்கு அவிழ்ந்தன" என்ற உரைவிளக்கத்தின் வழி "அவிழ்ந்தன என வினைமுற்றாக உரைக்க" (நச்சினார்க்கினி, கலி,பா.77,ப.458) என்பர். எனினும் நச்சினார்க்கினியர் அவிழ்ந்தன என்ற அகர ஈற்றுப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லைச் சுருக்கமாக வினைமுற்று என்பர். எனவே, அகரத்தை ஈறாகவுடைய படர்க்கை வினைமுற்றைக் கொண்டு முற்றுப் பெற்றுள்ளது. அவிழ்ந்தன என்ற சொல்லின்வழிப் படர்க்கையில் வரும் அகர ஈற்று முற்றைப் பதிவு செய்துள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். எனவே, நச்சினார்க்கினியர் இலக்கண நெறிநின்று உரை இயற்றிய திறத்தை மேற்கண்ட சான்றின்வழிக் காணமுடிகிறது.

வியங்கோள் வினைமுற்று

வியங்கோள் வினை ஏவல் செயலில் விழைதல், வெறுத்தல், விதித்தல் என்ற பொருண்மையில் க, ய, ரகர ஒற்று ஆகிய ஈறுகளைக் கொண்டு வரும். இவை இருதிணைகளுக்கும் பொதுவகையால், ஐம்பால் மூவிடங்களில் வரும். ஆனால் தொல்காப்பியர் அஃறிணையில் வரும் வியங்கோள் வினைமுற்றானது திணை, பால், இடம் குறித்துத் தன்மையிலும் முன்னிலையிலும் வியங்கோள் வினை ஏற்காது வரும் என்கிறார்.

அவற்றுள்

முன்னிலை தன்மை ஆயீரிடத்தொடு

மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி - (தொல்,சொல்,நூ.220,ப.181)

இடைக்கால இலக்கணமான நன்னூல் வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகள் குறித்துக் கூறுவனவற்றைக் காணலாம். க, ய, ரகர ஒற்று இறுதியாக வருவனவற்றை வியங்கோள் வினைமுற்று என்பர்.

க யவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப - (நன்னூல்,நூ.338,ப.461)

எனவே, கோபலையர் வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறுவர். அவை 'க, ய, ர், அல், ஆல், உம், மார், ஐ ஆகியவற்றை வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகளாக' (தி.வி. கோபாலையர், தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி,சொல்,நூ.4,ப.144) வரையறுப்பர். எனவே நாம் ஒன்றைக் கருதமுடிகிறது, தொல்காப்பியர் வியங்கோள் வினைமுற்று ஈற்றொழுத்தை வரையறைப்படுத்தாது, வியங்கோள் சொற்கள் வரும் இடப்பொருண்மையைக் கூறிச்சென்றுள்ளார். ஆனால் பவணந்திமுனிவர் வியங்கோள் வினை முற்றுச்சொல் வரும் தன்மையை இடம், பால் தன்மைகொண்ட ஈறுகளை நிரல்படுத்தி நூல் இயற்றியுள்ளார். எனினும் இக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கணப்பேரகராதி இயற்றிய கோபாலையர் உரை நூல்களின்வழி ஆராய்ந்ததில் க, ய, ர், அல், ஆல், உம், மார், ஐ ஆகியவை வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகளாக வருவதற்கு உரித்தாகும் இயல்புடையன என்பர். எனவே இக்கருத்தினை நோக்கும்போது வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகள் காலந்தோறும் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஏற்றார் போல உரைகளின் வழி வளர்ந்த வளர்ச்சிப் படிநிலைகளைக் காணமுடிகின்றது.

வியங்கோள் வினைமுற்றானது ஏவல் பொருள் மேல் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய பொருண்மைப்பற்றி முற்றுப்பெற்று வரும் சொல்லை வியங்கோள் வினைமுற்று எனலாம். வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகளாகக் க, இய, இயர் ஆகியவற்றைக் கொண்டு முற்றுப்பெறும். எனினும், தெய்வச்சிலையார் வியங்கோள் வினைகுறித்துக் கூறுவன. 'செய்க - பொருட்கண், வாழ், உண், தவிர் முதலான ஏவல் குறித்து வரும்' (தெய்வச்சிலையார்,தொல்,சொல்,நூ.220) என்பர். எனவே, வியங்கோள் வினைப் பொருண்மையின் தன்மையையும் வியங்கோள் பெறும் இடம் குறித்தும் பின்வருமாறு காணலாம்.

முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி

இருதிணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமைய - (தொல்,சொல்,வினை,நூ.224)

தொல்காப்பியர் வியங்கோள் வினைமுற்றுக் குறித்து முன்னிலை வினை, வியங்கோள் வினை, இன்மை, செப்பல், வேறென் கிளவி, செய்மன, செய்யும், செய்த என்ற வினைச்சொற்கள் விரவி வரும் நிலையிணையுடைத்தாகும்.

வியங்கோள் என்பது "தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூன்றிடத்து உரைப்போனின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தி ஏவல் போல வரும் கிளவி வியங்கோட்கிளவி" (பொற்கோ, இலக்கணக் கலைக்களஞ்சியம்,ப.157) என்கிறார் பொற்கோ. ஆனால், அஃறிணையைக் குறிக்க வருமிடத்துப் படர்க்கையில் மட்டும் வரும் எனலாம்.

வியங்கோட் கிளவி ஏவற்பொருண்மையில் முற்றும் முடிதலை உணர்த்தும் சொல் வியங்கோள் வினைமுற்றுச் சொல்லாகும். வியங்கோள் வினைமுற்று எண்ணுப்பெயர்களில் திணை விரைவுப் பெயர்களிடத்தும் வரும் என்பதைக் கூறுவர்.

வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு வரையார் -

(தொல்,சொல்,கிளவி,நூ.45)

இவ்வாறாக, வியங்கோள் வினைமுற்றுக் குறித்து மூன்று நூற்பாக்களில் இலக்கணம் வரையறுப்பர் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியர் கூறிய இலக்கணம் உரையாசிரியர்கள் உரைகளின்வழி எவ்வாறு விளக்கம் பெறுகிறது என்பதை ஒப்பு நோக்குவோம்.

பரிமேலழகர் உரையில் வியங்கோள் வினைமுற்று

“தெற்றென்க வென்பது – தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றென வென்னுஞ் செயவெனெச்சத் தானறிக.” (பரிமேலழகர்உரை,குறள்.584,அதி.59,ப.222) எனவே தெற்றென்க என்பது பொருண்மை நோக்கிய வியங்கோள் வினைமுற்று. இது தெற்றென என்று முதனிலைச் சொல்லாக வந்து செயவென் எச்சத்தான் அறியப்பட்டுத் தெற்றென்க என்றாயிற்று. எனவே முதனிலைச் சொல்லின் தன்மையிலிருந்து திரிந்து வியப்புக் கருதி வருவது வியங்கோள் வினைமுற்று என்பதாகும்.

அல் ஈற்று வியங்கோள் எதிர்மறை

“அல் விசுதி வியங்கோள் எதிர்மறைக்கண் வந்தது.” (பரிமேலழகர், குறள்.282, அதி.29,ப.102) அல் ஈற்று வியங்கோள் எதிர்மறைப் பொருண்மையைத் தந்து பொருள் உணர்த்தும் தன்மையுடையதாகும்.

அகர ஈற்று வியங்கோள்

“ஏமாக்க’ என்னும் வியங்கோள் வேண்டிக்கோடற் பொருட்டாகலின் தன்மை கண் வந்தது.” (பரிமேலழகர்,பரிபாடல்,பா.7,அடி.85,ப.54) ஏமாக்க என்பது வேண்டிக்கோடல் என்ற பொருண்மையில் தன்மை இடத்து வந்தது என்பர். இங்கு ‘க’ என்ற வியங்கோள் விசுதியில் உள்ள ‘க்’ மொழியியல் நோக்கில் எதிர்கால இடைநிலையை உணர்த்துவதால் இதனை வியங்கோள் இடைநிலை எனலாம். எனினும், ஈற்றில் உள்ள அகரம் வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதியாகும். எனவே ‘க’ என்ற ஈற்றெழுத்தானது க்+அ ஆகிய இரண்டு உருபுகளும் இணைந்து கூட்டு வடிவமாக ‘க’ என்றாகி கூட்டுருபளாக வடிவமைத்து கொண்டுள்ளது. இவ்வடிவம் குறித்து அகத்தியலிங்கம் கூறுவன “க’ விசுதி ‘க்’ என்னும் எதிர்கால இடைநிலையும் ‘அ’ என்னும் வியங்கோள் வினை விசுதியும் சேர்ந்த கூட்டு வடிவமாகும்.” (ச.அகத்தியலிங்கம், சொல்லியல்,ப.357) எனவே, ஏமாக்க என்ற வியங்கோள் வினைமுற்றுள் ஈற்றில் உள்ள ‘க’ என்ற வியங்கோள் விசுதியை ஒரு கூட்டுருபன் வடிவமாகக் கருதமுடிகிறது. எனவே வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகளின் நிலை குறித்து “தொல்காப்பியம் வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகள் பற்றி கூறவில்லை. உரையாசிரியர்கள்தான் குறிப்பிடுகின்றனர்” (ச.அழகேசன் (ம) த.வேல்மயில், இலக்கணத் தேடல்கள்,ப.45) என்று கூறுவதன் மூலம் வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதிகள் வரையறுத்ததில் உரையாசிரியர்களின் பங்கு அளப்பரியது. உரையாசிரியர்கள் உரையின் வழி வியங்கோள் வினைமுற்று வளர்ச்சி பெறும் தன்மையை அறியமுடிகின்றது.

நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வியங்கோள்

“மறக்க: வியங்கோள்” (நச்சினார்க்கினியர், கலி, பா.அடி.1-9, ப.212) தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியர் உரைகளில் காணப்படும் வியங்கோள் ஈறுகளாக அல், இ, அ, அர், உம், மா, க ஆகியவற்றை வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகளாக நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிட்டு உரை இயற்றியுள்ளார். எனவே இந்த ஈறுகள் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தோடும், நன்னூல் மற்றும் இடைக்கால இலக்கணத்தோடும் ஒப்பு நோக்கி வியங்கோள் பெறும் வடிவத்தைக் கருத ஏதுவாக அமைகிறது.

வினையெச்சம் வேறு பல பெயர்பெற்று முற்றாதல்

முற்று வினைச்சொற்கள் பால் விசுதியுடன் பெயரைக்கொண்டு முற்றுப் பெற்று வருகின்றன. இவ் வினைமுற்றுச்சொற்கள் வேறு பல வினையெச்ச வினையைக் கொண்டு முற்றுப்பெறுதற்கு உரியன. அவை, வினையெச்சச் சொற்களாலும், பெயரெச்சச் சொற்களாலும், முற்றுச்சொற்களாலும் எனச் சொல்லின் தன்மை வேறுவேறு பல பெயர்களைக் கொண்டனவாக அமைகின்றன.

வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குரிய - (தொல்,சொல், எச்சம்,நூ.457,ப.334)

என்று, தொல்காப்பியர் வினையெச்சச் சொற்கள் வேறுபல பெயர்ப்பெற்று வரும் என்பதைக் கூறுகிறார். எனினும் வினையியலில் எச்சச்சொல் வருமிடம் குறித்துக் கூறிய பின்னர் எச்சவியலில் சொல்லப்படாத செய்திகளின் இடத்தைக் கூறவும், எஞ்சிய சில இலக்கணத்துக்கு வழுவமைதியாக எச்சவியல் என்ற ஓர் இயலை வரையறைச் செய்கின்றது என்கிறார் வெள்ளைவாரணர். (வெள்ளைவாரணர், தொல்காப்பியம் – நன்னூல் ஒப்பீடு சொல்லதிகாரம்,நூ.457,ப.436)

உரையிடத் தியலும் உடனிலை அறிதல் - (தொல்,சொல்,எச்சம்,நூ.458,ப.337)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் ஓர் எச்ச வாய்பாடாக வரும் ஒரு வினைச்சொல் மற்றோர் இடத்தில் மற்றோர் எச்ச வாய்பாட்டை ஏற்று நடக்கும் இயல்புடைய தன்மையை வினையெச்ச முற்று எனலாம். நச்சினார்க்கினியர் கூறுவது “ஓர் எச்ச வாய்பாடாகக் கூறும் இடத்து அதுதானே மற்றோர் எச்ச வாய்பாட்டிற்கும் ஏற்று நடக்கும், கூட்டத்தினை அறிந்து தொடர்மொழிக்கு ஏற்ப வெவ்வேறாகப் பொருள் உரைக்கின்றவாறு”. எனவே எச்சவாய்பாடு உரைகளின் தொடர்மொழிக்கு ஏற்ப மற்றோர் பொருளுரைக் கூறும்போது மாறுபடும் தன்மைக் கொண்டதனை எச்ச வாய்பாடு எனலாம். நன்னூலானது வினையெச்சம் பல்வேறு வடிவமாகத் திரிந்து வருதல் குறித்து வரையறைப்படுத்தியுள்ளது.

சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை - (நன்னூல்,நூ.346,ப.479)

என்ற வினைச்சொல், வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகவும் பெயரெச்ச வாய்பாடுகளாகவும் வரும். இவ் வாய்பாடுகள் பிற வினையெச்ச வாய்பாட்டு வடிவமாகத் திரியினும் பொருள் திரியாது என்பர். இவ்விலக்கண விதிகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு உரைகளில் காணக்கூடிய வினையெச்ச வாய்பாட்டு வடிவம் முற்றுப்பெறும் என்று உரையாசிரியர்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வினையெச்சமுற்று

தொல்காப்பிய 457-ஆம் நூற்பாவின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர் வினையெச்சம் வேறு பல பெயர் வடிவம் பெறும் என்று உரைப்பர். இவ்விளக்க உரையில் நச்சினார்க்கினியர் பலவகையான வினையெச்ச வடிவத்தை வகைப்படுத்துவர். வினையெச்ச வாய்பாடுகளை வகைப்படுத்தும் நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறும்போது, எச்ச வாய்பாடுகள் முற்றாகச் செயல்படும் தன்மை உடையது என்பர். அவையாவன, “ஆ, போ என்பன முதல் நிலையாய்க் காலங்காட்டும்.” ‘யகர’ ஒற்றுப்பெற்று ஆயினான், போயினான் என முற்றும் அதன்கண்ணே தோன்றுதலின் ஆகு, போகு எனக் குற்றுகர ஈற்று முதல்நிலை இன்றாமென்று உணரக். இதனானே வினையெச்சம் முற்றாய்த் திரியும் என்பதும் உணரக்.” (நச்சினார்க்கினியர், தொல்,சொல்,நூ.230,ப.210) இம் மேற்கோளின் மூலம் அவர் இயற்றிய இலக்கிய உரைகளிலும் பல்வேறு வடிவமாக உள்ள வினையெச்ச வாய்பாடுகள் முற்றாதலும், திரிதலும் என்று அமைவனவற்றைப் பின்வருமாறு காண்போம்.

பெண்பால் படர்க்கை வினையெச்சமுற்று

வாயாள் : வினையெச்சமுற்று (நச்சினார்க்கினியர்,திருமுருகு,அடி.56,ப.41)

அறியாள்: வினையெச்சமுற்று (நச்சினார்க்கினியர்,கலி,பா.40,அடி.9,ப.66)

மேற்கண்ட வினையெச்சமுற்று வகைகளை நோக்கும்போது உயர்திணைப் பெண்பால் படர்க்கை ஒருமை குறிப்பு வினைப்பெயர், வினையெச்சமுற்று என்று விரித்துக் கூறலாம். இங்கு வினையெச்சக் குறிப்புப்பெயர் தொக்கிய தொகை வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளது. எனவே மேற்கண்ட வினையெச்ச முற்றுச்சொற்களின் வினையடிச் சொல்லைக் காணலாம். வா, அறி ஆகிய வினையடிச்சொல்

முதல்நிலையாய் காலம்காட்டும் 'யகர' ஒற்றும், பெண்பால் விசுவதியும் பெற்று முற்றாகியுள்ளது. மேற்கண்ட வினையடிச் சொல்லுடன் யகர ஒற்றுப் புணர்ந்து வினையெச்சமாகும் நிலையைப் பெற்றுள்ளது. இங்கு வாய், அறியாய் என்ற வினையெச்சம் பெண்பால் விசுவதியை ஏற்றமையால் வினையெச்ச முற்று வடிவமாகியுள்ளது.

தன்மைப் பன்மைத் தெரிநிலைக் குறிப்பு வினையெச்சமுற்று

தன்மை பன்மை தெரிநிலையையும் குறிப்பு வினையெச்சமும் கொண்டு முற்றுப் பெறும் தன்மை உடையது. செய்து என்ற வினையெச்ச வாய்பாடு எச்சப்பொருளில் திரிந்து முற்றாகும் இயல்புடையது.

அவற்றுள்

பன்மை யுரைக்கும் தன்மைக் கிளவி

எண்ணியன் மருங்கின் திரிபவை உளவே - (தொல்,சொல்,நா.209)

இங்குத் தொல்காப்பிய விதியினைத் தழுவும் தன்மைப்பன்மை வினையெச்சம் முற்றுப்பெறும் பொருண்மையைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

எதிர்காலத் தன்மைப்பன்மை வினையெச்ச முற்று

குருவாம் வினையெச்சமுற்று - (நச்சினார்க்கினியர்,கலி,பா.42,அடி.19,ப.252)

இங்குக் 'குரு' என்ற வினையடிச்சொல் செய்து என்னும் எச்சப் பொருண்மை உடையது. குரு என்னும் செய்தென் எச்சத்துடன் ஆம் ஈற்றுத் தன்மைப் பன்மை புணரும்போது, இஈஐ வழி யவ்வம், ஏனைய உயிர் வழி வவ்வம் என்ற விதியின் அடிப்படையில் வகர உடம்படுமெய் தோன்றி குருவாம் என்றாயிற்று. அவ்வாறு புணரும்போது தோன்றிய 'வகர' இடைநிலை எதிர்காலப் பண்பைக் குறிக்கும் இடைநிலையாகும். 'ஆம்' ஈற்றை ஏற்றதால் தன்மைப்பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்று விசுவதி திரிந்து முற்றுப் பெற்றுள்ளது. எனவே, இம் முற்றைத் தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினையெச்சமுற்று என்று உரைக்கலாம்.

உயர்திணைப் பலர்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை வினையெச்சமுற்று

அர், ஆர் என்னும் விசுவதியை ஈறாகக்கொண்ட பலர்பாலைக் குறித்த வினையெச்சச்சொற்கள் மேற்கண்டவாறு முற்றாகும் தன்மை உடையன. இவை படர்க்கைகண் தெரிநிலை வினைமுற்றெச்சமாக வருவனவாகும்.

தீபட வரும் இடித்தன்ன குரலினர் - இவை வினையெச்சமுற்று - (நச்சினார்க்கினியர், திருமுருகு, அடி.171, ப.59)

இவ் வினையெச்ச முற்றின் அமைப்பை நோக்கும்போது வினையடிச் சொல்லாகக் குரல் என்பதைக் காணமுடிகிறது. இவ் வினையடிச் சொல்லானது 'இன்' என்ற இறந்த கால இடைநிலையுடன் புணர்ந்து அர் என்ற பலர்பால் படர்க்கை விசுவதி ஏற்று, முற்றாகத் திரியும் தன்மை உடையது. இவை செய்து என்னும் எச்ச வாய்பாட்டுடன் பின்னர் 'இன்' என்ற கால இடைநிலைகளுடன் ஆர் என்ற பால்விசுவதி பெற்று முற்றாகும். எனினும், ஒரு வினையடிச்சொல் எச்சமாகிப் பின்னர் கால இடைநிலையுடன் அர் விசுவதி புணர்வதால் எச்சம் முற்றாகும் இயல்புடையனவற்றைக் காண முடிகிறது. எனவே, வினையெச்சமுற்று அமைப்பானது கால இடைநிலை, பால், இட, விசுவதிகளை ஏற்று முடிவு பெறுகின்றது. இடைக்கால உரை வரலாற்றின் வழி நாம் அறிவது என்னவோ எனின் எச்சங்கள் இடைநிலையுடன் முற்றுப்பெற்று வரும் தன்மையை உரையாசிரியர்கள் விளக்க முற்படுவதைக் காணலாம்.

வினையெச்சம் வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிதல்

அன்றி என்பது இகர ஈற்றுச் செய்து வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு நிலைமை உடையது. அன்றி என்ற எச்சம் அல்லது எனப் பொருள்படும். எனவே அன்றி என்ற வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு அல்லதை என வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிபுற்று நின்றதைக் காணமுடிகிறது.

“அன்றியென்னும் வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு அல்லதை என வினைக்குறிப்பு முற்றாய்த் திரிந்தது. அருள் அன்பிற்குக் காரணமாய் மனத்து நிகழ்வது - (நச்சினார்க்கினியர்,கலி,பா.15,அடி.9,ப.96) அன்றி

என்ற குறிப்பு வினையெச்சம் திரிபடைந்து அல்லதை எனப் பொருள்படும். அல்லதை என்பது வினைக்குறிப்பு முற்றாகத் திரிந்து நின்று பொருள் உணர்த்திற்று. எனவே, வினையெச்சம் பொருண்மை நோக்கில் திரிந்து முற்றுப் பெறும் தகுதி உடையதாகும்.

செய்தெனெச்சம் வினைக்குறிப்போடு முடிதல்

தொல்காப்பியர் கூறக்கூடிய ஒன்பது வகையான எச்ச வாய்ப்பாடுகளுள் முதன்மையானது செய்தென் எச்சம் ஆகும். இவ் வினையெச்ச வாய்பாடு, தான் செய்து முடிக்கக் கருதிய கருத்தாவினது, வினைப்பொருண்மையை உணர்த்தும் சொல்லை முடிபாகக் கொண்டு முடியும் இயல்புடையது. செய்தென் எச்ச வினையைக் குறிப்பாகக் கொள்ளுவதால் செய்தெனெச்சம் வினைக்குறிப்போடு வரும் எனலாம். மதுரைக்காஞ்சி உரையின் வழி நச்சினார்க்கினியர் செய்தென் எச்சம் வினைக்குறிப்பைக் கொண்டுவரும் என்று கூறுவர்.

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உறையவென்னும் வினைக் குறிப்போடு முடிந்தது - (நச்சினார்க்கினியர்,மதுரைக்காஞ்சி,அடி.225,ப.362)

உண்டு என்னும் செய்தென் எச்சம், உறைய என்ற செய்த என்னும் பெயரெச்சக் குறிப்போடு முற்றுப்பெற்றுள்ளது. இங்கு உண்டு என்பது செய்து வாய்பாட்டு வினையெச்சம், உறைய என்ற பெயரெச்சத்தைத் தழுவிவது. எவ்வாறு எனில் உறைய என்ற பெயரெச்சக்குறிப்பு உண்டபின் உறங்க வேண்டும் என்ற வினையைக் குறிப்பாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே, ஒரு வினையெச்சம் இன்னொரு பெயரெச்ச வினையைக் குறிப்பாகக் கொண்டுள்ளதால் செய்தெனெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று என்று கூறலாம். எனினும், இந்நிகழ்வு குறித்துத் தொல்காப்பியர் “வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய” என்று கூறுகின்ற விதி இவ்வெச்சத்துடன் ஒத்துப்போகும் நிலையுடைத்தாகும்.

வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று

செய்தென் எச்சம் கால இடைநிலையுடனும், பால்விகுதியுடனும் வினைக்குறிப்பைக் கொண்டு முற்றுப்பெறும் தன்மை உடையதாகும். “கண்ணியன்: வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று.” (நச்சினார்க்கினியர்,திருமுருகு,அடி.192,ப.63) கண்ணி என்னும் செய்தென் எச்சம் ‘அன்’ விகுதியுடன் புணரும்போது யகர உடம்படுமெய் “இஃஐ வழி யவும்” என்ற விதிப்படி தோன்றும் இயல்புடையது. எனவே செய்தென் எச்சம் அன் விகுதியுடன் புணர்ந்ததால் வினையெச்சக் குறிப்பு முற்றாயிற்று. இவ்வெச்சம் குறிப்பாய் ஆண்பாலுக்காகி எச்ச நிலையிலிருந்து திரிந்து முற்றுப் பெறுவதால் வினையெச்ச வினைக்குறிப்பைக் கொண்டு முற்றுப்பெறும் இயல்புடையதாகும்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் துணை வினைச்சொற்கள் கொண்டு முற்றாகும் தன்மையும் வினையெச்சச் சொற்கள் முற்றாகும் தன்மையும் வியங்கோள் சொற்கள் முற்றாகும் தன்மையும் ஆய்ந்துரைப்பதாக அமைக்கப்பட்டன. எதிர்கால முற்றுச்சொல்லின் தன்மையை உணர்த்துவதால் எதிர்கால முற்றுச்சொல் என்கிறார். ஒரு வினையெச்சச்சொல் ஆக, அன்று முதலிய துணைவினைச் சொல்லினை ஏற்று முற்றுப்பெறும் இயல்புடையது. செய்யும் என்னும் பெயரெச்சம் காலமயக்கத்தால் முற்றுப் பெறும் தன்மையை விளக்க முற்பட்ட நச்சினார்க்கினியர் முற்றுச்சொல்லாகும் பண்பினை உணர்ந்து

முற்றுச்சொல் என்றுரைப்பர். க,ட,த,ற ஆகிய நான்கு ஒற்றும் முற்றுச்சொல்லின் ஈற்றில் வந்து முற்றுப்பெற்றமையால் தொல்காப்பியர் கூறும் விதியைப் பின்பற்றிய பாடலாசிரியன் உளக்கருத்தை விளக்கக் கருதியதனை உள்பாட்டுத் தனித்தன்மை முற்று எனலாம். தொல்காப்பியர் கூறும் அ, ஆ, வ என வரும் பலவற்றுப்படர்க்கை விதியின் தன்மையைப் பவணந்திமுனிவர் தம்கால வழக்குநிலையைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

இங்கு நச்சினார்க்கினியர் பாடலாசிரியர் காலக்கருத்தோடு அ ஈற்று வினைமுற்றுச் சொல்லினை பன்மை படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல் என்றார். வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறுகளாக க, ய, ர், அல், ஆல், மார், ஐ முதலிய ஈறுகள் 'செய்க, பொருட்கண், வாழ், உண், தவிர் போன்றன ஏவல் பொருண்மையில் வரும். மேலும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையிலும், எண்ணுப்பெயர்களிலும், திணைவிரவுப் பெயர்களிலும், வியங்கோள் வினை, இன்மை, செப்பல், வேறென் கிளவி, செய்யுள், செய்யுள், செய்த என்ற வினைச்சொற்களிலும் விரவி வரும் இயல்புடையன. மேற்கண்ட ஈறுகள் அல்லாது பரிமேலழகர் உரையில் செய்வென் எச்சம் பெற்றும், வியங்கோள் வினை முற்றுப் பெற்றும் வரும் என்பர்.

ஏமாக்க என்ற வியங்கோள் வினைமுற்றின் ஈற்றில் உள்ள 'க' என்பது கூட்டுருபன் பண்பில் வியங்கோள் வினைமுற்றுத் தன்மையைப் பெற்றது. இவ்வினைமுற்று வடிவப் பொருண்மையை விளக்க முற்பட்ட பரிமேலழகர் இதனுள் பொதிந்துள்ள மொழியில் கோட்பாட்டினை விளக்கவே வியங்கோள் வினைமுற்று என்று பொருளுரைத்துள்ளனர். வினையெச்ச வாய்பாடுகள் முற்றாய் திரியும் பண்புடையன என்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். வினையெச்சச்சொற்கள் கால இடைநிலையுடன் பால், இட விசுதிகள் பெற்று முற்றாகும் தன்மையுடையது. அல், இ, அ, அர், ஆம், உம், மா, க ஆகிய ஈறுகள் மேற்கண்ட வினைப்பொருண்பில் முற்றுப் பெறும் தன்மையுடையது. செய்தெனெச்சம் பெயரெச்ச வினைக்குறிப்போடு, செய்தெனெச்சம் வினையெச்ச வினைக்குறிப்போடும் முற்றுப்பெறும் தன்மையை விளக்குகிறார், நச்சினார்க்கினியர்.

பார்வை நூல்கள்

நச்சினார்க்கினியர், (உ.ஆ.), *கலித்தொகை மூலமும் உரையும்*, இ.வை. அனந்தராமையர் பதிப்பு, நோபிஸ் அச்சுக்கூடம், வெளியீடு : 1925.

நச்சினார்க்கினியர், (உ.ஆ.), *பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்*, உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, கபீர் அச்சுக்கூடம், நான்காம் பதிப்பு, வெளியீடு : 1950.

பரிமேலழகர், (உ.ஆ.), *திருக்குறள் மூலமும் உரையும்*, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், திருநெல்வேலி – 6. சென்னை – 1. வெளியீடு : 1964.

அகத்தியலிங்கம்.ச, *சொல்லியல் – வினையியல்*, அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1982.

அழகேசன்.சு, வேல்மயில்.த, *இலக்கணத் தேடல்கள்*, காவ்யா பதிப்பகம், 2009, 16, இரண்டாம் குறுக்கு வீதி, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை – 600 024.

கோபலையர்.தி.வே, *தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி*, எழுத்து-2, தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தி.நகர், சென்னை-17, 2005.

சிவஞானச் சுவாமிகள்(உ.ஆ.), *நன்னூல் விருத்தியுரை*, பாரிநிலையம், 184, பிராட்வே, சென்னை- 108, டிசம்பர் 1998.

தெய்வச்சிலையார் (உ.ஆ.), *தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்*, தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தி.நகர், சென்னை-17, 2003.

நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.), *தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்*, தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தி.நகர், சென்னை-17, 2003.

பவணந்தி முனிவர், *நன்னூல்*, பாரிநிலையம், 184, பிராட்வே, சென்னை- 108, டிசம்பர் 1998.

பொற்கோ, *இலக்கணக் கலைக் களஞ்சியம்*, பூம்பொழில் வெளியீடு, சென்னை - 600 020, 2000.

வெள்ளைவாரணர்.க, *தொல்காப்பியம்-நன்னூல் சொல்லதிகாரம்*, தமிழ் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர்-613 001, சூன் 2010.

தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களில் ஈரிதழ் அடைப்பொலி மற்றும் மருங்கொலி /ஆடொலி மெய்இணைவருகையும் உயிரொலி இணைப்பும்

புஷ்பராணி சுப்ரமணி செல்வன் / Puspharani Subramni Selvan &
*மோகன தாஸ் இராமசாமி / Mohana Dass Ramasamy
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர் / Universiti Malaya, Kuala Lumpur
pushpa_sse86@yahoo.com | *rmohana_dass@um.edu.my

Manuscript received 10 March 2022

Manuscript accepted 13 August 2022

**Corresponding author / First Author*

Abstract

The purpose of this study is to examine the arrival of vowels in Tamil to correct the doubled consonants of English loanwords in Tamil. Both English language and Tamil language have two different grammatical components. Some grammatical rules that were freely accepted in English were not accepted in Tamil language. In particular, the rule of consonant doubling that present in the English language is not welcomed in Tamil. Contrary, Tamil has the rule of doubling vowels. Thus, loanwords from English to Tamil are subject to a choice between these two conflicting rules. The data of the study demonstrate that while English loanwords are borrowed into Tamil language, some words follow the Tamil grammatical rules and some words break the grammatical rules. Out of these two conflicting rules, only the words which undergo grammatical changes according to the Tamil grammar were accepted by the borrowing language. This paper addresses such unique alterations and their nature where the borrowing words were modified according to Tamil grammar rules using the theory of optimality. The data for this study were received from the Short Story collections of the University of Malaya from 2000-2016.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வின் நோக்கமானது தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களின் இரட்டிப்பு மெய்யெழுத்துகளைச் சரிசெய்ய உதவும் உயிரொலியின் வருகையை ஆராய்வதாகும். ஆங்கில மொழி மற்றும் தமிழ் மொழி இவ்விரண்டும் இரண்டு வெவ்வேறான இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டவை. ஆங்கில மொழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சில இலக்கண விதிகள் தமிழ் மொழியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. குறிப்பாக, மெய்யெழுத்து இரட்டிக்கும் விதி ஆங்கில மொழியில் உள்ளது. மாறாகத் தமிழ் மொழி, மெய்யொலிகள் இரட்டிக்கா எனும் விதியைக் கொண்டது. ஆகவே, ஆங்கில மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்குக் கடன் பெறும் சொற்கள் இவ்விரண்டு முரண்பாடான விதிகளில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைக்கு ஆட்படுகின்றது. ஆய்வின் தரவானது, ஆங்கிலக் கடன் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும்போது, தமிழ் இலக்கண விதிக்கு உட்பட்டுச் சில சொற்களும், இலக்கண விதிகளை மீறி சில சொற்களும் சிறுகதை எழுத்துலகில் பயன்பாட்டில் உள்ளது என்பதனை நிரூபிக்கின்றன. இவ்விரண்டு முரண்பாடான விதிகளில், தமிழ் மொழிக்கு ஏற்ப ஒலியன் ரீதியிலான இலக்கண மாற்றங்களைப் பெறும் சொற்கள் மட்டுமே இவ்வாய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. கடன்பெறும் சொற்கள் தமிழ் இலக்கண விதிக்கு ஏற்ப மாற்றம் செய்கையில், உயிரொலியின் பயன்பாடும், அதன் தேர்வும் இவ்வாய்வில் கவனத்துரையாடப்படுவதோடு, *ஒப்திமாலித்தி* கோட்பாடு அடிப்படையில் சரியான உயிரொலி தேர்வினையும் வழங்கும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்விற்குத் தேவையான தரவுகள் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'பேரவைக் கதைகள்' சிறுகதை தொகுப்பு நூல்களில் 2000-2016 வரை இடம்பெற்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்

கடன்சொற்கள், ஒலியன் மாற்றங்கள், ஒப்திமாலித்தி கோட்பாடு, உயிரொலி தோன்றல், உயிரொலி தேர்வு

அறிமுகம்

மொழி மாற்றங்களை உள்ளடக்கியது. இவ்வகை மொழிகள் யாவும் நித்தம் பல மாற்றங்களைப் பெற்று மேலும் தங்கள் தரத்தினை வளர்த்த வண்ணம் உள்ளன. இத்தகைய மாற்றம் பிற மொழிகளில் இருந்து கடன்பெற்றுத் தங்கள் கலைக்களஞ்சியத்தை அதிகரிப்பதும் அடங்கும். இவ்வாறு கடன் பெறப்படும் சொற்கள் தத்தம் மொழிகளின் இலக்கணக் கூறுகளைப் பின்பற்றாமல் கடன் பெறப்பட்ட மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக் கொண்டு மொழிகளின் விதியை மீறுகையில் ஒலியன் அமைப்பிற்கு அது பெரிதும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. உலக நாடுகளில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் தமிழ் மொழி, தாம் வாழும் தேசத்து ஆட்சி மொழிக்கு அடிப்பணிய வேண்டிய நிலை நிகழ்கிறது. தமிழ் நாடு, சிங்கை, இலங்கை, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா மற்றும் இதர ஐரோப்பா கண்ட நாடுகளில் தமிழ் மொழியில் ஆங்கில மொழி தாக்கம் மலேசிய மண்ணிலும் காணப்படுகின்றது. இதுவரை மலேசியா தமிழில் காணப்படும் பிறமொழி கலப்புச்சொற்களை ஆராயும் பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. அவ்வாய்வுகளில் கடன்சொற்களைப் பட்டியலிடும் முயற்சி ஆழமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால், இவ்வாய்வானது கடன்சொற்களின் ஒலியன் இணைப்புகளை ஆராயும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

மொழிகள் சொல் கடன் பெறுகையில், வழங்குநர் மற்றும் பெருநர் ஆகிய இரண்டு மொழிகளின் இலக்கணக் கூறுகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. வழங்குநர் இலக்கணத்திற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கும் நோக்கில் கடன்பெறப்படும் சொற்கள், பெருநர் இலக்கணத்தை மீறும் நிலையும், பெருநர் இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்கப்படும் சொற்கள், வழங்குநர் மொழியின் இலக்கணத்தை மீறி சொல்லின் இயல்புத்தன்மையினை இழக்கும் நிலைக்கும் ஆளாகின்றன. இச்சிக்கல் மலேசியாவில் சிறுகதை எழுத்துலகில் 2000-2016 வரையிலான காலக்கட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் காணப்படுகின்றன. இச்சிறுகதைப் படைப்புகளில் ஆங்கில மொழி சொற்களில் சில தமிழ் மொழி இலக்கண விதிக்கு உட்பட்டு மாற்றி அமைத்தும், சில சொற்கள் ஆங்கில மொழியிலிருந்து நேரடியாகத் தமிழ் மொழியில் மாற்றியும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நிலையில், கடன்பெறும் சொற்கள் தமிழ் இலக்கண விதிக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெறுகையில், உயிரொலியின் தேர்வும் அதன் பயன்பாடும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தவேண்டிய முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கின்றன.

தமிழில் எழுதப்படும் ஆங்கில மொழி கடன்சொற்களை மூன்று வகை நிலைகளில் காண முடிகின்றது. முதல் வகையினைச் சேர்ந்த சொற்கள் உயிரொலி இணைப்புப் பெற்றும் இரண்டாம் வகை சொற்கள் இரட்டிப்பு மெய்யொலிகளின் வருகையோடும் காணப்படுகின்றன. மூன்றாம் நிலை வகையினைச் சார்ந்த சொற்கள் முதலில் குறிப்பிட்ட இரண்டு வகையின் கலப்பில் சில சமயங்களில் உயிரொலியின் இணைப்பிலும் சில இடங்களில் இரட்டை மெய்யொலிகளின் பயன்பாட்டிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அ) உயிரொலி இணைப்பு

1. புரூப்
2. புளுதூத்
3. புளோக்
4. புரபசர்
5. புரொமோஷன்
6. புரொஜெக்
7. புரோக்கர்
8. புரோகிராம்
9. புரோபலம்
10. புரோஜ்

ஆ) மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பு

1. ப்ரோமிஸ்
2. ப்ளவுஸ்
3. ப்ளாட்லதான்
4. ப்ளாஸ்டிக்
5. ப்ரேடைஸ்

இ) கலப்பு நிலை உயிரொலி இணைப்பு / மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பு

- i) ப்ர்ச்
பர்ச்
பர்ஸ்
பர்ஸ்
பர்ஸ்

- ii) ப்லீஸ்
ப்ளிஸ்
ப்ளீஸ்
பிலீஸ்

மூன்று வெவ்வேறான வகையில் ஆங்கில மொழி சொற்கள் தமிழ் மொழியில் கையாளப்படுகின்றன. முதல் வகையினைச் சேர்ந்த சொற்கள் தமிழ் இலக்கண விதிக்கு உட்பட்டு மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பினைச் சரிபடுத்துவதற்காக, உயிரொலியினை இணைத்துள்ளன. இரண்டாம் வகையினைச் சேர்ந்த சொற்கள், இரட்டை மெய்யொலிகளை மாற்றம் ஏதும் செய்திடாமல் அப்படியே ஆங்கில மொழி சாயலில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் வகையில், இரண்டு நிலைகளிலும் ஒரே சொற்கள் சில ஆங்கில மொழி இலக்கணத்திற்கும் சில தமிழ் மொழி இலக்கணத்திற்கும் ஏற்றாற்போல் எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வெவ்வேறான கையாளுகைகள் தமிழ் மொழியில் ஆங்கில கடன்சொற்களை எழுதுவதில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றன. இம்மூன்று வகைகளுள் இந்த ஆய்வானது, உயிரொலி தோன்றலையும் தேர்வு செய்யப்பட்ட உயிரொலியைப் பற்றி மட்டுமே அமையவிருக்கின்றது.

உயிரொலி தோன்றல்

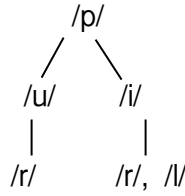
ஆங்கில மொழியில் இரட்டை மெய்யொலிகள் சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால், தமிழ் மொழியில் அவ்விதி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. சொல்லின் முதலிலும் கடையிலும் இரட்டை மெய்யொலிகள் வரா எனும் இலக்கண விதியைக் கொண்டது தமிழ் மொழி. ஆகவே, ஆங்கில மொழியில் இருந்து தமிழ் மொழிக்குக் கடன் பெறும் சொற்கள் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வடிவிலும் சில இலக்கண மாற்றங்களைப் பெற்று நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இம்மாற்றத்தினை வழிநடத்திட உயிரெழுத்துகள் இரட்டை மெய்யொலிகளின் இடையே இணைக்கப்படுகின்றன. அவற்றினைக் கீழ்க்காணும் சொற்கள் விவரிக்கின்றன.

i. ஈரிதழ் அடைப்பொலி

1. [prə'fesə]	[p'rapacar]
['prɪnsəpəl]	[p'rɪnsɪpāl]
['pl'ɜstɪk]	[p'l'ɜstɪk]

b.	[breik]	[p'rēk]
	['bri:f,keis]	
	[p'ripkēs]	
	['brəukə]	[p'rōkkar]

மேற்காணும் சொற்கள் ஈரிதழ் அடைப்பொலியைத் தொடர்ந்து வரும் நுனியண்ண மருங்கொலி /l/ மற்றும் நுனியண்ண ஆடொலி /r/ ஆகிய இரட்டை மெய்யெழுத்துகள் சொற்களின் முதலில் தோன்றுவதைக் காட்டுகின்றன. தமிழ் மொழி இலக்கணக் கூறு இரட்டை மெய்யெழுத்துகள் சொல்லில் முதலில் தோன்றுவதை ஏற்பதில்லை. ஆகவே, அச்சொற்கள் தமிழில் கடன் பெறும் போது, தமிழ் மொழி இலக்கணக் கூறுகளுக்கு ஏற்ப இரட்டை மெய்யெழுத்துகளின் இடையே உயிரெழுத்தை இணைக்கின்றது. மேற்காணும் இரட்டை மெய்யெழுத்துகளின் இடையே /i/ மற்றும் /u/ ஆகிய உயிரெழுத்துகள் மட்டுமே தோன்றுவதையும் காண முடிகின்றது.

உயிரொலிகளான /i/ மற்றும் /u/, இவ்விரண்டும் தமிழ் மொழியில் இயல்பாக இணைக்கப்படும் ஒலியன்களாகின்றன. உலக மொழிகள் மூன்று விதமான வகையில் உயிரொலி இணைப்பைச் செய்கின்றன. அவையானவை, இயல்புநிலை, தன்மயமாகுதல், மற்றும் உயிரொலி நல்லிணக்கம். (Uffmann 2006). இம்மூன்றில் ஒரு விதமானது மெய்யொலி இரட்டிப்புச் சிக்கலுக்கான தீர்வாக அமைகின்றது.

ஆய்வுக் கோட்பாடு - ஒப்திமாலித்தி' கோட்பாடு (Optimality Theory)

ஒலியன் ஆய்வுகளில் மிக எளிமையான கண்டுபிடிப்பானது 'ஒப்திமாலித்தி' கோட்பாடாகும். இதற்கு முன்னதாக இருந்த கட்டமைப்புகள் கடினமாகவும் மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளை ஒலியன்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க சிக்கல்களையும் எதிர்நோக்கி இருந்தன. பின்னர், 1990ஆம் ஆண்டுகளில் ஆலன் மற்றும் சமோலன்ஸ்கி ஆகிய இருவரும் ஒலியனில் புதிய மாறுதலைக் கையாண்டனர். இவர்களின் யுத்தியானது உலகலாவிய இலக்கண முறையைப் பின்பற்றும் வகையில் அமைக்கப்பட்டது. இக்கோட்பாட்டில் சில முக்கியக் கூறுகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இதில் நேர்மறை முரண்பாடுகள் (*Faithfulness Constraints*) மற்றும் எதிர்மறை முரண்பாடுகள் (*Markedness Constraints*) என இரு வகை உண்டு. நேர்மறை முரண்பாடுகள் எனப்படுவது கடன் கொடுக்கும் மொழிக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுகின்றது. கடன் கொடுக்கப்பட்ட மொழியின் ஒலியன் கூறுகள் யாவையும் கடன் பெறப்பட்ட சொல் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையைக் கையாளுகின்றது. மாறாக, எதிர்மறை முரண்பாடுகள் எனப்படுவது கடன் பெறப்பட்ட மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளைக் கடன் பெறப்பட்ட மொழி கொண்டிருக்க வேண்டும் எனும் நிபந்தனையைக் கையாளுகின்றது. இந்த இரண்டு கட்டமைப்புக்கும் பொருந்திய வண்ணம் உலகலாவிய இலக்கணக் கூறுகளின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கடன்சொல்லே கடன்வழங்கும் மற்றும் கடன்பெறும் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் ஏற்றுகொள்ளக்கூடிய சிறந்த சொல்லாகத் தேர்வு பெறுகின்றது.

ஆய்வு கட்டமைப்பு - ஆய்வு மாதிரி 1

/pli:z/ எனும் ஆங்கில சொல்லானது சிறுகதை எழுத்துலகில் இரண்டு வெவ்வேறான வகையான எழுத்து வடிவில் பயன்பாட்டில் கையாளப்படுகின்றது. /ப்லீஸ்/ என்ற சொல்லில் மெய்யெழுத்து இரட்டித்தும் /பிலீஸ்/ என்ற சொல்லில் மெய்யெழுத்தின் இடையில் உயிரொலி தோன்றியும் எழுத்து வழக்கில் பயன்பாட்டிலுள்ளன. இந்த இரண்டு சொற்களும் ஒத்திமாலைத்திக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கீழே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நேர்மறை முரண்பாடுகள் (FC)

DEP -IO - புதிய கூறுகளை இணைப்பதில் தடை

எதிர்மறை முரண்பாடுகள் (MC)

*CC_{onset} [Insert-I] - சொல்லின் முதல் அசையில் உயிரொலியை /i/ மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பின் இடையில் இணைத்தல்.

DEP-IO, *CC_{onset} [Insert-I], FC >>MC

/pli:z/	DEP-IO	*CC _{onset} [Insert-I]
a. $\text{p}^{\text{h}}\text{pl}^{\text{h}}\text{is}$		*!
b. pilis	*!	

Tableau 1

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள *Tableau 1*, /plis/ எனும் சொல்லைச் சிறந்த சொல்லாகத் தேர்ந்தெடுத்து உள்ளது. /pilis/ எனும் சொல் வருகையாளர், input கூறுகளை output கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அச்சொல் இக்களத்தில் தேர்வாகவில்லை. அட்டவணையில் குறைந்த மதிப்பினைக் கொண்ட *CC_{onset} [Insert-I] கூறினை மட்டுமே இச்சொல் திருப்தி படுத்தி உள்ளது. மாறாக, ஆங்கில மொழி முன்னிருத்தி வைத்திருக்கும் DEP-IO கூறினை மீறி உள்ளது. ஆகவே, வழங்குநர் மொழிக்குச் சாதகமாக விளக்கக்கூடிய DEP-IO கூற்றிற்கு விசுவாசியான /plis/ என்ற சொல் இக்களத்தில் சிறந்த சொல்லாகத் தேர்வாகியுள்ளது. இது தமிழ் இலக்கணக் கூறுக்குப் பாதகமாக இருப்பதனால், அடுத்ததாகத் தொடர்ந்து இவ்விரு சொற்களும் *CC_{onset} [Insert-I] கூற்றினை முன்னிருத்தியும் DEP-IOஐ இரண்டாவது நிலையில் வைத்தும் அளக்கப்படுகின்றன.

*CC_{onset} [Insert-I], DEP-IO, MC >>FC

/pli:z/	*CC _{onset} [Insert-I]	DEP-IO
a. $\text{p}^{\text{h}}\text{pl}^{\text{h}}\text{is}$		*!
b. pilis	*!	

Tableau 2

மேற்காணும் *Tableau 2* அட்டவணை கடன் பெறப்பட்ட மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கி *CC_{onset} [Insert-I], DEP-IO, MC >>FC எனும் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதில் முதல் அட்டவணையில் தேர்வான /plis/ எனும் சொல் இரண்டாம் அட்டவணையில் முக்கியமான கூறாகக் கருதப்படும் *CC_{onset} [Insert-I] வை மீறி உள்ளதனால் இவ்வட்டவணையில் தேர்வாகவில்லை. மாறாக, /pilis/ எனும் சொல் தேர்வாகி உள்ளது. /pilis/ எனும் சொல்லானது, கடன் பெறப்பட்ட மொழிக்கு ஏற்ப உயிரெழுத்தை இரட்டை மெய்யெழுத்துகளுக்கு இடையே இணைத்து தமிழ் மொழி இலக்கணக் கூறுகளுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டிருந்தாலும் ஈரிதழ் அடைப்பொலி நுனியண்ண மருங்கொலி

/i/ சார்ந்து வருகையில் இவ்விரட்டை மெய்யொலிகளின் இடையே /i/ என்ற உயிரெழுத்து தோன்றும் எனும் இலக்கண விதியின் அடிப்படையில் இச்சொல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உயிரொலியின் தேர்வு

உலக மொழிகள் மூன்று விதமான வகையில் உயிரொலி இணைப்பைச் செய்கின்றன. அவையானவை, இயல்புநிலை, தன்மயமாகுதல், மற்றும் உயிரொலி நல்லிணக்கம். தமிழ் மொழியில் /i/ மற்றும் /u/ ஆகிய இரண்டு உயிரொலிகள் இயல்புநிலை (default vowel) தன்மைக்கேற்ப கடன் சொற்களைத் தமிழில் எழுதும்போது தேர்வாகின்றன. இத்தேர்வானது, சொல்லின் முதலில் இடையில் கடையில் என மூன்று நிலைகளிலும் இரட்டை மெய்யொலிகளைப் பிரிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இந்த இயல்புநிலை உயிரொலி தேர்வானது தமிழில் மட்டுமல்லாது பிற மொழிகளிலும் பரவலாக இரட்டை மெய்யொலி சிக்கலை எதிர்கொள்ளும் யுக்தியாகப் பின்பற்றப்படுகின்றது (Uffmann 2006). இந்நிலையினைச் சில கடன்சொற்கள் தமிழ் மொழியில் வழங்கும்போது கவனிக்கலாம். உதாரணத்திற்கு, [prə'fesə]>[p'rapacar], ['prinsəpəl]>[p'rɪnsɪpəl], [græm]>[k'rām], ['gləʊbəl]> [k'ʌlɒpəl] மற்றும் ['traktə] > [t'rektar] ஆகிய கடன்சொற்களில் இயல்புநிலை உயிரொலி இணைப்பினைக் காணலாம்.

இந்நிலை தேர்விற்குக் காரணமாக விளங்குவது முழங்கொலி வரிசையினைச் சீர்ப்படுத்தவதற்காகும். ஆகவே, தமிழ் மொழியில் கடன்பெறும் ஆங்கில மொழி சொற்களில் ஈரிதழ் அடைப்பொலி மற்றும் மருங்கொலி/ ஆடொலி மெய்யிணைவருகையின்போது உயிரொலிகளான /i/ மற்றும் /u/ இணைப்பு செய்யப்படுகின்றன. இவ்விணைப்பானது, தமிழ் மொழி இலக்கண விதிக்கு உட்படுவதோடு, மொழி பேசுபருக்கு எளிமையான வகையில் முழங்கொலி வரிசையினையும் ஏற்படுத்தி தருவதற்குப் பயனாக அமைகின்றது.

ஆய்வு முடிவு

ஆங்கில மொழி இலக்கணக் கூறுகளுக்கும் தமிழ் மொழி இலக்கணக் கூறுகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கடன்பெறும் நிலையில் சிக்கலை வழங்குகின்றது. இவ்வொலியன் மாற்றங்கள் கடன்சொற்களின் இயல் நிலையை மாற்றுவதோடு, மொழியின் இலக்கணத்திற்கும் பாதகமாக அமைகின்றன. கடன் பெறும் மொழிகள் இரு கட்டாய நிபந்தனைகளுள் ஏதேகினும் ஒன்றினை ஏற்றுக் கொள்கின்றன. கடன் கொடுக்கும் மொழியின் இலக்கணக் கூறுகளைப் பின்பற்றுதல் அல்லது தம் இலக்கணக் கூறுக்கேற்ப கடன்சொற்களை மாற்றி அமைத்தல் ஆகியன ஆகும். இவ்விரு நிலைகளில் தமிழ் மொழி, தம் இலக்கண அடிப்படைக்கு ஏற்ப சில கடன் சொற்களை மாற்றி அமைக்கின்றன. இயல்புநிலை உயிரொலிகள் தமிழ் மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் இரட்டை மெய்யொலிகளைச் சரி செய்வதோடு, தமிழ் இலக்கண விதிக்கு ஏற்ப கடன் சொற்களை மாற்றி அமைத்து தருகின்றது. இவ்வாறாக, சொல்லின் இயல்புநிலை மாற்றம் கண்டு வரும் கடன்சொற்கள், ஒப்திமாலித் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வழங்குநர் மற்றும் பெறுநர் ஆகிய இரண்டு மொழிகளுக்கும் விளைவினை ஏற்படுத்தாது, மொழி இலக்கண ரீதியாகச் சிறந்த சொல் தேர்வினை வழிமொழிகின்றன.

முடிவுரை

ஒட்டுநிலை மொழியாகிய தமிழ் (பல கூறுகளை ஒரு சொல்லில் கொண்டிருத்தல்) தனக்குத் தேவைப்படும் பொழுது தாராளமாகப் பல புதிய கூறுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பினைக் கொண்டது. இத்தகைய நிலையில் சில புதிய சொற்களைத் தன்னுள் இணைக்கையில் ஒலியன் மாற்றமைப்புத் தேவைப்படுகின்றது. இத்தகைய நிலையில் அப்புதிய சொல்லில் தோன்றல், மறைதல், திரிதல் போன்ற ஒலியன் அடிப்படையிலான மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இவ்வாய்வு தமிழ் மொழியின் ஆங்கிலக் கடன் சொற்கள் தமிழ் மொழியின் இலக்கண ரீதிக்கு ஏற்ப மாற்றமைக்கப்பட்டுச் சரியான பயன்பாட்டினை வழங்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Bibliography

- Gussenhoven, C. & Jacobs, H. (2011). *Understanding Phonology: Understanding language* (3rd ed.). London, UK: Hodder Education.
- Haugen, E. (1950). *The Analysis of Linguistic Borrowing*. *Einar Language*, 26, 210-231.
- Agesthalingom, S. (2002). *Tamil Mozhi Amaippiyal*. Madras.
- Kager, R. (1999). *Optimality Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Prince, A., & P. Smolensky. (2004). *Optimality Theory: Constraint Interaction in Grammar*. UK: Blackwell.
- Uffmann, C. (2006). *Epenthetic vowel quality in loanwords: Empirical and formal issues*. *Loanword Phonology: Current Issues*.

புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் ஆளுமைத் திறம்

இரா.ஜெய்சங்கர் / R. Jeysankar

தமிழ்த் துறைத் தலைவர் / Head, Department of Tamil

அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, குமுளூர், லால்குடி / Government Arts and Science College

bdujaisankar@gmail.com

Manuscript received 10 March 2022

Manuscript accepted 15 August 2022

Abstract

In Sangam Literature, Natrinai is one of the collection of Poems. In Natrinai totally 400 poems are there but 54 poems poet names are unknown. This articles explored the personality of the poets (54 poems) in two stages, namely, the purpose of the poets the knowing the personality and their method of knowing the personality. The personality traits of the poets have been compared with the opinions of scholars about their personality.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்கள் (மொத்தம்: 54) வழி அப்பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களின் ஆளுமைத்திறம் இவ்வாய்வுக்கட்டுரையில் இனம் காணப்பட்டுள்ளது. மேலும் புலவர்களின் நோக்கம் வழி ஆளுமை அறிதல், உத்திமுறை வழி ஆளுமை அறிதல் என்ற இரண்டு நிலைகளில் புலவர்களின் ஆளுமைத்திறம் ஆராயப்பெற்றுள்ளது. ஆளுமை பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துகளுடன் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் புலவர்களின் ஆளுமைப்பண்புகள் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

Keyword

Sangam literature, Natrinai, personality, purpose, traits of poets.

திறவுச்சொற்கள்

சங்க இலக்கியம், நற்றிணை, ஆளுமைத் திறம், நோக்கம்; புலவர், பண்புக்கூறுகள்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் நமது முன்னோர்களின் சிந்தனைகளை அறிய உதவும் ஆவணம். சங்ககாலப் புலவர் பெருமக்கள் பல்வேறு சிறப்புகளையும், தகுதிகளையும் கொண்டவர்கள். அவர்கள் தங்களது திறமைகளை (அ) படைப்பாற்றலைப் பல்வேறு கோணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஆளுமை என்பது ஆயிரக்கணக்கான மக்களால் சமுதாயத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். அறிஞர் பெருமக்களிடையே ஆளுமை பற்றி மாறுபட்ட கருத்து நிலவுகின்றது. ஒருவனது குடும்பம், அவன் வாழும் சூழ்நிலை, பாரம்பரியம் இயல்பாக அமையும் உள்ளக் கிளர்ச்சி ஆகியவை ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடன் உருவாகுவது ஆளுமைத்திறம் என்று கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகின்றது. வினசுலோவின் ஆங்கில-தமிழ் அகராதி ஆளுமை பற்றி விவரிக்கும்போது, “தனி மனிதரிடம் உள்ள வேறுபட்ட செயற்பண்பு நிலைகளில் ஒன்று” எனக் கூறுகின்றது.

டி.எஸ்.எலியட் இலக்கிய மரபும் தனித்திறமையும் என்னும் நூலில் (1969;44) ஒரு கலைஞனின் (அ) கவிஞனின் முன்னேற்றம் என்பது தொடர்ச்சியான தியாகத்தையும், அதனோடு தன் ஆளுமையை முற்றாகச் சரண் ஆக்குதலையும் பொறுத்து அமையக் கூடியது என்று கூறுகின்றார்.

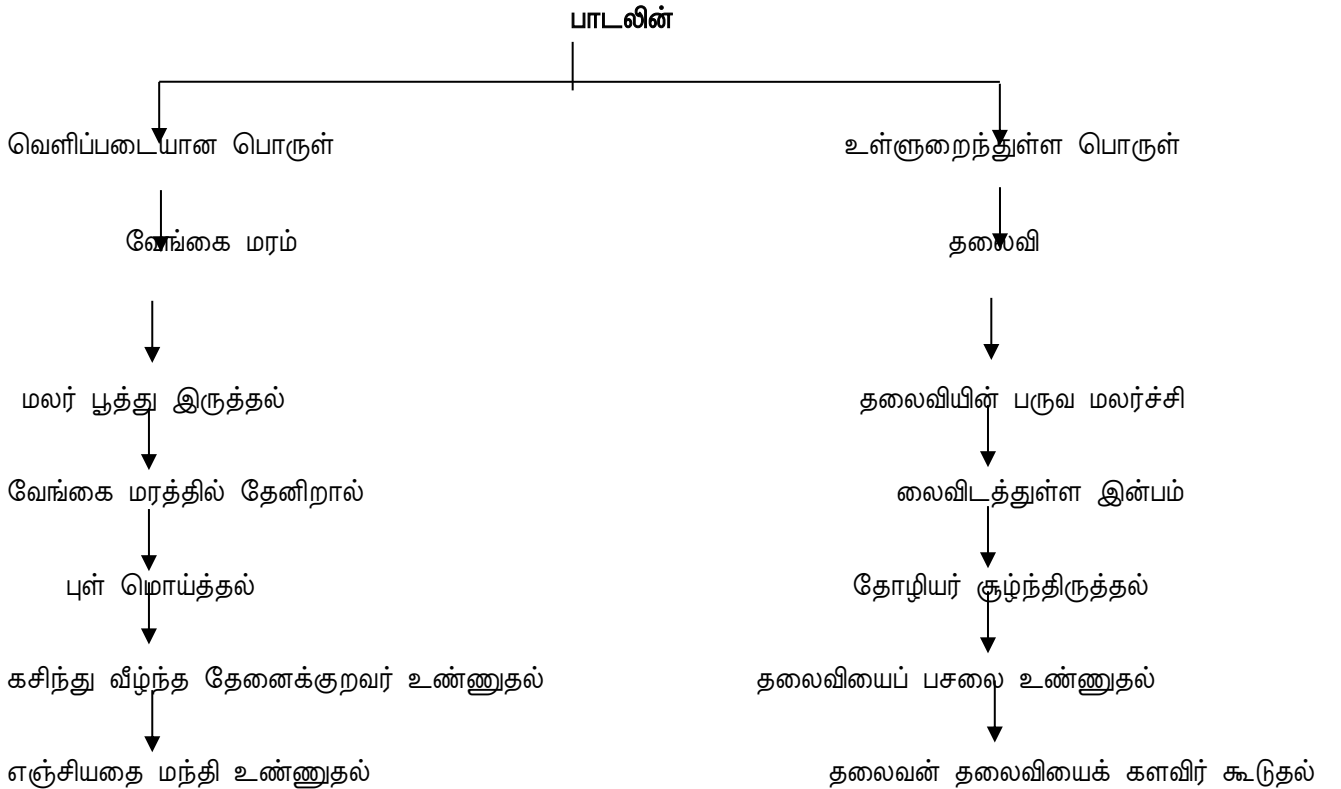
ஒரு மனிதனின் உலகக் கண்ணோட்டம் அல்லது உலகளாவிய பார்வைதான், ஆளுமையின் மைய உட்கருவாக விளங்குகின்றது. அவற்றில்தான் மனிதனின் கோட்பாடுகளும், இலட்சியங்களும் வாழ்க்கை நோக்கங்களும் உருக்கொண்டு, அவனுடைய சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த ஆளுமை வெளிப்படுகின்றது. மேலும், ஆளுமையின் பிரத்தியேகமான செயற்பாடுகள் தான் என்று கவிதையேனும் மொழி என்னும் நூலில் தி.அ.நடராசன் (2002;128) குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கூறிய கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புலவர் புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்கள் வழி அப்பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களின் ஆளுமைத் திறத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது. தனியொரு பாடலின் வழி புலவரின் ஆளுமையை அறிவது, புலவர் பெயர் தெரியாத நிலையில் சாத்தியமில்லை. எனவே அவர்களின் ஒட்டுமொத்தப் பாடல்கள் வழி புலவர்களுடைய ஆளுமைப் பண்பை வெளிப்படுத்த முனைகிறது இவ்வாய்வுக் கட்டுரை. நற். 9, 10, 22, 45, 46, 84, 92, 107, 108, 111, 115, 125, 126, 132, 134, 160 முதல் 186 வரை 188, 189, 190, 192, 193, 195, 201, 207, 235, 271, 355, 396, ஆகிய 54 பாடல்கள் இங்கு ஆய்வுக்குரியனவாக அமைகின்றன.

புலவர்களின் நோக்கம் வழி ஆளுமை அறிதல்

புலவர்கள், தலைவியின் நலனழிவு கூறியும், (நற். 108, 168, 173, 188) தலைவன் வரும் வழியின் கொடுமை கூறியும் (நற்.178, 195), தலைவனின் பண்புநலன், உறுதிமொழி கூறியும் (நற்.178, 195), ஊரின் அலர் கூறியும் (நற்.175) தலைவன் களவு வாழ்வை நீட்டிக்காமல் விரைவில் திருமணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு பாடல் யாத்துள்ளதை காணமுடிகிறது. சான்றாக; நற்.168-ஆம் பாடலின், களவின்பத்தை நாடும் தலைவனிடம் தலைவியானவள் பசலை நோயாளி துன்பப்படுவதை உள்ளுறை உத்தி வாயிலாக புலவர் வெளிப்படுத்தி, தலைவியை விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை தோழி கூற்றாக புலவர் வெளிப்படுத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

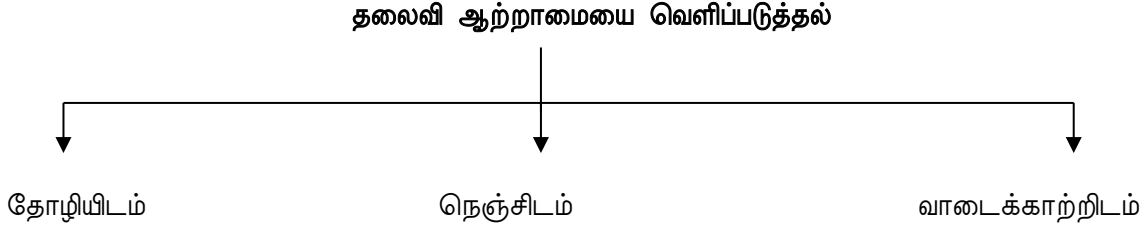
*புன்தலை மந்தி வன்பறழ் நக்கும்
நன்மலை நாட பண்பெனப் படுமோ ¹*

ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துதல்

சங்க காலக் காதல் வாழ்வு இயற்கையோடு இயைந்த தூய்மையான ஒன்று என்றலும், அது பல்வேறு இடர்பாடுகளையும் ஏமாற்றங்களையும், எதிர்ப்பார்ப்புகளையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டது. இந்நிலையை நற்.84, 107, 160, 162, 167, 170, 174, 177, 178, 180, 184, 185, 186, 190, 193, 271 ஆகிய பாடல்கள் வழி புலவர்கள், தலைவி, தலைவன், தோழி, தாய் என நால்வரின் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

தலைவி தன்னுடைய ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தல் மூன்று நிலைகளில் அமைகின்றது

தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்க இயலாத சூழ்நிலையிலும் தோழி தலைவன்-தலைவிக்கு இடையே ஏற்பட்ட ஊடலைத் தீர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலும், உடன்போக்குச் சென்ற மகளை நினைத்து, தாய் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தும் சூழலை புலவர்கள் உவமைகள், உள்ளுறை, இறைச்சி, குறிப்புப் பொருள் வாயிலாக சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

உவமை

புலவர்கள் தங்கள் கருத்தை எளிமையாக விளக்குவதற்கு நற்.8, 160, 161, 166, 183, 188, 355 ஆகிய ஏழு பாடல்களில் உவமை உத்தி முறையைக் கையாண்டுள்ளனர். உவமையைக் கையாளும் போது தனித்தனியாகவும் அடுக்கிய முறையிலும் கையாண்டுள்ளனர். நற்.8, 160, 161, 166, 183, 188, 355 ஆகியப் பாடல்களை இயற்றிய புலவர்கள் உவமையுடன் உருவகத்தையும் கையாண்டுள்ளனர். அவ்வாறு கையாளும்போது உவமையை இரண்டு முறையும், உருவகத்தை ஒரு முறையும் கையாண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தலைவியின் அழகு, இயற்கையின் எழில், தலைவன் செயல்பாடு, தலைவனின் நாட்டு வளம் ஆகியவற்றை வர்ணிப்பதற்கு உவமையை புலவர்கள் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளனர்.

உள்ளுறை

உள்ளுறை உவமம் என்பது, தான் கருதிய பொருளை உட்பொருளாக அமைத்து, வெளிப்படையாய் உவமையை மட்டும் கூறுவதாகும். அதாவது பாடலில் வெளிப்படையாக ஒரு பொருள் தோன்றவும் உட்பொருளாகப் பிரித்தொன்று தோன்றுவதாகவும் தோன்றுகின்றன. இவை பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கும் முடிவுற்ற இன்பத்தைத் தருவதற்கும் இலக்கியத்தில் இடம் பெறுகின்றது. மேலும் இவை அகத்திணைக்கு மட்டும் உரியது, தெய்வம் ஒழிந்த பிற கருப்புகளை நிலைக்களனாகக் கொண்டு அமையும். உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு என உள்ளுறை ஐந்து வகைப்படும்.

உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென

உள்ளுறுத்து உறைவதே உள்ளுறை உவமம்

- (தொ.பொ.51)

ஆய்வுக்குட்படுத்திய நற்றிணைப் பாடல்களில் பதினமூன்று பாடல்களில் உள்ளுறை இடம் பெறுகின்றது. (நற். 22, 84, 107, 108, 168, 171, 175, 176, 178, 180, 181, 195, 396)

அக வாழ்க்கையில் ஏற்படும் உணர்வுகளை வெளிப்படையாக மற்றவர்களிடம் தெரிவிப்பது நாகரிகம் அன்று, எனவே தலைவன் தலைவியர்க்கிடையே தோன்றும் அக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் போது

நற்றிணைப் பாடல்களில் ஆளுமைத் திறம்-இரா.ஜெய்சங்கர்

உள்ளுறை உவமத்தைச் சிறப்பாகப் புலவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். சான்றாக : நற். 84 – ஆம் பாடலில்,

கண்ணுந் தோளுந் தண்ணுறுங் கதுப்பும்
திதலை அல்குவும் பலபாராட்டி
.....²

இப்பாடலில் தண்ணீர்த் தாகம் கொண்ட மான், சுடுகின்ற பாலைவனத்தில் காணப்படும் கனல் நீரை உண்மையான நீர் எனக் கருதி ஏமாற்றம் அடைவது போலத் தலைவனின் பொய் வார்த்தைகளை உண்மையானவை என நம்பி, தலைவி ஏமாந்துவிட்டாள் என்ற செய்தியை உள்ளுறை உவமையாகப் புலவர் கூறியுள்ளார். அதாவது மான் கானல் நீரைக் கண்டு ஏமாறுதல் என்பது புலவர் பாடலில் வெளிப்படையாக அமையும் கருத்து; தலைவி தலைவனின் பொய் வார்த்தைகளை உண்மையானவை என நம்பி ஏமாந்துவிட்டாள் என்பது பாடலின் உட்பொருளாய் அமையும் கருத்தாகும்.

இறைச்சி

இறைச்சி தானே உரிப்புறத்ததுவே - (தொ.பொருள் : 35)

என்று இறைச்சியின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இதற்கு இளம்பூரணர், இறைச்சிப் பொருள் என்பது உரிப் பொருளுக்குப் புறத்தே தோன்றும் பொருள் என்று உரை எழுதியுள்ளார். பொதுவாக இறைச்சி என்பது முதலில் கருப் பொருளையும் பின்னர் அதன் கருத்துப் பொருளையும் அதன் பின்னர் அக்கருத்துப் பொருளால் பெறப்படும் குறிப்புப் பொருளையும் குறிக்கும் என்று கொள்ளப்படுகிறது.

இறைச்சி = (கருப்பொருள் → அதன் கருத்து → அதனால் பெறப்படும் குறிப்புப் பொருள்)

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டப் பாடல்களில் நற். 111, 115, 125, 162, 163, 164, 165, 167, 174, 185, 186, 189, 192, 235, 271 ஆகியப் பதினைந்து பாடல்களில் புலவர்கள் இறைச்சியை கையாண்டு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

சான்றாகா: 186 – ஆம் பாடலில் இறைச்சி அமைந்துள்ள முறை வருமாறு;

கல்லூற்று ஈண்டல் கயன் அறவாங்கி
இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி -
..... நீர் கொண்டு 3

யானை (கருப்பொருள்)

ஆண் யானை ஊற்றுநீரை மொண்டு கொண்டு பெண் களிரை நோக்குதல் (கருப்பொருள் கருத்து)

பொருள் கிடைத்ததும் தலைவன் தலைவியை நோக்கி விரைதல் (கருப்பொருள் உணர்த்தும் குறிப்புப் பொருள்)

யானை போன்று தன் வருத்தத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் (பிறருக்கென முயலும் பேரருள் நெஞ்சம் உடையவன் தலைவன், விரைவில் வருவான் (குறிப்புப் பொருள் வாயிலாகத் தெரியவரும் கருத்து)

நிலைகள் போன்றே பிற பாடல்களிலும் விலங்குகள், தாவரங்கள் வழி இறைச்சிப் பொருளைப் புலவர்கள் வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக அவர்களுடைய படைப்பாற்றல் ஆளுமையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இலக்கிய மரபும் தனித் திறமையும் என்னும் நூலில் டி.எஸ்.எலியட், ஆளுமை என்பது சொந்த உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்துவது என்ற போக்குடையது என்று, தன் ஆளுமையை முற்றாகச் சரண் ஆக்குதலாகும் என்ற கருத்துடைய கவிதைக் கொள்கையை முன்வைப்பதாக இரா.இராசகோபாலன் குறிப்புகின்றார். (1969 : 44) இக்கருத்தினை உள்வாங்கிக் கொண்டு, நற்றிணைப் பாடல்களை ஆராயும்போது தலைவன், தலைவி, தோழி, தாய் போன்ற மாந்தர்களின் ஆற்றாமை வெளிப்பாடுகளில் உணர்ச்சி செறிந்த நடை காணப்பெற்றாலும் புலவர்கள் தங்கள் ஆளுமையைச் சரண் ஆக்கி, அதனை கதை மாந்தர் வழியாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

புலவர் புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களில் காணலாகும் ஆளுமைத் திறமாகக் கீழ்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய பாடல்களின் புலவர்கள், கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதில் பாரம்பரியம் சார்ந்தவர்களையும், பரந்த கண்ணோட்டம் உடையவர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். விருப்பு வெறுப்பற்ற ஆளுமைப் பண்பினை வெளிப்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர்.
2. ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய பாடல்களது புலவர்களின் நோக்கம் ஒன்றாக இருந்தாலும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதில் தங்களுக்கே உரிய தனிப்பட்ட ஆளுமைப் பண்பினை உடையவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.
3. புலவர்கள் பொருளமைப்பதிலே ஒன்றுபட்டாலும் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் போது உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, இறைச்சி போன்ற உத்தி முறைகளை பயன்படுத்தி தங்களுக்கே உரிய தனிப்பட்ட புலமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.
4. களவு வாழ்வு நீட்டித்தலை விரும்பாமை, இளமையிற் சிறந்த வளமை இல்லை என்பதை வலியுறுத்தல், மாந்தர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை உளவியல் வழியே அணுகுதல், களவு வாழ்வு அறத்தோடு பட்ட கற்பு வாழ்வாக மாறுவதை விரும்புதல். பரத்தமை ஒழுக்கத்தால் ஏற்படும் இன்னல்களைத் தெளிவுப்படுத்தல் ஆகிய ஆளுமைத் தன்மை உடையவராக, புலவர் பெயர் தெரியாப் பாடல்களைப் படைத்த புலவர்கள் திகழ்வதைக் காணமுடிகிறது.

நிறைவுரை

புலவர் பெயர் தெரியாத நற்றிணைப் பாடல்களின் (54) புலவர்கள் களவு கற்பாக விரைவில் மாற வேண்டும், நொது மலர் வரைவு, உடன்போக்கு இவற்றில் இடர்பாடுகள் வரும் போது அவற்றை உள்ளார்ந்த மனவலிமையுடன் எதிர்த்து அறத்தோடு நிற்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துவதிலும் பொருள், இளமை இவற்றின் இன்றியமையாமையைத் தெளிவுப்படுத்துவதிலும் புலவர்களின் நோக்கம் வழியான ஆளுமையை அறியமுடிகிறது. புலவர்கள், பாடலின் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கு உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, இறைச்சி ஆகிய உத்திமுறைகளை புலவர்கள் பெரிதும் கையாண்டுள்ளதன் வாயிலாக இப்புலவர்கள் சங்க இலக்கியப் பொது மரபை தழுவி பாடல் இயற்றியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஆளுமை பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துகளுடன், நற்றிணை பெயர் தெரியாத புலவர்களின் ஆளுமைப் பண்பை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது பெரும்பான்மையும் அறிஞர்களின் கருத்துகளுடன் அவர்களின் ஆளுமைப் பண்புகள் பொருந்தி வருவதைக் காணமுடிகிறது. நுண்ணிய மனித உணர்வுகளை, இயற்கையின் நுண் அமைப்புக்களோடு இயைபுறச் செய்வதிலும் தத்தம் தனிப் பண்பினைப் புலப்படுத்துவதிலும் புலவர்களிடம் பண்மையில் ஓர்மையைக் காண முடிகின்றது.

நற்றிணைப் பாடல்களில் ஆளுமைத் திறம்-இரா.ஜெய்சங்கர்

அடிக்குறிப்பு

1. நற்றிணை நானூறு (உரை : பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர்), பா.168, பக். 211.
2. மேலது, பா.84, பக்.105.
3. மேலது, பா.186, பக். 233.

துணை நூற்பட்டியல்

இராசகோபாலன் இரா.ச., (மொ.ஆ) மரபும் தனித்திறனும், அண்ணாநகர், திருப்பத்தூர் – 4.

நடராசன் தி.ச., 2002, கவிதையெனும் மொழி, சித்திரை நிலவு – புத்தக வெளியீட்டாளர்,

பெரியார் பேருந்து நிலையம், மதுரை – 1.

நாராயணசாமி ஐயர், அ.,2001, நற்றிணை நானூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை – 18.

உழவு சார்ந்த பழமொழிகளும் அதன் உட்கருத்துகளும்

செ.முருகசரஸ்வதி / S. Murugasaraswathi
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் / Manonmaniam Sutaranaar University
திருநெல்வேலி / Tirunelveli

Manuscript received 1 March 2022

Manuscript accepted 18 August 2022

Absract

Agriculture is the primary source of livelihood for people. People's lives will be prosperous only if the farming industry is good. Plowing is the main industry of the world as the world revolves around ploughing. Various proverbs say that everyone should know the virtues of farmers. Today's generations need to know the methods of farming. The experiences of ancestors in plowing can be learned through proverbs. Various proverbs help to know the intricacies of agriculture. All methods related to farming can be learned through various proverbs.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான மூல தொழில் விவசாயம். உழவுத் தொழில் சிறப்பாக அமைந்தால்தான் மக்களின் வாழ்வு வளமையாக அமையும். உழவின் பின்னே உலகம் சுழல்கிறது என்பதுபோல் உழவே உலகின் தலையாயத் தொழில். உழவர்களின் சிறப்பை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பல்வேறு பழமொழிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. வேளாண்மை செய்யும் முறைகளை இன்றைய தலைமுறைகள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். உழவில் முன்னோர்கள் கண்ட அனுபவங்களைப் பழமொழிகள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. வேளாண்மை சார்ந்த நுணுக்கங்களை அறிந்துகொள்ள பல்வேறு பழமொழிகள் துணைபுரிகின்றன. உழவுத் தொழில் சார்ந்த அத்தனை வழிமுறைகளையும் பல்வேறு பழமொழிகள் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

சாகுபடி, உழவியல், மெஹாகட்டில், ஆநிரை, வந்தனம், தொடிப்புழுதி, உழக்கு, வறட்டு நிலம், கலப்பை, போர்களம் ஏர்களம்.

முன்னுரை

உழவுத் தொழில் மிகப் பழமையானது. கால மாற்றத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், உழவும் மேன்மையடைந்து வருகின்றது. நவன தொழில்நுட்பத்துடன் இன்று உழவுத் தொழில் நடைபெறுவதைக் காண முடிகின்றது. உழவியல் என்பது கிரேக்க சொல்லாகும். 'அக்ரோஸ்' என்பது நிலம், 'நாமோஸ்' என்பது பராமரிப்பது, நிலத்தை பராமரிப்பது என்று பொருள் (தமிழ் நாடு அரசு பதினொன்றாம் வகுப்பு, ஆண்டு??). சமவெளியில் தங்கிய மனிதன் கண்டுபிடித்த முதல் தொழில் உழவு.

எகிப்து மத்திய பகுதி, இந்தியா போன்ற பல இடங்களில் உள்ள காட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட தாவரங்களைத் திட்டமிட்டு விதைத்தனர். நிலத்திற்கு தகுந்த தாவரங்களைப் பயிரிட்டு, சாகுபடி செய்தனர். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கோதுமை, பார்லி பயிரிட்டனர். பல்சில்தானத்தில் உள்ள மெஹாகட்டில் செய்யப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சி இதை உறுதி செய்துள்ளது. இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களில் உழவுத் தொழில் பல்கிப் பெருகியது. தமிழகத்தில் வேளாண்மை செய்பவர்கள் நிலத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், விதைகளை விதைத்து பயிரிட்டனர். ஐவகை நிலங்களில் வயலும் வயல் சார்ந்த மருத நிலத்திலே உழவுத் தொழில் செய்தனர். நன்செய், புன்செய் என நிலத்திற்கு தகுந்த வேளாண்மை செய்தனர். உழவுத் தொழிலுடன் சார்ந்த பல்வேறு தொழில்கள் பெருகின.

'குறிஞ்சி பரதவா பாட நெய்தல் நறும்பூங் கண்ணி குறவா சூடக் கானவா மருதம் பாட வதுவா நின்ற முல்லை பஃறிணை நவலக்" - (பொருணராற்றுப்படை, பா.218 - 221)

என்ற பொருணராற்றுப் பாடல், ஐவகை நிலத்தில் செய்த தொழிலை எடுத்துரைக்கின்றது. முல்லை நிலத்தில் உழவுத்தொழிலும், ஆநிரை மேய்த்தலும் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது என்று கூறுகின்றது.

உலக மக்களுக்கு உணவளித்து வாழ்வு கொடுப்பது உழவுத்தொழில். உழவு இன்றி உலகம் இல்லை எனலாம். உழவும் உலகமும் இணைந்தே இருக்கின்றது. உழவின் மேன்மையை உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள், தனி அதிகாரமாக வகுத்துள்ளது. இதனை வள்ளுவர்,

சுழன்றும் ஏர்பின்னது உலகம் அதனால்
உழன்றும் உழவே தலை - (திருக்குறள், 103)

என்ற குறள்வழி உலகம் ஏரின் பின்னே சுழன்று கொண்டிருக்கிறது என்கிறார். பாரதியார், 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனம் சொல்வோம்' என்கிறார். 'உழவுப் பணிதான் சிறந்த பணி, மற்ற பணிகள் எல்லாம் பழுது உடையவை' (நல்வழி, பா.142) என்கிறது நல்வழி.

தொடக்கத்தில் வேட்டை சமூகம் நாகரீக சமூகமாக மாறியதற்குக் காரணம் உழவுத்தொழில். மனிதனின் முதல் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு உழவு. மனிதனை விலங்கிலிருந்து மேம்பட்டதாக மாற்றியது. 'உழவே அறிவியலுக்கு எல்லாம் உயர்வான அறிவியல்' என்கிறார் (ஜான்சன், ஆண்டு??). பழந்தமிழ் நூலான பழமொழி நானூறு, 'உண்டிக் கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்' (பழமொழி நானூறு, பா.124) என்கிறது. உண்ண உணவு கொடுத்தவர்கள் உயிர் கொடுத்தவர்களுக்கு இணையாகக் கருதி உள்ளனர். இதை வள்ளுவரும்,

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வா மற்றவரெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர் - (திருக்குறள், 104)

உழவுத் தொழில் செய்து வாழ்பவர்கள், நிலையான வாழ்வு வாழ்பவர்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் அவர்களின் பின்னே செல்பவர்களாக உள்ளனர் என்கிறார். இதனைப் போன்று நல்வழிப் பாடலும், 'செங்கோல் நடத்துவது உழவனின் ஏரடிக்கும் சிறுகோல்' (நல்வழி, பா.138) அரசன் நடத்தும் செங்கோல் ஆட்சி, உழவர்களின் ஏர் அடிக்கும் சிறுகோல் போன்றது என்கின்றது. மகிமை வாய்ந்த உழவின் சிறப்பை இப்பாடல்வழி அறிய முடிகின்றது.

உழவின் சிறப்புக்களை இலக்கியங்கள் மட்டும் அல்லது வாய்மொழி இலக்கியங்களும் சிறப்பித்து கூறுகின்றன. வாய்மொழி இலக்கியங்களில் பழமொழி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உழவுத் தொழிலின் சிறப்புகள் நுணுக்கங்கள், வழிமுறைகள் இவற்றைப் பல்வேறு பழமொழிகள் பகிர்கின்றன. உழவின் அனுபவத்தைப் பழமொழிகள் மூலமாக அடுத்த தலைமுறைக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

உழவு சார்ந்த பழமொழிகள்

மனித நாகரிக வளாச்சிக்குத் தகுந்தாற்போல உழவும் மாற்றம் பெறுகிறது. அறிவியல் வளாச்சியை உழவுத்தொழிலும் காண முடிகின்றது. நவீன இயந்திரங்களுடன் வேளாண்மை செய்வதை அறிய முடிகின்றது. வயலில் ஏர்பூட்டி விவசாயம் செய்யும் உழவர்கள் தங்களின் ஒப்பற்ற அனுபவங்களைப் பழமொழிகள் வாயிலாக உணர்த்தியுள்ளனர். உழவின் பெருமையைப் பல்வேறு இலக்கியங்கள் சிறப்பாக கூறியுள்ளன. எனினும், பழமொழிகள் உழவின் சிறப்பைப் பெருமைபடக் கூறியுள்ளன. 'அகல உழுவதை விட ஆழ உழு' உழவில் நிலத்தை பக்குவப்படுத்தும் தன்மையை மையக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது.

பயிர் செய்வதற்கு முன் நிலத்தைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். முதலில் உழவு செய்தல் வேண்டும். உழவு செய்யும் பொழுது, அகலமாக உழவு செய்யக் கூடாது. ஆழமாக உழவு செய்தல் வேண்டும். மேல் நிலையில் இருக்கும் மண் வளமை இன்றிக் காணப்படும். ஆழ உழுதால் அடிமண் மேலாக வருகின்றது. இம்முறையில் வேளாண் பயிர்கள் செழித்து வளரும். அகல உழுவதைவிட ஆழ உழுதல் வேண்டும். வேளாண்மை சிறப்படையும் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

உழவு செய்வதற்குப் புதிதாக வந்தவர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் வழக்கமும் பழமொழிவழி காண முடிகிறது. உழவின் நுணுக்கத்தை அனைவரும் அறிந்துகொள்ள இப்பழமொழிகள் பயன்படுகின்றன. ஆழ உழுவதால் ஒருபடி எரு கூட போடத்தேவை இல்லை என்பதனை வள்ளுவர்,

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்

- (திருக்குறள், 369)

ஆழ மண்ணைக் கிளறி, புழுதி மறையும் வரை உழவு செய்தால், எரு போன்ற உரங்கள் போடாமலே பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளரும். இக்குறள்வழி ஆழ உழுவதின் நன்மையை எடுத்துரைக்கிறார் வள்ளுவர். இதனைச் சிறுபஞ்சமூலம், 'எரு விடுவான் கலப்பையில் நிலத்தை உழுது பண்படுத்துவான்' (சிறுபஞ்சமூலம், பா.114) எரு உரம் இட்டு, நிலத்தை ஆழ உழுது வேளாண்மை செய்பவன் உழவன் என்கிறது.

'அன்று உழுதவன் ஆண்டான், மலை உழுதவன் மாண்டான்', உழவிற்கு தகுந்த நிலம் பார்த்து உழுதல் வேண்டும் என்ற உட்கருத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. உழுகின்ற பருவம் பார்த்து, உழுதல் வேண்டும். உழுகின்றபோது, தகுந்த நிலம் பார்த்து உழுதல் வேண்டும். கல், மணல் உள்ள நிலங்களில் பயிர்கள் நன்கு வளராது. எனவே அவை பார்த்து, உழுது விதைத்திட வேண்டும். பயிர்கள் வளர ஏதுவாக இல்லாத நிலத்தில் உழுது விதைப்பதால், தக்க பலனைப் பெற முடியாது என்ற விளக்கத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. நல்ல நிலத்தைத் தர்ந்தெடுத்து, உரிய காலத்தில் உழுதல் வேண்டும் என்று விழிப்புணர்வு தருவதாக இப்பழமொழியை உருவாக்கியுள்ளனர்.

'உழுகின்ற மாடு உள்ளூரிலே விலை போகும்' நன்கு உழைப்பவருக்கு எப்போதும் மதிப்பு இருக்கும் என்பதை உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. நன்றாக உழவு செய்யும் மாட்டை அனைவரும் விரும்புவார்கள். விற்கும் நிலை வந்தால் போட்டி போட்டு வாங்கிக் கொள்வார்கள். இப்பழமொழியைத் திருமணத்திற்கும் பயன்படுத்தினார்கள். திருமண வயது வந்த ஆண், பெண் இருவரும் நல்ல பண்புடையவர்களாக, திறமைமிக்கவர்களாக இருந்தால் உள்ளூர் மக்கள் விரும்பி திருமணம் செய்து கொள்வார்கள் என்று இரண்டு விதமான கருத்துகளை விளக்கமாகத் தருகின்றது இப்பழமொழி.

மாடுகளை வாங்கி விற்பவர்கள் கிராமங்களில் உண்டு. அவர்கள் நன்கு உழும் மாட்டைப் பார்த்தால் விலை பேசுவார்கள். அவ்வாறான இடங்களில் இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் உள்ளது என்கின்றனர். அடுத்து, நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் உறவுகள் திருமணம் செய்ய முன்வருவார்கள் என்று பெரியவர்கள் இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவார்கள். அவ்வாறு அறிவுரை கூறுமிடத்தில் இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் உள்ளது என்கின்றனர். நன்கு உழைக்கும் மாட்டை, இளைஞர்களுக்கு ஒப்பீடாகக் கூறி இப்பழமொழியை உருவாக்கியுள்ளனர். மாட்டை குறியீடாகக் கொண்டு இப்பழமொழி பேசப்படுகின்றது. ஒன்றைக் கூறுவதற்குப் பிறிதொன்றின்வழி உணர்வைக்கும் பிறிதுமொழிதல் அணி பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சாது' என்பதாக உழவுத் தொழிலால் பயன் கிடைப்பது மிக அரிது - என்ற உட்கருத்தை உள்ளடக்கியது இப்பழமொழி. உழவர்கள் நிலத்தைப் பண்படுத்துவார்கள். விதை வாங்கி விதைப்பார்கள். தேவையான உரம், பூச்சிக் கொல்லி தெளிப்பார்கள். களை எடுத்து பயிரைக் காக்கின்றனர். படிப்படியான வேலையில் உழவர்கள் அதிக செலவுகள் செய்கின்றனர். செலவு செய்த பலன் அறுவடையின்போது முழுமையாகக் கிடைப்பது இல்லை. செலவைவிட குறைந்த வருவாய் கிடைக்கும் நிலைதான் உள்ளது என்பதைத்தான் விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. வேளாண்மை செய்த பொருட்களை விற்பனை செய்யும்போது, செலவிற்குகூட வரவில்லை என்று ஆதங்கம் கொள்வார்கள். அப்பொழுது ஆற்றுப்படுத்துவதற்காக இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் இருந்துள்ளது.

இன்றைய வேளாண்மைத் தொழிலின் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது ஆகின்றது. பரம்பரைத் தொழிலை விட முடியாதே என்று உழவர்கள் கடனே செய்யும் நிலைதான் உள்ளது. செலவு செய்யும் அளவிற்குக்கூட வருமானம் வருவதில்லை என்று புலம்பும் விவசாயிகள் அதிகம். வேளாண்மை செய்பவர்களின் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக இப்பழமொழியைப் பேசி வருவதை அறிய முடிகின்றது. இதைத்தான் கம்பர் தனது ஏரெழுபது என்ற நூலில், 'உழுகுலத்தில் பிறந்தவரே உலகும்பப் பிறந்த வரே' என்று உழவர்களின் பெருமையைப் பாடலாகப் பாடியுள்ளார். இதேபோல் ஏராக வர்ணிக்கப்பட்டு,

போர்வீரன் சால் பிடித்து

மேலும் கணையாவும் கொண்டு வந்து

எரிந்து போர்களமும் ஏர்களமும் ஒன்றே

- (புறநானூறு, பா.369)

போர் நடக்கும் இடமானது உழவர்கள் வரிசை பார்த்து ஏர்கொண்டு செல்வதுபோல், கணைகளைக் கொண்டு வீரர்கள் பகைவர்களை வீழ்த்துகின்றனர். போர்க்களம் இரத்த வெள்ளமாக காட்சி தருகின்றது. அது உழுதுவிட்ட நிலம் போல இருக்கின்றது என்று புறநானூறு வழி அறிய முடிகின்றது.

'உரம் ஏற்றி உழவு செய்' உழவு செய்கின்ற போது, பின்பற்ற வேண்டிய நுணுக்கத்தை உட்கருத்தாகக் கொண்டு இப்பழமொழி அமைந்துள்ளது. வேளாண்மை செய்யும் பொழுது முதலில் மண்ணைப் பக்குவப்படுத்துகின்றனர். பக்குவப்படுத்துவதற்கு முதலில் உழவு செய்கின்றனர். முதல் உழவிற்குப் பின், விதை, உரம் கலந்து உழவு செய்கின்றனர். விதைக்கும் பொழுது, விதையுடன் உரம் கலந்து உழுதல் வேண்டும். அடி உரம் என்பார்கள். இதனால் பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளரும். மண்ணிற்குத் தேவையான அடி உரம் இட்டு, உழவு செய்யும் உழவின் நுணுக்கத்தை இதில் கூறியுள்ளனர். உரம் கலந்து உழவு செய்தால் பயிர்கள் நன்கு வளரும் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. அனுபவம் இல்லாமல் வேளாண்மை செய்ய விருப்பம் கொள்பவர்கள் உண்டு. அவர்களுக்கு விதைக்கும் உத்திகள் தெரியாது. அனுபவம் மிக்கவர்கள் அறிவுரை கூறுவார்கள். அத்தகைய சூழலில் இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் இருந்துள்ளது.

'உழுதவன் பயிரிலே கை வைக்காதே' என்பதாக பயிர்களுக்குக் கெடுதல் செய்யக் கூடாது என்ற உட்கருத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, உழுது விதைத்துப் பயிரிடுகின்றனர். அந்தப் பயிர்களுக்கு உரமிட்டு, களை எடுத்து பாதுகாக்கின்றனர். அவ்வாறு நல்ல விளைச்சலைப் பெறுவதற்குப் பயிர்களை வளமையாக வளர்க்கின்றனர். அவ்வாறு வளர்கின்ற பயிர்களுக்கு அழிந்து போகும்படி கெடுதல் செய்யக் கூடாது என்பதை இப்பழமொழி விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

'உழவு அற உழுதவன் ஊரில் பெரியவன்' அறவழியைப் பின்பற்றிய உழவர்கள் புகழுக்கு உரியவர்கள் என்ற உட்கருத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. உழவுத் தொழில் உலகில் முதன்மைத் தொழில். பிற உயிர்கள் வாழ செய்கின்ற தொழில். அத்தகைய உழவுத் தொழிலை வருமான நோக்கத்தில் செய்தல் கூடாது. அடுத்தவர் உயிர்காக்கப் புண்ணிய வழியில் செய்திட வேண்டும். உழவுத்தொழிலை அற வழியில் செய்பவரை உலகம் போற்றும். நேர்மையாகச் செய்யும் உழவர்கள் ஊரில் பெரியவர்கள் என்று மதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி.

உழுகின்றவர் சொந்த நிலம், அடுத்தவர் நிலம் என்பதைப் பாராமல் நடுநிலைமையாக இருந்து உழுதல் வேண்டும். அறவழியில் உழுவர்களை ஊர் மதிக்கின்றது. ஊரில் பெரியவர்களாகவும் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பதையும் விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. நிலத்தில் உழுகின்ற போது, பெரியவர்கள் இப்பழமொழியைக் கூறுவர். நடுநிலைமையோடு உழுதல் வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறும்போது இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் உள்ளது என்கின்றனர். நல்ல வழியில் உழுகின்றவர்களுக்கு எப்போதும் சிறப்பு உண்டு என்பதை இன்றைய தலைமுறை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.

'உத்திராட்டத்தில் ஒரு பிள்ளையும், ஊர் வெளியில் ஒரு உழுநிலமும்' சிறப்பானவைகள் அமையப் பெற்றால் வாழ்க்கை செழிக்கும் என்ற உட்கருத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. உத்திராட்டம் என்பது நட்சத்திரம். இதில் பிறக்கும் பிள்ளைகள் சிறப்பிடம் பெறுவார்கள். அதேபோல் ஊரின் அருகில் வேளாண்மை செய்வதற்கு நிலம் இருக்க வேண்டும். அருகில் இருக்கும் நிலத்தை அடிக்கடி நன்கு கவனித்து வேளாண்மை செய்து செழிப்படையலாம். உத்திராட்ட நட்சத்திரத்தில் ஒரு பிள்ளையும், ஊரின் அருகில் ஒரு நிலமும் இருந்தால் வாழ்க்கை துன்பமின்றி செழிப்படையும் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி.

உழவர்களின் வீட்டினைப் பெரும்பாணாற்றுபடை இப்படியாக விளக்குகிறது.

----- கறையடிக்

குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
உண்போட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த
மஞ்சள முன்றில் மணநூற்று படப்பைத்
தண்டலை யுழவா தனிமனைச் சேப்பின்

- (பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா.121)

யானை உடல் போன்று சொரசொரப்பான தென்னை மடலால் வேயப்படட் மஞ்சள் நிற வீடுகள், மணம் வீசும் தோப்புக்களுக்கு நடுவே தனிவீடாக உழவர்களின் வீடு உள்ளது. இயற்கை சூழ உழவர்களின் வீடு அமைந்துள்ளது என்கிறது. 'உழுகிறபோது ஊருக்குப் போயிட்டு அறுக்கிற போது அருவாளோட வந்தானாம்' வேளாண்மை பருவம் அறிந்து செய்தால்தான் பலனைப் பெறமுடியும் என்ற உட்கருத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. வேளாண்மை செய்ய வேண்டும் என்றால், பல வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். சரியான பருவம், காலம் அறிந்து விதைக்க வேண்டும். விதைத்த பின், உரமிடல். களை எடுத்தல், இடைவெளியில் களைக்கொல்லி, என சரியான கால இடைவெளியில் செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதற்கான பயனைப் பெற முடியும். விவசாயத்தைச் சரியாக கவனிக்காமல், அறுவடை நேரத்தில் மட்டும் வந்தால் பலன் ஏதும் கிடைக்காது என்ற விளக்கத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. வேளாண்மை செய்ய நினைப்பவர்களுக்கு மூத்தவர்கள் அறிவுரை கூறும் சூழலிலும் இப்பழமொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உழவர்கள் நேரத்தையும், காலத்தையும் முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் திரிகடுகம்,

விளைவிக்கும் காலத்தில் விளைவிக்க வேண்டும்

உழவர் குடிக்கு வேண்டாதது சூது

வேண்டுவன பார்ப்பனக்கண்டு எச்சரிக்கையாக இருத்தல்

உழவை விரும்பிப் போற்றல்'

- (திரிகடுகம், பா.42)

விதைக்கும் காலமறிந்து விதைக்க வேண்டும். சூதிற்கு அடிமையானால் உழவா குடியே அழிந்துவிடும். பார்பனர்கள் கண்டு எச்சரிக்கையாக இருத்தல் வேண்டும் என்று உழவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

'எள்ளுக்கு ஏழு உழவு கொள்ளுக்கு ஓர் உழவு' என்பதாக உழவு செய்தல் என்பது பயிர்களைப் பொருத்து அமைகின்றது என்பதை மையக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. பயிர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதமான உழவு செய்தல் வேண்டும். எள்ளுச் செடி அதிக வளிமண்டல சத்தை உறிஞ்சக் கூடியது. அதனால் ஆழமாக உழ வேண்டும். அதிகமுறை உழுதல் வேண்டும். அதனால்தான் எள்ளுக்கு ஏழு உழவு என்கின்றனர். கொள்ளுச் செடியானது குறைந்தளவு வளிமண்டல சத்து கிடைத்தால் நன்கு வளரக் கூடியது. அதனால் கொள்ளுக்கு ஓர் உழவு என்கின்றனர். பயிர்களின் தன்மை அறிந்து உழுதிடல் வேண்டும் என்பதை விளக்கமாக இதைக் குறிக்கலாம். உழவர்கள் எள்ளு விதைத்து உழுவதற்கு அதிக கூலி கேட்பார்கள். காரணம் கேட்டால் எள்ளுக்கு கூடுதலாக உழவிட வேண்டும் என்று இப்பழமொழியைக் கூறுவார்கள். காரணம் கூறும் போது இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் இருந்துள்ளது.

'ஏர் ஓடினால்தான் தர் ஓடும்' ஊர் செழிப்பாக இருப்பதற்கு உழவுத்தொழில் நன்றாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற உட்கருத்தை மையமாகக் கொண்டது இப்பழமொழி. நாட்டுப்புறங்களில் கோவில் திருவிழா, தேர்த்திருவிழா நடைபெறும். அது பண்பாடுகளில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்டது கிராமங்கள். மழை பெய்து நல்ல விளைச்சல் இருந்தால் விழாக்களையும் செழிப்பாக கொண்டாடுவார்கள். உழவுத் தொழில் நல்ல வருவாய் கிடைத்தால், நன்கு செலவு செய்து ஆடம்பரமாக விழாக்களைக் கொண்டாடுவார்கள். உழவுத்தொழிலில் நல்ல வருவாய் இல்லையென்றால், விழா செழிப்பாக நடைபெறுவது குறைந்துவிடும் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி.

வீட்டில் பெரியவர்கள் உழைத்து வர, இளையவர்கள் உழைக்காமல் உண்பார்கள். எல்லோரும் உழைத்தால் நன்கு வாழ முடியும் என்று அறிவுரை கூறுமிடத்தில் இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் உள்ளது. வேளாண்மை நன்கு நடந்தால்தான் ஊர் மக்கள் செழிப்பாக இருப்பார்கள். வேளாண்மை குறையக் குறைய அனைவருக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதை இன்றைய தலைமுறையினர் உணர்ந்துகொள்ள இவ்வாறான பழமொழிகளை உருவாக்கியுள்ளனர்.

உழவர்களின் பெருமையைக் கூறும் பாடலானது,

உழவனோர் தாமரை
சேற்றில் மலரும் அவன் வாழ்வு
உழவனோர் வீரர்
போர் இருக்கும் அவன் களத்தில்
உழவன் ஓர் தெய்வம்
உயிர்களைக் காப்பதால்' - (கலைஞர் கலை இலக்கியத்தடம், ப.248)

என்ற பாடலில் உழவர்களைத் தெய்வமாகப் போற்றுவதனைக் காண முடிகின்றது. உழவர்கள் ஏர்பூட்டிய வீரர்கள். சேற்றில் தான் அவர்களின் களம் அமையும். அவர்கள் வாழ்க்கை போர்க்களமாக இருக்கும் என்கின்றது.

'கழுதை உழவுக்கு வந்தா காடு ஏன் தரிசா கிடக்கு' உழவுக்கு உகந்தவை இருந்தால்தான் நிலத்தில் நல்ல வேளாண்மை செய்ய முடியும் என்ற உட்கருத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. வேளாண்மை செய்யாதவர்களைக் கழுதைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளனர். நிலம் இருந்தும் வேளாண்மை செய்ய மாட்டார்கள். இதனால் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கும். தரிசு நிலத்தில் தகுந்த பயனை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதற்காக இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

காலைப் பார்த்து மேழிய வெட்டு
தோலைப் பார்த்து கலப்பைய வெட்டு'

உழவுக் கருவிகளை உழவர்களுக்கு தகுந்தவாறு செய்திடல் வேண்டும் என்ற மையக் கருத்துடன் அமைந்துள்ளது இப்பழமொழி. உழவர்கள் உழுவதற்கு கலப்பை எனும் பொருளைப் பயன்படுத்துவர். கலப்பையானது மரத்தால் செய்யப்படுகின்றது. கலப்பையின் கைபிடியை மேழி என்று கூறுவர். மேழியை வெட்டும் பொழுது, உழவரின் கால்முட்டி அளவிற்கு வெட்ட வேண்டும். காலை நன்கு ஊன்றி, மேழியை அழுத்திப் பிடித்து உழ முடியும். அதேபோல் கலப்பையைச் செதுக்கும் பொழுது, உழவரின் உடல் வலிமைக்குத் தகுந்தவாறு உயரம் எடை ஆகியவற்றை கணித்துச் செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உழவு நன்றாக அமைந்து விளைச்சலைப் பெறமுடியும் என்பதனை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. உழவுக் கருவிகள் செய்யும் பொழுது, பெரியவர்கள் இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். அறிவியல் வளர்ச்சியால், உழவுத் தொழிலில் பல மாற்றங்கள் வந்துள்ளது. இயந்திரங்கள் மூலம் வேளாண்மை எளிதாக நடைபெறுகிறது. மனிதர்களின் உடல் உழைப்பு பாதிக்க குறைந்துவிட்டது. முன்னோர்கள் அதிக உடல் உழைப்பில் வேளாண்மை செய்தனர் என்பதனை இவ்வாறான பழமொழிகள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

உழவர்களின் சிறப்பைக் கூறுகின்ற கொன்றை வேந்தன் 'உழவு வழி வரும் செல்வம் குன்றாது' (கொன்றை வேந்தன், ப.51) என்பதாக உழுதுண்டு வாழ்பவன் வீட்டில் செல்வத்திற்கு குறைவு இருக்காது. நிலத்துடன் கால்நடைகளையும் பராமறிப்பவர்கள் உழவர்கள். 'பசுமாடு இருந்தாலே பசியாற உண்ணலாம்' என்கின்ற அளவிற்கு செல்வம் காணப்படுகிறது என்கிறது கொன்றை வேந்தன் பாடல். 'கோடை உழவு கோடி நன்மை' கோடையில் உழவு செய்தலினால் வரும் நன்மையை உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி.

விவசாயம் செய்யும் நிலத்தை உழுதல் என்பது இயல்பு. விதைக்கும் பொழுது உழுது விதையை விதைக்கின்றனர். அறுவடைக்குப் பின்னும் உழவு செய்கின்றனர். அறுவடைக்குப்பின் விதைக்கும்

காலம்வரை நிலம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. இடைப்பட்ட காலத்தில் சூரிய ஒளியால் மண்ணின் மேல் சத்து குறைக்கப்படுகிறது. இதனால் மேல் மண் சத்து வளம் குறைவாக இருக்கும். அதற்காக கோடையில் உழவு செய்கின்றனர். மேல்மண் அடியிலும், அடி மண் மேலேயும் வந்து மண்ணின் வளம் காக்கப்படுகின்றது. மீண்டும் விதைக்கும் பருவம் வந்ததும் உழவு செய்கின்றனர். இதனால் மண் வளம் குறையாது இருக்கின்றது. இதில் பயிரிடப்படும் பொழுது பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்து இரட்டிப்பு நன்மையைத் தருகின்றது என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கோடையில் உழவிடுபவர்களைப் பார்த்து, ஊக்கம் தரும் வகையில் பெரியவர்கள் இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் உள்ளது.

முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய உழவுக் கருவிகள்தான் மாறியுள்ளது. உழவு செய்யும் முறைகள் மாறவில்லை. உழவு செய்வதில், முன்னோர்களின் அனுபவங்களை பழமொழியாகக் கூறியுள்ளனர். நாகரீக, அறிவியல் வளாச்சியால் முன்னேற்றம் கண்ட இன்றைய இளைஞர்கள் இதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இவ்வாறான பழமொழிகளைக் கண்டறிந்து உள்ளனர்.

'கலப்பையைப் பிடித்தவன் கடவுளுக்குச் சமம்' கடவுளுக்குச் சமமானவர்கள் உழவர்கள் என்ற உட்கருத்துடன் இப்பழமொழி அமைந்துள்ளது. கலப்பையைப் பிடித்து வேலை செய்பவர்கள் உழவர்கள். உழுது பயிரிட்டு, வேளாண்மை செய்தால்தான் உணவைத் தயாரிக்க முடியும். உணவு உண்ணாமல் உயிர் வாழ்வது கடினம். உணவு தந்து உயிர் காப்பவர்கள் உழவர்கள். உயிர் கொடுத்துக் காப்பவர் கடவுள். உணவு கொடுத்துக் காப்பவர் உழவர்கள். எனவே, கடவுளும் உழவர்களும் சமமானவர்கள் என்ற விளக்கத்தைத் தருகின்றது இப்பழமொழி. வேளாண் தொழில் நலிந்து வரும் காலம் இது. விவசாயத்தைக் காக்க வேண்டி பல இடங்களில் இன்று போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்போராட்டங்களில் பேசுவோர் இப்பழமொழியைக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறான போராட்டக் களங்களில் இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் உள்ளது.

உழவுத் தொழிலையும் அதனால் வரும் உணவுகளையும் முறைப்படி மக்களைச் சென்றடைய மன்னனின் கடமையாக புறநானூறு,

நீரின்றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டு கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்
உணவெனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரியோரீண்டு
உடம்புமுயிரும் படைத்திசினோரே - (புறம் 18 : 18-23)

நீர்நிலை கண்டு உழவுத் தொழிலைப் பேணி, வளர்ச்சியைச் செய்வதோடு, வேந்தன் கடமை முடிந்துவிடுவதில்லை. விளைந்தவற்றுள் நாட்டிற்குச் சேர வேண்டியதை முறை அறிந்து, அறவழியில் வழங்க வேண்டும் என்கிறார் புலவர் பிசிராந்தையார்.

'கைபடாத குழந்தையும், கால்படாத பூமியும் வளர்ச்சி பெறாது' உயர்திணையோ, அஃறிணையோ நன்றாக வளர்ச்சி பெற உந்துதல் வேண்டும் என்பதை உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது. கைபடாத குழந்தை என்பது, தாயின் அன்பு, உறவுகளின் பாசம். இவை இல்லாமல் வளரும் குழந்தை எதிர்காலத்தில் சிறந்து வளர முடியாது. அதுபோல் உழவர்களின் கால்படாமல் விவசாயம் செய்தால் செழிக்காது. விளை நிலத்தில் உழவு செய்யாமல் இருந்தால் பாழ் நிலமாக (தரிசு நிலம்) மாறிவிடும். அதில் பயிரிட்டு விவசாயம் செய்வது கடினம். குழந்தையின் வளர்ச்சி, நிலத்தின் விளைச்சல் இரண்டிற்கும் மற்றொன்றின் அரவணைப்பு தேவையாகின்றது என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. தரிசு நிலங்களைப் பார்க்கும் பெரியவர்கள் இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் உள்ளது என்கின்றனர். குழந்தையின் வளர்ச்சியையும், விளைநிலத்தின் வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டு இப்பழமொழியை உருவாக்கியுள்ளனர். குழந்தை வளர்ச்சிக்கு கையால் ஆதரவும், நிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு காலால் ஆதரவும் இருக்க வேண்டும் என்று விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாக இப்பழமொழியைப் பேசி வருகின்றனர். ஒப்பிட்டுக் கூறும் நாட்டாரின் பாங்கு வியப்பிற்குரியது.

'புல்லற உழுதால் நெல்லற விளையும்' உழுகின்ற தன்மையைப் பொறுத்து நல்ல விளைச்சலைப் பெற முடியும் என்ற உட்கருத்து இப்பழமொழி அமைந்துள்ளது. வேளாண்மை செய்யும் நிலத்தை

விதைப்பதற்கு முன் புல், களை நிரம்பியதாக இருக்கும் குறிப்பாக நெல் பயிரிட்ட இடத்தில் அறுவடைக்குப் பின் புல்தழைகள் இருக்கும். அவற்றை அப்புறப்படுத்தி புல், களைகள் மடிய உமூவு செய்வார்கள். மண்ணின் ஆழத்தில் போகும் அளவிற்கு உமூவு செய்கின்றனர். மண்ணோடு மட்கி உரமாக மாறிவிடுகின்றது. புல், களை மண்ணிற்கு உரமாகும் பொழுது பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளர்கின்றது. இதனால் நல்ல அறுவடை கிடைக்கின்றது என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. நெல் பயிரிடும் பொழுது, உமூவு நன்கு இட வேண்டும். களைகள் நீங்க உழுதல் வேண்டும் என்ற அனுபவத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு உணர்த்த இவ்வாறான பழமொழிகளை உருவாக்கியுள்ளனர்.

'முன்னத்தி ஏருக்குப் பின்தான் பின்னத்தி ஏரும் போகும்' என்பதாக உழுவதற்கு ஏர் போகும் முறையை உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. ஏர்கள் வைத்து நிலத்தை உழும்போது, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஏர்கள் வைத்து உழுவார்கள். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஏர்கள் உழுகின்றபோது, முதலில் செல்லும் ஏருக்குப் பின்தான், அடுத்தடுத்த ஏர்கள் செல்லும். அப்பொழுதுதான் உமூவு வரிசையாக ஒன்று போல் அமையும். முன்னால் செல்லும் ஏருக்குப் பின்தான் அடுத்தடுத்த ஏர்கள் செல்லும் என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. நிலத்தை உழும்போது, புதிதாக உழ வந்தவர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் பொழுது, நாட்டுப்புற பரியவர்கள் இப்பழமொழியைப் பயன்படுத்தும் சூழல் இருந்துள்ளது.

'வறட்டு உமூவு குருட்டு உமூவு' நிலத்தில் உமூவு செய்யும் பொழுது பின்பற்றும் நுணுக்கத்தை உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. உமூவு செய்வதற்கு என்று நிலம் நன்கு அமையப் பெற வேண்டும். விதைக்கும் நிலம் ஈரமாக, நெகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உமூவு நன்றாக இடமுடியும். உமூவு நன்றாக உழுதால்தான் பயிர்கள் நன்கு வளரும். எனவே, நெகிழ்வான நிலத்தை உழுது விதைக்க வேண்டும். வறட்டு நிலம் (கடினமான) உழுவதற்கு ஏதுவாக இருக்காது. உழுதாலும் பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளராது என்பதை விளக்கமாகக் கொண்டுள்ளது இப்பழமொழி. குத்தகைக்கு விவசாய நிலத்தை வாங்குபவர்கள் உண்டு. குறைந்த பணத்திற்கு கிடைக்கும் நிலம் வறண்ட தன்மையுடன் விவசாயம் செய்ய முடியாததாக இருக்கும். இதைப் பார்க்கும் பெரியவர்கள் இப்பழமொழியைக் கூறும் சூழல் உள்ளது. விவசாயம் செய்யும் போது நல்ல நிலத்தை தோந்தெடுத்து செய்ய வேண்டும். நிலத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து உழுது பயிரிட வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறுவதாக இப்பழமொழியை உருவாக்கியுள்ளனர்.

முடிவுரை

உமூவுத் தொழில் சிறப்பாக அமைந்தால்தான் மக்களின் வாழ்வு வளமையாக அமையும். உமூவின் பின்னே உலகம் சுழல்கிறது என்பதுபோல் உமூவே உலகின் தலையாயத் தொழில். மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான மூலதொழில் விவசாயம். 'உமூவன் சேற்றில் கால் வைத்தால்தான் மனிதன் சோற்றில் கை வைக்க முடியும்' என்பது இன்றைய தலைமுறைக்கு சொல்லப்படுகின்ற புதுமொழி. அத்தகைய உன்னத உழைப்பு உழவர்களுடையது. உழவர்களின் சிறப்பை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை பல்வேறு பழமொழிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. வேளாண்மை செய்யும் முறைகளை இன்றைய தலைமுறைகள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வேளாண்மை சார்ந்த நுணுக்கங்களை அறிந்து கொள்ள பல்வேறு பழமொழிகள் துணை புரிகின்றன. உமூவுத் தொழில் சார்ந்த அத்தனை வழிமுறைகளையும் பல்வேறு பழமொழிகள் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

தமிழ் நாடு பாடநூல்கள் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம்.

துரைச்சாமி பிள்ளை ஒளவை சு. (உ.ஆ). *புறநானூறு (மூலமும் உரையும்)*. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பகம் சென்னை - 18

பாரதியார் கவிதைகள், (ஆசிரியர் பத்மதேவன்) 4-2 சுந்தரம் தெரு தியாகராய நகர, சென்னை 600017

முதுமொழிக்காஞ்சி(மூலமும்உரையும்), (செல்வகேசவராய முதலியார.வு), வேளச்சேரி, சென்னை.
பழமொழி நானூறு (மூலமும் உரையும்),புலியூர் கேசியன் சாரதாபதிப்பகம், சென்னை-14.
திருக்குறள், சாமி சிதம்பரனார கண்ணப்பன் பதிப்பகம் 4-20 திருவாரூர் தெரு, அம்மாள் நகர
சென்னை- 600032.

கலைஞர் கலை இலக்கிய தடம், திருமகள் நிலையம் 55 வெங்கட் நாரயணா ரோடு சென்னை-
600017, முதல் பதிப்பு-1999.

தமிழக வரலாற்றுக் காலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்துப்பண்பாட்டு மரபில் பெண்கல்வி

அ.வியாசன் / A. Viyaasan

இந்து நாகரிகத்துறை, இந்துக்கற்கைகள் பீடம் / Department of Indian Civilization, Faculty of Indian Studies
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் / University of Jafna

Manuscript received 10 Februari 2022

Manuscript accepted 1 September 2022

Abstract

This article presents the status of women's education in the Hindu cultural tradition and the challenges they face. This article satisfies such a need as no detailed research has been done on the subject to date. Women are also subject to social fabric. Along with them, the emerging education becomes a superficial activity that underpins the social foundation. This study is based on the historical period of Tamil Nadu, exposing the educational development of women in the Hindu community and the challenges faced by women. This study forms a descriptive study. Performed as Analysis, Comparison and Historical Analysis as Appropriate. This study covers the status quo of women from the Sangam period to the Vijayanagara period.

Keywords

Culture, Women, Education, Literature, Society, Heritage

ஆய்ச்சுச் சுருக்கம்

இந்தக் கட்டுரை இந்துக் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தில் பெண்களின் கல்வியின் நிலை மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை முன்வைக்கிறது. இன்றுவரை இதன் தொடர்பாக விரிவான ஆராய்ச்சி எதுவும் செய்யப்படாததால் இந்தக் கட்டுரை அத்தகைய தேவையைப் பூர்த்திச் செய்கிறது. பெண்களும் சமூக கட்டமைப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள். அவற்றுடன் சேர்ந்து, வளர்ந்து வரும் கல்வியானது சமூக அடித்தளத்தை ஆதரிக்கும் மேலோட்டமான செயல்பாடாக மாறுகிறது. தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக் காலக்கட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்து சமுதாயப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சியையும், பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கினைக் கொண்டது இந்த விளக்கமுறை ஆய்வு. பகுப்பாய்வு, ஒப்பீடு மற்றும் வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு சங்க காலம் முதல் விஜயநகர காலம் வரையிலான பெண்களின் கல்விநிலையை விவரிக்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

கலாச்சாரம், பெண்கள், கல்வி, இலக்கியம், சமூகம், பாரம்பரியம்

அறிமுகம்

கல்வி கற்பது அறிவைப் பெற்று, அறியாமையைப் போக்குவதற்குரிய ஒரு சாதனமாகும். இருபாலர்க்கும் பொதுவானது. பெண்கள் சமத்துவ நிலையை அடையவேண்டுமானால், ஆண்களுடன் சமநிலை பெறவேண்டுமானால் பெண்கள் கல்வி கற்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இந்துப் பண்பாடு மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பதில் பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளது. இப்பண்பாட்டைப் பெறுத்தவரையில் பெறப்படுகின்ற பல நல்லியல்புகள் தனிமனிதனை மாத்திரமன்றி உலகையும் வாழவைக்கிறது. தனி மனிதன் சமூகத்திற்குத் தருவதும் சமூகம் தனி மனிதனுக்கு உணர்த்துவதும் பண்பாட்டின் பாற்படுவன. இந்து சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் அறிவு, நம்பிக்கை, ஒழுக்கம், பழக்க வழக்கம் போன்ற பல அம்சங்களை உடைய ஒருங்கிணைப்பைக் காணமுடிகின்றது. தமிழக பண்டைய பெண்கல்வி பற்றி ஆராய்வதற்கு தமிழ் இலக்கியங்கள் பெருமளவில் உதவுகின்றன. இலக்கியங்கள் ஒரு சமூகத்தின் கண்ணாடியாக விளங்கும் காரணத்தால் அவை தரும் கருத்துகளில் பெண்கல்வி பற்றிய ஒரு பரிமாணம் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிட்டதக்கதாகும்.

சங்காலத்தில் பெண்கல்வி

சங்க வரலாறு என்பது தமிழர் தம் செம்மையான வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டது. அக்காலத்தில் இல்லறமாண்பு, கொடை, வீரம் ஆகியவற்றின் திண்மையும் போற்றுவதற்குரியனவாக அமைந்தன. பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்பன சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறுவன. சங்ககாலப் பெண்கல்வி என்ற தலைப்பில் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இந்நூல்களில் அமைந்த பாடல்கள் பெரிதும் துணைபோவனவாகும். முதலாவதாக ஒளவையாரின் சிறப்பியல்புதனை நோக்கலாம். இவர் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் நெல்லிக்கனியை பெற்று நெடிதுகாலம் வாழ்ந்தவர். அதியமாளை வாழ்த்திய இடத்தில்,

பால்புரைபிறைநுதல்பொலிந்தசென்னி
நீலமணிமிடற்றொருவன்போல
மன்னுலகபெருமநீயேதொன்னிலைப்
பெருமலைவிடரகத்தருமிசைக்கொண்ட
சிறியிலைநெல்லித்தீங்கனிகுறியா
தாதனின்னகத்தடக்கிச்
சாதன்ங்வெமக்கீத்தனையே

எனப் புறநானூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதாம் பாடலில் இந்நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுகின்றார்.(1) ஒளவையாரின் உறுதியான வாழ்வும் வாக்கும் மற்றொரு பாடலிலும் காணமுடிகிறது. அதாவது தொண்டைமானிடம் அதியமானுக்காகத் தூது சென்ற இடத்தில் தொண்டைமானின் படைக்கலக் கொட்டிலைப் புகழ்ந்தது போலப் பழித்துப்பாடுகிறார்.

அழகான படைக்கலக்கொட்டில், பளிச்சென்று மின்னும் ஆயுதங்கள் பகை முகத்தைக் காணாமல் இங்கே வாளா கிடக்கின்றன ஆனால் அதியனின் படைக்கொட்டிலிலோ முறிந்து நொறுங்கிய ஆயுதங்கள் திருத்துவதற்காகக் கொல்லனது பணிக்களரியில் இடம்பெற்றுள்ளன. என்றும் நயமாகப் பாடியுள்ளார். புறநானூற்றுத் தொண்ணூற்றைந்தாம் பாடலில் இக்கருத்தைக் காணமுடிகிறது. ஒளவையாரின் உயர்ந்த புலமையை நோக்கி, சேரநாட்டு மன்னன் பொன்னால் செய்த ஓர் ஆட்டை ஒளவைக்கு அளித்து மனம் மகிழ்ந்தான் அதனைப் பெற்ற ஒளவையாரும் “சேரா! உன்னாடு பொன்னாடு” என வாழ்த்திச் சென்றார் (2) என்பது வரலாறாகும்.

சங்காலத்தில் தமிழ்ப் பெண்களிற் பலர் கல்வியறிவிற் சிறந்து விளங்கியமைக்கான சான்றுகள் பல காணப்படுகின்றன. “பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள்” என்று இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வினாவெழுப்பிய வள்ளுவப் பெருந்தகை அன்றைய தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் சீரையும் சிறப்பையும் கல்விச் செழிப்பையும் கண்டுதான் அவ்வாறு கூறியிருக்க வேண்டும். சங்க காலத்தில் பெண்கள், அரசியல், அமைச்சியல், தொழிற்துறைகள், கலை வாழ்க்கை, புலமை வாழ்க்கை, பொது வாழ்க்கை ஆகியவற்றில் இடம் பெற்றிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. பெண்கள் கல்வி நலத்தால் மேன்மையும் பெருமையும் உடையவராக விளங்கியுள்ளனர். கல்வியால் பெருமிதம் கொண்ட தலைவன் ஒருவன் அறியாமையைப்பலர் அறியும்வண்ணம் வெளிப்படுத்திய தலைவியைத் தலைவன் வியந்து கூறுவதாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

..... வடிநாடிவின்
வல்லார் முற்சொல்வல்லேனென் பிறர் முன்னர்க்
கல்லாமைகாட்டியவள்வாழிசானநீர்

இப்பாடலின் மூலமாக இளவயதிலிருந்தே பெண்கள் புலமைமிக்கவர்களாக விளங்கியமை தெளிவாகின்றது.(3)

சங்கால சமூகநிலையில் ஆண்கள் வதிவிடத்தை விட்டுச் சென்று கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். எனினும் பெண்கள் வெளியே சென்று கல்வி கற்றமைக்கான சான்றுகளைத்

தொல்காப்பியத்தின் வாயிலாக அறிய முடியாதிருக்கின்றது. இக்காலத்தில் பெண்கள் சிறந்த பாடல்களை இயற்றும் அளவிற்கு இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆற்றும் அளவிற்கு ஆற்றல் பெற்றோராக விளங்கினர். ஓளவையார், முடத்தாமக்கன்னியார், காக்கைபாடினியார், நச்செளளையார் போன்றோர் (4) இதற்கு எடுக்காட்டாக விளங்குகின்றனர். இக்காலத்தில் பெண்டிரைப்பதவிகள் எதிலும் அமர்த்தியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், ஓளவையார் தனிப்பட்டமுறையில் தூது சென்ற குறிப்பு ஒன்று சங்க இலக்கியத்தில் வருகின்றது.

தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் ஆராய்ந்த நாற்பத்தொன்பது புலவர்களில் வெள்ளிவீதியார் போன்ற புலவர்கள் இருந்திருக்கின்றனர். மேலும் காக்கைபாடினியார், நற்செளளையார், பொன்முடியார், பூதபாண்டியன்தேவியார், ஆதிமந்நியார், ஒக்கூர்மசாத்தியார், வெண்ணிக்கூயத்தியார் ஆகிய பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் சங்கநூல்களில் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையான நூல்களில் ஒன்றான தொல்காப்பியம் ஆண்களின் நிலை குறித்து பேசுவதோடு பெண்ணுக்குரிய பண்புகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது,

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப.(5)

இவை பெண்ணுக்குரிய பண்புகளாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதாவது அச்சம், மடம், நாணம் இவையெல்லாம் பெண்ணுக்குரிய குணங்களாக தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. மேலும், கற்பு என்பது பெண்ணிற்குக் கட்டாயமாக்கப்படுகிறது. பெண்களின் உரிமை சங்ககாலத்தில் தடைசெய்யப்படவில்லை. பெண்கள் கல்வி கற்று, நன்கு புலமை பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். மேலும் சங்க இலக்கியமானது பெண்களின் நிலையினை பலவாறாக கூறுகின்றது. அதாவது,

நல்லிற் பாவையன்ன நல்லோற்கணவன் (6)
மறுவில்கற்பின்வாணுதல்கணவன்....(7)

என்றவாறு பெண்ணுக்குப் பெருமை தேடித்தரும் வகையில் சான்றோர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் கலைகள் பல கற்றுக், கலை வாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டிருந்துள்ளனர். இசை, நடனம், கூத்து என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கினர் பாணர் என்போர் யாழ் மீட்டி இசை அளிப்பதில் வல்லமை பெற்றிருந்தவர். இவர்களில் பெண்பாலாரைப் பாடினி என்பர். இவர்கள் இசைப்படல் களைப்பாடுவதில் திறமை பெற்றவர்கள். பொருநர் என்போர் இன்னொரு பிரிவினர் இவர்கள் மன்னர்கள், வணிகர், வேளாளர் ஆகியோரை ஏற்றிப் புகழ்ந்துபாடி அவர்களிடம் பொருள் பெற்ற வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவர்களின் பெண்களை விற்றவியர் என அழைப்பர். இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளில் திறமை பெற்றவர்கள். இவ்வாறே கூத்துகளில் ஈடுபாடுள்ள கூத்தாடும் கூத்தியரும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் நுண்கலைக் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கினர்.

சங்கமருவிய காலத்தில் பெண்கல்வி

பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகமாகப் படைக்கப்பட்ட பல்லவர் காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் பின்னும் தமிழில் சமயச் சார்பான இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றியுள்ளன. அத்தகைய இலக்கியங்கள் வழியாகப் பெண் சமயவாதிகள் பலர்தமிழ் சமூகத்தில் இடம் பிடித்துள்ளார்கள் கவுந்தியடிகள், மணிமேகலை, கண்ணகி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, திலகவதியார், இசைஞானியார், காரைக்கால்அம்மையார், ஆண்டாள் என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள். (9) இவர்களுள் சிலர் தெய்வங்களாகியிருக்கிறார்கள். சிலர் இலக்கியம் படைத்தவர்கள். அவர்களின் இலக்கியங்களின் நோக்கும் பக்தி நெறியின் வளர்ச்சியே ஆகும்.

காரைக்கால் அம்மையார் சங்கமருவிய பிற்பகுதியில் கி.பி.5 ஆம்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். காரைக்கால் பகுதியில் பிரபல வர்த்தகரின் மகளாகப் பிறந்து வர்த்தகருக்கே வாழ்க்கைப்பட்டவர். அக்காலத்துச் சிறந்த கல்வியைப் பெற்றிருந்தவர். மொழி நிலையில் இலக்கணம், பாவிதல், அணியியல், என்பனவற்றைப் பயின்றவர். மேலும் முற்கால இலக்கியங்கள், வாய்வழிக் கதைகள்,

பொதுவசனப்பாடல்கள், வழியாகச்சமயம், சமூகம், இதிகாசம், புராணம், பண்ணிசை, வரலாறு, புவியியல் எனப் பல்துறை அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் (10). தமது தந்தையாரின் பணச் செல்வாக்கால் கல்வியைத் துறைபோக கற்றிருப்பார். இத்தகைய புலமைத்துவப் பின்னணியில் இயங்கிய அம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள், இருவிரட்டைமணிமாலை என்பனவாகும். அம்மையாரின் இலக்கியங்களை வடிவத்தினால் பெயர் கொள்ளப்பட்டு திரு அடைபெற்றுள்ளன. அந்தாதி, இரட்டைமணிமாலை, பதிகம் என்பவை அறிமுகப்படுத்தி வைக்கப்பட்டன.

மொழிதான் சமூகத்தைக் கட்டமைக்கிறது. மொழியின் பயன்பாட்டை மாற்றுவதால் சமூகத்தை மாற்றலாம். சமூகத்தை மாற்றலாம் என்றால் அங்கே அரசியல் நடைபெறும். மொழி உலகின் சகல மாற்றங்களுக்குமான காரணமாகிறது.(11) இந்த உண்மையினை இலக்கியவாதிகள் தெரிந்து வைக்கிறார்கள். அம்மையாரும் 8ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆண்டாளும் தெரிந்து கொண்டனர், பயன்படுத்தினர். எடுத்துக்காட்டாக, நமசிவாய, அரோகரா, நாராயண போன்ற சொற்களின் மொழிக் கூறுகளின் வலிமையைக் கூறலாம்.(12) எனவே, சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு கல்வி பெரும் துணையாக அமைந்தன. சங்கமருவிய இலக்கியங்களில் பெண்களின் அறவியல் கருத்துகளை கொண்டு காணப்பட்டாலும் பெண்கல்வி சார்ந்த நேரடியான சான்றுகள் காணப்படவில்லை. திருக்குறலில் கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தில் ஆண்-பெண் இரு பாலருக்கும் பொருந்தும் பொதுமைக் கருத்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பல்லவர் காலத்தில் பெண்கல்வி

கல்வியைக் கரை இலா காஞ்சி மாநகர்.....(13) என்று அப்பர் கல்வியைக் கரைகண்ட சான்றோர் வாழும் காஞ்சி நகர் என்று பொருள். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்ட பல்லவப் பேரரசில் கல்வி, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. பல்லவ நாட்டில் வட மொழிக் கல்லூரிகளில் புராணங்கள், அறநூல்கள், தருக்கம், இலக்கணம், தரிசணங்கள், சித்தாந்தம், ஆயுள்வேதம், மருத்துவம், செய்யுள் நாடகம், இசை, ஒவியம் முதலிய பாடங்களில் கல்வி போதிக்கப்பட்டன. சைவ, வைணவ மடங்களிலும் கல்வி புகட்டப்பட்டது.

பல்லவ பாண்டிய அரசுகளின் இறுதிப் பகுதியில் வைதீக சமயங்கள் ஸ்தாபிதமானதைத் தொடர்ந்து அதாவது 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆலயங்களில் இறைவனுக்கான கிரியைகளுடன் பெண்களின் கலைச் சேவையும் சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதுடன் தேவதாசி என்ற படிமமும் உருவாக்கப்பட்டது.(14) விறலி, பாடினி ஆகிய பெண் இசைஞர், நடனமாதர் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகிறது.

அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம் என்பவற்றில் இடம் பெற்ற மாற்றங்கள் சமூக வாழ்க்கையிலும் ஏற்படலாயின. பால் நிலை வேறுபாடு கருதாது, மக்கள் இயக்கமாகப் பரவிய பக்தி மார்க்கத்தில் பெண்களும் தம்மை இணைத்து கொண்டனர். வர்ணாச்சிரமப் பாகுபாட்டில் அடங்கும் சாதிகளிலிருந்தும் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் உருவாயினர். காடர்கோனிலிருந்து கண்ணப்பர்வரை, திருஞானசம்பந்தரிலிருந்து திருநாளைப்போவார் வரை இதிலடங்குவர். அதே போல மரபறியா அடியாரான ஆண்டாள், அரச குலப் பெண்ணான மங்கையர்க்கரசியாரிலிருந்து வைசியப் பெண்ணான புனிதவதியார் வரை பக்தி இயக்கம் ஊடுருவிப்பரந்தது.15 பக்தி இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகக்காரணமாக அமைந்தது கல்வி எனலாம்.

கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆண்டாள் வளர்ப்பால் வைசணவர் அதிலும் பிராமணர். கோதை, நாச்சியார், திருமகள் எனத்தம்மை அழைத்தவர், பிறராலும் அழைக்கப்பட்டவர். தமது தந்தையாரிடமும் தந்தையார் மூலம் பிறரிடமிருந்து பலவற்றைக் கற்றிருந்தார் ஆழ்ந்த புலமைத்துவச் சமூகத்தில் வாழ்ந்த ஆண்டாள் நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை, நூல்களை படைத்தார். நாச்சியார் படைத்த கவிதைகளைத் தொகுத்தவர்கள் அவர் கவிதைகளில் கையாண்டமொழி, மொழியை கையாண்ட பாங்கு என்பவற்றின் திறனைக் கொண்டு அத்தொகுப்பிற்கு “நாச்சியார் திருமொழி” என்ற பெயர் வைத்து வழங்குமளவிற்கு அவரது படைப்பாற்றலே காரணம் எனக் கூற வேண்டும்.(16) பல்லவர் காலத்து பெண்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பெருமளவு அறியப்படாததாகவே இருக்கிறது. தந்தைவழி சமூக அமைப்பில் ஆண்களே முதன்மை பெறுவதனால் பெண்கள் பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவமும்

கொடுக்காததே இதற்குக் காரணம் எனலாம். பல்லவர் காலப்பட்டத்தரசிகள் ஆற்றிய பணிகளைப் பிற்கால ஆய்வாளர்கள் கல்வெட்டுகளிலிருந்து விபரங்களைத் தொகுத்துள்ளனர். எனவே, பல்லவர் காலத்து[பெண்கள் கல்வி, கலை, கோயில் வழிபாடுகளில் சிறப்புப் பெற்றதனை அறியமுடிகிறது.

சோழர் காலத்தில் பெண்கல்வி

தமிழகக் கல்வெட்டுக்களில் பெண்கள் என்ற நூலில் ஆசிரியரான லெஸ்லிசி. ஆர். என்பவார். தமது நூலில் கல்வெட்டுக்களுடாகச் சோழர்காலப் பெண்களை எட்டுவகையினராக இணங்கண்டுள்ளார்.(17) அரசிகள், தேவிகள், (சிறற்றரசிகள்), பிராமணப்பெண்கள், கோயிற்பெண்கள், அடிமைகள், சமணச்சமயப்பெண்கள், சமயபோதிகள், அடிமைகள், பிறபெண்கள் என்போரை குறிப்பிடலாம்.

சோழர் கால இலக்கியமாகிய திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அது பெரியகடல் போன்றது. அதனை நுகரநுகர பேரும் புகழும் கிடைக்கும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

கல்வியென்றும்பல்கடல்பிழைத்தும் (18) என்றும்,
கல்லாமனத்துகடைப்பட்டநாயேனை (19) என்றும்

கல்லாதவன் இவ்வுலகில் மிகவும் கீழான உயிரை விட மோசமானவன் என்கிறார். எனவே, கல்வி என்பது முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு நாட்டின் கற்றவர்கள் அதிகம் இருந்தால் அந்நாடு வறுமையிலிருந்து மீண்டு விடும், அறிவு, ஞானம் பெற்று விடும் என்பதை

கற்றவர்விழுங்கும்கற்பகக்கனி (20)

என்று திருவிசைப்பாக் கூறுகின்றது. சோழர் காலப் பெண் புலவராகப் பரவலாக அறியப்பட்டவர் ஔவையார் மட்டும் என்றே கூறத் தோன்றுகிறது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காணப்படுகின்ற ஆறு ஔவையார்களுள் இக்கால ஔவையார் தனிப்பாடல்கள் பாடியவராக இனங் காணப்பட்டுள்ளார். ஔவைக்குறள், விநாயகரகவல் என்பனவும் இவர் இயற்றியனவேயென்பர். இவற்றினூடாக கவியாற்றலில் சிறந்து விளங்குபவராகவும் உலகஞானம் மிகுந்தவராகவும் இவரைக் கண்டு கொள்ளமுடிகின்றது. இவருக்கும் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி ஆகியோருக்கு மிடையிலான பரஸ்பர சந்திப்புகள் இடம் பெற்றதாகவும் இவ்வேளையில் அவர்களுக்கு நிகராக தமது ஞானச் செருக்கினை ஔவையார் வெளிப்படுத்தியதாகவுமான செவி வழிக்கதைகள் பலவுள்ளன.(21)

ஔவையார் பாடியதாகக் கூறப்படும் தனிப்பாடல்கள் பலவும் கூட ஔவையாரால் பாடப்பட்டன வென்றோ சோழர் காலத்திற்குரியனவென்றோ கூறமுடியாதவை. ஒரு சில பாடல்கள் கால முரண் கொண்டவையாகவுமுள்ளன (உ-அதியமான்; ஔவையார் தொடர்புபற்றியவை) வேறு சிலபாடல்கள் சோழர் காலத்திற்குரியவாயினும் காலநீட்சி கொண்டவை. இவ்வாறான நிலையில் இவற்றைப் பலர் பாடியிருத்தலும் சாலும். “ஔவையார்” என்ற சொல் உறவுசார் பொருளிலும் வழங்கிவருவதால் அத்தகைய நிலையினர் பலரைக் குறிக்கின்ற பொதுப்பெயராகவும் ஔவையார்கள் இருந்திருக்கலாம். ஔவையார் தவிர கம்பர் வீட்டுப்பணிப் பெண் ஒருத்தி, ஏகம்பவாணர் என்ற நிலக்கிழாரின் மனைவி முதலான சிலரும் பாடியதாகக் கூறப்படும் சில தனிப்பாடல்களுள்ளன.(22) எது எவ்வாறிப்பினும் பாடலியற்றும் ஆற்றல் கொண்ட பெண் புலவர்கள் சிலராவது சோழர் காலத்திலிருப்பார் என்று கூறுவதில் தவறில்லை.

சோழர் காலத்தில் தேவரடியார் மிகவும் சிறப்புபெற்றது. இறைவனுக்குத் தொண்டு புரிபவர் என்பதையே இப்பதம் சுட்டுகின்றது. திருக்கோயில்களில் அலகிடல், மெழுகுதல், திருவமுதுக்கான அரிசியை தூய்மை செய்தல், மலர் தொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்தவர்கள் தேவரடியார்கள் எனப்பட்டனர். இவர்களுள் சிலர் தேவாரம், திருவாசகம் ஒதுவாராகவும் இசைவல்லுநர்களாகவும் நடனம், கூத்து போன்ற கலைகளிலும் சிறந்த பயிற்சியுடையவராகவும் இருந்தனர்.23 இவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களாக வேயிருந்தனர். இவர்கள் திருப்பணியாள், சேவையாள் என்னும் இருவகையில் கோயிலுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளனர்.

விஜயநாயக்கர் காலத்தில் பெண்கல்வி

விஜயநகரப் பேரரசுக் காலத்தில் ஒருசில சமூக மக்களுக்கு மட்டும் கல்வி அளிக்கப்பட்டது. இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. கோவில் வளாகங்களிலும், ஆசிரியர்கள் வீடுகளிலும் வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. கல்வி நிலையங்கள், அரசர்கள், பிரபுகள் ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தன. வேதங்கள், ஜோதிடம், மருத்துவம் போன்ற பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டுவரை பல்கிப் பெருகிய பக்தி, காப்பிய இலக்கியங்களின் தொடர்ச்சியாக பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டில் நீதி இலக்கியங்களின் பிற்கால வளர்ச்சி தொடக்கம் விஜயநாயக்கர் கால இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டவர் ஓளவையார்.(24) ஓளவையார் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, மூதுரை என்னும் நூல்களைப் படைத்தளித்தார்.

நாயக்கர் தங்கள் ஆட்சி காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை அளிக்கவில்லை என வேதனியார்களும், சாதி அமைப்புக்களும், தொழிற்குழுக்களும் தங்களின் தேவைக்கேற்ற கல்வியை மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்து வந்தன. பெண்கள் கல்வியைக் கற்றனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. குமரகுருபரர் கல்வியை கற்புடைய பெண்ணாகவும் இப்பெண்ணின் புதல்வனாகக் கவிதையையும் மொழிச்சிறப்பே செல்வம் என்றும் தெளிப்படுத்துகிறார். இதனை,

கல்வியே கற்புடையப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வ புதல்வனே தீங்கவியாச் சொல்வளம்
மல்லல் வெறுக்ககையா மாணவை மண்ணுறுத்துஞ்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு (25)

முடிவுரை

தமிழக வரலாற்றுக் காலத்தினை பெண்கல்வியையும் பண்பாட்டினைத் தொகுத்து நோக்கும்போது சங்காலம், சங்கமருவியகாலத்தில் இருந்த புலமைச்சுதந்திரம் பூரணமாக ஏனைய காலங்களைப்போல காணப்படவில்லை. பண்டைய தமிழ்நாட்டில் பெண்களின் நிலை ஒரே மாதிரியாக இருந்ததென்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. நிலவேறுபாடுகள், தொழில்வேறுபாடுகள், சமூகநிலை வேறுபாடுகள் இருந்தன. பெண்களின்கல்வி நிலையும் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையும் இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டிருந்தன. இருப்பினும், பெண்கள் சவால்களுக்கு மத்தியில் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியதை அறியமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சிவத்தமிழ்ச்செல்விவாசகம், ப.47.
2. மேலதுப.48.
3. விக்னேஸ்வரி, ப., (2002), இந்துப் பண்பாடு மரபில் பெண்களின் நிலை சிறப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன இந்து சீர்திருத்த இயக்ககாலத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஓர் ஆய்வு, யாழ்ப்பாணப்பல்கலை கழகத்திற்கு முதுதத்துவமாணிப்பட்டத்திற்கான ஆய்வேடு, ப.53
4. மேலது, ப.54.
5. தொல்காப்பியம், பா.எ:1044.
6. பதிற்றுப்பத்து, பா.எ:61
7. திருமுருகாற்றுப்படை, பா.எ:1.6.
8. சோமசுந்தரம், கு., (1984), (மு. கு. நூ), ப.288.
9. ரூபவதன், ம., (2008), காரைக்காலம்மையாரும் ஆண்டாளும் ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு, பக்திநெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும், ப - 424.
10. மேலதுப.425.
11. மேலது, ப.434.
12. மேலது, ப.434.

13. அப்பர் தேவாரம், பா.எ 4:43:431.
14. நாச்சியார், செ., (2008), பல்லவர் காலத்துப் பெண்கள், பக்தி நெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும், ப. 53.
15. மேலது,ப.60.
16. ரூபவதன், ம., (2008), காரைக்காலம்மையாரும் ஆண்டாளும் ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு, ப. 426.
17. லெஸ்லி, சி., (2003), ஓர் தமிழகக் கல்வெட்டுக்களில் பெண்கள், ப.18.
- 18.திருவாசகம், பா.எ:8.4.1.
19. மேலது, பா.எ.8.8.5.
20. திருவிசைப்பா, பா.எ:9.5.2
21. யோகராசா, செ., (2009), சோழர் காலப் பெண்கள், சோழப் பேரரசும் சமயப் பெரு நெறிகளும்,ப.109.
22. மேற்படி, ப.109.
23. மகேஸ்வரன், வ., (2008), சோழர்காலத்துக் கோயிலும் சமூகமும், ப.104.
24. விக்னேஸ்வரி, ப., (2014), விஜயநாயக்கர் காலத்தமிழ் இலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் இந்து அறவியற் சிந்தனைகள் ஒரு நுண்ணாய்வு கலாநிதிப் பட்டத்திற்காகப்பட்டப் படிப்புகள் பீடத்தினூடாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு, ப.08.
25. நீதிநெறிவிளக்கம், பா.எ:3.

உசாத்துணைநூல்கள்

சிவத் தமிழ்ச்செல்வி வாசகம். (2010). ஸ்ரீ தெல்லிப்பளை: துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

இரகுபரன், க. (ப.ஆ.). (2008). பக்திநெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும். கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

லெஸ்லி, சி. (2003). தமிழகக் கல்வெட்டுக்களில் பெண்கள். கோயம்புத்தூர்: விடியல் பதிப்பகம்.

யோகராசா, செ. (2009). சோழர்காலப் பெண்கள்: சோழப் பேரரசும் சமயப் பெரு நெறிகளும். கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

மகேஸ்வரன், வ. (2008). சோழர்காலத்து கோயிலும் சமூகமும். கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

பத்மநாதன், சி., & இரகுபரன், சு. (ப.ஆ.). (2009). சோழப் பேரரசும் சமயப் பெரு நெறிகளும். கொழும்பு: இந்து சமயகலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு: இந்தியர்கள் ஒரு பார்வை

*சிவம் தமிழ்ச்செல்வம் / Sivam TamilSelvam

மு. இராசேந்திரன் / M.Rajenthiran

இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர் / Universiti Malaya, Kuala Lumpur

nilavan2710@gmail.com | rajanmun@um.edu.my

Manuscript received 12 June 2022

Manuscript accepted 30 September 2022

**Corresponding author / First Author*

Abstract

This research article is based on the results of the 2021 Malaysian Census 2020. Despite the spike in the total population of the country, the population of the third largest ethnic group, the Indian community, however, has been declining. This downturn will pose a major challenge in upholding the privileges and rights of ethnic minorities, as all government policies are based on population data. This article pursues to inspect the grounds for the downswing in the number of Malaysian Indians state wise over the past twenty years and thus, the challenges that Indians face.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை 2021 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட “2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு” முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. மொத்த மலேசிய மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையில் ஏற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் மூன்றாம் பெரிய இனத்தவர்களாக இருக்கும் இந்திய சமூகத்தின் எண்ணிக்கை படு வீழ்ச்சியைச் சந்தித்துள்ளது. நாட்டு மக்கள் வளப்படுத்துக்கு அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்படும் கொள்கைகள் அனைத்தும் மக்கள் தொகை தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே விளங்குவதால் இந்தச் சரிவு சிறுபான்மை இனத்தவரின் சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நிலைநாட்டுவதில் பெரும் சவாலை எதிர்நோக்க நேரிடும். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் மாநில வாரியாக மலேசிய இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை, சரிவுக்கான காரணம், இதனால் இந்தியர்கள் எதிர்நோக்கவிருக்கும் சவால்களை அலசி ஆராயும் நோக்கத்தை இந்தக் கட்டுரை கொண்டுள்ளது.

Key Words

Malaysian Indians, Census 2020, Socio-economics, Indian populations, Tamil schools, ethnics

முன்னுரை

நாட்டு மக்களின் வளப்பத்தை உந்தச் செய்ய அரசாங்கம் பல நலத்திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் வகுத்து செயல்பட 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படும் தேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் தரவுகள் முக்கிய அளவுக்கோலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 1963-ஆம் ஆண்டு மலேசிய உருவாக்கத்துக்குப் பின் 2020-ஆம் ஆண்டு வரையில், நாட்டில் 6 முறை மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மலேசிய புள்ளியியல் துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது (dosm.gov.my/). கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுச் சவாலுக்கு மத்தியில், “உங்கள் தரவு நமது எதிர்காலம்’ எனும் கருப்பொருளில் 2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 7-7-2020-தில் தொடங்கப்பட்டு 31-8-2021-இல் முடிவுற்றது. கணக்கிடப்பட்ட முடிவுகளின் முதல் அறிக்கையை மலேசிய அரசாங்கம் 14-2-2022-இல் அதிகாரப்பூர்வமாக வெளியிட்டது. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் ஒட்டு மொத்த மலேசிய மக்கள் தொகையில் 1.7 விழுக்காடு வளர்ச்சிப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வேளை நாட்டின் மூன்றாவது பெரும்பான்மை இனமான இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை கடந்தப் பத்தாண்டுகளில் 0.6 விழுக்காடு சரிவு கண்டு 6.7 விழுக்காடாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தொடர்ச்சியாக ஓர் இனத்தின் மக்கள் தொகை குறையுமானால், அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நிலைநாட்டுவதில்

சிக்கல் ஏற்படுவதோடு சிறுபான்மை இனத்தவரின் குரல் பிற்காலத்தில் காணாமல் போகும் நிலை உருவாகலாம். ஆகவே, மலேசிய இந்தியர்களின் மக்கள் தொகை குறைந்ததற்கான காரணங்களையும் எதிர்காலத்தில் கவனம் செலுத்தக் கூடிய விவகாரங்களையும் ஆராய்வதை இக்கட்டுரை நோக்கமாக கொண்டுள்ளது.

2000 முதல் 2020 வரை இந்தியர்களின் மக்கள் தொகை எண்ணிக்கை.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் மலேசிய மக்கள் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. இனங்களுக்கிடையிலான மக்கள் தொகை வேறுபாட்டில் இந்தியர்களும் சீனர்களும் கடுமையான வீழ்ச்சியைச் சந்தித்து வருகின்றனர். மலேசிய குடிமக்கள் தொகையில் பெரும்பகுதி மலாய்க்காரர்கள் கொண்ட பூமிபுத்ராக்களின் எண்ணிக்கைக் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் 8 விழுக்காடு அதிகரித்திருப்பதை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. இதில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை 2010-தில் கணிசமாக 0.1 விழுக்காடு அதிகரித்திருந்தாலும், 2020-தில் 0.6 விழுக்காடு குறைந்து அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பிறப்பு விகிதம் இப்படி படுமோசமாக குறைந்து வருவது ஓர் ஆபத்தான அறிகுறியாகப் பார்க்கப்படுவதோடு அதன் விளைவுகள் சமுதாயத்தின் சமன்பாட்டில் வேறு வகையான சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் என்பதில் மாற்று கருத்தில்லை (மலேசிய நண்பன், 2022).

அட்டவணை 1

இனம்	மலேசிய மக்கள் தொகை (%)		
	2000	2010	2020
பூமிபுத்ராக்கள்	61.2	67.4	69.4
சீனர்கள்	24.5	24.6	23.2
இந்தியர்கள்	7.2	7.3	6.7

(மலேசிய புள்ளியியல் துறை, 2022)

மாநில வாரியாக இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை

2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவுகளின்படி, அனைத்து இனங்களையும் உட்படுத்தி சிலாங்கூர் மாநிலம் (7.0 மில்லியன்) அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலமாக விளங்குகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக ஜொகூர் (4.0 மில்லியன்) இரண்டாமிடத்திலும், சபா (3.4 மில்லியன்) மூன்றாமிடத்திலும் உள்ளன. இந்த மூன்று மாநிலங்களின் மக்கள் தொகை நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்கள் தொகைக்கு 44.5 விழுக்காட்டுப் பங்கை வழங்கியுள்ளது (Laporan Penemuan Banci 2020). குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலங்களாக லாபுவான், புத்ராஜெயா கூட்டரசுப் பிரதேசங்கள் விளங்குகின்றன. அவை முறையே 0.1 மில்லியன் மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வேளையில், இந்தியர்களின் மக்கள் தொகையை உற்று நோக்கும்போது மாநில வாரியாக சிலாங்கூரில் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை ஏறுமுகமாக பதிவு செய்யப்பட்டு, மலேசியாவில் அதிகமான இந்தியர்கள் வசிக்கும் மாநிலமாக உள்ளது. அதற்கடுத்த நிலையில் பேராக் மாநிலம் இருந்தாலும், கடந்த பத்தாண்டுகளில் அங்கு இந்தியர்களின் எண்ணிக்கையில் கணிசமான சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. அதிக இந்தியர்கள் வசிக்கும் மூன்றாம் மாநிலமாக ஜொகூர் விளங்கும் வேளை அங்கு அதன் எண்ணிக்கையில் கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஏற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. மேலும், இதர மாநிலங்களில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கையை அட்டவணை 2-இல் காணலாம்.

அட்டவணை 2

மாநிலங்கள்	இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை		
	2000	2010	2020
பகாங்	58 438	60 718	55 852
ஜொகூர்	166 749	209 260	244 295
கெடா	108 768	132 766	129 055
கிளந்தான்	3 499	3 658	4 705
மலாக்கா	37 862	47 186	52 359
நெ.செம்பிலான்	129 027	141 265	161 633
பேராக்	253 331	274 631	270 809
பெர்லிஸ்	2 505	2 675	5 124
பினாங்கு	124 839	149 905	155 492
சபா	8 983	7 171	5 962
சரவாக்	3 851	7 188	5 082
சிலாங்கூர்	552 691	664 591	726 017
திரெங்கானு	1 805	2 344	2 100
கோலாலம்பூர்	140 696	148 300	178 099
லாபுவான்	733	620	891
புத்ராஜெயா	-	820	1 303

(மலேசிய புள்ளியியல் துறை, 2022)

நாட்டில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை கடந்த பத்தாண்டுகளில் குறைவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் மாநிலங்களாக பகாங், கெடா, பினாங்கு, சபா, சரவாக், திரங்கானு ஆகியவை உள்ளன. இவ்வேளையில் கிளந்தான், மலாக்கா, நெகிரி செம்பிலான், பெர்லிஸ், கோலாலம்பூர், லாபுவான் மற்றும் புத்ராஜெயா ஆகியவற்றில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக ஏறுமுகமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மக்களின் கல்வி அடைவு நிலை, வேலை வாய்ப்பு போன்ற காரணங்கள் இதற்கு முக்கியக் காரணங்களாக பார்க்கப்படுகின்றன (Idris, 2022). மேலும், அதிகரித்து வரும் வாழ்க்கை செலவினங்களால் மக்கள், அதிக வருமானத்தைத் தேடி

நகர்ப்புறங்களுக்கு மாற்றலாகிச் செல்வதும் முதன்மைக் காரணங்களுக்குள் ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புற வளர்ச்சி

மலேசியாவில் நகர்ப்புற வளர்ச்சி 2020-தில் 75.1 விழுக்காடு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது 2010-இல் 70.9 விழுக்காடாக பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதிக நகர்ப்புற வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்யும் மாநில வரிசையில் சிலாங்கூர் முதலிடம் வகிக்கும் வேளை அங்கு அதன் விழுக்காடு 95.8-ஆக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்து, பினாங்கும் (92.5%) மலாக்காவும் (90.9%) பதிவு செய்துள்ளன (Laporan Penemuan Banci, 2022). 2050-க்குள், உலக மக்கள் தொகையில் 68 விழுக்காட்டினர் நகர்ப்புறங்களில் தங்களின் வாழ்க்கையைத் தகவமைத்துக்கொள்வர் என ஐ.நா கணித்திருந்ததன் அடிப்படையில், தற்போது 55 விழுக்காட்டினர் உலகளவில் நகர்ப்புறங்களில் குடியேறியுள்ளதாக தரவுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன (Halizah, 2022). இதனடிப்படையில், வரும் 30 ஆண்டுகளில் ஆப்பிரிக்க மற்றும் ஆசிய நாடுகளிலுள்ள ஏறத்தாழ 90 விழுக்காட்டு மக்கள் நகர்ப்புறங்களில் வாழ்வர் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பொருளாதாரம் அபரிமிதமாக வளர்ச்சிக் காணும்போது அதிகமான வேலை வாய்ப்புகள் நகர்ப்புறங்களில் ஏற்படுத்தப்படுவது வழக்கம் என்பதால் மக்கள் அதிகளவில் அங்குக் குடிப்பெயர்கின்றனர். மேலும் வாழ்க்கைச் செலவினம் நகர்ப்புறங்களில் அதிகம் என்பதால் சிக்கனப் போக்கு கணவன் மனைவி மத்தியில் வெகுவாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

மேலும், நகர்ப்புறங்களில் வாழ்வதால் தங்களின் இருப்பிட கொள்ளுக்கு ஏற்பவும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்துக்கு ஏற்பவும் மக்கள் தங்களின் குடும்ப கட்டமைப்பை வகுத்துக்கொள்கின்றனர். இதனால், “நாம் இருவர் நமக்கொருவர்” சிந்தனை அடிப்படையில் குறைவான பிள்ளைகளையே பெற்றோர் பெற்றுக்கொள்ள ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். தற்போதைய சூழலில் கணவனும் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்வதால் பிள்ளைகளைக் கவனத்திக்கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படுவதோடு அவர்கள் மத்தியில் ஆரோக்கியமான நேரத்தை செலவிட முடியாத சூழல் ஏற்படுகிறது. இதனால், பிள்ளைகள் வழி தவறி தவறான சூழ்நிலைகளுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இது குடும்ப வன்முறைகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது (Idris, 2022).

பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி, தாமத திருமணம், உடலியல் குறைப்பாடு

சமுதாயத்தில் பெண்களின் சிறந்த அடைவு நிலை என்பது அவர்கள் சார்ந்த சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியின் ஓர் அளவுகோலாகவே பார்க்கப்படுகிறது (Nadarajah, 1966). 2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் வழி, நாட்டு மக்கள் மொத்த தொகையில் ஆண்களைவிட பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக, பெண்களின் வளர்ச்சிக்கும் அவர்கள் சார்ந்த உரிமைகளுக்கும் சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்படுவது தேசிய அனுசூலையாகவே பார்க்கப்படுகிறது (Bernama, 2022). நாட்டிலுள்ள உயர்கல்விக்கழகங்களில் பட்டம் பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கையில் ஆண்களை விட பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக பதிவு செய்யப்படுகிறது (Arof, 2018). பெண்கள் மத்தியில் கல்வி மீதான விழிப்புணர்வு அதிகரிக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் மத்தியில் மேற்படிப்பு குறித்த எண்ணமும் மேலோங்கி இருக்கிறது. இது, அவர்கள் திருமணத்தை தள்ளிப் போடுவதற்கும் வழி ஏற்படுத்துகிறது. வாழ்க்கையில் ஒரு சில படிநிலைகளை குறிப்பாக, சொந்த வீடு, கார், குறிப்பிட்ட சேமிப்பு போன்ற குறிக்கோள்களை அடைந்த பிறகு திருமணத்துக்கு ஆயத்தமாகும் பெண்கள் பெரும்பாலும் மகப்பேறுக்கு உகந்த வயதைக் கடந்தவர்களாகவே உள்ளனர் (Idris, 2022).

இதனால் ஒரு சிலர் மகப்பேறு சிக்கல்களுள்ளாகி குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். மேலும், தற்போதைய பரபரப்பான சூழலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சுழல் முறையில் (*shift*) வேலைக்குச் செல்வதால் தாம்பத்திய உறவும் பாதிப்படைகிறது. ஆண்மை குறைப்பாடு, மன உளைச்சல், சுற்றுச் சூழல் போன்றவை இளம் தலைமுறையிடையே தாம்பத்திய உறவு முறைகளில் சிக்கல் ஏற்படுவதற்கான சூழலை பரவலாக்குகிறது (Mohammad, 1970). 2020 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நாட்டின் பிறப்பு விகித அறிக்கையில், நாட்டின் மொத்த பிறப்பு விகிதம் 1.7 விழுக்காடு சரிவு கண்டுள்ளது. இது கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட மிக அதிகமான வீழ்ச்சியாகும் (Thomas, 2021).

பிறப்பு விகிதத்தால் தமிழ்ப்பள்ளிகள் எதிர்நோக்கும் சவால்

மலேசிய இந்தியர்களிடையே, இன்று தமிழறிவு பரவலாக உள்ளதற்குத் தமிழ்ப்பள்ளிகளே முக்கியக் காரணங்களாக விளங்குகின்றன. 1930 தொடங்கி மலேசியத் தமிழர்களிடையே தங்கள் பள்ளிகள் கல்விக்கூடங்களாக மட்டும் இல்லாமல் அவை பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் தமிழர் அடையாளத்திற்கும் இன்றியமையாதவை என பரவலாக கருத தொடங்கினர் (Kalaimuthu, 2008). பெற்றோர்களின் சிந்தனைப் போக்கும் சமுதாய மத்தில் பிற மொழி பயன்பாடு குறித்த விழிப்புணர்வும் பள்ளிக்கூட தரமும் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் மாணவ குறைப்பாடுகளுக்கு காரணங்களாக அமைகின்றன. இருந்த போதிலும், சமுதாயத்தில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு மாநிலத்தைக் காட்டிலும் இன்னொரு மாநிலத்தில் ஏறு-இறங்குமுகமாக இருப்பதால் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் எதிர்காலத்தைப் பிறப்பு விகிதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அணுக வேண்டிய சூழல் நிலவுகிறது.

2000-ஆம் ஆண்டு மலேசிய குடிமக்கள் கணக்கெடுப்பு தரவுகளின் படி, தொடக்கப் பள்ளிகளில் 192,828 இந்திய மாணவர்கள் இருந்துள்ளனர். அதே ஆண்டில் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் 88,802 இந்திய மாணவர்கள் பதிவு பெற்றுள்ளதாக கல்வி அமைச்சு தகவல்கள் கூறுகின்றன. இந்திய மாணவர் மொத்த எண்ணிக்கையில் 85.1 விழுக்காடு தமிழ் மாணவர் என கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 54.1 விழுக்காட்டுத் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர் எனக் கணக்கிடலாம் (Karunakaran, 2008). அதே ஆண்டில் முதலாம் ஆண்டு முதல் மூன்றாம் ஆண்டு வரை 108, 710 இந்திய மாணவர்கள் தொடக்கப்பள்ளிகளில் கல்வி பயின்றுள்ளனர். இதில், முன்னர் சொன்னது போல மொத்த இந்திய மாணவர்களில் 85.1 விழுக்காட்டினர் தமிழர்களானால் 48.7 விழுக்காட்டுத் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குச் சென்றுள்ளனர்.

இந்த எண்ணிக்கைகள் யாவும் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீளாய்வு செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகியுள்ளது. 2022 ஆம் கல்வியாண்டுக்கான தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர் பதிவு நாடு தழுவிய நிலையில் 79 000-க்கும் குறைவாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வேளை, சுமார் 14 ஆயிரம் இந்திய மாணவர்கள் சீனப் பள்ளிகளில் தங்களின் தொடக்கக் கல்வியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர் (மலேசிய நண்பன், 18.03.2022). மேலும், இந்தியர்கள் அதிகம் வசிக்கும் சிலாங்கூர் மாநிலத்திலுள்ள 5 தமிழ்ப்பள்ளிகளில் முதலாம் ஆண்டுக்கு ஒரு மாணவர்கூட பதியவில்லை (மலேசிய நண்பன், 18.03.2022). தேசிய வகை தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 2009-ஆம் ஆண்டு முதல் 2021 வரையில் 25 000-க்கும் மேல் குறைந்திருப்பதாக மலேசியக் கல்வி அமைச்சின் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. 2009 முதல் 2021 வரை நாடு தழுவிய நிலையிலுள்ள தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர் எண்ணிக்கை அட்டவணை 3-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 3

ஆண்டு	மாணவர் எண்ணிக்கை
2009	109 086
2010	104 747
2011	102 642
2012	97 884
2013	92 929

2016	83 343
2017	81 483
2018	81 488
2019	81 321
2020	80 569
2021	79 414

(<https://www.moe.gov.my/statistik>)

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குச் செல்வதற்கான அடிப்படை வசதிகள் இல்லாததையே காரணம் எனச் சொன்னாலும் அடிப்படையில் இந்தியர்களின் பிறப்பு விகிதக் குறைபாடுகளும் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மாணவர் சரிவுக்கு முக்கியக் காரணமாக அமைகிறது.

அரசியல்-சமூகப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் விளைவுகள்

2020 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிகள் யாவும் அரசாங்கத்தால் முன்னெடுக்கப்படும் பெருந்திட்டங்களான 12-ஆவது மலேசியத் திட்டம், 2030 கூட்டுவளப்ப பகிர்வுத் திட்டம் போன்றவற்றுக்கு அடித்தளமாக விளங்குகின்றன. காரணம், புள்ளிவிவரங்கள் அடிப்படையில் ஓர் இனத்துக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளை அரசாங்கம் ஒதுக்குகிறது. அரசாங்கம் இந்தியர்களுக்கான மக்கள் தொகை விழுக்காட்டை அடைப்படையாகக் கொண்டு நாட்டின் மொத்த வருமானத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க முனையும்போது, சமூகத்தில் சிறுபான்மையாக இருக்கும் ஓர் இனத்தின் நலன் புறக்கணிக்கப்படும் சவால் உருவெடுக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்டுக்கு 250 பில்லியன் ரிங்கிட் அரசின் மொத்த ஒதுக்கீடு எனக் கணக்கிடப்பட்டால் அதில் 10 விழுக்காடு என்பது 25 பில்லியன்; 6 விழுக்காடு 13 பில்லியன். ஆக, ஓர் இனத்தின் மக்கள் தொகையின் மொத்த விழுக்காடு குறையும்போது அந்த இனத்தின் ஒதுக்கீடும் இயல்பாகவே குறைக்கப்பட்டு மொத்த எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கும் இனத்துக்கு ஒதுக்கீடுகள் அதிகமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

மேலும், ஓர் இனத்தின் எண்ணிக்கை சுருங்கும் போது பெரும்பான்மை இனத்தாரின் ஆதிக்கம் சிறுபான்மை சமூகம் மீது திணிக்கப்படும் சிக்கலும் ஏற்பட அதிக வாய்ப்புள்ளது. குறிப்பாக, பெரும்பான்மை இனத்தவரின் கலை, மொழி, பண்பாடுகளைத் தன்னையறிந்தே உள்வாங்கிக் கொண்டு, சொந்த இனத்தின் அடையாளக் கூறுகளை மறந்து வாழும் சூழ்நிலை சிறுபான்மையினர் மத்தியில் வெகுவாக உருவெடுக்கும். அதுமட்டுமல்லாது, மக்களாட்சி அரசியலில், ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு எனும் அடிப்படையில், எண்ணிக்கையில் குறைந்து போனவர்களின் அரசியலும் சமூக உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் பறிபோகும் ஆபத்து ஏற்படலாம்.

முடிவுரை

அதிக எண்ணிக்கையில் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து வாழும் இனத்தின் கூறுகள் வலுவான சமூக அமைப்பையும் தோற்றத்தையும் ஏற்படுத்தும். அவ்வாறு செயல்படும் சமூக அமைப்பு எவ்வித சவால்கள் பல்புறங்களிலிருந்து வந்தாலும் அதனை கூட்டாக எதிர்கொள்ளும் திறனைத் தானாகவே பெற்றிருக்கும். மலேசியாவில் இந்தியர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட உரிமையும் சலுகைகளும் தேசிய நீரோட்டத்தில் முக்கியப் பங்களிப்பாக பார்த்தாலும் கூட அது அரசாங்கத்தால் எளிமையாக வழங்கப்பட்டதல்ல. அவை காலத்தால் பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் கிடைக்கப் பெற்றவை என்றாலும் அதனைக் காலத்தோடு தகவமைத்துக் கொள்வதற்கு அது சார்ந்த சமூகக் கட்டமைப்பு

அவசியம் தேவை. ஓர் இனத்தின் எண்ணிக்கை பல காரணங்களின் அடிப்படையில் சரிவு காணும்போது அவை இயல்பாகவே தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து காணாமல் போய்விடும். ஆக, 2020 மலேசிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் காட்டப்படும் இந்தியர்களின் சரிவு நிகழ்காலத்தில் பல முன்னெடுப்புகள் மூலம் சரி செய்யப்பட்டு எதிர்கால சமுதாய நலனுக்கு வழி ஏற்படுத்துவதில் அதீதக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

References

Arof, N. (2018, December 13). *Wanita ramai di IPT, tetapi kurang dalam alam pekerjaan* Astro Awani.

BERNAMA. (2022, March 8). *Wanita berperanan besar dalam kejayaan negara - PM Ismail Sabri*. Retrieved March 23, 2022, from BERNAMA website: Halizah, H. (2022, Februari 17).

Faktor urbanisasi pengaruhi gaya hidup pasangan. *Berita Harian*.

Idris, R. (2022, Februari 17). [Pendidikan tinggi, gaya hidup moden punca kelahiran rendah](#). *Berita Harian*.

Thomas, J. (2021, Oktoberr 20). *Kadar Kelahiran Menurun Bukan Hanya Sebab Kewangan*, kata pakar. Free Malaysia Today

Karunakaran.K (2008). “*Malaysia Inthiyargal oor aaivu*”. Fine Art Printing Works: Kuala Lumpur.

Pelancaran Laporan Penemuan Utama Banci Penduduk dan Perumahan Malaysia 2020.

குமரன் வேலு, “மலேசிய இந்திய மக்கள் தொகையில் வீழ்ச்சி: காத்திருக்கும் அதிர்ச்சிகளும் ஆபத்துகளும்”. மலேசிய நண்பன் நாளிதழ். 20.02.2022

பரதன், “தமிழ்ப்பள்ளிகளில் இவ்வாண்டு 79000க்கும் குறைவான மாணவர்களா?. மலேசிய நண்பன் நாளிதழ். 18.03.2022,மலேசியப் புள்ளியியல் துறை அதிகாரப்பூர்வ அகப்பக்கம் மலேசிய கல்வி அமைச்சின் தரவுகள் குறித்த அதிகாரப்பூர்வ அகப்பக்கம்

<https://www.moe.gov.my/en/statistik-menu/statistik-bilangan-sekolah-murid-guru>

<https://www.astroawani.com/berita-malaysia/wanita-ramai-di-ipt-tetapi-kurang-di-alam-pekerjaan-kajian-193399>

<https://www.bernama.com/bm/news.php?id=2059454>

<https://www.dosm.gov.my/v1/>

<https://www.freemalaysiatoday.com/category/bahasa/tempatan/2021/10/20/kadar-kelahiran-menurun-bukan-hanya-sebab-kewangan-kata-pakar/>

<https://www.mycensus.gov.my/index.php/ms/galeri-gambar/gambar-2022/februari/1812- pelancaran-laporan-penemuan-utama-banci-penduduk-dan-perumahan-malaysia-2020>

மலேசியத் தமிழுக்கான தரவகத் தேவை

*சௌ மெங் ஹ்வாட் / Chau Meng Huat &

இளந்தமிழ் மருதை / Elanthamil Marutai

மலேசிய மொழிகள் மற்றும் பயன்பாட்டு மொழியியல் துறை / Faculty of Malaysia Languages,
Applied Linguistics

மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர் / Uiversiti Malaya, Kuala Lumpur

*chaumenghuat@um.edu.my | elantamil@um.edu.my

Manuscript received 16 June 2022

Manuscript accepted 30 September 2022

**Corresponding author / First Author*

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தரவக மொழியியல் என்பது மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட "நிகழ் நேரத்" (real time) தரவுகள், தரவுத்தளங்களில் கணினிமயமாக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் மொழியியல் ஆய்வு ஆகும். இது மொழிப் பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான துல்லியமான ஆய்வுகளுக்குப் பெரும் துணையாகும். இது தரவக அடிப்படையிலான ஆய்வு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மலேசியத் தமிழ்த் தரவக ஆராய்ச்சியின் முதல் கட்டுரையாக விளங்கும் இக்கட்டுரை தரவகச் சேகரிப்பின் அடிப்படையை விளக்கி, மலேசியத் தமிழுக்கான தரவகத் தேவையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்

தரவகம், தரவக மொழியியல், வடிவமைப்பு, மேம்பாடு

Abstract

The corpus linguistics is based on the 'real time' data gathered in the database that is computerised for the linguistic research. This will be useful for meticulous research based on the language use. This is otherwise called as corpus based research. This article, the first of its kind in the Malaysian Tamil corpus research, explains the importance of corpus development for Malaysian Tamil.

Keywords

Real Time, Corpus Linguistics, design, development

அறிமுகம்

மலேசியாவில், 2020 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, மொத்த மக்கள் தொகையில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் தொகை 6.7% ஆக உள்ளனர் (Department of Statistics, 2022). உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ் இவர்களின் தாய்மொழி. இது திராவிடக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது (Steever, 2019). மலேசியாவைத் தவிர, தமிழ்நாடு, இலங்கை, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் தமிழ் மொழி பேசப்படுகிறது. மேற்கூறிய நான்கு நாடுகளுக்கிடையில் உள்ள புவியியல் மற்றும் சமூக-அரசியல் கட்டமைப்புகளில் உள்ள வேறுபாடுகளின் தாக்கமானது, தமிழ் மொழியின் கட்டமைப்பிலும் செயல்பாட்டிலும் வெளிப்படுகிறது. இந்தத் தாக்கம் மேற்கண்ட நாடுகளில் தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டிலும் கட்டமைப்பிலும் உள்ள வேறுபாடுகளுக்கு வழி வகுத்துள்ளது. ஆனால், மேற்கூறிய நான்கு நாடுகளிலும் தமிழின் அடிப்படை அமைப்பு அல்லது இலக்கணம் ஒன்றுதான். பெரும்பாலான வேறுபாடுகள் சொற்களில் (lexicon) மட்டுமே காணப்படுகின்றன. தரவக மொழியியல் என்பது மொழி தரவுகளின் துணைகொண்டு மொழியினை ஆய்வதாகும்.

பின்னணி

தரவகம் (Corpus) என்ற சொல், இலத்தீன் மொழியில் "உடல்" என்று பொருள்படும் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இந்தச் சொல் 1980-களில் தொடங்கி இன்று வரை மிகப் பெரிய, ஆழமான ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்ட சொல்லாக மாறியுள்ளது (McEney & Wilson, 1996). ஆயினும், தரவக மொழியியலில் பயன்படுத்தப்படும் முறைகள், முதன்முதலில் 1960-களின் முற்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன (McEney & Hardie, 2013). அன்றைய மொழியியலாளர்கள் இடையே இது தொடர்பாக பெரும் வாக்குவாதம் எழுந்தது. ஆனாலும், இன்று இது பெரும்பாலான மொழியியலாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, மொழி தொடர்பான ஆய்வுகளை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. தரவக மொழியியலானது, சில மொழியியலாளர்களால் ஓர் ஆராய்ச்சிக் கருவியாகவோ (Tool), நெறிமுறையாகவோ (Methodology), கோட்பாடாகவோ (Theory) பார்க்கப்படுகிறது (McEney & Hardie, 2011).

தமிழும் ஆங்கிலமும்

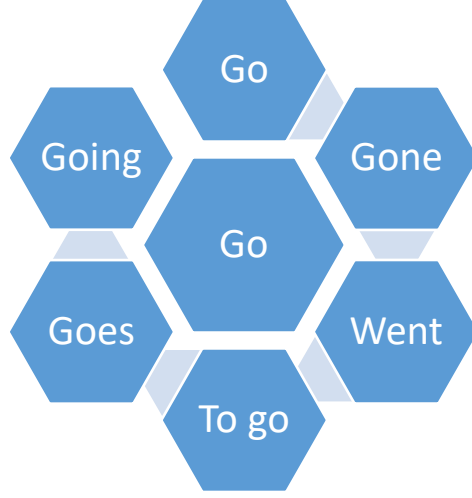
தமிழ்மொழியானது, ஒரு ஒட்டுநிலை மொழி (agglutinative language) (Devi, 2011; Sheshasaayee & Deepa, 2016; Sheshasaayee & VR, 2015); கட்டுறாச் சொல் வகைச்சார் மொழி (word-free order language) (Francis, 2015; Kamil, 1990; Krishnamurti, 2003). எண், பாலினம், வேற்றுமை, காலம், வினைக்கூறு, வினைநோக்குப் போன்ற பெரும்பாலான இலக்கணப் பண்புக்கூறுகள் (grammatical properties) யாவும் பெயர்ச் சொல், வினைச் சொல் போன்ற சொற்களஞ்சியச் சொற்களுக்குப் பின்னொட்டுகளாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியான ஆங்கிலத்தில் வேற்றுமை, வினைக்கூறு, வினைநோக்கு போன்ற பெரும்பாலான இலக்கணப் பண்புக்கூறுகள் தனிப்பட்ட சொற்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆக, தமிழ் மொழி ஓர் உட்பிணைப்பு மொழியாதலால், இலக்கணப் பண்புக்கூறுகள், பின்னொட்டுகள் வழியே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த உட்பிணைப்பு இயல்புக் காரணமாகவும், ஒட்டுநிலைப் பண்பு காரணமாகவும், பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் பல பின்னொட்டுகளை எடுக்கக்கூடும். இந்த இலக்கண ஒட்டுகள் எல்லாம் பின்னொட்டுகளாக வேர்ச்சொல்லுடனோ அடிச்சொற்களுடனோ மணிகளைக் கோர்ப்பதுபோன்று அடுத்தடுத்து, அதாவது ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் ஒட்டப்படுகின்றன.

அதனால்தான், தமிழ் மொழி ஓர் ஒட்டுநிலை மொழி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்தைத் தெளிவாக வேறுபடுத்துகிறது. முன்னர்க் குறிப்பிட்டதுபோல, ஆங்கிலத்தில் வேற்றுமை, வினைக்கூறு, வினைநோக்குபோன்ற இலக்கணப் பண்புகளில் பெரும்பாலானவை தனிப்பட்ட சொற்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழின் இந்த ஒட்டுநிலைப் பண்புக் காரணமாக, தமிழ் உருபனியல் அடிப்படையில் வளமான மொழியாகவும் (morphologically rich language)(Sarveswaran et al., 2021), கட்டுறாச் சொல் வருகைசார் மொழியாகவும் (word-free order language) (Kulkarni & Sagar, 2014) கருதப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக, ஆங்கிலம் தொடரியல் அடிப்படையில் வளமான மொழியாகக் (syntactically rich language) கருதப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தமிழின் ஒட்டுநிலைப் பண்பானது, பெயர், வினை போன்ற வேர்ச்சொற்களுக்கான பல சொல் வடிவங்களைத் தோற்றுவிக்க வழிவகுக்கிறது. ஆனால், ஆங்கிலத்தில் சொல் வடிவங்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழில் ஒரு வினைச் சொல்லானது, ஆயிரக்கணக்கான சொல் வடிவங்களை எடுக்கலாம், அதே வேளை, ஆங்கிலம் அதிகபட்சமாக ஆறு சொல் வடிவங்களை மட்டுமே எடுக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, go என்ற வேர்ச்சொல் go, goes, went, gone, going, to go என்ற ஆறு வடிவங்களை மட்டுமே எடுக்கிறது.

படம் 1: ஆங்கிலச் சொல் வடிவம்

இந்த வேறுபாடானது, தமிழில் உருபன் பகுப்பை முக்கியமான ஒன்றாக ஆக்குகிறது. தமிழுடன் ஒப்பிடும்போது, ஆங்கிலத்தில் உருபன் பகுப்பு எளிமையான ஒன்றாகும். தமிழ் மொழியின் உருபன் பகுப்பாய்வை ஆழமாக மேற்கொண்டால் தமிழ் மொழியின் அறிவார்ந்த கட்டமைப்புப் புலப்படும். அதுமட்டுமன்றி எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்படும் மொழி சார்ந்த தொழில்நுட்பக் கருவிகளில் தமிழ்மொழி பயன்பாட்டைச் சிறப்புற நிறுவுவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

எடுத்துக்காட்டிக்கு, பெண்களுக்கு மட்டும் தானாடா என்ற பெயர்ச்சொல்லையும் எழுதிக்காட்ட வைக்கப் பார்த்தானா என்ற வினைச்சொல்லையும் உற்று நோக்குவோம். தமிழின் ஒட்டுத் தன்மை தெளிவாக விளங்கும்.

அட்டவணை 1: பெயர்ச் சொல்

Grammatical Category	Word suffix /	சொல் / விசுதி	Meaning	இலக்கண வகைப்பாடு	Number of morphemes
Noun stem	peNn	பெண்	'woman'	பெயர்ச் சொல்	1
Number	kaL	கள்	Plural suffix	பன்மை விசுதி	2
Filler	uk	உக்	Stem formative	சாரியை	3
Case	K(u)	கு	Dative case suffix	வேற்றுமை 4	4
PP	aaka	ஆக	'for' post-position	பின்னொட்டு	5
Cl.1.	mattum	மட்டும்	'alone'	மிதவை ஒட்டு 1	6
Cl.2.	thaaN	தான்	'only'	மிதவை ஒட்டு 2	7

Cl.3.	aa	ஆ	question	மிதவை ஒட்டு 3	8
Addressive suffix	(a)taa	அடா	vocative	விளி விசுதி	9

அட்டவணை 2: வினைச் சொல்

Grammatical Category	Word/suffix	சொல் / விசுதி	இலக்கண வகைப்பாடு	Number of Morphemes
Verb stem	Eluthi(k)	எழுது 'write'	வினை	1
Past participle	i	இ	'செய்து' விசுதி	2
Asp. Aux	kaatta	காட்டு	வினைக்கூறு	3
Inf. Marker	a	அ	'செய' விசுதி	4
Voice. Aux	Vaikka(p)	வை	வினைப் பாங்கு	5
Inf. Marker	(kk) a	(க்க)அ	'செய' விசுதி	6
Mod. Aux	paar	பார்	வினை நோக்கு	7
Tense	thth	த்த்	கால விசுதி	8
PNG	aaN	ஆன்	தி-எ-பா விசுதி	9
Cl.1.	aa	ஆ	மிதவைஒட்டு 1	10
Cl.2.	(a)taa	அடா	விளி விசுதி	11

மேலே நாம் பார்த்த பெயர்ச் சொல்லில் அடிச்சொல், பன்மை விசுதி, சாரியை, வேற்றுமை 4 பின்னொட்டு, மிதவை ஒட்டு 1, மிதவை ஒட்டு 2, மிதவை ஒட்டு 3 ஆகியவை கோர்வையாக வருவதைக் காணலாம். வினைச்சொல்லில் அடிச்சொல், 'செய்து' விசுதி, வினைக்கூறு, 'செய' விசுதி, வினைப் பாங்கு, 'செய' விசுதி, வினை நோக்கு, கால விசுதி, திணை-எண்-பால் விசுதி, மிதவைஒட்டு 1, விளி விசுதி ஆகியவை ஒட்டுகளாக வந்திருப்பதைக் காணலாம். அடிச்சொல் அல்லது அகராதிச் சொற்களின் பின் எந்த ஒட்டு வரும் என்பதைத் தெளிவாக விளங்கி கொண்டால் மட்டுமே தமிழ் மொழிக்கான செயற்கை மொழி ஆய்வினை (Natural Language processing) விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

தமிழின் மற்றுமொரு முக்கிய மொழிப் பண்பானது, அதன் பதிலிப்பெயர் விடுகைப் பண்பாகும் (Pronoun drop nature). அதாவது, தமிழ்ச் சொற்றொடர்களில் பின்னொட்டுகளால் வெளிப்படுத்தப்படும் இடம்-எண்-பாலினம் கொண்ட வினைமுற்றுக்கள், எழுவாய்ப் பெயர்ச்சொற்களுடன் இயைவதால் பதிலிப்பெயர்கள் விடுப்படலாம். ஆனால், ஆங்கிலத்தில் இது இயலாது. அதனால்தான் தமிழை ஒரு பதிலிப்பெயர் விடுகை மொழி என்று சொல்கிறோம்.

தமிழ் - ஓர் இரட்டை வழக்கு மொழி

உள்ளார்ந்த நிலையில், தமிழ் ஓர் இரட்டை வழக்கு மொழி (Ferguson, 1971). பேச்சுத் தமிழுக்கும் எழுத்துத் தமிழுக்கும் அவற்றின் அமைப்பிலும், செயல்பாடுகளிலும், தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மனப்பான்மையிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. மலேசியாவிலும் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களிடையே இந்த இரட்டை வழக்குநிலை நிலவுகிறது. பேச்சுத் தமிழானது, அமைப்பு, செயல்பாடுகள், சமுதாய மனப்பான்மை என்று அனைத்து நிலைகளிலும் எழுத்துத் தமிழுடன் வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே அங்கு நிலவும் இரட்டை வழக்கு நிலைக்கான சில முறையான மொழியியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (Deivasundaram, 1981). மலேசியாவிலோ,

சிங்கப்பூரிலோ, இலங்கையிலோ, அத்தகைய ஆய்வுகள் எதுவும் பெரிய அளவில் கொள்ளப்படவில்லை, எனினும், இங்கெல்லாம் நிலவும் இரட்டை வழக்குநிலைப் பற்றிச் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகள் குறிப்பிட்டுள்ளன (De Silva, 1976).

மேற்கூறிய நான்கு நாடுகளிலும் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்குகளில், சில குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன; இருப்பினும், எழுத்து வழக்குகளில். வேறுபாடுகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவற்றிடையே சொற்களஞ்சிய வேறுபாடுகளே காணப்படுகின்றன. ஆனால், இந்தக் கருதுகோளை உறுதிப்படுத்தும் முறையான ஆய்வுகள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

தற்கால எழுத்துத் தமிழ்

தாமஸ் லெஹ்மன் (1988) தமிழின் வரலாற்றை மூன்று காலக்கட்டங்களாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்:

படம் 2: தமிழ் வரலாறு 3 காலக்கட்டம்

1	2	3
<ul style="list-style-type: none"> •பழந்தமிழ் •கிமு 300 - கிபி 700 	<ul style="list-style-type: none"> •இடைகாலம் •கிபி 700 - கிபி1600 	<ul style="list-style-type: none"> •தற்பொழுது •கிபி1600 - தற்போது

இப்பிரிவு தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இருப்பினும், நாவல்கள், மாத, கிழமை இதழ்கள், பிற இதழ்கள் மூலம் தமிழ் உரைநடையானது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் தொடங்கியது.

1879-இல் மாயவரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்”தான் தமிழின் முதல் நாவல். தமிழ் இதழ்களையும் பத்திரிகைகளையும் பொறுத்தவரை, 'ராஜவிருத்தி போதினி'யும், 'தின வர்த்தமானி'யும் (1855), 'சேலம் பகடல நரசிம்மலு நாயடுவின் வாரமிருமுறை இதழ்களான 'சேலம் தேசாபிமினி' (1855), 'கோயம்புத்தூர் கலாநிதி' (1880) ஆகியவை ஆரம்பகாலத் தமிழ் இதழ்கள். 1882-இல் ஜி.சுப்ரமணிய ஐயர் 'சுதேசமித்ரன்' என்ற செய்தித்தாளைத் தொடங்கினார்.

இது 1889-இல் முதல் தமிழ் நாளிதழானது”.... முதல் தமிழ்ப் பருவ இதழ் 1831-இல் கிறிஸ்டியன் ரிலிஜியஸ் டிராக்ட் சொசைட்டியால் வெளியிடப்பட்டது. மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில், தற்கால எழுத்துத் தமிழின் வரலாறு இரண்டு நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டது என்று கூறலாம். இருப்பினும், 1930-களிலிருந்து மலேசியாவுக்குத் தனியே ஒரு தமிழ் இலக்கிய மரபு உள்ளது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர் (Rajantharan et al., 2012). எனவே, மலேசியத் தமிழின் தன்மைகளை மலேசியத் தமிழின் தரவுகளைக் கொண்டு ஆய்வு செய்வது அவசியமாகின்றது. தொடர்ந்து, மலேசியத் தமிழின் பயன்பாடு அதிகம் உள்ள களங்களில் இருந்து பேச்சுத் தமிழின் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ்ப்பள்ளி / தமிழ்க்கல்வி

1821-ஆம் ஆண்டு பிளாங்கில் முதல் தமிழ் வகுப்பு தொடங்கப்பட்டுக் கிட்டத்தட்ட இருநூறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன (Shoniah & Ramasamy, 2015; Wong, 1982). இப்போது மலேசியாவில் 527 தமிழ்த் தொடக்கப் பள்ளிகள் உள்ளன. இந்தப் பள்ளிகளில் எழுத்துத் தமிழைக் கற்பிக்கப்படுகிறது. பரமசிவம் & பாரசையன் (2016) கருத்துப்படி, “மொழிக் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தால் (ரசாக் அறிக்கை 1956), தமிழ்த் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டினைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே, இக்கொள்கையால் தமிழ் மொழி பாதுகாக்கப்பட்டது. எனவே, இன்றுவரை, மலேசியாவில் உள்ள அனைத்து 527 தமிழ்த் தொடக்கப் பள்ளிகளும் தேசிய மொழியான மலாய்

மொழியையும், இரண்டாம் மொழியான ஆங்கில மொழியும் தவிர அனைத்துப் பாடங்களையும் தமிழ் மொழியில் கற்பிக்கின்றன.

தமிழ் தகவல் ஊடகங்கள்

தமிழ் மொழி பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் மற்றொரு களம் ஊடகம். பரமசிவம் & பாரசையன் (2016) பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: “மலேசியாவில் தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகை போன்ற பல்வேறு ஊடகங்கள் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன” (பரமசிவம், 2010). மலேசிய வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் அதன் இந்திய மொழி ஒலிப்பரப்பில் 24 மணி நேரமும் தமிழ் ஒலிப்பரப்பு இருந்தது. தமிழ் 95% இடம்பிடித்தது. பாடல்களோடும் இசையோடும் கூட, உரையாடல் நிகழ்ச்சிகள், கவிதை ஒப்பித்தல், நாடகங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் கணிசமான அளவு நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மலேசியாவில் தற்பொழுது அரசாங்க ஊடகமான மின்னல் பண்பலையும் மலேசிய தொலைக்காட்சி தமிழ்ப்பிரிவும் செயல்பட்டு வருகின்றன. தனியார் தொலைக்காட்சி நிறுவனமான ஆஸ்ட்ரோவின் தமிழ் ஒலிப்பரப்பும் வானொலி பிரிவான தி.எச். ராகாவின் ஒலிப்பரப்பும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

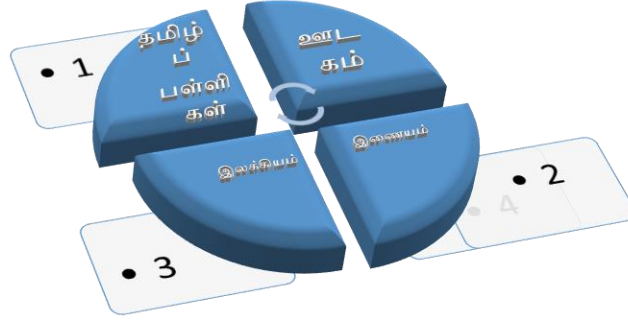
தமிழ் அச்ச ஊடகங்கள்

மேலும், உள்நாட்டில் அச்சிடப்பட்ட இதழ்களும், நாளிதழ்களும், தமிழ்நாட்டு (இந்தியா) இதழ்களும் மலேசியாவில் கிடைக்கின்றன. இது மலேசியத் தமிழர்களுக்குத் தமிழ் மொழித்திறன்களையும் சொற்களஞ்சியத்தையும் படிக்கவும் வளர்த்துக்கொள்ளவும் தாராளமான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது. குறிப்பாக, நாளிதழ்களான மலேசிய நண்பன், மக்கள் ஓசை தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன மின்னும் இரண்டு நாளிதழ்களான தமிழ் நேசனும், தமிழ் மலரும் நிறுத்தப்பட்டது கவலைக்குரிய செய்தியாகும்.

இணைய ஊடகம்

தமிழின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவும் மற்றொரு பயனுள்ள ஊடகம் இணையம். அனைத்து முக்கியத் தமிழ் நாளிதழ்களும் இணையத்தளங்களில் காணப்படுகின்றன. இவை பரந்துபட்ட தமிழ்ச் செய்திகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இது தமிழ் மொழியை இளைய தலைமுறையினர் தக்கவைப்பதற்கும், பயன்படுத்துவதற்குமான மற்றொரு கட்டத்தை உருவாக்குகிறது. மலேசியத் தமிழ் இணையத்தளங்களில் மலேசியா இன்று, வணக்கம் மலேசியா போன்ற தளங்கள் உடனுக்குடன் செய்திகளை இடுகின்றனர். இதனைத் தவிர பொது இயக்கங்கள், தனி நபர்களின் இணையத் தளங்களும், வலைப்பதிவுகளும் தமிழ் மொழியை தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வருகின்றன. எனவே, பல்வேறு களங்களில் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் கூட மலேசியாவில் அதிகமாக தமிழ்ப் பயன்படுத்தப்படும் முக்கியக் களங்களாக, கீழ்க்கண்ட நான்கு களங்கள் திகழ்கின்றன.

படம் 3: தமிழ்ப் பயன்பாடு

இத்தளங்களில் எழுத்துத் தமிழ் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மேற்கண்ட தகவல்கள் தெளிவாக நிறுவுகின்றன. மேற்கண்ட களங்களில் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துத் தமிழை மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழ் என்று அழைக்கலாம். தற்கால எழுத்து தமிழினை முழுமையாக ஆய்வு செய்ய இத்தளங்களில் பயன்படுத்தப்படும் எழுத்துத் தமிழினைத் தொகுப்பது அவசியமாகின்றது. அதன் பின்னர் அதனை மொழியியல் பகுப்பாய்வு செய்வதன் வழி நவீனத் தொழில்நுட்ப கருவிகளை உருவாக்க அடிப்படை வேலைகளைச் செய்ய முடியும்.

தற்கால எழுத்துத் தமிழின் மொழியியல் பகுப்பாய்வு

தமிழ் மொழியானது, அதன் வரலாற்றில் இடையறாது, பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வரும் தொன்மையான மொழி. தமிழுக்குத் தொல்காப்பியம், நன்னூல் எனப் பல இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியத்தின் அமைப்புமுறை நமக்கு வியப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. தற்கால இயற்கை மொழி ஆய்வுக்குத் தொல்காப்பியத்தின் விதிகள் பேருதவியாக அமைகின்றது. ஆனால், இந்த இலக்கணங்கள் பழந்தமிழுக்கு எழுதப்பட்டவை. இந்த இலக்கணங்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டவை. பழங்காலத்தில் தமிழ் மொழியின் நிலையைச் சொன்னாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக இடையறாது இயங்கும் தற்காலத் தமிழை விவரிக்க தொடர்ந்து இலக்கணங்கள் எழுதப்பட வேண்டும். தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் புதிய கருத்துப்பரிமாற்றத் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்வதற்காக தமிழ் தன்னைக் காலந்தோறும் வளர்த்துக் கொண்டது. இந்த வளர்ச்சியை உற்று நோக்கினால் பல இலக்கண மரபுகள் மருவியும் மாறியும் உள்ளன. அதே சமயத்தில் பல புதிய இலக்கணக் கூறுகள் தமிழ் மொழியில் இணைந்துள்ளன.

தற்கால எழுத்துத் தமிழை விவரிக்க, கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக எழுதப்பட்ட பல கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் உள்ளன, கால்டுவெல், ஜி.யு. போப், வீரமாமுனிவர், ஆர்டன் போன்ற ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தமிழுக்குச் சில இலக்கணங்களை எழுதினர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், தமிழ்நாட்டில் மொழியியல் அறிவியலின் அறிமுகத்தால், அகத்தியலிங்கம், கோதண்டராமன் (Kothandaraman, 1997) (இந்தியா), நுஹ்மான் (Nuhman, 1999) (இலங்கை), சீனி நைனா முகமது (மலேசியா), சித்தார்த்தன் (சிங்கப்பூர்) ஆகியோரால் தற்காலத் தமிழுக்குச் சில புதிய இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டன.

இருப்பினும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பெரும்பாலான இலக்கணங்களும் விவரண மொழியியல் (descriptive linguistic) மரபிலிருந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அகத்தியலிங்கமும் கோதண்டராமனும் தங்களது விரிவான ஆய்வுகளில் சாம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கண அணுகுமுறையை (Generative Grammar approach) அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால், இந்த இலக்கணங்கள் தற்காலத் தமிழின் உண்மையான தரவக ஆய்வின் அடிப்படையிலான இலக்கணங்கள் என்று கூற முடியாது.

எனவே, தரவக மொழியியல் அடிப்படையிலான தற்காலத் தமிழை முழுமையாக ஆய்வுசெய்ய வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதன்வழி தமிழ்மொழியில் உள்ள நுணுக்கமான துல்லியமான செய்திகள் வெளிவர அதிகம் வாய்ப்பிருக்கின்றது. மொழிக்கு இலக்கணம் மிக அவசியமான ஒன்று. இவ்விலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே அம்மொழி இயங்குகின்றது.

தரவக அடிப்படையிலான தற்காலத் தமிழ் ஆய்வு

இவ்வாறானதொரு இலக்கணம் எழுதுவதற்கும் மொழியியல் கருவிகள் மென்பொருள் உருவாக்குவதற்கும் முதலில், நல்லதொரு தரவகம் தேவை என்பதை வலியுறுத்தவே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தமிழ் பயன்படுத்தும் தளங்களில் இருந்து பெருந்தரவினைப் பெற்று மலேசிய தமிழுக்கு ஒரு தரவகம் உருவாக்க வேண்டியப் பணி உள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து கணினி நிரல்களை எழுதி அதற்கேற்றவாறு மொழியைப் பயன்படுத்துவது அடுத்தக்கட்ட மொழி வளர்ச்சிக்கு வித்திடும். தோகினி, (2001) தரவக மொழியியல் ஆய்வாளர் மொழியியல் ஆய்வுக்கு Corpus based, corpus driven என்ற இருமுறைகளை முன் வைக்கின்றார். இச்செல்நெறியில் மலேசியத் தமிழுக்கான ஆய்வினை இட்டுச்செல்லாம்.

எதிர்பார்ப்பு

தற்காலத் தமிழைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டில், தரவக மொழியியல் அடிப்படையில் சில தமிழ் ஆய்வுகள் உள்ளன. ஆனால், தரவக மொழியியல் கொள்கைகள், நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் மலேசியாவில் எந்த ஆய்வும் தரவக அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட்ட கற்றல் கற்பித்தல் ஏதும் இல்லை. அனைத்துக் களங்களிலும் தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், அதன் வளர்ச்சிக்கு முறையான மொழித் திட்டமிடலை மேற்கொள்வதற்கும், மொழி கற்பித்தல், அகராதியியல் போன்ற கற்பித்தல் நோக்கங்களுக்காகத் தேவையான மொழியியல் கருவிகளை மேம்படுத்துவதற்கும், மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழின் தற்போதைய நிலையையும் வளர்ச்சியையும் தரவகத்தின் துணைக்கொண்டு ஆய்வு செய்வது அவசியம்.

Reference

- De Silva, M. S. (1976). *Diglossia and literacy* (Vol. 2). Central Institute of Indian Languages.
- Deivasundaram, N. (1981). Tamil diglossia. *Tirunelveli, Nainar Pathippagam*.
- Department of Statistics, M. (2022, 13 May 2022). *Statistics*. Department of Statistics, Malaysia.
- Devi, S. L. (2011). Text Extraction for an Agglutinative Language. *Language in India, 11*(5).
- Ferguson, C. A. (1971). *Language structure and language use: Essays* (Vol. 1). Stanford University Press.
- Francis, M. (2015). A comprehensive survey on parts of speech tagging approaches in dravidian languages. Proceedings of 30th The IIER International Conference, Beijing, China, 26th July,
- Kamil, Z. (1990). *Dravidian linguistics: an introduction*. Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.
- Kothandaraman, P. (1997). *A grammar of contemporary literary Tamil*. Int. Inst. of Tamil Studies.
- Krishnamurti, B. (2003). *The dravidian languages*. Cambridge University Press.
- Kulkarni, S., & Sagar, B. (2014). A survey on Named Entity Recognition for South Indian Languages. National Conference on Indian Language Computing,

- McEnery, T., & Hardie, A. (2011). *Corpus linguistics: Method, theory and practice*. Cambridge University Press.
- McEnery, T., & Hardie, A. (2013). The history of corpus linguistics. *The Oxford handbook of the history of linguistics*, 727-745.
- McEnery, T., & Wilson, A. (1996). *Corpus Linguistics*. Edinburgh University Press.
- Nuhman, M. (1999). Adippadai Tamil Ilakkanam (Basic Tamil Grammar). *Readers Circle: Kalmunai*.
- Rajantharan, M., Muniapan, B., & Govindaraju, G. M. (2012). Identity and language of Tamil community in Malaysia: Issues and challenges. *International Proceedings of Economics Development and Research at Dubai, UAE. doi, 10*.
- Sarveswaran, K., Dias, G., & Butt, M. (2021). Thamizhimorph: A morphological parser for the Tamil language. *Machine Translation*, 35(1), 37-70.
- Sheshasaayee, A., & Deepa, V. A. (2016). A Conceptual Model for Acquisition of Morphological Features of Highly Agglutinative Tamil Language Using Unsupervised Approach. In *Information Systems Design and Intelligent Applications* (pp. 499-507). Springer.
- Sheshasaayee, A., & VR, A. D. (2015). Morpheme Segmentation for Highly Agglutinative Tamil Language by Means of Unsupervised Learning. *International Journal of Computer Applications*, 975, 8887.
- Shoniah, S., & Ramasamy, K. (2015). 6 Tamil education in Malaysia. *Languages in the Malaysian Education System: Monolingual strands in multilingual settings*, 92.
- Steever, S. B. (2019). *The Dravidian Languages*. Routledge.
- Wong, F. (1982). Education, political development and social equity in Malaysia. *International Journal of Educational Development*, 2(3), 235-248.

கவியரசு கண்ணதாசன் பாடல்களில் இலக்கியக் கூறுகள்: ஒரு பார்வை

*ரவிந்திரன் மாரையா / Ravindaran Maraya &
கஸ்தூரி ரவீந்திரன் / Kasturi Raveendran
இந்திய ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம் / University of Malaya
ravindaranm@um.edu.my | Kasturi.raveendran@gmail.com

Manuscript received 10 April 2022

Manuscript accepted 30 September 2022

**Corresponding author / First Author*

Abstract

Kannadasan, the king of all poets (probably), is a great Tamil film songwriter, and remains as a poet who has made a mark in the literary world. Kannadasan has given us permanent and do not perish songs with philosophical messages. Though, he has schooled in Amaravatipudur High School, up to, only, eighth grade, the songs he delivered always amazes us. Kannadasan is a poet who has given Tamil high notes of values through songs. The blissful philosophy presented in his songs are living philosophical notes, and is just a brief reminder of all other philosophical works that exist before him. Furthermore, we also can see a lot of literary elements in songs of Kaviyarasu Kannadasan. This study was carried out on this basis.

Key words

Kannadasan, Poems, Songwriter, Literary Elements, Tamil

ஆய்வு சுருக்கம்

கவிகளுக்கெல்லாம் அரசனான கண்ணதாசன், இலக்கிய உலகில் அழியாத தடம் பதித்த கவிஞர்களின் வரிசையில் தனக்கென ஓர் உன்னதமான இடத்தைப்பிடித்த தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். 'காட்டுக்கு ராஜா, சிங்கம். கவிதைக்கு ராஜா, கண்ணதாசன்!' இது பெருந்தலைவர் காமராஜர் கண்ணதாசனைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கூறிய வரிகள். 'நான் நிரந்தரமானவன், அழிவதில்லை. எந்த நிலையிலும் எனக்கு மரணமில்லை' என்பது கவிச்சக்கரவர்த்தி கண்ணதாசன் தானே கர்வத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வரிகள். அமராவதிபுதூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் வெறும் எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்த இவரின் படைப்புகளின் பட்டியல் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. தமிழ்த்தாய்க்குக் கிடைத்தற்கரிய எல்லாத் தமிழ்ப்புலமையையும் கண்ணதாசன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே வழங்கிவிட்டால் போலும், அவரது பாடல்கள் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன. ஆகவே, கவியரசு கண்ணதாசன் எழுதிய பாடல்களில் இருக்கும் இலக்கியக் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கே இந்த ஆய்வு எழுதப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்

கண்ணதாசன், கவிஞர், பாடல், இலக்கியக் கூறுகள், ஆய்வு

முன்னுரை

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல்" அதற்காக முற்றிலுமாக பழைமையைப் புறந்தள்ளி விட்டுச் சென்று விட முடியாது. பழைமையைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் எடுத்துச் செல்வது புத்திசாலித்தனம். அந்தவகையில் பழைய இலக்கியப் பாடல்களின் கருத்தாளுமையைத் தங்களது திரையிசைப் பாடல்களில் புகுத்திய பெருமை, திரைப்படப் பாடலாசிரியர்களுக்கு உண்டு. இலங்கியங்களில் உள்ள கருத்துகளை மக்களிடையே கொண்டு சேர்த்த பெருமை பாடலாசிரியர்களுக்கு உண்டு என்றால் அது மிகையாகாது. ஒரு கவிஞன் இலக்கியத்தில் பயணிக்காமல் அடுத்த அனுபவத்திற்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள மாட்டான். அதனால், எல்லாக் கவிஞர்களின் பாடல்களையும் உற்று நோக்கினால்

இலக்கிய வரிகளும் கருத்துகளும் அங்கங்கே வந்து எட்டிப் பார்த்து உள்ளேன் ஐயா என்று நமது கவனத்தை ஈர்த்துச் செல்லும். காலத்திற்கு ஏற்ப கவிதை நடை மாறலாம். கருத்து மாறுவதில்லை. காலத்திற்கு ஏற்ப தம் கவிதை நடையை மாற்றியமைத்து அனைவர் கவனத்தையும் தன்பக்கம் ஈர்த்தவர் கவியரசு கண்ணதாசன். சங்கப் பாடல்களை அள்ளித் தெளித்து அழகிய கோலமாக்கி நம்முன் காட்சிப்படுத்தியவர் கண்ணதாசன். உலக நெறிகளையும் வாழ்க்கை நெறிகளையும் பொருள்படச் சொல்லும் கோலான தத்துவத்தைச் சாதாரண மனிதன் கூட எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் கண்ணதாசன் எழுதிய பாடல்கள் காண முடிகிறது. (Mohana Dass Ramasamy, 2018, p.3)

கவியரசு கண்ணதாசன், தமிழ்த் திரையுலகிற்குப் மாபெரும் பங்காற்றியுள்ளார். சொல்ல வந்த கருத்தைச், சொல்ல வந்த விஷயத்தை, அலங்கார வார்த்தைகளின்றி மிக இயல்பாகவும், எளிமையாகவும், தமிழின் இனிமை குன்றாமல் ஆழமான பொருள் கொண்டு சொல்லியுள்ளார். (Neelamohan, 2014, p.10). பாமரன் முதல் படித்தவன் வரை சென்றடையும் வண்ணம் பாடல்கள் புனைவதில் கவிஞருக்கு இணை கவிஞரே. கவியரசு , தான் கற்ற இலக்கியங்களைத் தமிழ் சினிமா பாடல்களுக்குள் இணைத்து, நமக்கும் இலக்கியத்தைச் சுவைக்க கற்றுக் கொடுத்தார். அவர் இயற்றிய பல பாடல்களில் இலக்கிய மணம் வீசி நிற்கின்றன. கண்ணதாசன் பாடல்கள் இனிமையானவை என்று ரசிப்பவர்கள் சொல்வதுண்டு. (Paramarthilingam, 2002, p.38) பாடல்கள் எப்படி இனிக்கும் என்று பலரும் கருத்தை முன் வைப்பதுண்டு. காட்டுக்குள் தேனீக்கள், கூட்டுக்குள் வைத்ததை, தன் பாட்டுக்குள் வைத்தவர் கவியரசு கண்ணதாசன்.

கட்டுரை நோக்கம்

கவியரசு கண்ணதாசன் தமிழ்த்திரையுலகிற்குப் மாபெரும் பங்காற்றியுள்ளார். சொல்ல வந்த கருத்தைச் சொல்ல வந்த விஷயத்தை, அலங்கார வார்த்தைகளின்றி மிக இயல்பாகவும், எளிமையாகவும், தமிழின் இனிமை குன்றாமல் ஆழமான பொருள் கொண்டு சொல்லியுள்ளார். பாமரன் முதல் படித்தவன் வரை சென்றடையும் வண்ணம் பாடல்கள் புனைவதில் கவிஞருக்கு இணை கவிஞரே. கவியரசு தான் கற்ற இலக்கியங்களைத் தமிழ்ச் சினிமாப் பாடல்களுக்குள் இணைத்து, நமக்கும் இலக்கியத்தைச் சுவைக்கக் கற்றுக் கொடுத்தார். அவர் இயற்றிய பல பாடல்களில் இலக்கிய மணம் வீசி நிற்கின்றன. கண்ணதாசன் பாடல்கள் இனிமையானவை என்று ரசிப்பவர்கள் சொல்வதுண்டு. பாடல்கள் எப்படி இனிக்கும் என்று பலரும் கருத்தை முன் வைப்பதுண்டு. காட்டுக்குள் தேனீக்கள், கூட்டுக்குள் வைத்ததை, தன் பாட்டுக்குள் வைத்தவர் கவியரசு கண்ணதாசன். ஆகவே, கவியரசு கண்ணதாசன் எழுதிய பாடல்களில் இருக்கும் இலக்கியக் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நெறி

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தரப்பகுப்பாய்வு ஆய்வுமுறையானது விளக்கமுறைக்கு (interpretation) ஏதுவாகின்றது. விளக்கமுறையின் வழி சேகரிக்கப்படும் தரவுகள் யாவும் சூழல், கருப்பொருள், நோக்கம், ஆகிய முக்கூறுகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தரப்பகுப்பாய்வு நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை ஆராய்ச்சி ஆவணங்களை அடையாளம் காணல் (identification and documentation), தரவுகளை ஆராய்ந்து பகுத்தாய்தல் (investigation and compartmentalization), செயல்முறை விளக்கத்துடன் பகுத்தாய்தல் (interpretation and analysis), மற்றும் தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் காணல் (integration and conclusion). கீழ்த் தரவுகளைச் சேகரித்து கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

ஆய்வு முன்னோடி

கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணம்', எனும் தலைப்பில் பிரேமநந்தினி மற்றும் மோகன தாஸ் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை 2018 ஆம் ஆண்டில் எழுதி இருக்கிறார்கள். கண்ணதாசனின் புகழ் பெற்ற திரையிசைப் பாடல்களின் துணைக்கொண்டு தமிழ் இலக்கணப் பாடத்தை மாணவர்களுக்கு

நடத்த முடியும் எனும் நோக்கில் இந்த ஆய்வை மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து, 2016-ஆம் ஆண்டு பிரேம நந்தினி என்பவர் கண்ணதாசன் எழுதிய தத்துவப் பாடல்களில் இருக்கும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களைப் பற்றி ஓர் ஆய்வினை மேற்கொண்டு இருக்கிறார். கவிஞரின் படைப்புகளை நாம் மேலும் ஆராய்ந்து தமிழரிடையே மட்டுமல்லாது அனைத்துப் புவியோரிடையேயும் அவரின் தத்துவங்களைப் பரவலாகப் பரப்புவதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் எழுதப்பட்டதே இந்த ஆய்வேடு.

எதுகை மோனையில் கண்ணதாசன் பாடல்கள்

ஒரு பாடலுக்குச் சந்தம் தவிர், எதுகை-மோனை மிக முக்கியமானது. திருக்குறளின் தாக்கம் கம்பனிடத்திலும், கம்பனின் தாக்கம் கவிஞரிடத்திலும் காண முடியும். (*Jayaboose, 2005, p.34*). எதுகை மோனையில் கம்பனுக்கு இணையானவர் கவியரசு கண்ணதாசன். புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே புருஷோத்தமன் புகழ் பாடுங்களேன், வான் நிலா நிலா அல்லா, ஆறு மனமே ஆறு, அன்று வந்தது அதே நிலா இப்படியாக இன்னும் பல பாடல்களில், எதுகை மோனையில் எழுத்தாள்கிறார் கவிஞர்.

செய்யுளும் கண்ணதாசன் பாடலும்

நன்னெறி என்ற நீதி நூலிலே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். பலவீனமானவர்கள் பலமானவர்களோடு கூடி நிற்கும் வசதி கிடைத்தால் எம்மாதிரியான பகைவருக்கும் பயப்பட மாட்டார்கள். இதற்குச் சிவப்பிரகாசர் ஓர் உதாரணமும் எடுத்துரைத்தார். (*Kannan, 2007, p.33*) பொதுவாக பாம்புகள் கருடனுக்குப் பயப்படும். ஆனால், சிவபெருமானின் சடாமுடியிலே இருக்கின்ற பாம்பானது, தான் சிவபெருமானுடன் இருக்கும் தைரியத்தில் பறவைகளுக்கு அரசனான கருடனைப் பார்த்து ஒரு போதும் பயப்படாது என்றார், அவர்.

மெலியோர் வலிய வரவலரை அஞ்சார்
வலியோர் தம்மைத்தாம் மருவில் – பலிஏர்
கடவுள் அவிசடைமேல் கட்செவி அஞ்சாதே
படர்நிறைப் புள்அரசைப் பார்த்து!
(கட்செவி – பாம்பு / புள் அரசு – கருடன்)

இந்தச் செய்யுளைச் சூரிய காந்தி என்ற படத்திற்குப் பாடல் இயற்றும் போது கண்ணதாசன் கையில் எடுத்தார். பரமசிவன் கழுத்தில் இருந்து பாம்பு கேட்டது கருடா செளக்கியமா? யாரும் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால் எல்லாம் செளக்கியமே கருடன் சொன்னது அதில் அர்த்தம் உள்ளது, என்று காலம் கடந்தும் நாம் ரசிக்கும் வண்ணம் பாடலாக இயற்றினார் கவியரசு கண்ணதாசன். (*Thangeswari, 2006, p.21*) சிவப்பிரகாசரின் நன்னெறியைப் பற்றி அறியாதவர்களுக்கு, கண்ணதாசன் பாடல் வாயிலாக அந்தக் கருத்துச் சென்றடைந்துள்ளது.

கண்ணதாசன் பாடலில் நளவெண்பா

கவியரசு, தான் படித்து அறிந்து தெரிந்து கொண்ட இலக்கிய இன்பத்தைப் பாமர மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதில் வித்தகர். அந்த வகையில், புகழேந்தி புலவர் இயற்றிய நளவெண்பாவின் 172-வது பாடலின், பொருளுணர்ந்து, சினிமாப் பாடலில் நாம் ரசிக்கும் வகையில் வரிகளை இயற்றியிருப்பார்.

மங்கை ஒருத்தி மலர்கொய்வாள் வாண்முகத்தைப்
பங்கயமென் றெண்ணிப் படிவண்டைச் செங்கையால்
காத்தாள்; அக் கைம்மலரைக் காந்தெளனப் பாய்தலுமே
வேர்த்தாளைக் காண்

அந்தப் பாடலின் பொருள், ஒரு பூந்தோட்டத்தில் அழகிய பெண்ணொருத்தி, பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அப்படி பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டு இருக்கும் அழகியின் முகம் செந்தாமரை மலர் போல இருக்கிறதே என்றெண்ணி அவளது வதனத்தை மொய்த்ததாம் வண்டுகள். உடனே அவள், தனது சந்திர பிம்ப வதனத்தினை வண்டுகள் கடித்து விடுமோ என தனது செந்நிறக் கையால் தடுக்க, அந்தக் கை விரல்களைப் பார்த்ததும், காந்தள் மலர் போல இருக்கிறதே என்றெண்ணி வண்டுகள் விரல்களில் மொய்க்க ஆரம்பித்து விட்டதாம்.

இந்தக் காட்சியை நினைவில் நிறுத்தி, வல்லவனுக்கு வல்லவன் படத்துக்குப் பாட்டு எழுதும் போது அங்கே கொண்டு வருகின்றார் கண்ணதாசன். நான் மலரோடு தனியாக ஏனிங்கு நின்றேன் என்று தொடங்கியவர் பொன் வண்டொன்று மலரென்று முகத்தோடு மோத நான் வளைகொண்ட கையாலே மெதுவாக மூட என் கருங்கூந்தல் கலைந்தோடி மேகங்கள் ஆக நான் பயந்தோடி வந்தேன் உன்னிடம் உண்மை கூற, என்று எழுதினார். உண்மையிலே செய்தி ஒன்றாக இருப்பினும் புகழேந்தியார் காட்சியில் கவியரசு கண்ணதாசன் சிறு மாற்றம் செய்தார். காரணம் மிகவும் வெளிப்படையானது. இசையமைப்பாளர் தரும் மெட்டுக்கு ஏற்ப பாடல்களை இயற்ற வேண்டிய கட்டாயம் அந்தப் பிறவிக் கவிஞனுக்கு இருந்திருக்கக்கூடும். எனவே, கிடைத்த மெட்டுக்களோடு தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு இலக்கிய நயங்களைத் தொட்டுக் காட்டிக் கொண்டு போனார் கவியரசு கண்ணதாசன். (Barathi, 2012, p.23)

திருக்குறளும் கவியரசும்

கவியரசு அவர்கள், நம் வள்ளுவரின் பல திருக்குறளின் பொருளுணர்ந்து தான் இயற்றிய பாடலின் வரிகளுக்குக் கூடுதல் ரசனையைக் கொடுப்பதிலும் கைத்தேர்ந்தவர். (Niranjani, 2011,p.45).

யான்றோக்கும் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்றோக்கி மெல்ல நகும். - (அதிகாரம் : காமத்துப்பால் / குறள் : 1094)

இந்தத் திருக்குறளின் பொருளை உள்ளடக்கிய பாடலைக் கவியரசு கண்ணதாசன் 'வாழ்க்கைப் படகு' திரையில் 'நேற்று வரை நீ யாரோ' பாடலில் ரசிக்கும்படி எழுதியிருப்பார்.

உன்னை நான் பார்க்கும் போது
மண்ணை நீ பார்க்கின் றாயே !
விண்ணை நான் பார்க்கும் போது
என்னை நீ பார்க்கின் றாயே!

நம் கவியரசு அவர்களின் பாடல்களை ரசிக்கும் போது எனக்குள் எப்போதும் கூடுதல் கவனம் இருக்கவே செய்யும். பாடலில் இருக்கும் இலக்கியச் சுவையைக் கண்டறிவதில் சொல்லில் அடங்க மகிழ்ச்சி. அது ரசனையின் உச்சம் என்றும் சொல்லலாம்.

மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி - (அதிகாரம் : நலம் புனைந்துரைத்தல்/குறள் 1118)

இந்தக் குறளின் கருத்தை அப்படியே எடுத்து "ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து நிலவைப் பார்த்தேன் நிலவில் ஒளியில்லை" என்று கவிஞர் கண்ணதாசன் திரைப்படப்பாடல் எழுதினாரோ என்று எப்போதும் நினைப்பதுண்டு. அவ்வாறே;

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று - (அதிகாரம்:நலம் புனைந்துரைத்தல்/குறள் 1112)

இந்தத் திருக்குறளின் பொருளுணர்ந்து, "அவள் கண்ணைப் பார்த்து மலரைப் பார்த்தேன் மலரில் ஒளியில்லை" என்று அடுத்த வரியையும் கவியரசு அவர்கள் இயற்றியுள்ளார். மேலும்,

வாழ்தல் உயிர்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கும் இடத்து - (அதிகாரம் : காதற்சிறப்பு உரைத்தல்/குறள் 1124)

"அவள் இல்லாமல் நானில்லை, நான் இல்லாமல் அவள் இல்லை" இப்படியாக, தன் பாடலுக்குள் இலக்கிய மண வீச்சு செய்துள்ளார் கவியரசு கண்ணதாசன்.

திரையிசைப் பாடலில் அந்தாதி

அந்தாதியின் மிகச்சுருக்கமான விளக்கம் என்னவென்றால் எந்த ஒரு பாடலை எழுதினாலும் அந்தப் பாடலின் கடைசி வரியையோ அல்லது வார்த்தையோ அடுத்த பாடலுக்கு முதல் வரியாகவோ முதல் வார்த்தையாகவோ கொண்டு பாடலை அமைக்க வேண்டும். (*Monikka, 2009, p.43*) அதுமட்டுமின்றி, ஒவ்வொரு பாடலின் தொடக்கத்தில் உள்ள வரியையோ அல்லது தொடக்கச் சொல்லோ பாடலின் கடைசி வரியாகவோ கடைசி சொல்லாகவோ கொண்டு முடிக்க வேண்டும். இந்த அந்தாதியை எந்த இலக்கணப் பாடலுடனும் எழுதலாம். இதற்கு மிக எளிய உதாரணம் 'மூன்று முடிச்சு' படத்திற்காகக் கவியரசு கண்ணதாசன் எழுதிய இந்தப் பாடல்;

வசந்தகால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்
நீரலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டின் நினைவலைகள்
நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்...

அந்த முத்திரைப் பாடல் முழுக்க அந்தாதியில் அமைந்த அற்புதமான பாடல். இலக்கணத்தை இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்க கவியரசரின் பல பாடல்கள் பெரிதும் கைக்கொடுக்கின்றன. நாம் கண்ணதாசனின் வரிகளைக் கண்டு வியக்கின்றோம், கண்ணதானோ கவிஞர் கம்பனின் படைப்புகளைப் பார்த்து வியந்தவர். (*Jayaraaja dass, 2018, p.55*) அதனாலே, கண்ணதாசன் பாடல்களில் கம்பனின் வரிகள் இருப்பது உண்டு. கம்பன் ரசிகர்கள் பலரும் அறிந்த பாடல்;

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்
இனி இந்த உலகுக்கெல்லாம்
உய்வண்ணம் அன்றி மற்று ஓர்
துயர் வண்ணம் உறுவதுண்டோ ?
மை வண்ணத்து அரக்கி போரில்
மழை வண்ணத்து அண்ணலே ! - உன்
கை வண்ணம் அங்குக் கண்டேன் ;
கால் வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்.

'வண்ணம்' என்னும் சொல், கம்பனின் அந்தப் பாடலின் ஒவ்வொரு வரியிலும் இரண்டு சொற்களாக, எட்டு முறை இந்தப் பாடலில் வரும். சொற்களின் இந்த அழகான அடுக்கினைக் கண்ணதாசனின் பாசம் திரைப்படத்தில் நம்மால் ரசித்திட முடியும்.

பால் வண்ணம் பருவம் கண்டு
வேல் வண்ணம் விழிகள் கண்டு
மான் வண்ணம் நான் கண்டு வாடுகிறேன்...

கம்பன் கவிதையின் பிரதிபலிப்பும், கண்ணதாசனின் சொல்லோட்டமும் இந்தப் பாடலுக்கு அழகு சேர்த்துள்ளது. வண்ணம் என்ற சொல்லை பொருத்தமான இடத்தில், சரியான பொருள் தரும்

வகையில் இந்தப் பாடலில் 12 முறை கையாண்டுள்ளார் கவியரசு. எத்தனையோ கவிஞர்களை, எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி இலக்கியத்தை வளர்த்தவர் கவியரசு கண்ணதாசன்.

அவரின் 'அத்தான்' பாடலை இந்த இடத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. பாடலில் 'எப்படிச் சொல்வேனடி' என்ற கேள்வியைத் தவிர பிற எல்லா சொற்களிலும் 'தான்' வரும். 'என்னத்தான், அவர் என்னைத்தான்' என்ற சொற்களிலேயே பொருள் வேறுபாடும் வரும். பாடலில் சில வரிகள்;

ஏனத்தான் என்னைப் பாரத்தான்
கேளத்தான் என்று சொல்லித்தான் சென்ற
பெண்ணைத்தான் கண்டு துடித்தான்...

இவ்வாறு சொல் விளையாட்டாகவே இந்தப் பாடலைக் கவியரசு படைத்திருக்கிறார்.

முடிவுரை

நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்கள், கட்டுரைகள் பல எழுதியவர் கண்ணதாசன். இவர் எழுதிய பாடல்களில் இருக்கும் இலக்கியக் கூறுகளை ஆராய்ந்தால் ஆராய்ந்து கொண்டே போகலாம். சண்டமாருதம், திருமகள், திரை ஒலி, தென்றல், தென்றல்திரை, முற்காலம் கடந்தும், காற்றழைகளில் மோதி நம் காதோரம் அவர் வரிகள் காற்றுள்ளவரை ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். அவரின் இலக்கியச் சுவைமிக்க பாடல்களை ரசித்திட நம் காதுகளுக்கு ஆயுள் நீடிக்கட்டும். இக்காலம் இன்னும் எக்காலத்திற்குச் சென்றாலும் கண்ணதாசனின் பாடல் வரிகள் என்றும் புதுமையே.

References

Nanthini, P., & Mohana Dass Ramasamy. (2016). கண்ணதாசன் கூறிச்சென்ற பேரின்ப வாழ்க்கைத் தத்துவக்கோட்பாடு (Kannadasan's Theory of Blissful Life). *Journal of Indian Studies* (இந்திய ஆய்விதழ்), 10, 68â-74.

Neelamohan, T. Kannadasan kavithaigal oru panpattu parvai (கண்ணதாசன் கவிதைகள் ஒரு பண்பாட்டுப் பார்வை).

Paramarthilingam, M. Kavimani Kannadasan Padalkal (கவிமணி கண்ணதாசன் பாடல்கள்-ஓர் ஒப்பாய்வு).

Bharathi, B. An Overview of Kannadasan's Poetry (பன்முக நோக்கில் கண்ணதாசன் கவிதைகள்).

Jayaboose, M. kanadasan kavithaikalil Sanga Ilakia Selvku (கண்ணதாசன் கவிதைகளில் இலக்கிய செல்வாக்கு).

Kannan, G. B. (2007). *Flash*. Kannadhasan Pathippagam.

தங்கேஸ்வரி சண்முகம். (2006). கண்ணதாசன் பாடல்களில் சமுதாயம் (Doctoral dissertation, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya, 2005/06.).

நிரஞ்சனி தசரதன். (2011). கவியரசு கண்ணதாசன் கவிதைகளில் இறையியல் சிந்தனை: ஓர் ஆய்வு (Doctoral dissertation, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial,

Universiti Malaya, 2010/11.).

- மோனிக்கா ஹென்றி. (2009). *கவியரசு கண்ணதாசன் திரைப்படப் பாடல்களில் வெளிப்படும் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்: ஓர் ஆய்வு* (Doctoral dissertation, Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya, 2008/09.).
- சௌ. பி ஜெயராஜதாஸ் பாண்டியன். (2018). *கவியரசர் கண்ணதாசனின் திரை இசைப் பாடல்களில் காணப்படும் மொழியமைப்பையும் மொழிப்பயன்பாட்டையும் பயன்படுத்திச் சிங்கப்பூர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உயர்தமிழ் கற்றல் கற்பித்தலை மேம்படுத்துதல்* (Doctoral dissertation, National Institute of Education, Nanyang Technological University).
- Dhemudu, P., & Mohana Dass Ramasamy. (2018). கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்களில் அணி இலக்கணம்: Rhetorical Conventions in Kannadasan's Cinema Songs. *Journal of Tamil Peraivu*, (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 7(1), 83-90.

TOLKĀPPIYAR'S TREATISE ON PHONETICS: A DETAILED STUDY

D. Sundararaj

Manuscript received 1 May 2022

Manuscript accepted 30 August 2022

Abstract

This study is aimed to offer detailed information of phonetics that has been narrated by Tolkapiyar about 2100 years ago. The phonetics of Tamil has never been studied properly in any way. To substitute the need, this study has offered a comprehensive look on Tamil phonetics properties using a linguistics perspectives. In comparison, grammatical enumeration and linguistics specifications able to offer a detailed account of Tamil phonetic system and its appropriateness.

Keywords

Tolkaappiyam, Phonetics, Phonology, Old Tamil Grammar

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சுமார் 2100 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொல்காப்பியர் உரைத்த ஒலியியல் பற்றிய விரிவான தகவல்களை வழங்குவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். தமிழின் ஒலியியலை எந்த வகையிலும் முறையாகத் தமிழ் மொழியில் பார்ப்பதற்கில்லை. அதற்கு எதிர்மறையாக, இந்த ஆய்வு மொழியியல் கண்ணோட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழ் ஒலிப்பு பண்புகள், ஒலியியல் தன்மைகள் ஆகியவற்றின் விரிவான பார்வையை வழங்கியுள்ளது. ஒப்பிடுகையில், இலக்கணக் கணக்கீடு மற்றும் மொழியியல் குறிப்புகள் தமிழ் ஒலிப்பு முறை மற்றும் அதன் பொருத்தம் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களை வழங்க முடியும், என்பதனை இவ்வாய்வு உறுதிப்படுத்தி உள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்

தொல்காப்பியம், ஒலியியல், ஒலியனியல், பழந்தமிழ் இலக்கணம்

Introduction

The first traditional grammarian of Tamil, Tolkāppiyar describes all features of phonology such as phonemes, allophones, phonemic structure, phonetic symbols, morpho-phonemics, alternations, juncture, phonetics changes and canonical forms of sounds in the first part (*Eḷuttatikāram*) of *Tolkāppiyam*. The *Eḷuttatikāram* has nine chapters, *Nūṇmarapu* (Tol.Eḷu.1-33), *Moḷimarapu* (Tol.Eḷu.34-82), *Piṟappiyal* (Tol.Eḷu.83-102), *Puṇariyal* (Tol.Eḷu.103-142), *Tokaimarapu* (Tol.Eḷu.143-172), *Urupiyal* (Tol.Eḷu.173-202), *Uyirmayaṅkiyal* (Tol.Eḷu.203-295), *Puḷḷimayaṅkiyal* (Tol.Eḷu.296-405) and *Kurriyalukarap puṇariyal* (Tol.Eḷu.406-483). These nine chapters divide in to three categories basis subject, first two chapters discussed the phonemics, third the chapter defines the articulatory phonetics, and the last six chapters describes the coalescence (sandhi). Here primarily considers Tolkāppiyar's *Piṟappiyal*. Tolkāppiyar discusses the articulatory process of all speech sounds, points of articulation and manners of articulation etc. in the chapter of *Piṟappiyal*.

The structure of the *piṟappiyal* (Chapter of Articulatory Phonetics)

Tolkāppiyar arranges the *piṟappiyal* in following order: Common features of the speech production (eight organs of speech) (*nūrpā/sūtra* 83)

- i. Three Air chambers: Head, Throat and Chest
- ii. Five Articulators
 - a. Three Active articulators: Teeth, Lips and Tongue

b. Two Passive articulators: Nose and Palate

Points and manners of articulation of the sounds (nūrpās/sūtras 84-101)

i. Primary sounds: (nūrpās/sūtras 84-100)

- a. Twelve vowels (nūrpās/sūtras 84-88)
- b. Eighteen consonants (nūrpās/sūtras 89-100)

ii. Secondary sounds [*cārpeḷuttukkaḷ*] (nūrpā/sūtra 101)

- a. Three secondary sounds (Allophones)

Common features of the speech production of Tolkāppiyar

Tolkāppiyar mention the eight common features of the speech production (air-stream, oral and nasal cavities, active and passive articulators etc.) in the first nūrpā/sūtra of *pirappiyal*, they:

until mutalā muntu vaḷi tōṇṇirit
talaiyiṇum miṭarriṇum neñciṇum nilai-ip
pallum itaḷum nāvum mūkkum
aṇṇamum uḷappaṭa eṇmurai nilaiyāṇ
uruppuur r-amaiya neṇṇippaṭa nāṭi
ellā v-eḷuttuṇ colluṇ kālaiṇ
pirappiṇ ākkam vēru-vē r-iyala
tirappaṭat teriyuṇ kāṭci y-āṇa - Tol.Eḷu.83

It will be evident on careful observation that all sounds when pronounced are produced in different ways as the results of the modifications undergone by the rising air starting from the navel and passing through the eight places in [its] course- the head, and the throat, and the chest, the teeth, and the lips, and the tongue, and the nose; and the palate ¹

Tolkāppiyar describes the origin and movement of the air in the beginning of the nūrpā/sūtra, “*unti mutalā muntu vaḷi tōṇṇirit*” it means raising the air from the Diaphragm. It (air) is a key to speech production. Both commentators of *Tolkāppiyam*, Iḷampūraṇar (AD.1100) and Nacciṇārkkīṇiyar (AD.1400) describe the “*unti*” as navel (*koppūḷ*). K.Murugaiyan² and S.V.Shanmugam³ both of defines the “*unti*” as Diaphragm. The air reaching the three points (head, throat, and chest) and involving the five articulators (teeth, lips, tongue, nose and palate) to produce the different sounds. Tolkāppiyar classifies the speech organs into two that, air chambers and articulators. Modern phoneticians agree with Tolkāppiyar’s classification of speech organs. The first division consists of the head, throat, and chest. These are functioning as respiratory, phonatory and articulatory systems respectively.⁴ The second division consists of the rest which are situated

¹ Kamil Zvelebil. “Tolkāppiyam - Eḷuttatikāram English translation”, *Journal of Tamil studies*, vol.1, no.1, 1972, p.51.

² K. Murugayan. “Tolkāppiyarṇ oliyiyal koḷkai”, *Tolkāppiya moḷiyiyal* (Ed.: Ca.Akattiyaliṇkam; k.Murukaiyan), 1972, pa.05.

³ Ce.Vai.Caṇmukam. Eḷuttillakkaṇak kōṭpāṭu, 2001, pa.48, (Mutaḷ patippu: 198.

⁴ K.Murugayan, “Articulation as Described by Tamil Grammarians”, *Journal of Tamil Studies*, vol.03, 1973, p.45.

in the head namely teeth (*pal*), lips (*ital*), tongue (*nā*), nose (*mūkkū*) and palate (*aṇṇam*). This division plays the major role in articulating speech sounds.⁵ Tolkāppiyar enumerates the total number of speech organs as eight, does not divide them in numbers. Vīramāmuṇivar (AD.1700) divides the speech organs clearly, he divides them in to two groups that air chambers and articulators and he called them orderly primary points (places) (*mutal iṭam*) and secondary points (*tuṇai iṭam*).⁶ He enumerates the articulators as five, does not enumerate the air chambers. All other grammarians are not enumerating the speech organs in number. Tolkāppiyar arranges the air chambers and the articulators in following order: Air chambers: head, throat, and chest; Articulators: teeth, lips, tongue, nose and palate. In the order of articulators, he mentions the first, active articulators (teeth, lips, tongue) and then passive articulators (nose, palate).

Comparison of Common features of the speech production of Tolkāppiyar and other Tamil grammarians

All the Tamil grammarians mention the eight organs of speech and classifying into two groups as air chambers and articulators. They are mentioning the first, air chambers and then articulators. A number of the air chambers and articulators is changed by the grammarians. Tolkāppiyar, Kuṇavīrapaṇṭitar (AD.1200) and Vīramāmuṇivar (AD.1700) mentions three air chambers and five articulators, they are talk about the nose as articulator. The nasal cavity (nose) behaves just like the other articulators in helping for the production of sounds using the energy obtained from the air contained in the first division of organs.⁷ Puttamittiraṇār (AD. 1100), Pavananti muṇivar (AD.1300) and Vaittiyanāta tēcīkar (AD.1700) mentions both of four (four air chambers and four articulators), they are listing the air chambers including the nose. It will be described in the table 2.1.

Table 2.1 Tamil Grammarians placed the Air chambers and Articulators

Period	Grammarian	Grammar	Nūṛpa no. in the text	Order of the Air Chambers	Total number of Air Chambers	Order of the Articulators	Total number of Articulators	Total number of organs
BC. 300	Tolkāppiyar	Tolkāppiyam	83	Head, Throat and Chest	3	Teeth, Lips, Tongue, Nose and Palate	5	8
AD. 1100	Puttamittiraṇār	Vīracōljiyam	6	Chest, Head, Throat and Nose	4	Palate, Teeth, Lips and Tongue	4	8
AD. 1200	Kuṇavīrapaṇṭitar	Nēminātam	6	Chest, Head and Throat	3	Teeth, Tongue, Palate, Lips and Nose	5	8

⁵ Ibid.

⁶ *Toṇṇūlvilakkam* 3.

⁷ K.Murugayan, "Articulation as Described by Tamil Grammarians", *Journal of Tamil Studies*, vol.03,1973, p.46.

AD. 1300	Pavananti muṇivar	Nanṇūl	74	Chest, Throat, Top of the head (ucci) and Nose	4	Lips, Tongue, Teeth, and Palate	4	8
AD. 1700	Vaittiyanāta tēcikar	Ilakkaṇa viḷakkam	9	Top of the head (ucci), Throat, Chest and Nose	4	Lips, Tongue, Teeth, and Palate	4	8
AD. 1700	Vīramāmuṇivar	Toṇṇūl viḷakkam	3	Throat, Chest and Top of the head (ucci)	3	Lips, Nose, Palate Teeth and Tongue	5	8

Comparison of Common features of the speech production of Tolkāppiyar and Pāṇini

In Sanskrit, the *Pāṇiniya śikṣa* also mention eight organs of speech⁸ in different order. The classification of the speech organs is same in the *Tolkāppiyam* and *Pāṇiniya śikṣa*.⁹ Both of them classified the first, air chambers and then articulators. This classification is common in the Indian phonetic system. The arrangement of three air chambers and five articulators is different order in the *Pāṇiniya śikṣa* and *Tolkāppiyam*, as compared in the following charts:

Chart 2.1 Tolkāppiyar order of the Air chambers

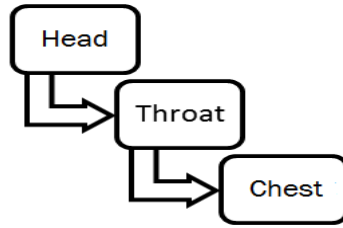

Chart 2.2 Pāṇini order of the Air chambers

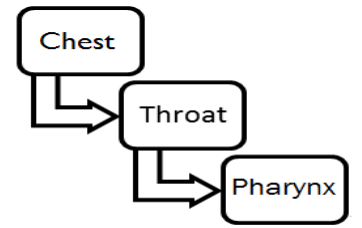

Chart 2.3 Tolkāppiyar order of the Articulators:

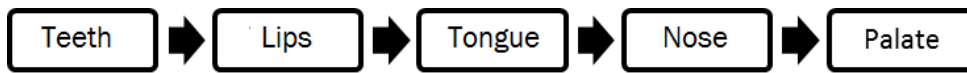
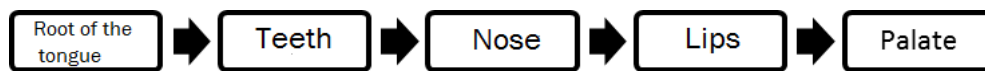

Chart 2.4 Pāṇini order of the Articulators:

Pāṇini arranges the air chambers from the chest to pharynx, but Tolkāppiyar arranges in the opposite order

⁸ *Pāṇiniya śikṣa* 6-18.

⁹ It was discussed briefly by P.S.Subrahmanya Sastri in *History of grammatical theories in Tamil and their relation to the grammatical literature in Sanskrit*. first ed.1934, rep.1997, and p.6. & K.Murgaiyan also discussed in *Tolkappiya Pirappiyal and Paninia Siksa - A Comparative Study*, IJDL, vol.XVI, no.1, 1987, p.127.

from head to chest. Pāṇini does not mention the head as an air chamber, and he divides the throat cavity in to two throat and pharynx. In the description of articulators both mentioned six articulators (lips, teeth, tongue, palate and nose) in different order and they indicate the nose as articulator. Both of them complete the list of articulators with palate. Pāṇini's term for the tongue *jihvāmūla*, it means root of the tongue. He describes only the root of the tongue as an articulator. *jihvāmūla* is a part of the tongue, it does not cover the full form (tip, edge and middle part) of the tongue. Tolkāppiyar mention the full form of the tongue as *nā*, it covers the tip, edge, middle and root of the tongue. Modern phoneticians agree with Tolkāppiyar point of view in the description of the tongue and disagrees the classification of the nose, the nose is an air chamber not articulator.

Classification of speech sounds of Tolkāppiyar and other Tamil grammarians

Most of the Tamil grammarians classify the speech sounds into two categories, primary and secondary.¹⁰ Respectively called them *mutaleḷuttu* and *cārpeluttu*. Tolkāppiyar mentions the primary sounds as thirty, secondary sounds as three.¹¹ Puttamittiraṇār discuss the primary sounds as thirty-one with *āytam* and the secondary sounds as eleven.¹² Kuṇavīrapaṇṭitar says, thirty-one primary sounds with *āytam* and 244 secondary sounds.¹³ Pavananti muṇivar mentions the thirty primary sounds and ten secondary sounds.¹⁴ Vīramāmuṇivar says that the primary sounds as thirty, secondary sounds as nine.¹⁵ Muttuvīra upāttiyāyar mentions that the thirty primary sounds and two secondary sounds.¹⁶ They are describing clearly the points and manners of articulation of both the primary and secondary sounds.

Primary sounds

Tolkāppiyar used the term “*eḷuttu*” for the speech sound (phone). He uses the same term for the following senses phoneme and grapheme. Most of the places he uses the term “*eḷuttu*” in the sense of phoneme.¹⁷ He describes the thirty primary sounds and divide them in to two separations that vowels and consonants. He lists the vowels as twelve and the consonants as eighteen,¹⁸ they:

Table 2.2 Primary sounds of Tamil

Vowels												Consonants																	
a	ā	i	ī	u	ū	e	ē	a	c	ā	a	k	ṛ	ṣ	ñ	ṭ	ṇ	t	r	ṭ	n	y	r	l	v	ḷ	ḷ	r	ṇ
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ஊ	ஊ	ஊ	ஊ	ஊ	ஊ	க	ஈ	ச	நீ	ட	ண	த	ர	ட	ந	ய	ர	ல	வ	ழ	ழ	ர	ண

Tolkāppiyar's treatment of vowels

Tolkāppiyar treats the vowels in following order: Classification of the vowels basis time duration (*māttirai*) as short and long (Tol.Eḷu.3 and 4) List of total vowels (Tol.Eḷu.8). Common feature of the speech production of the vowels (Tol.Eḷu.84). Manner of articulation of the vowels (Tol.Eḷu.85, 86 and 87).

¹⁰ First nūrpā of the *eḷuttatikāram* in *Tolkāppiyam*; *Nanṇūl* 58; *Toṇṇūlvilakkam* 5 and *Muttuvīriyam* 4.

¹¹ First nūrpā of the *Tolkāppiyam*.

¹² *Vīracōḷiyam* 1,2,3 and 5.

¹³ *Nēminātam* 1,3 and 4.

¹⁴ *Nanṇūl* 59 and 60.

¹⁵ *Toṇṇūlvilakkam* 5.

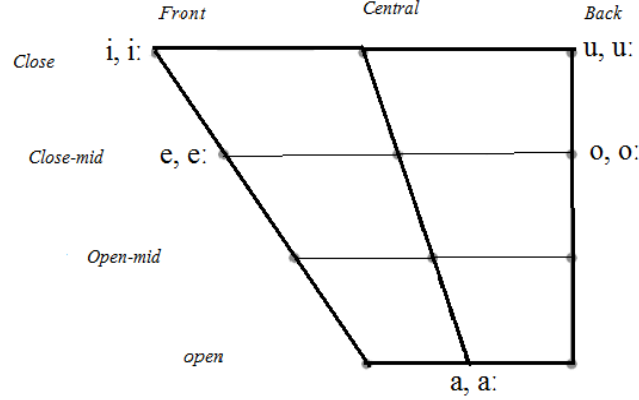
¹⁶ *Muttuvīriyam* 22.

¹⁷ Va.Cupa.Māṇikkam. *Mārroliyan*, te.Po.Mi.Maṇiviḷā malar, 1961, p.365. & ka.Murukaiyaṇ. "Tolkāppiyariṇ oliyiyal koḷkai", *tolkāppiya moliyiyal*, 1972,p.33.

¹⁸ *Tolkāppiyam* 8 and 9.

Tolkāppiyar mention the vowels as twelve¹⁹ and he classifies them in to two categories²⁰ short and long basis time duration. He lists the short vowels as five, *a, i, u, e* and *o*, the long vowels as seven, *ā, ī, ū, ē, ai, ō* and *au*, respectively called them orderly *kurreluttu*²¹ and *neṭṭeluttu*.²² In the list of long sounds, *ai* and *au* are diphthongs.²³ Tolkāppiyar states the diphthong, “*akra ikara m-aikāramākum*” [a + i = ai] and “*akara ukara maikāramākum*” [a + u = au] (Tol.E]u.54, 55).

Chart 2.5 Tamil cardinal vowels

All the twelve vowels are produced by the air: it's starting from the navel and passing through the neck (glottis) without undergoing any modification. Tolkāppiyar categorized the manner of articulation of the vowels in three folders. All the later grammarians are followed this classification with order. They are:

1. Opening the mouth (mid vowels)
2. The edges of the front of the tongue touch the teeth ridge (front vowels)
3. Rounding the lips (back vowels)

1. Opening the mouth:

Tolkāppiyar defines this manner for the production of *a, ā* and he lists two vowels (short one *a* and long one *ā*) in this sense.

a ā āyiraṇ taṅkān tiyalum - Tol.E]u.85

[a, ā] those two, are uttered by opening the mouth.

2. The edges of the front of the tongue touch the teeth ridge:

Tolkāppiyar lists the five vowels in this sense that, two short vowels: *i* and *e*, two long vowels: *ī* and *ē* and a diphthong: *ai*.

i ī e ē ai eṇa icaikkum

appāl aintum avarrō raṇṇa

avaitām,

aṅpal mutalnā viḷimpuuṇal uṭaiya- Tol.E]u.86

¹⁹ Tolkāppiyam 8.

²⁰ Ibid.3 and 4.

²¹ Tolkāppiyam 3.

²² Ibid.4.

²³ Ka.Murukaiyaṅ. "Tolkāppiyariṇ oliyiyal koḷkai", *Tolkāppiya molīyiyal*, 1972, p.34.

The five vowels will be produced in the same way (opening the mouth) as the edges of the front of the tongue touch the teeth ridge [i, ī, e, ē and ai]

3. Rounding the lips:

Tolkāppiyar lists the five vowels in this sense that, two short vowels: *u* and *o*, two long vowels: *ū* and *ō*, and a diphthong: *au*.

u ū o ō au eṇa icaikkum
appāl aintum itaḷkuvīn tiyalum - Tol.Eḷu.87

The five sounds *u*, *ū*, *o*, *ō* and *au* are produced by rounding the lips.

Pavananti muṇivar, Vaittiyanāta tēcīkar and Muttuvīra upāttiyāyar are repeated Tolkāppiyar's definition of manners of articulation of the vowels. They are:

aṅkappu (opening the mouth) for *a* and *ā*. (Tol.Eḷu.85), (Naṅ.76), (Ila.vi.11), (Mu.vī.44)
aṅpal mutalnā viḷimpūṟal (the edges of the front of the tongue touch the teeth ridge) for *i*, *ī*, *e*, *ē* and *ai*. (Tol.Eḷu.86), (Naṅ.77), (Ila.vi.11), (Mu.vī.45).
itaḷkuvīvu (rounding the lips) for *u*, *ū*, *o*, *ō* and *au*. (Tol.Eḷu.87), (Naṅ.78), (Ila.vi.11), (Mu.vī.46)

Tolkāppiyar's theory in the treatment of vowels

Tolkāppiyar describes the vowels systematically. His theory of vowel description discussed in three folders that, Classification of vowels, List of vowels and Manner of articulation of vowels. After the list of primary and secondary sounds, Tolkāppiyar mention the classification of vowels as short and long basis time duration. He explains the short and long vowels as following:

1. Classification of vowels (Tol.Eḷu.3, 4)

Name of the sounds (*a i u e o / ā ī ū ē ai ō au*)
Total number of the sounds (*aintum / ēḷum*)
Time duration of the sounds (*ōraḷapu / īraḷapu*)
Category of the sounds (*kurreḷuttu / neṭṭeḷuttu*)
Quotation (*eṇpa*)

Tolkāppiyar using the same method for categorized the vowels as short and long. First, he mention the name of all short (*a i u e o*) and long (*ā ī ū ē ai ō au*) vowels, then count the all vowels in number as five and seven (*aintum / ēḷum*), then gives the tome duration, one *māttirai* and two *māttirai* (*ōraḷapu / īraḷapu*), then categorized them as short and long (*kurreḷuttu / neṭṭeḷuttu*) and the last he quote as *eṇpa*.

2. List of vowels (Tol.Eḷu.8)

Last sound (*au*) of the vowels of standard alphabet order (*aukāra*). Total sounds in number (*paṅṅīreḷuttum*), Category of the sound (*uyireṇa*), Quotation (*Molīpa*).

First, he mentions, till *au* (*aukāra iṟuvāyp*), totally 12 sounds (*paṅṅīreḷuttum*) then he categorized them as a vowel (*uyir*) and the last he quotes as "Molīpa", this is not his owns statement, he followed standard alphabet order. Till *au* (last vowel), *aukāra iṟuvāyp* it means all the vowels (starting with *a* and ending with *au*), this system of description found in Tolkāppiyam only. Tolkāppiyar used this method both in the list of vowels (Tol.Eḷu.8) and the list of consonants (Tol.Eḷu.9).

3. Manner of articulation of vowels (Tol.Eḷu.84-88)

Name of the sounds (*a ā / i ī e ē ai / u ū o ō au*)Total number of the sounds (*āyiraṇṭu / aintum*)Manner of articulation (*aṅkappu / aṅpal mutalnā viḷimpuṇṇal / itaḷkuvivu*)

Tolkāppiyar used the same method in the description of the manner of articulation of all vowels. First, he mentions the sounds, then count them in number and the last define manner of articulation of vowels.

Tolkāppiyar followed the standard method in the description of vowels. He deliberates the vowels in following order: List of sounds, numbering, and explanation. Both of the classification of vowels and list of vowels are not mentioned from his own knowledge, it's already had in Tamil linguistic tradition, he mention it clearly as “*eṅpa*”, “*Molīpa*”. Tolkāppiyar define the manner of articulation of vowels individually.

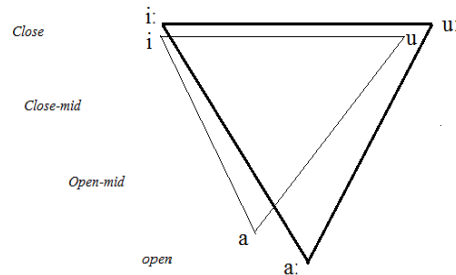
Tolkāppiyar’s classification of vowels

In Tolkāppiyar list of secondary sounds²⁴ *shortened i* (*kuṟṟiyal-ikaram*) and *shortened u* (*kuṟṟiyal-ukaram*) both secondary vowels.²⁵ Tolkāppiyar does not mention these two in vowel list and not divide the vowels as primary and secondary.

Table 2.3 Tolkāppiyar’s classification of vowels and diphthongs

Un-identifiable classification	Identifiable classification	Sounds	Total
Primary vowels	Short	<i>a, i, u, e, o</i>	5
	Long	<i>ā, ī, ū, ē, ō</i>	5
	Diphthong	<i>ai, au</i>	2
Secondary vowels	<i>shortened i,</i> <i>shortened u</i>	<i>i, ū</i>	2

Tolkāppiyar’s observation of short and long vowels is insufficiency. He describes the differences between short and long vowels by duration only, does not define basis tongue position. Modern phoneticians consider tongue position is main role for vowel classification; it will be discussed in the chart 2.6.

Chart 2.6 Variances among short and long vowels in tongue position

²⁴ Tolkāppiyam 2.

²⁵ Subrahmanya Sastri P.S.1934. *History of Grammatical Theories in Tamil and their relation to the Grammatical Literature in Sanskrit*, p.18 (Reprint:1997)

Tolkāppiyar's theory of vowel classification

Tolkāppiyar classifies the vowels as short, long and diphthong basis time duration only. He gives *ōraḷapu* (one māttirai) for short vowels and *īraḷapu* (two māttirai) for long vowels. Tolkāppiyar basically uses the short vowels for vowel classification. It is shown in following statements, “*akra ikara m-aikāramākum*” [a+i=ai] and “*akara ukara m-aukāramākum*” [a+u=au] (Tol.Eu.54,55). First, he defines the short vowels then long and the last diphthongs (Tol.Eu.3,85,86,87).

Tamil vowels in Tolkāppiyar phonetics framework

Tolkāppiyar does not define all manners of the vowels. He defines only the lip position for *a* and *ā*, does not mention other manners of the sounds. For *i*, *ī*, *e*, *ē* and *ai* he defines only the tongue position does not mention lip position and he defines only lip position for *u*, *ū*, *o*, *ō* and *au*. Tolkāppiyar mentions only the major roles of the manners in the vowel description. The manner of mouth open (*aṅkappu*) is a main role of the production of *a* and *ā*, the edges of the front of the tongue touch the teeth ridge (*aṅpal mutalnā viḷimpūṟal*) is a main role of the production of *i*, *ī*, *e*, *ē* and *ai* and the manner of rounding the lips (*itaḷkuvivu*) is a major role of the production of *u*, *ū*, *o*, *ō* and *au*. Tolkāppiyar mention only the major role of the manners of the vowels and he also considers all the other manners are additionally. It's displayed the table 2.4. Sībawayh also used the same technique (he describes only the major role of manners of the vowels) in the speech production of Arabic vowels in Al-Kitāb.

Table 2.4 Tamil vowels in Tolkāppiyar phonetics framework

Serial No.	Tamil Symbols	IPA Equivalents	Phonetic Values	Tongue position						Lip position			Duration		Diphthong
				Front	Back	Low	High	Lax	Tense	Open	Close	Round	Short	Long	
1	அ	a	a	-	-	+	-	+	-	+	-	-	+	-	-
2	ஆ	a:	ā	-	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+	-
3	இ	i	i	+	-	-	+	-	-	-	+	-	+	-	-
4	ஈ	i:	ī	+	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-
5	உ	u	u	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	-	-
6	ஊ	u:	ū	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	+	-
7	எ	e	e	-	-	-	+	-	-	-	+	-	+	-	-
8	ஏ	e:	ē	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-
9	ஐ	ai	ai	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+
10	ஓ	o	o	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+	-	-
11	ஔ	o:	ō	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	+	-

Tolkāppiyar does not mention these features (manners) of the sounds.

Tolkāppiyar's treatment of consonants

Tolkāppiyar arranges the points of articulation of eighteen consonants in ten places. He lists the eighteen consonants as “*nakara iruvayp patinēn eluttum meyyēna molīpa*” (Tol.El.9) and describes their points and manners of articulation as following:

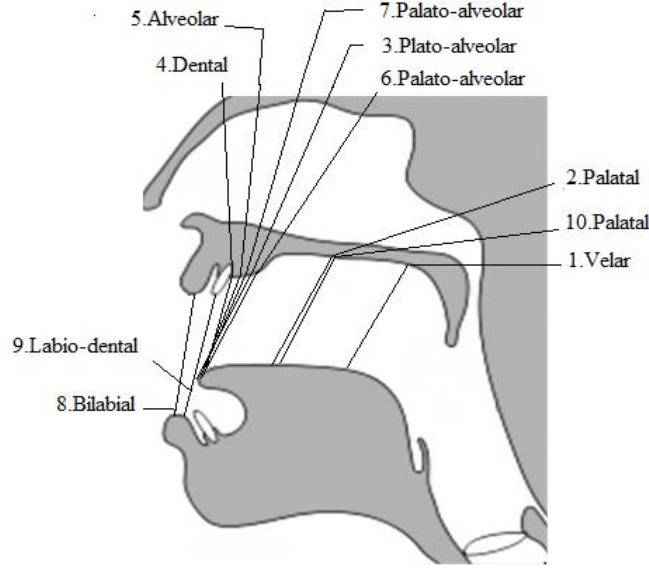

Figure 2.1. Tolkāppiyar arrangement of points of articulation of Tamil consonants from soft palate to lips

1. The back of the tongue and the palate, (velar) [k, ŋ]
kakāra ṅakāram mutalnā aṇṇam - Tol.El.89
2. The middle of the tongue and the palate, (palatal) [c, ṅ]
cakāra ṅakāram iṭainā aṇṇam - Tol.El.90
3. The tip of the tongue and the palate, (velarized alveolar) [ṭ, ṇ]
ṭakāra ṇakāram nuṇinā aṇṇam - Tol.El.91

In the description of these six sounds (k ŋ, c ṅ, ṭ ṇ), Tolkāppiyar mentions only the points of articulation that, *mutalnā - aṇṇam*, *iṭainā - aṇṇam* and *nuṇinā - aṇṇam* does not mention the manners of articulation. He divides the perimeter into two as lower (tongue) and upper (palate), first he, define the lower perimeter as *mutalnā*, *iṭainā* and *nuṇinā* and then he defines the upper perimeter as *aṇṇam*. Tolkāppiyar does not divide the upper perimeter (*aṇṇam*) openly. Ḥampūraṇar and Nacciṇārkkīṇiyar comments that, the term *mutal* (root) is covered tongue (dorsum) and palate (soft palate/velum). Pavananti muṇivar and Vaitṭiyānāta tēcīkar are followed Tolkāppiyar, but Muttuvīriya upāṭṭiyāyar gives both the points and manners of articulation. He provides the manner of articulation each two sounds, they:

- i. The back of the tongue **presses** the palate, (velar) [k, ŋ]
aṭinā vaṭiyaṇa m-aḷuttak ka ṅa varum - Mu.vī.47
- ii. The middle of the tongue **tight** the palate, (palatal) [c, ṅ]
iṭainā viṭaiyaṇa m-iṟukkac caṅaveḷum - Mu.vī.48
- iii. The tip of the tongue **touch** the palate, (velarized alveolar) [ṭ, ṇ]
nuṇinā nuṇiyaṇa nōkka ṭaṇavarum - Mu.vī.49

He uses the terms *press*, *tight* and *touch* for the manners of *k ṅ*, *c ṅ* and *ṭ ṅ*. All the other grammarians are used the term *kaṭainā* for back of the tongue, but Muttuvīra upāttiyāyar uses the term *aṭinā*, this is synonyms of *kaṭainā*.

4. *t* (and) *n*, they are easily produced by the tip of the tongue spread out, (its) body touching (and) striking the place adjacent to the teeth (where they) join the palate.

aṅṅam naṅṅiya palmuṭal maruṅkiṅ
nānuṅi parantu meyuṛa vorṛat
tāmiṅitu piṛakkum takāra nakāram - Tol.El.93

5. The tip of the tongue is raised and strikes the palate, (alveolar) [ɾ, ɳ]

aṅari nuṅinā aṅṅam orṛa
ṛakkāṅ ṅakkāṅ āyiraṅṭum piṛakkum - Tol.El.94

6. The tip of the tongue is raised and rubs the palate, (alveolar) [r, ɻ]

nuṅinā aṅari aṅṅam varuṭa
ṛakāra ṛakāram āyiraṅṭum piṛakkum -Tol.El.95

7. The edge of the tongue swelling and coming into contact with the adjacent the teeth, so that (it respectively) strikes and rubs the palate at that place, (alveolar) [l, ɭ]

nā viḷimpu vīṅki yaṅpal mutaluṛa
āvayiṅ aṅṅam orṛavum varuṭavum
lakāra ṛakāram āyiraṅṭum piṛakkum - Tol.El.96

8. The contact of the lips, (bilabial) [p, m]

itaḷiyaintu piṛakkum pakāra makāram Tol.El.97

9. The contact of the teeth and lips, (labio-dental) [v]

pallitaḷ iyaiya vakāram piṛakkum - Tol.El.98

10. The air arising in the throat reaches the palate and the place is choked up, (palatal) [y]

aṅṅam cērnta miṭarṛeḷu vaḷiicai
kaṅṅuṛ raṭaiya yakāram piṛakkum - Tol.El.

Tolkāppiyar describes both the points and manners of articulation in the same nūrpā/sūtra, that *aṇari nuṇinā aṇṇam orra rakkaṇ naṅkaṇ āyiraṇṇum piraṅkaṇ* (Tol.Eḷu.94). Here, *nuṇinā* (tip of the tongue) and *aṇṇam* (palate) are points of articulation, *aṇari* (raised) and *orra* (strikes) are the manners of articulation. All the other grammarians are followed the same method. Tolkāppiyar does not define the places basis stops, nasals, fricatives, trills etc. He mixes the stops with nasals in the same place of articulation as, *[k ṇ], [c ṇ], [t ṇ], [t n], [r ṇ], [p m]*, first he mention the stops and then nasals.

Table 2.5 Tolkāppiyar phonetic table

S.no. of Points of Articulation	Lower perimeters	Tamil symbols	IPA Equivalents	Phonetic values	Upper perimeters
1	Tongue: lower than	க, ங	k, ŋ	k, ṅ	Palate: pre-farthest section
2	Tongue: mid-section	ச, ஞ	c, ɲ	c, ṇ	Palate: mid-section
3	Tongue: tip	ட, ண	ɖ, ɳ	ɖ, ṇ	Palate: front section
4	Tongue: expansion of back section	த, ந	ʈ, ɳ	t, n	Palate: above the incisors
5	Tongue: back section	ற, ன	ɖ, ɳ	r, ṇ	Palate: front section
6	Tongue: stroking of tip	ர, ள	r, ɭ	r, ɭ	Palate: front section
7	Tongue: blade	ல், ள்	l, ɭ	l, ɭ	Palate: front section
8	Lip: lower	ப, ம	p, m	p, m	Lip: upper
9	Lip: lower	வ்	v	v	Incisor : tip
10	Tongue: mid-section	ய்	y	y	Tongue: mid-section

Tolkāppiyar describes the speech production of eighteen consonants in ten nūrpās/sūtras (Tol.Eḷu.89-99), he allots one place per nūrpā. Pavananti muṇivar describes the points and manners of articulation of eighteen consonants in eight nūrpās (Naṅ.79-86), Vaittiyanāta tēcikaṅ describes speech production of eighteen consonants in one nūrpā (Ila.vi.12) and Muttuvīra upāttiyāyar describes the points and manners of articulation of eighteen consonants in eleven nūrpās (Mu.vī.42-57), he defines the separate place for ɭ.

Tamil consonants in Tolkāppiyar phonetics framework

Tolkāppiyar define the points of articulation of the consonants from the soft palate (velum) to lips. He does not mention sequentially. First four points he mention orderly from soft palate to teeth ridge that, soft palate [k ṅ], mid palate [c ṇ], hard palate [t ṇ] and teeth ridge [t n]. Then he goes to opposite order, back of the teeth ridge [r ṇ] and front of the mid palate [r ɭ]. Then he comes to right order, teeth ridge [l ɭ], lips (bilabial) [p m] and lips (labiodental) [v].The last he goes back to soft palate [y].

Table 2.6 Tamil Consonants in Tolkāppiyar Phonetics Framework

Place →	<u>Bilabial</u>		<u>Labiodental</u>		<u>Dental</u>		<u>Alveolar</u>		Post alveolar		<u>Retroflex</u>		<u>Palatal</u>		Velar		<u>Uvular</u>		<u>Pharyngeal</u>		<u>Glottal</u>	
↓ Manner																						
Stop	p				ɸ	t					ʈ	c			k							
Nasal		m			ɸ	n					ɻ	ɟ			ŋ							
<u>Trill</u>						r																
<u>Flap</u>																						
Fricative				v																		
<u>Lateral Fricative</u>																						
Approximant												ɻ	j									
Lateral approximant							l					ɻ										
Unvoiced											Voiced											

Tolkāppiyar’s order of the treatment of consonants

Tolkāppiyar mentions the vowels are same order in all places of *Eḷuttatikāram*, but he does not follow the same in the order of consonants. He followed the two-alphabet system in the description of consonants, they are:

1. Standard alphabet order
2. Phonetic alphabet order (basis points of articulation)

1. Standard alphabet order:

Tolkāppiyar mostly mentions the consonants in the standard alphabet order in following *nūṟpās* of *Eḷuttatikāram*: 9, 24-30, 48, 49, 61, 70, 143, 144, 146, 149, 150. 152, 170, 182, 203, 205, 206, 297, 478, 481.

2. Phonetic alphabet order (basis points of articulation):

Tolkāppiyar does not follow the standard alphabet order in *piṟappiyal*. He describes the points of articulation of the consonants in the phonetic alphabet order (basis points of articulation) in following *nūṟpās*: 89-91, 93-99 and 51 in *moḷimarapu*. He does not declare any explanation for the phonetic alphabet order, like standard alphabet order as “*akaram mutal ṅakara iṟuvāy*” (Tol.Eḷu.1). This phonetic alphabet order is starting from *k* and ending with *y*. Tolkāppiyar created the order newly basis points of articulation of the consonants. Sībawayh makes the phonetic alphabet order (basis points of articulation) in Arabic and he used frequently in the chapter of articulatory phonetics (Ch.565) of *Al-Kitāb*.

Table 2.7 Dissimilarities between the standard alphabet order and Tolkāppiyar's phonetic alphabet order

S. no.	Standard	alphabet order	Tolkāppiyar's phonetic	alphabet
			order	
1	க்	k	க்	k
2	ங்	ṅ	ங்	ṅ
3	ச்	c	ச்	c
4	ஞ்	ñ	ஞ்	ñ
5	ட்	ṭ	ட்	ṭ
6	ண்	ṇ	ண்	ṇ
7	த்	t	த்	t
8	ந்	n	ந்	n
9	ப்	p	ற்	r
10	ம்	m	ன்	ṇ
11	ய்	y	ர்	r
12	ர்	r	ழ்	ḷ
13	ல்	l	ல்	l
14	வ்	v	ள்	ḷ
15	ழ்	ḷ	ப்	p
16	ள்	ḷ	ம்	m
17	ற்	r	வ்	v
18	ன்	ṇ	ய்	y

◇ Dissimilarity of the order

The order of the consonants of other Tamil grammarians

All the Tamil grammarians have generally followed the standard alphabet order. Pavananti muṇivar, Vaitṭiyānāta tēcīkar and Muttuvīra upāttiyāyar are transformed the places of *l*, *v*, *ḷ* and *ḷ* only. They are arranged these sounds in the following order: *ḷ*, *l*, *ḷ*, and *v*,²⁶ the order of *ḷ*, *l*, and *ḷ* is similar to Tolkāppiyar phonetic alphabet order. In the descriptions of points of articulation, all the grammarians are placed the points of *r* and *ṇ* at the last in the order except Tolkāppiyar. Tolkāppiyar explain the *r* and *ṇ* in the middle of the order, after *t* and *n*.

Tolkāppiyar's theory of the treatment of consonants

Tolkāppiyar treats the consonants analytically, divides his description in to three folders that list of consonants, classification of consonants, articulatory processes of consonants.

1. List of consonants (Tol.E[u.9)

Last sound (*ṇ*) of the consonants (*ṇakāra*)

Total number of sounds (*patiṇeṇ eḷuttum*)

²⁶ *Naṇṇūl* 83, 84 and 85, *Ilakkaṇaviḷakkam* 12 and *Muttuvīriyam* 53, 54, 55 and 56.

Category of the sound (*meyyēṇa*)

Quotation (*Molīpa*)

2. Classification of consonants (Tol.Elu.19, 20 and 21)

Category of the sounds (*Valleluttu / Melleluttu / Iṭaiyeluttu*)

Name of the sounds (*k c ṭ t p r / ṇ ñ ṇ n m ṇ / y r l v l l*)

Tolkāppiyar called all the consonants in the form of vowel consonants as *ka, ca* etc.

3. Articulatory processes of the consonants (Tol.Elu.89-100)

Both of the stops and nasal are mentioned in the same points (*k ṇ / c ñ / ṭ ṇ / t n / r ṇ / p m*)

Order of articulator:

First, he mentions active articulator, then passive articulator.

(*Mutal nā aṇṇam / Itainā aṇṇam / Nuṇinā aṇṇam*)

Order of points of articulation: From soft palate to lips

Phonetic alphabet order: Tolkāppiyar define the points of articulation of consonants in phonetic alphabet order basis points of articulation.

Tolkāppiyar’s treatment of the secondary sounds [*cārpeluttukkal] / Allophones*

Tolkāppiyar mention the allophones as three that, *ī* (*Kuṛṛiyalikaram*), *ū* (*Kuṛṛiyalukaram*) and *ak* (*Āytam*).²⁷ He says about the points of articulation of allophones (*cārpeluttukkal*), “they are company of the primary sounds, not for them separate points of articulation,”²⁸ but he does not count the allophones with primary sounds.

Classification of allophones of Tolkāppiyar and other Tamil grammarians

The classification of allophones differs by the grammarians and the observation of allophones is not standardized. Tolkāppiyar mention only three allophones and other latter grammarians gives more than 300. They categorized the allophones as, *Uyirmey*, *Āytam*, *Uyiralapu*, *Oṛralapu*, *Kuṛṛiyalikaram*, *Kuṛṛiyalukaram*, *Aikārakkuṛukkam*, *Aukārak kuṛukkam*, *Makarakuṛukkam*, *Āytakkuṛukkam*. This classification of allophones uses the first in *naṇṇul*.

Table 2.8 Total number of secondary sounds by Tamil grammarians ²⁹

Period	Grammarian	Categories of secondary sounds (<i>cārpe<u>l</u>uttukka<u>l</u>)</i>									Total
		<i>Uyirme<u>y</u></i>	<i>Āytam</i>	<i>Uyira<u>l</u>apu</i>	<i>Oṛra<u>l</u>apu</i>	<i>Kuṛṛiyalikaram</i>	<i>Kuṛṛiyalukaram</i>	<i>Aikāra<u>k</u>kuṛukkam</i>	<i>Aukāra<u>k</u> kuṛukkam</i>	<i>Makarakuṛukkam</i>	

²⁷ *Tolkāppiyam* 2.

²⁸ Ibid.101.

²⁹ Kō.Kiruttīṇamūrṭti. Tolkāppiya āyviṇ varalāru, 1990, p.392.

BC. 300	Tolkāppiyar		1			1	1					3
AD. 1100	Puttamittiraṇār			7		1	1	1	1			11
AD. 1200	Kuṇavīrapaṇṭitar	216		7	11	1	1	1	1	1	1	239
AD. 1300	Pavananti muṇivar	216	8	21	42	37	36	3	1	1	3	369
AD. 1700	Vaitṭiyānāta tēcīkar	216	1	7	11	1	1	1	1	1	1	241
AD. 1700	Vīramāmuṇivar	216	8	21	42	37	36	3	1	1	3	367
AD. 1900	Muttuvīra upāttiyāyar	216	1									217

Tolkāppiyar's theory of treatment of allophones

Tolkāppiyar mention the three allophones after the lists of thirty primary sounds. He describes the allophone in following order:

Category of the sounds (*Cārntuvaral*) (Tol.El.1)

Total number of the sounds (*Mūṇru*) (Tol.El.1)

Name of the sounds (*Kuṛriyalikaram, Kuṛriyalukaram, Āyṭam*) (Tol.El.2)

Duration of allophones (*araiyaḷapu*) (Tol.El.12)

Category of the sounds (*Cārntuvaral*) and a total number of the sounds (*Mūṇru*) mention in the first nūrpā, then he mentions the names in the second nūrpā and the duration of allophones in the twelfth nūrpā.

Tolkāppiyar's order of the speech sounds

He classifies the speech sounds clear as primary and secondary. In the primary sounds, first he explains the manners of articulation of the twelve vowels and then he describes the details of points and manners of articulation of the eighteen consonants and the last, he defines the points and manners of articulation of three secondary sounds. All the later grammarians have followed this method of description (vowel-consonant-allophone). Tolkāppiyar followed this order in the list of sounds (Tol.El.1), time duration (Tol.El.3,4,11), classification of sounds (Tol.El.8,9) and articulatory processes of the sounds (Tol.El.85-101), but he change this order at the common features of the speech production only. Here, he mentions the first, common features of the speech production for consonants (Tol.El.83) and then vowels (Tol.El.84). Sībawayh describes the Arabic sounds in opposite order, he also classified the speech sounds as primary and secondary, but he does not make the separate division for the primary sounds as vowels and consonants like Tolkāppiyar. So he discusses the first, consonants then secondary sounds and the last vowels (consonant-allophone-vowel).

Tolkāppiyar describes the speech sounds not only in *Pirappiyal*, he mentioned some features of the sounds in *nūnmarapu* also. They are:

Primary and secondary sounds

Thirteen original sounds (12 vowels and 18 consonants) with standard alphabet order (Tol.El.1)

Name of three secondary sounds (*cārpeḷuttukkaḷ*) (Tol.El.2)

Vowels:

- Name of five short vowels (Tol.El.3)
- Name of seven long vowels (Tol.El.4)
- Total numbers (12) of vowels (Tol.El.8)
- Quantity of vowels (Tol.El.7)
- Extra lengthening of vowels (Tol.El.5,6)
- Extra lengthening of sounds in music (Tol.El.33)

Consonants:

- Total number (18) of consonants (Tol.El.9)
- Quantity of consonants (Tol.El.11)
- Quantity of secondary sounds (Tol.El.12)
- Quantity of shortened *m* (Tol.El.13)
- Mutual linear order of vowels and consonants (Tol.El.18)

Vowel consonants:

- Quantity of vowel (vocalized) consonants (Tol.El.10)

Classification of the consonants:

- Stop sounds: k, c, ṭ, t, p, ṛ. (Tol.El.19)
- Nasal sounds: ṅ, ñ, ṇ, n, m, ṇ. (Tol.El.20)
- Semi vowels: y, r, l, v, ḷ, ḷ. (Tol.El.21)

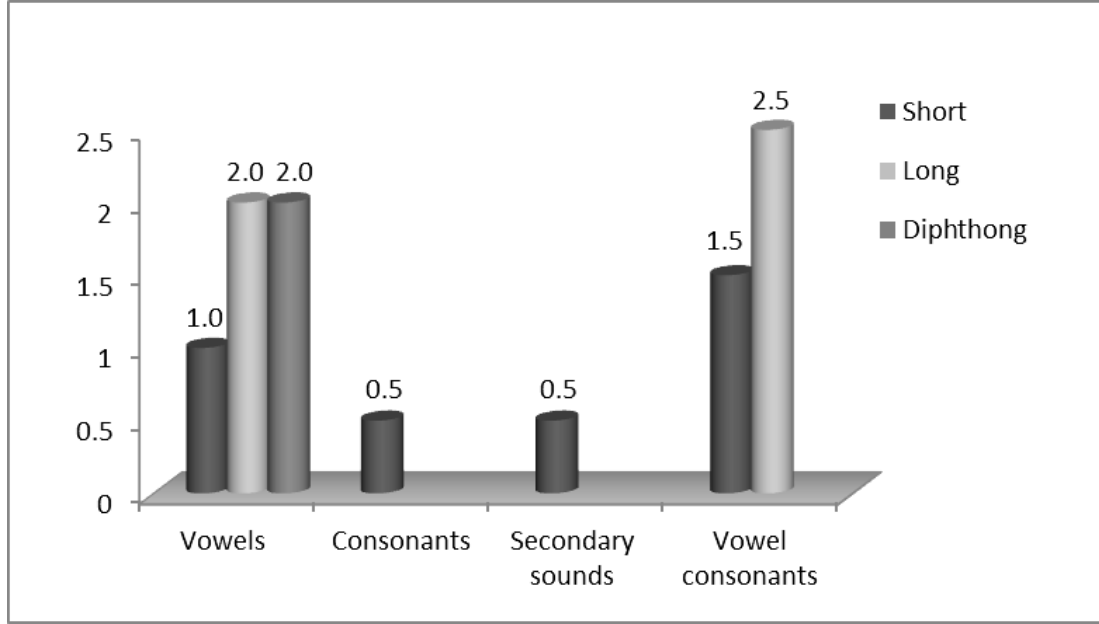
Grapheme of the sounds:

- Grapheme of the shortened *m* (Tol.El.14)
- Grapheme of the consonants (Tol.El.15)
- Grapheme of *e* and *o* (Tol.El.16)
- Graphic representation of vowel consonants (Tol.El.17)

Tolkāppiyar classification of the speech sounds basis time duration (māttirai)

Tolkāppiyar defines the duration of the sounds that, *one māttirai* for short vowels, *two māttirai* for long vowels, *half māttirai* for consonants and allophones. He does not create separate category for diphthongs basis time duration, mixing with the long vowels. Tolkāppiyar's observation of *māttirai*, gives some links between Tamil and Sanskrit. Nūrpās 5, 33, 83, 102 and 103 evidently displays that, Tolkāppiyar has studied Vedic (Śikṣā and Prātiśakhyas) and musical texts of Sanskrit.³⁰

³⁰ Subrahmanya Sastri P.S. *History of Grammatical Theories in Tamil and their relation to the Grammatical Literature in Sanskrit*, 1934 (reprint 1997), p.10. &

Diagram 2.1 Tolkāppiyar’s classification of sounds basis time duration (*māttirai*)**Tolkāppiyar’s definition of *māttirai*:**

One *māttirai* is the time taken by a wink of the eyes (or) a snap of the fingers.

kaṇṇimai noṭi eṇa avvē māttirai
nunṇitiṇ uṇarntōr kaṇṭa vārē - Tol.Eḷu.7

Tolkāppiyar classifies the speech sounds in acoustic level (*māttirai*) that, **vowels**: short and long, **consonants**, **allophones**, and **vowel consonants**.

Conclusion

Tolkāppiyar treatise the phonetics authentically, it's evidently displayed in Panamparanar’s preface (*pāyiram*) of Tolkāppiyam. “Produced the phonemic features with no disorder” (*Mayaṅkā marapiṇ eḷuttumuraḷ kāṭṭi*). Tolkāppiyar mention briefly the total speech sounds of Tamil in the first nūrpa “*Eḷuttenap paṭupa / Akaram mutal naḱaram iṇuvāy / Muppaḥtu eṇpa / Cārntuvaral marapiṇ munṇalaṅkaṭaiyē*” and he classifies them in to two phones and allophones. Then he describes the phonetic processes of the sounds in following order: Name of allophones (Tol.Eḷu.2); Classification of vowels basis time duration (Tol.Eḷu.3): Short and Long; Classification of primary sounds (Tol.Eḷu.8 and 9) Vowels and Consonants; Time duration of consonants and allophones (Tol.Eḷu.11 and 12); Classification of consonants (Tol.Eḷu.18, 19 and 20): Stops, Nasals and Trill, fricative etc.; Definition of diphthong (Tol.Eḷu.54 and 55).

Then he describes the points and manners of articulation are systematical. Before the entry to the description of the points and manners of articulation of the sounds, he mentions the common features of the speech production. In the beginning of *piṇappiyal*, first two nūrpa (Tol.Eḷu.83 and 84) describes the common features of the speech production, first nūrpa explains the common features of the speech production only for consonants and the next nūrpa defines the common sense of the speech production of vowels. Tolkāppiyar says the producer of the vowels as, “The air passing through the throat” (Tol.Eḷu.84). All the other grammarians are not mentioning this sense of vowels description. Then he describes the articulatory processes of the sounds orderly, vowels, consonants, and allophones.

In the description of vowels, first, Tolkāppiyar divides the vowels (Tol.Eḷu.3 and 4) as short and long

and then he mentions the list of vowels (Tol.El.8). He changes to this order in the description of consonants. Here, first he mentions the list of consonants (Tol.El.9) and then he divides the consonants (Tol.El.19,20 and 21) as stop (*Valleluttu*) nasal (*Melleluttu*) and others (*Itaiyeluttu*). He counts the sounds in number at vowel classification only, he does not count the sounds in the classification of consonants. The list of sounds and classification are taken from the old Tamil linguistic tradition, but points and manners of articulation are defined from Tolkāppiyar's own knowledge. Tolkāppiyar not only says the points and manners of articulation, but he also counting the sounds in number as, *āyiraṅtu*, *appāl aintum* etc. This is very useful to verify the sounds. All the later grammarians are not counting the sounds in number.

References

Primary

Kaḷagam (ed.) 1955, *Tolkāppiyam-eluttatikāram iḷampūraṅar uraiyuṅaṅ, teṅnintiya caivacittānta nūrpatippuk kaḷakam*, (12th ed.:2004) pp.12 +260.

Subrahmanya Sastri P.S.1999. *Tolkāppiyam English translation - Eluttatikāram*, Kuppaswami Sastri Research Institute, pp.XXI + 105.

Subramanyan,S.V.(Ed.).2007. *Tamiḷ ilakkaṅa nūḷkaḷ* (mūlam muḷuvatum - kurippu viḷakkaṅkaḷuṅaṅ). Meyyappaṅ patippakam, pp.799.

_____.2009.*Tolkāppiyam uraiḷakkōvai* (cuṅuṅu, patippu, pāṅavērupāṅuṅaḷuṅaṅ), eluttatikāram (nūṅmarapu - kurriḷalukaraṅ puṅariḷal), Meyyappaṅ patippakam.

Zvelebil Kamil, 1972–1975, 'Tolkāppiyam Eluttatikāram - English translation', *Journal of Tamil Studies*, No.1, pp.43-60 [ch.1 to 3]; No.2, pp.13-29 [ch.4 to 6]; No.3, pp.17-27 [ch.7]; No.4, pp.13-23 [ch.8]; No.5, pp.34-36 [ch.9 (14 sūtras)]; No. 7, pp.62-66 [ch.9 (42 sūtras)]; No.8, pp.8-11 [ch.9 (21 sūtras)].

Secondary

- Agesthiyalingom.S.1982. 'Tolkāppiyam and Modern Linguistics', 14th All India Tamil Teacher Association (AITTA) conference, Annamalai University, vol.4, pp.01- 06.
- Aravavan,K.P.1972. Tamiḷ eluttu vaippumuṅai camaskirutat taḷuḷalā?, Proceedings of the 4thAITTA conference,vol.2, pp.292-297.
- Balasubramaniam, K., 1972. 'Tolkāppiyariṅ oliyaṅiyal koḷkai', *Tolkāppiya moḷiyiyal*, Aṅṅamalai nakar, pp.51-82.
- _____.1983. Tolkāppiyattil kurriḷalukaramum ataṅ kuṅkkamum, Proceedings of the 15thAITTA conference, vol.2, pp.216-220.
- _____.1987. 'Tolkāppiyamum pāṅiṅiyamum ōr oppāyvu', *Moḷiyiyal*, vol.10, pp.41-75.
- Chandra Sekhar.A.1955. 'The term eluttu in Tamil grammar', *Indian Linguistics*, vol.16, pp.302-305.
- Emeneau,M.B. and Kausalya Hart.1993. 'Tamil Expressives with Initial Voiced Stops', *Bulletin of the School of Oriental and African Studies*, University of London, vol.56, no.1, pp.75-86.
- Esakkimuthu,V.1981. *Cārpeḷuttukkaḷ*, Proceedings of the 13thAITTA conference,vol.2, pp.47-52.
- Ganeshsundaram.P.C.1955. 'A note on the morphemic values of consonants in Tamil', *Indian Linguistics*, vol.16, pp.209-213.
- Ganamurthy,T.A.,1972. 'Tolkāppiyariṅ kurriḷalukara viḷakkam', *tol*kāppiya moḷiyiyal, Aṅṅamalai palkalaikkaḷakam, pp.83-93.

- Rajaram,S.1980. ‘*Oliyyal*’, anāittintiya tamil molīyiyal kalakam, anṇāmalai nakar, pp.180.
- Jean-Luc Chevillard.2011.‘உரப்பியும் எடுத்தும் கனைத்தும்: Contrastive Phonetics or how to describe one language with the Help of Another One’ *The Tamils: From the Past to Present*, Peter Schalk (Editor).
- Kameswari.T.M.1977. ‘*The form and behaviour of Phonemes*’, 9th AITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.61-66.
- Kritnamurthy,K.1990, *Tolkāppiya āyviṇ varalāru*, cennaippalkalaikkalākam, pp.392.
- Krishnamurti.Bh.1968. ‘*Some observations on the Tamil phonology on the 12th and 13th centuries*’, Proceedings of a second International conference seminar of Tamil studies, vol.1. pp.356-361.
- Kuiper F.B.J.1958.‘*Two problems of old Tamil phonology*’, Indo-Iranian Journal,vol.02,pp.191-207.
- Kumaraswamy Raja.N. 1970. ‘*Tolkappiyar’s morphophonemics*’, Journal of the Annamalai University,vol.27,pp.169-177.
- _____ .1972. ‘*The increment akku*’, 4thAITTA conference, Annamalai University, vol.1, pp.342-346.
- _____ .1975. ‘*A Note on Kurr-Iyal-Ukaram*’, Journal of Tamil Studies, vol.08, pp.01-07.
- _____ .1978. ‘*Sanskrit r in Tamil*’, Proceedings of the 10thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.88-91.
- _____ .1986.‘*Classification of Kurriyal-ukaram*’, Proceedings of the 18thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.62-67.
- Lakshimipathy.V.1975.‘*The phonetic analyser*’, Proceedings of the 7thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.643-646.
- Leigh Lisker & Vaidyanathan S.1972.‘*On Nasals and Nasalization in Modern Tamil*’, Journal of the American Oriental Society, vol.92, no.1 (Jan.-Mar.),pp.96-100.
- Leigh Lisker.1958.‘*The Tamil Occlusives: Short vs. Long or Voiced vs.Voiceless?*’ Indian Linguistics (Turner Jubilee vol.I), pp.294-301.
- Manickam.V.Sp. ‘*A Phonological Study of Tolkāppiyam*’, Proceedings of a Second International conference seminar of Tamil studies. pp.618-622.
- Meenakshi.K.1976. ‘*Ai and Au in Tamil*’, *International Journal of Dravidian Linguistics*, vol.5. no.2, pp.343-353.
- _____ .1984.‘*Grammatical method in Astadhyayi and Tolkappiyam*’,*IJDL*,vol.8,no.1, pp.1-16.
- Meenakshisundaram Pillai.T.P.1957. ‘*Nasal vowels in Tamil*’, *Indian Linguistics*,vol.16,pp.51-53.
- _____ .2000. ‘*Eluttu*’, tamilkkalañciyam,Te po mīnāṭci cuntaraṇār arakkattālai, pp.1-172.
- Murugaiyan.K.1970.‘*Tolkāppiyar Concept of Phonetics*’, Seminar on Tolkāppiyam, Annamalai University.
- _____ .1971.‘*Quantification and Predictability in Tamil phonetics*’, Proceedings of the 3rd AITTA conference, Annamalai University, vol.1, pp.260-265.
- _____ .1972.‘*Cluster and abutting consonants in Tamil*’, Proceedings of the 4thAITTA conference, Annamalai University, vol.1, pp.481-486.
- _____ .1972.‘*Tolkāppiyariṇ oliyyal kolikai*’, *tolkāppiya molīyiyal*,(Patippāciriyaṅkaḷ: Ca akattiyaliṅkam; ka murukaiyaṅka), Anṇāmalai nakar, pak.01-50.

- _____ .1973. 'Articulation as Described by Tamil Grammarians', *Journal of Tamil Studies*, vol.03, pp.44-55.
- _____ .1974. 'Pēccup porī', Proceedings of the 6thAITTA conference, pp.831-836.
- _____ .1975. 'Retroflex articulation in Tamil', Proceedings of the 7thAITTA conference.
- _____ .1977. 'What is aspiration?', Proceedings of the 9thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.289-293.
- _____ .1979. 'Experimental Techniques in Analysing Speech Sounds', Proceedings of the 11thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.319-323.
- _____ .1980. 'Tamil stops and their Allophones', Proceedings of the 12thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.385-390.
- _____ .1981. 'Moliyum maṇamum', Proceedings of the 13thAITTA conference, vol.2, Pak.271-276.
- _____ .1982. 'Puranatai cu:ttirams of Eluttu', Proceedings of the 14thAITTA conference, Annamalai University, vol.4, pp.161-163.
- _____ .1983. 'Speech and Music', Proceedings of the 15thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.238-241.
- _____ .1986. 'Moliyum oliyum:. Uyirallā olika!', Proceedings of the 18thAITTA conference, vol.2, pp.285-290.
- _____ .1988. 'Mayaṅku oliyaṅ', Proceedings of the 20thAITTA conference, vol.2, Pak.366-371.
- _____ .1987. 'Tolkappiya Pirappiyal and Paninia Siksa - A Comparative Study', IJDL, vol.XVI, no.1, pp.126-132.
- Nachimuthu, Krishnaswamy. 1979 'Nakara makarap pōli:Cila viḷakkāṅka!', Proceedings of the 11thAITTA conference, vol.2, pp.256-261.
- _____ .2009. 'Negotiating Tamil-Sanskrit Contacts: Engagements by Tamil Grammarians', Workshop on Bilingual Discourse and Cross-cultural Fertilisation: Sanskrit and Tamil in Mediaeval India. 22 and 23 May, 2009 at Cambridge, Wolfson College.
- _____ . 2011, 'Tolkāppiyar āyvu muṛaika!', āticcam, tokuti -2, pak.10-12.
- Natanasapabathy.S.1974. 'Vowel quality in Tamil (An Experimental study)', Proceedings of the 6thAITTA conference, Annamalai University, vol.1, pp.807-812.
- _____ .1984. 'Some aspects of Tamil phonemes i: and i-a palatography study', Proceedings of the 16thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.208-213.
- _____ .1986. 'Intonation Patterns in Tamil', Acoustic studies in Indian Languages Ed.by B.B.Rajapurohit, Central Institute of Indian Languages, pp.92-98.
- Paramasivam.K.1984. 'When a Phoneme is not a Phoneme', Proceedings of the 16thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.212-217.
- Parataraj, S.R., 1988. 'Eluttukkaḷiṅ piṛappu -Naṅṅūl, ilakkaṅaviḷakkam ōr oppāyvu', Proceedings of the 18thAITTA conference, vo.2, pp.269-274.
- Porko.1981. 'Tolkāppiyamum urupoliyaṅiyalum', ilakkaṅa ulakil putiya pārvai, niyū ceṅcuri puk havus, pak.58 - 65.
- _____.1981. 'Tolkāppiyamum urupoliyaṅiyalum', ilakkaṅa ulakil putiya pārvai, niyū ceṅcuri puk havus, pak.58 - 65.
- Pungavanam, K., 1980. 'Uyirmey', Proceedings of the 12thAITTA conference, vol.2, pp.321-326.
- Rajagopalan, N., 1974. 'Uyimeyyeḷuttukkaḷ: Vērrumai nayamum oṛrumai nayamum', Proceedings of the 6thAITTA conference, pp.607-611.

- Ramalingam,1989.‘*Cārpeluttukkaḷ*’, Proceedings of the 21st AITTA conference,vo.2, pp.41-46.
- Ramasubramanian.N.1968. ‘*An outline of a phonological grammar of Tamil and its application to speech-synthesis*’, Proceedings of a second International conference seminar of Tamil studies, vol.1.pp.368-377.
- Ramaswamy Aiyar.L.V.1964.‘*Lilatilakam on unique Tamil-Malayalam sounds*’, Indian Linguistics, vol.25, pp.270-274.
- Ratnasababathi,V.,1972.‘*Uyirum pulḷiyum*’, Tolkāppiya molīyiyal, aṇṇāmalai palkalaikkaḷakam, pp.107-120.
- Sankaran.C.R.& Ganeshsundaram.P.C.1957. ‘*A note on the Aytam-phonemenon*’, Indian Linguistics, vol.18, pp.89-95.
- Sankaran.C.R.1961.‘*On Aytam*’, Tamil Culture.vol.09,no.1,pp.27-32.
- _____ .1961.‘*Tolkappiyar and the sceince of Phonetics*’, Tamil Culture.vol.09, no.2, pp.117-130.
- Sankaran.C.R.& Gai.G.S.1965.‘*The demonstrative u element in Dravidian*’, Indian Linguistics, comprising volume 9-15(1935-1944), pp.398-405.
- Saroja Ramakrishnan,G.Balasubramanian & A.Nallaswamy.1986.‘*Intervocalic /t,t,c/ in Tamil*’, Acoustic studies in Indian Languages Ed.by B.B.Rajapurohit,Central Institute of Indian Languages,pp.32-38.
- Shanmugham.S.V.1962.‘*Eḷuttatikāra ārāycciyum molī’iyalum*’, aṇṇāmalai palkalaikkaḷakam, pakuti oru maṇitanēyam, vol.24, pp.17-39.
- _____ .1971. ‘*Some problems in old Tamil phonology*’, Indo-Iranian Journal,vol.13, pp.31-43.
- _____ .1972. ‘*Paḷantamiḷil aikāra aukāraṅka’l*’, Proceedings of the 4thAITTA conference,vol.2, pp.368-373.
- _____ .1975.‘*Tolkāppiyariṅ eḷuttu*’, Proceedings of the 7thAITTA conference vol.2. Pak.495-500.
- _____ .1977. ‘*Eḷuttiyaḷiṅ alaku*’, I.Pa.Ta.Ma.9 vatu karuttaraṅka āyvukkōvai to.2, Pak.105-109.
- _____ .1985. ‘*Molīyum eḷuttum*’, aṇṇāntintiya tamiḷ molīyiyal kaḷakam, pp.101.
- _____ .2001 ‘*Eḷuttillakkaṅak kōṭpāṭu*’, ulakattamiḷārāycci nīruvaṇam (First ed.:1980).
- Shanmugam Pillai.M.1965. ‘*The Phonemic variation of Kurriyalukaram in Tamil*’, Indian Linguistics, comprising volume 9-15 (1935-1944), pp.683-690.
- _____ .1975. ‘*Tolkāppiyariṅ piṇappiyal kōṭpāṭu*’, Proceedings of the 7thAITTA conference, vol.2, Pak.588-592.
- _____ .1989.‘*Comparative Dravidian Phonology and Tolkappiyam*’, Jouranal of Tamil Studies,vol.36,pp.1-11.
- Siddhswar Varma.1965. ‘*Tamil Vowels in connected Speech*’, Indian Linguistics Comprising volume 9-15 (1944-1956), pp.490-494.
- Sivalinganar,A. 1972. ‘*Tolkāppiyar kāla aḷapeṭai*’, Proceedings of the 4thAITTA conference, vol.2, pp.379-384.
- Souleymane Faye.1980. ‘*The glottal stop in Tamil and Seereer*’, Proceedings of the 12thAITTA conference, Annamalai University, vol.2,pp.202-207.
- Srinivasan,A.2005.‘*Tolkāppiyariṅ cārpeluttukkoḷkai*’, Utirippūkaḷ, pārat patippakam, pak.1-36.
- Subbiah.A.1956.‘*Voiced and Voiceless stops in Tamil*’, Tamil Culture,Vol.5,no.2,pp.186-195.

_____.1966. 'Is Phonetic change Universal and Inevitable?' (A study based on the Phonological structure of Tamil), Tamil Culture, Vol.12,no.2&3,pp.139-158.

Subramaniyam S.1998. *Pēccolīyiyal, nāṭṭār vaḷakkāriyāḷ āyvu maiyam*, pak. Xxii + 218.

Subramanya Sastri P.S.1997. *History of Grammatical Theories in Tamil and their relation to the Grammatical Literature in Sanskrit*,The Kuppaswami Sastri Research Institute, pp.XXX + 250.

Sudalaimuthu,K.1980. 'Āytak kurippu molikal', Proceedings of the 11thAITTA conference,vol.2, Pak.185-190.

Ucida Norihiko.1993. *Studies in Dravidian Phonology*, Institute for the study of Languages and Cultures of Asia and Africa (ILCAA), Tokyo University, pp.182.

Vasanthakumari.T.1983. 'The Alveolar Stops in Tamil', Proceedings of the 15thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.318-321.

_____.1985. 'Nasal consonants in Tamil', Proceedings of the 17thAITTA conference, Annamalai University, vol.2, pp.321-326.

STRATEGIC FINANCIAL MANAGEMENT IN KAUTILYA'S *ARTHASHASTRA*

*Venoth Nallisamy | Rajantheran Muniandy
Department of Indian Studies
University of Malaya, Kuala Lumpur
venoth2001@yahoo.com | rajanmun@um.edu.my

Manuscript received 1 March 2022
Manuscript accepted 15 August 2022
**Corresponding author / First Author*

Abstract

Being largely an administrative manual, it comes as no surprise that Kautilya's *Arthashastra* touches on various aspects of financial management. In this qualitative article, the author uses hermeneutic techniques to analyse the various aspects of financial management covered in the verses of this ancient Indian treatise on statecraft, as well as their relevance in the modern corporate context. Furthermore, the author explores the possibility that these aspects of financial management in the *Arthashastra* could have been a precursor to Strategic Financial Management (SFM) due to the strategic nature of the treatise.

Keywords

Financial management, strategic financial management, Kautilya, *Arthashastra*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அர்த்தசாஸ்திரம் பெரும்பாலும் ஒரு நிர்வாக கையேடாக இருப்பதால், கௌடில்யா அர்த்தசாஸ்திர நூலில் நிதி நிர்வாகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைத் தொடுவதில் ஆச்சரியமில்லை. இந்தக் கட்டுரையில், ஸ்டேட் கிராஃப்ட் பற்றிய இந்தப் பண்டைய இந்திய கட்டுரையின் வசனங்களில் உள்ள நிதி நிர்வாகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும், நவீனக் தொழில்முனைவர் காலக்கட்டச் சூழலில் அவற்றின் பொருத்தத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்ய ஆசிரியர் ஹெர்மெனியூடிக் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். மேலும், கட்டுரையின் மூலோபாய தன்மைக் காரணமாக அர்த்தசாஸ்திரத்தில் நிதி நிர்வாகத்தின் இந்த அம்சங்கள் மூலோபாய நிதி மேலாண்மைக்கு (SFM) முன்னோடியாக இருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்

நிதி மேலாண்மை, மூலோபாய நிதி மேலாண்மை, கௌடில்யா, அர்த்தசாஸ்திரம்

Introduction

The *Arthashastra* is an ancient Indian text which is approximately 2500 years old. It is believed to be written by Kautilya who was the prime minister during the rule of Emperor Chandragupta Maurya in India. Despite its antiquity, the text of *Arthashastra* went missing from mainstream history and literature in India for over a thousand years, fading away from the memory of the public and scholars alike. Dramatically, however, the text resurged in the year 1904 when a full text on palm leaf in the *grantha* script came into the hands of R. Shamasastri. He published not only the Sanskrit text (1909) and an English translation (1915), but also an Index Verborum in three volumes (Rangarajan, L.N. 1992, p. 8). A number of other scholars have also attempted to interpret, translate or analyse the text of *Arthashastra*.

The primary purpose of the original text of *Arthashastra* was to serve as a textbook for rulers on statecraft and management of a kingdom. A closer look into this text, however, will reveal the width and depth of the topics covered in this work of genius, which includes economic management, finance, accounting, environmental management, war and defence strategies, and diplomacy and foreign affairs.

On the other hand, Financial Management is a system of principles for the implementation of managerial decisions associated with the formation, distribution and use of financial resources to ensure the necessary size and structure of assets in accordance with the goals and objectives of the enterprise (Khomnich et. al. 2016, pp. 96 – 97). Meanwhile, Strategic Financial Management (SFM) can be defined as a collection of management decisions and actions to make strategic decisions and assessment of the organisation's long-term performance (Delkhosh & Mousavi. 2016, pp. 31 – 32).

Kautilya places a lot of emphasis on proper financial management to ensure that the state achieves financial success. In this article, we will also explore the possibility of Kautilya having applied the concept of SFM within his discussion of financial management.

Literature Review

Undoubtedly, some of the major aspects of management that modern corporations could learn from Kautilya are on accounting and finance. Agarwala and Ray (2017) state that the present accounting principles and standards existed in ancient India in the 4th century BCE. They have listed Kautilya's contributions to accounting under four distinct headings, as well as Kautilya's four policies to encourage capital formation in the private sector (pg. 48). It also highlights that Kautilya recognised conflict of interest between finance and auditing functions, thus stating that the Head of Finance and the Head of Audit should independently report to the king. The article also showcases the measures taken by Kautilya to prevent fraud and corruption.

Fraud detection and prevention is also a major theme in Bhattacharya (2002), who has highlighted some of the ways how public funds can be misappropriated, which are still relevant in today's corporate environment. If we systematically categorise the various financial frauds today, we may perhaps find that most of them can be placed under any of Kautilyan classifications (pg. 7). The article in question builds on the Kautilyan classification to create the "MI-Matrix" for the objective classification of financial fraud. Most significantly, it suggests that Kautilya's fraud classification scheme can be effectively combined with the mathematics of inverse transformation using Benford's Law and statistical audit sampling into a formidable toolkit for technology-savvy investigative accountants (pg. 15 – 16).

Mattessich (1998) also delves into the contributions of Kautilya in accounting and finance, and highlights that *Arthashastra* was the first known treatise to deal with accounting aspects from a theoretical point-of-view. Mattessich provides examples of Kautilya's accounting concepts which are modern in nature, and credits Bhattacharyya (1988) for highlighting Kautilya's contributions in accounting. Furthermore, the article has rightly pointed out that the *Arthashastra* is not only significant for business accounting, but also for government accounting, and that it may even be a forerunner of national income accounting (pg. 203).

Sihag (2004) also believes that Kautilya had linked decisions on production and trade patterns to profitability, and considered innovation in accounting methods as a general-purpose technology which improved the efficiency of the whole economy (pg. 127). Besides critically comparing the translations by Kangle and Rangarajan, this article also further explores Kautilya's contributions to accounting and how they are relevant till today. Kautilya's recognition of the importance of accounting to economic development more than a millennium before Pacioli's 'Summa de Arithmetica' was pointed out (pg. 147). Besides that, this article discusses Kautilya's efforts in ensuring fair and ethical accounting through his framework.

The potential of management accounting within Mauryan organisations to facilitate wealth generation based on societal benefit is a theme in Murthy and Rooney (2016). This article also shows that Kautilya understood the importance of accurate measurement of economic performance through management accounting and linked it to economic growth and ethical behaviour, and thus on creation of social identity. Accordingly, the *Arthashastra* emphasised management accounting based on three key characteristics: hierarchy, shared social ethics, and an explicit control structure to reinforce duties to create wealth while behaving ethically.

Methodology

For this study, the author has selected the qualitative methodology as this study requires the author to make interpretations of the meaning of the data involved, such as the verses in the *Arthashastra* on financial management. Besides that, the author will use the library research method to collect data for this research. This mainly involves the document-type of information, which includes various printed references such as books, manuscripts and reports, as well as online references such as journal articles, websites and e-books. This method will require theoretical analysis after the data collection process is completed. Furthermore, the author will follow the interpretive social science (ISS) approach in conducting this research. This is the best approach for this particular study as the author needs to examine and interpret the social world during Kautilya's times based on the information in the *Arthashastra*.

Discussion

The *Arthashastra* views the pursuit of *artha* ('wealth of the nation') as the primary goal of human existence (Sharma. 1994, pp. 165 – 166). Another study has systematically divided this financial model by Kautilya into the Four Stages of Wealth - wealth identification, wealth creation, wealth management, and wealth distribution (Pillai & Sivananthan. 2016, p. 136). The importance given to the Treasury by Kautilya can be observed from the priority given to protecting the Treasury during calamities (Saad & Wenxiang. 2020, p. 136).

Kautilya approached economic issues methodically by addressing the *why* (importance of wealth), and the *how* (policies to create wealth) of wealth creation. Kautilya theorised that wealth complemented human effort in creating prosperity, which in turn created more wealth. As such, the pursuit of profitability and productivity was the key to stabilising the current income as well as expanding its growth in the future. Thus, a sound Treasury was a prerequisite to accomplishing other goals (Sihag. 2004, pp. 132 - 133). Furthermore, a strong and wealthy monarchy would be able to protect the interest of its people, since the king would have the means to invest in warfare to protect the borders (external) as well as to invest in public welfare during emergencies (internal), which shows Kautilya's concern on investment strategy management. In the modern corporate context, a company which is doing well financially will be able to maximise its profits in order to provide greater benefits for its stakeholders and fulfil its social responsibility (Das & Mahapatra. 2012, pp. 14 - 16).

Kautilya provided an extensive elaboration on possible means of creating and increasing wealth {2.8.3}. Besides that, the elimination of distractions may also increase productivity, which will strategically contribute to the increase in the Treasury {2.1.33-35}. The effort to maximise wealth does not stop at the public sector alone, as Kautilya also believed in setting economic policies which encourage the creation of wealth in the private sector (Sihag. 2004, p. 132).

Besides that, the wealth of the state can also be enhanced through a fair and efficient system of taxation which does not stifle economic growth (Waldauer et. al. 1996, p. 101). Recognising that a prosperous and stable kingdom had to be founded on a well-managed tax system, Kautilya had developed principles of taxation which was extensive and comparable to contemporary theories of taxation (Azzi. 1998. P. 109). Kautilya's principles of taxation were remarkably similar to and predate the modern canons of taxation developed by Adam Smith by over two millennia. Kautilya's ideal tax system aims to achieve the following objectives: gaining as much tax revenue as possible; promoting economic growth and development within the kingdom; ensuring that resources are used efficiently; and applying taxes that are fair and just. Thus, we may conclude that Kautilya enunciated a detailed, inclusive tax system long before the rise of classical economic thought (Waldauer et. al. 1996, pp. 103 – 106).

Kautilya's fiscal policy and the functioning of the treasury were even more detailed than the existing budget policies of some modern states (Skare. 2013, p. 8). Besides that, the Treasury did not exist for the pleasure of the king, but rather as a fund to be utilised wisely to defend the realm, ensure peace at home, dispense justice, and provide support for the development of economic activity and increase the

wealth of the nation (Tisdell. 2003, p. 6). Thus, it is important that a king provides good governance to the state, as good governance and financial stability go hand-in-hand (Agarwala & Ray. 2017, p. 48 - 49).

Kautilya had a grand strategy for building an empire which was prosperous, secure, stable, and based on fairness. Accumulation of capital is crucial to achieve this, and Kautilya's genius lies in anticipating possible problems in eliminating the gap between his ideal economy and the actual economy prevailing during his time, as well as devising policies to address them. Thus, Kautilya developed a complete conceptual framework and suggested practical measures to achieve the objective of increasing prosperity. Each public enterprise was required to generate a maximum amount of profit without crossing ethical boundaries, thus accurate measurement of its economic performance and the prevention of opportunities for misappropriation of public funds by its officials was critical. Therefore, a system of recording data was necessary, and compliance with financial rules must be regulated instead of being left to the discretion of individual enterprises. Without uniform standards and accurate measurement of economic performance, resource could not be allocated efficiently (Sihag. 2004, pp. 139 - 140).

To mitigate such problems, Kautilya developed uniform bookkeeping rules for recording data systematically and advocated for periodic reporting and independent audits to reduce system failures. Kautilya considered innovation in accounting methods as a general-purpose technology which improved the efficiency of the economy. He considered accounting as an integral part of economics and as a scientific inquiry, and applied explanation and prediction to analyse the impact of economic policies on wealth creation. We may classify Kautilya's contributions to accounting into four categories, namely (i) developing accounting principles, (ii) specifying the scope and methodology of accounting, (iii) codifying financial regulations and creating an organisational structure to reduce conflicts of interest, and (iv) the role of ethics in the restraint of fraudulent accounting, maintenance of law and order, efficient allocation of resources, and pursuit of happiness (Sihag 2004, pp. 126 – 140).

An often-overlooked fact was that detailed instructions on check-and-balance accounting and auditing was already provided by Kautilya more than a millennium before Luca Pacioli (Bhattacharya. 2002, p. 4). The *Arthashastra* shows that the prerequisites for establishing the discipline of accounting already existed in India during the 4th century BCE (Sihag 2004, p. 131). For example, Kautilya has laid down some basic regulations for accounting such as the debit and receipt sides of an account {2.6.12 / 2.6.10 / 2.6.11}. Kautilya also suggested that good financial reports must be prepared for the arrangement of subject matter, connection or relevance, completeness, sweetness, exaltedness and lucidity (Shyam & Sunder. 2008, pp. 3 - 4). Another fascinating observation is that Kautilya might have conceived some of the accounting implications of price changes by distinguishing between different notions of income or gain caused by price increases, besides classifying expenses into various categories.

Kautilya has given emphasis on fraud detection and fraud prevention, and his reasons for it {2.8.4 / 8.4.49 / 2.5.4}. We can observe Kautilya's analytical prowess in identifying internal and external factors which affect financial health of the state. Among these, Kautilya has identified the failure of officials in collecting the revenue required among these factors, and has gone a step further in identifying the causes for this {2.7.10}. Kautilya has listed down ways how government servants may steal in transaction with the public {2.8.20,21}, and advised royal auditors to always be on the guard in identifying these fraudulent activities. Among these, some types which are relevant in the corporate setting today are falsification of date with a motive of personal profit, misrepresentations of income or expenses with a motive of personal profit, as well as discrepancies arising out of wilful fraud in personally supervised work, account heads, labour and overhead charges, work measurement, calculating totals, quantity, price, containers, weights and measures. If we systematically categorise the financial frauds happening in the modern corporate world, we may conclude that most of them can be placed in one of the classifications above in the *Arthashastra* (Bhattacharya. 2002, pp. 5 - 7).

Believing that excessive greed is the main contributor towards false accounting cases, Kautilya attempted to contain it through moral persuasion and legal means, as well as considering the conditions for ensuring honesty and systemic efficiency. The following three conditions have been proposed by Kautilya for this purpose: modifying and codifying the existing rules and regulations and getting citizens to be informed of the laws; designing an organisational structure that reduces scope for conflicts of interest; and

creating comprehensive schemes of rewards and punishments to increase compliance (Sihag 2004, pp. 127 – 128).

The *Arthashastra* prescribed a large body of officials for the safe custody of treasure and account keeping, which include job functions such as supervising, checking, and external auditing on a regular basis (Murthy & Rooney. 2016, p. 9). Kautilya established a complete system of governmental accounting comprising of bookkeeping rules, accounting conventions, financial reports, periodic accounting, and independent auditing (Sihag 2004, p. 147). The following characteristics have been identified about Kautilya's organisational structure with relation to finance: preparation of budget and activity planning; reporting the revenue and expenditures; responsibility for both the revenues, expenditures and profits; personal responsibility for exceeding budget limits; and proper delegation of authority. This shows that individual responsibility for state profit was given a high place (Sharma. 1994, pp. 176 - 178).

Kautilya's awareness of the importance of accountability and the possibility of conflicts of interest was shown when he strategically divided financial responsibility between the Treasurer {2.5.8,10,11,13,21,22} and the Chief Comptroller and Auditor {2.7.2,17,18,24,30-33} (Sihag 2004, p. 141). This conflict of interest between finance and auditing functions could be avoided since there is no overlap between the officers doing the two functions, and they report independently and separately to the king (Agarwala & Ray. 2017, p. 48).

Despite setting out a well-defined framework and uniform standards, Kautilya recognises that it is not sufficient to prevent wrongdoing. Thus, an elaborate check-and-balance system was installed to ensure that the accounts for every transaction are submitted in a timely manner {2.7.26-29,35}. The audit process is elaborated in detail, with the accountability and responsibility of all parties involved spelt out clearly {2.7.19-23,25,39-40}. In case the audit unearths any discrepancies, the officers concerned must pay an appropriate penalty. Not maintaining a systematic and clear accounting record was considered a punishable offence {2.9.10-18} (Bhattacharya. 2002, p. 7). These audit checks were done periodically and everyone involved would be interrogated separately, and severe punishments would be meted out if anyone was found guilty {2.8.22,23 / 2.8.24,25}.

Conclusion

Based on the discussion above, we can conclude that Kautilya's concept of financial management includes various financial functions such as wealth creation, accounting, and audit (as shown in Diagram 1 below).

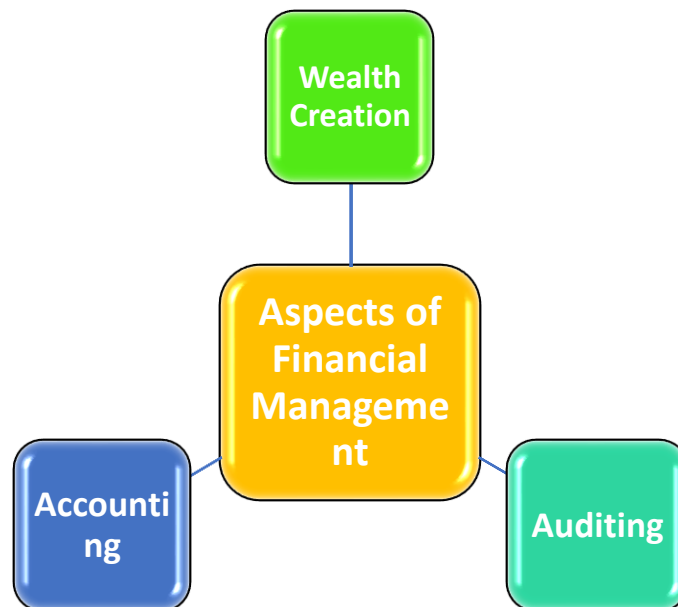

Diagram 1: Aspects of Strategic Financial Management in the *Arthashastra*

These functions are strategically structured to achieve the state's objectives of increasing its wealth, maximising profits and reducing losses, and investing funds in increasing the state's power against its enemies. This shows that Kautilya's concept of financial management includes various modern concepts of Strategic Financial Management (SFM) such as investment strategy management, financial provision, and profitability, despite being set in the context of an ancient monarchy. The author would like to encourage financial scholars to explore this topic further due to its exciting premise.

Bibliography

Agarwala, Prerna & Ray, Saptarshi. (2017). *Ancient Financial Diplomacy: A Road Ahead to Modern Corporate Strategies*. IOSR Journal of Business and Management. Vol. 9, pp. 47 – 54.

Bhattacharya, Sukanto. (2002). *From Kautilya to Benford – Trends in Forensic and Investigative Accounting*. Bond Business School Publications, Paper 60.

Delkhosh, Mohammad & Mousavi, Hamideh. (2016). *Strategic Financial Management Review on the Financial Success of an Organization*. Mediterranean Journal of Social Sciences. Vol. 7, No. 2, pp. 31 – 32.

Khominich, Irina P., Rybyantseva, Mariya S., Borodacheva, Lyubov V., Dik, Elena V. & Afanasev, Evgenii V. (2016). *Financial Management as a System of Relations of the Enterprise for Highly Efficient Management of its Finances*. International Journal of Economics and Financial Issues. Vol. 6, No. 58, pp. 96 – 101.

Mattessich, Richard. (1998). *Review and Extension of Bhattacharya's Modern Accounting Concepts in Kautilya's Arthashastra*. Accounting, Business and Financial History. Vol. 8, No. 2, pp. 191 – 209.

Murthy, Vijaya & Rooney, Jim. (2016). *The Role of Management Accounting in Ancient India: Evidence from the Arthashastra*. Journal of Business Ethics.

Priyadarshni Academy. (2017). *Kautilya's Arthashastra: The Way of Financial Management and Economic Governance*. Jaico Publishing House.

Rangarajan, L. N. (1992). *Kautilya: The Arthashastra*. Haryana, Penguin Books India.

AMALAN CODE SWITCHING DALAM KALANGAN SISWA PENDIDIK PENGAJIAN TAMIL DI SEBUAH IPGK

Maniyarasan Muniandy
Jabatan Kecemerlangan Akademik, IPGKTB,
maniyarasan.muniandy@gmail.com

Manuscript received 11 June 2022

Manuscript accepted 30 September 2022

Abstrak

Code-switching (Alih kod) merupakan suatu fenomena peralihan penggunaan bahasa asing dalam pertuturan bahasa ibunda seseorang. Walaupun amalan ini menjadi perkara biasa dalam masyarakat bilingual, tetapi dianggap masalah bahasa sekiranya terjadi dalam kalangan siswa pendidik Pengajian Tamil (PT) yang bakal ditempatkan sebagai guru bahasa Tamil di Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) atau di Sekolah Kebangsaan (SK). Kajian ini bertujuan mengetahui amalan alih-kod yang diamalkan dalam pertuturan siswa pendidik PT ketika mereka mengendalikan kelas bahasa Tamil secara segerak menerusi Google Meet semasa menjalani Program Amalan Profesional (Praktikum) fasa dua. Kajian ini penting kerana masyarakat India di Malaysia menganggap guru-guru bahasa Tamil sebagai agen pemelihara bahasa Tamil dan sebagai pembimbing mereka kita perlu bertanggungjawab untuk membetulkan pertuturan mereka. Siswa pendidik perlu diberi kesedaran agar mereka mengamalkan pertuturan bahasa Tamil yang standard dan betul ketika berinteraksi dengan murid-murid terutamanya semasa mengendalikan proses PdPc. Kajian jenis tinjauan ini dilakukan secara kualitatif dalam kalangan 17 orang siswa pendidik Pengajian Tamil dari semester akhir. Data kajian ini diperolehi menerusi teknik pemerhatian dan temubual. Analisis data dilakukan mengikut teori alih-kod Poplack's(1980). Dapatan kajian menunjukkan bahawa 17 responden yang dikaji didapati menggunakan sebanyak 288 'tag switching' bahasa Inggeris dan sebanyak 34 'tag switching' bahasa Melayu dalam pertuturan mereka. Hasil kajian ini akan menjadi pedoman kepada siswa pendidik bahasa Tamil agar mereka celik ketika berinteraksi di bilik darjah. Disamping itu, mereka perlu mempunyai daya ketahanan dan kecekalan dalam menangani cabaran pendidikan bahasa Tamil pada masa hadapan dan perlu berusaha untuk memartabatkan bahasa Tamil sebagai bahasa yang mampu berfungsi tanpa sebarang elemen pinjaman bahasa asing.

Kata kunci

Alih-Kod , Sociolinguistik, Peralihan Bahasa, Amalan Profesional, Tag Switching

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கோட்-ஸ்விட்சிங் என்பது ஒருவரின் சொந்த மொழியில் வெளிநாட்டு மொழியைப் பயன்படுத்துவதை மாற்றும் ஒரு நிகழ்வு ஆகும். இந்த நடைமுறை இருமொழி சமூகத்தில் பொதுவானது என்றாலும், தேசிய தமிழ் வகைப் பள்ளிகளில் (SJKT) அல்லது தேசியப் பள்ளிகளில் (SK) தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படும் தமிழ் கற்கைகள் (PT) மாணவர்களிடையே இது ஏற்பட்டால் அது மொழிப் பிரச்சனையாகக் கருதப்படுகிறது. தொழில் பயிற்சித் திட்டத்தின் (நடைமுறை) இரண்டாம் கட்டத்தின் போது, கூகுள் மீட் மூலம் தமிழ் மொழி வகுப்பை ஒத்திசைவாக நடத்தும் போது, PT கற்பிக்கும் மாணவர்களின் பேச்சில் எந்தக் குறியீடு மாற்றும் நடைமுறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன என்பதைக் கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். மலேசியாவில் உள்ள இந்திய சமூகம் தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களைத் தமிழ் மொழியைப் பாதுகாக்கும் முகவர்களாகக் கருதுவதால், அவர்களின் பேச்சைத் திருத்துவதற்கு நாம் பொறுப்பேற்க வேண்டும், அவர்களின் வழிகாட்டிகளாக இந்த ஆய்வு முக்கியமானது. மாணவர்களுடன் பழகும் போது, குறிப்பாக PdPc செயல்முறையைக் கையாளும் போது, அவர்கள் தரமான மற்றும் சரியான தமிழ் மொழியைப் பயிற்சி செய்யும் வகையில், மாணவர் கல்வியாளர்கள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தக் கணக்கெடுப்பு வகை ஆய்வு இறுதி செமஸ்டர் முதல் தமிழ் பாடம் கற்பிக்கும் 17 மாணவர்களிடையே தரமான முறையில் நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் தரவு கண்காணிப்பு மற்றும் நேர்காணல் நுட்பங்கள் மூலம் பெறப்பட்டது. பாப்லாக்கின் (1980) கோட்-ஸ்விட்சிங் கோட்பாட்டின்படி தரவுப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட 17 பதிலளித்தவர்கள் மொத்தம் 288 ஆங்கில 'கோட் ஸ்விட்சிங்' மற்றும் மொத்தம் 34 மலாய் 'கோட் ஸ்விட்சிங்' ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியது கண்டறியப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் தமிழ் மொழிக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக

இருக்கும். மேலும், எதிர்காலத்தில் தமிழ் மொழிக் கல்வியின் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்திருக்கும்.

திறவுச் சொற்கள்

குறியீடு-மாற்றம், சமூக மொழியியல், மொழி மாறுதல், தொழில்முறை பயிற்சி, குறிச்சொல் மாறுதல்

Pengenalan

Catatan bertulis yang pertama dalam bahasa Tamil dijangka bermula antara tahun 300 SM. Catatan bertulis ini tidak bermaksud bahawa bahasa Tamil itu sendiri telah dituturkan pada tahun 300 SM, malah mungkin lebih tua. Ini adalah kerana bahasa yang dituturkan secara lisan akan muncul sebelum penulisan dan pembentukan tatabahasa. Maka, bahasa Tamil mungkin lebih tua dari tahun 300 SM. Bahasa ini merupakan induk kepada bahasa-bahasa Dravidia di Selatan India seperti Telugu, Kannada, Tulu dan Malayalam. Baru-baru ini bahasa Tamil telah dinobatkan sebagai bahasa tertua atau bahasa klasik selain bahasa Greek, Arab dan Cina. Bahasa Tamil banyak dituturkan di Selatan India, di kawasan timur laut Sri Langka, Malaysia, Singapura serta di beberapa negara Asia dan Eropah. Bahasa Tamil tergolong dalam Bahasa jenis 'diglosia'. Menurut Ferguson (1959), diglosia adalah fenomena sosiolinguistik yang mempunyai dua variasi iaitu variasi tinggi dan variasi rendah. Antara bahasa yang tergolong dalam ragam diglosia ialah Arab, Greek Moden, Swiss German dan bahasa Tamil. Menurut Balasubramanian (2016), bahasa Tamil memiliki dua ragam pertuturan iaitu ragam pertuturan standard dan ragam pertuturan tidak standard. Ragam pertuturan standard banyak digunakan dalam situasi formal seperti di sekolah dan majlis-majlis akademik. Ragam pertuturan bukan standard digunakan oleh rakyat jelata biasanya menerima elemen-elemen linguistik asing dan ianya lebih dikenali sebagai bahasa pasar. Jenis pertuturan ini luas digunakan dalam situasi tidak formal seperti drama, filem dan komunikasi harian. Siswa pendidik harus mempunyai kesadaran dalam penggunaan kedua-dua ragam Bahasa pertuturan ini.

Amalan *loan words* dan *code-switching* nampaknya sama, tetapi kedua-duanya berbeza. *Loan Words* digunakan oleh golongan yang kurang fasih dalam kedua-dua bahasa. Manakala *code-switching* akan digunakan oleh golongan yang kurang fasih dalam bahasa yang kedua (bukan bahasa ibunda). Menurut Bloomfield, L. (1933) pinjaman Bahasa boleh dibahagikan kepada pinjaman budaya, pinjaman intimate, dan pinjaman dialek. Pinjaman intimate berlaku apabila kedua-dua Bahasa itu berada dibawah satu situasi social yang sama. Manakala pinjaman dialek berlaku kerana pengambilan ciri-ciri linguistik dalam kawasan pertuturan yang sama. Manakala Haugen, E. (1950) menerusi "*The Analysis of Linguistic Borrowing*", pula menerangkan bahawa pinjaman ini boleh dianalisis mengikut dua sifat iaitu, pengimportan (*importation*) dan penggantian (*substitution*). Pengimportan bermakna kata pinjaman diimport mengikut morfemik sepenuhnya. Beliau menjelaskan bahawa kata pinjaman dikelaskan menurut tahap penggantian fonemik mengikut pengimportan sebahagian, pengimportan sepenuh dan tiada langsung pengimportan. Dalam menghuraikan perkara yang sama, Hartman & Stork (1972) berpendapat bahawa pinjaman bahasa asing berlaku kerana faktor geografi dan faktor politik. Menurutnya,

"the influence of different languages upon each other due to frequent meeting between their speakers. Linguistic contact is characterized by bilingualism, borrowing and linguistic change, caused by direct learning, translation and deliberate language teaching. Sometimes mixing of different language forms may create creole or pidgin languages" (m.s.52).

Menerusi huraian ini kita dapat diketui bahawa amalan peminjaman istilah bahasa asing berlaku kerana pertembungan aneka penutur bahasa yang saling mempengaruhi satu penutur bahasa dengan penutur bahasa yang lain. Weinreich, U. (1953) menjelaskan bahawa peminjaman dalam bahasa diklasifikasikan kepada '*loan translation*' (pinjaman terjemahan) dan '*loan renditions*' (pinjaman dengan perluasan makna). Thilagawathy (1986) memfokuskan masyarakat ladang getah yang mengamalkan peminjaman kata-kata bahasa Melayu dalam pertuturan bahasa ibunda mereka. Menurut Balasubramaniam (1987), penyelidikan

bahasa Melayu dalam pertuturan Tamil di Malaysia sudah lama berlaku, tetapi ianya tidak dibawa ke peringkat formal seperti dalam siaran berita, penulisan ilmiah, syarahan dan proses pengajaran dan pembelajaran di bilik darjah. Maniyarasan (2007), mengklasifikasikan pertuturan bahasa Tamil di Malaysia kepada dua iaitu pertuturan Tamil standard dan pertuturan Tamil bukan standard. Pertuturan bukan standard menerima elemen peminjaman bahasa asing terutamanya bahasa Melayu dan Inggeris. Kata yang dipinjamkan ke bahasa Tamil telah mengalami perubahan dari aspek semantik.

Berkaitan dengan *code-switching*, Hammers (2000) mentafsirkan bahawa itu merupakan suatu strategi komunikasi dengan mencampurkan elemen bahasa asing. Manakala, Chaer dan Agustina (2010) pula mentafsirkan bahawa sikap penutur, topik perbualan, latar belakang pendengar, situasi perbualan dan topik perbualan menjadi antara faktor-faktor penentu alih kod. Myers-Scotton (2005) mengklasifikasikan alih kod ini kepada *inter-sententials* dan *intra-sentential switching*. Menurutnya *inter-sententials* ialah *one clause or sentence will be spoken completely from the native language while the next clause will be spoken in a different language from the first language in single speech event* manakala *intra-sentential switching* ialah *two or more languages in a clause or sentence in single speech event. The intra-sentential switching happens in the form of words*. Poplack (1980) yang terkenal dalam bidang kajian ini mengklasifikasikan alih-kod kepada *tag switching*, *intersentential* dan *intrasentential*. Menurutnya, amalan pertuturan ini adalah perkara biasa dalam bidang sosiolinguistik. Beliau menjelaskan bahawa amalan bahasa ini akan berlaku dalam kalangan masyarakat bilingual seperti di Malaysia. Walaupun ini adalah perkara biasa, tetapi amalan ini merupakan masalah utama dalam penggunaan bahasa. Masalah ini perlu diatasi segera terutamanya dalam kalangan siswa pendidik Pengajian Tamil yang akan ditempatkan di Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan Tamil (SJKT) dan Sekolah Kebangsaan (SK) kelak.

Latar Belakang Kajian

Guru yang mempunyai pengetahuan yang mantap dalam bidang pedagogi dan Bahasa sentiasa akan disanjung tinggi oleh pihak pentadbir sekolah dan ibubapa. Kelemahan guru dalam penguasaan bahasa akan membawa kesan dalam proses pengajaran dan pembelajaran murid. Kajian ini telah meneliti keadaan sebenar yang berlaku semasa pengajaran dan pemudahcaraan (PdPc) di sebuah institusi pendidikan guru. Kajian ini dapat memberi gambaran kepada pihak Kementerian Pelajaran, Jabatan Pelajaran, Pejabat Pendidikan Daerah dan Institut Pendidikan Guru tentang ragam pertuturan bahasa Tamil yang diamalkan oleh siswa pendidik Pengajian Tamil semasa PdPc. Dapatan kajian ini diharap memberi kesedaran kepada golongan pengajar bahasa Tamil yang mengamalkan alih kod atau peminjaman istilah bahasa asing dalam pertuturan mereka. Selain itu, kajian ini turut akan menjadi dorongan kepada Institut Pendidikan Guru Malaysia (IPGM) dan para pensyarah bahasa Tamil bagi memupuk siswa pendidik Pengajian Tamil agar mereka mengamalkan pertuturan bahasa Tamil standard ketika mengamalkan PdPc dalam bilik darjah.

Objektif Kajian

1. Menghuraikan sebab-sebab dan bagaimanakah berlakunya alih-kod dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.
2. Menyeneraikan alih-kod yang diamalkan dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.

Soalan Kajian

1. Apakah sebab-sebab dan bagaimanakah berlakunya alih-kod dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.
2. Apakah senarai alih-kod yang terdapat dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.

Metodologi Kajian

Kajian ini berbentuk kualitatif dengan menggunakan pendekatan huraian deskriptif. Kaedah pemerhatian dan kaedah temu bual digunakan untuk memperoleh maklumat berkaitan alih kod. Menurut Chua Yan Piaw (2006), kaedah temu bual boleh dikategorikan kepada tiga jenis, iaitu temu bual berstruktur, temubual semi-struktur dan temu bual tidak berstruktur. Dalam kajian ini kaedah temubual separuh berstruktur digunakan untuk mengumpul maklumat berkaitan alih kod dari siswa pendidik. Kaedah ini telah membantu untuk memperoleh data menerusi fakta, kepercayaan, perasaan dan kehendak. Selain itu, kaedah pemerhatian turut digunakan untuk memerhati amalan pertuturan siswa pendidik semasa PdPc bahasa Tamil yang dikendalikan menerusi Google Meet.

Siswa pendidik didapati berada dalam keadaan bebas dan spontan menggunakan alih kod ketika berinteraksi sesama murid mereka. Ini memudahkan urusan mencatat dalam senarai semak berkaitan alih kod yang mereka gunakan dalam pertuturan mereka. Responden kajian ini terdiri daripada 17 orang siswa pendidik Pengajian Tamil dari Program Ijazah Sarjana Muda Perguruan (PISMP) ambilan Jun 2018 di salah sebuah institut pendidikan guru di Malaysia. Kumpulan siswa pendidik ini telah mengikuti Program Amalan Profesional (Praktikum) selama 12 minggu di sekolah-sekolah sekitar Pulau Pinang dan Kedah. Pada dasarnya, kesemua responden memiliki keputusan A dalam bahasa Tamil dan Kesusasteraan Tamil di peringkat SPM. Kesemua mereka mempunyai kelulusan cemerlang dalam kursus Keterampilan bahasa Tamil di peringkat Program Persediaan Ijazah Sarjana Muda Perguruan (PPISMP). Kajian ini menggunakan teori alih-kod yang diperkenalkan oleh Poplack (1980). Data kajian untuk persoalan pertama diperoleh menerusi kaedah temu bual dengan siswa pendidik. Responden merupakan guru pelatih yang menjalani praktikum selama 12 minggu. Mereka mengadakan kelas bahasa Tamil sekurang-kurangnya tiga kali dalam seminggu. Maka, sebanyak 612 video PdPc telah ditonton untuk mengumpul data pemerhatian. Data dikumpul dengan menggunakan senarai semak data pemerhatian.

Analisis Kajian

Penggunaan bahasa asing seperti bahasa Inggeris di celah-celah pertuturan bahasa ibunda seperti *you know*, *I mean*, *by the way*, *hi*, dan *okay* merupakan *tag switching*, manakala *intersentensial switching* ialah penggunaan satu ayat yang penuh dalam bahasa ibunda dan ayat seterusnya adalah bahasa asing. Penggunaan dua atau lebih dari dua bahasa dalam satu pertuturan diklasifikasikan sebagai *intrasentensial switching* (Poplack, 1980). Alih kod siswa pendidik yang dikumpul dari hasil pemerhatian video-video Google Meet yang dirakam dan disimpan dalam Google Class room. Data-data pemerhatian tersebut kemudiannya diklasifikasikan kepada *tag switching*, *intersentensial* dan *intrasentensial*. Analisis dilakukan berdasarkan dua persoalan kajian iaitu sebab-sebab berlakunya alih kod dalam kangan siswa pendidik dan bagaimanakah alih-kod diamalkan dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.

a) Sebab-sebab berlakunya alih kod dalam kangan siswa pendidik

i) Untuk tujuan menitikberatkan sesuatu perkara

Dapatan temubual menunjukkan bahawa seramai sembilan orang daripada 17 orang atau 52.9% siswa pendidik menggunakan alih kod tersebut untuk menitikberatkan sesuatu perkara yang ingin ditekankan dalam kelas ketika mengendalikan PdPc mereka. Menurutnya, di antara mereka menggunakan alih kod '*Teks Book edungge*' (ambil buku teks), '*Sound khetkutaa*' (dengartak suara saya), '*Camera terangge*' (sila buka kamera), '*raise hand pannungge*' (sila angkat tangan), '*Share seiiyiren*' (saya akan kongsi), '*ithe..group work*' (ini adalah tugas kumpulan) '*Try pannungge*' (cuba guna), '*homework irukku*' (ada kerja rumah) dan sebagainya untuk menitikberatkan arahan mereka semasa mengendalikan PdPc.

ii) Sudah biasa dengan penggunaan amalan alih-kod

Seramai dua orang dari 17 orang siswa pendidik iaitu 11.8% memberi respon bahawa mereka sudah biasa dengan alih kod sejak kecil lagi. Menurutnya mereka terdapat beberapa istilah bahasa Inggeris (BI) dan

bahasa Melayu (BM) menjadi darah daging sehingga tidak dapat membezakan keaslian istilah tersebut. Antara istilah BI dan BM yang digunakan dalam PdPc ialah seperti *bus, purse, tie, pen, pencil, map, bag, bicycle, jail* dan sebagainya. Walau bagaimanapun ini adalah angka yang kecil sahaja. Pada peringkat ini siswa pendidik yang mempunyai kelayakan akademik (A+ atau A dalam bahasa Tamil di peringkat SPM) yang baik pasti dapat mengenali istilah dari bahasa asing.

iii) Untuk menerangkan dan memberi penjelasan lanjut berkaitan topik yang diajar

Seramai 10 orang daripada 17 orang siswa pendidik (58.8%) menyatakan bahawa amalan alih kod digunakan ketika memberi penerangan berkaitan topik yang diajar. Mereka menggunakan alih kod tersebut tanpa disedari oleh mereka seperti *background, line break, mute, blur, sharescreen, moral value, jot down, mind map, colour, voice record, moral value, chat box, zoom, options, bubble, button, points, whiteboard, device, problem, join, add on, members, load, score board* dan sebagainya.

iv) Untuk memahamkan murid (this is code mixing not code swithching)

Seramai 5 orang daripada 17 orang siswa pendidik (29.4 %) menyatakan bahawa amalan alih kod digunakan hanya untuk memahamkan murid sahaja. Mereka sengaja menggunakan kata-kata pinjaman tersebut agar murid mengikut arahan dengan mudah sekali. Antara alih kod yang digunakan adalah seperti '*line break aawutu*' (layaran terputus) '*mic mute seiiyunngge*' (sila tutup pembesar suara), '*blur aa irukku*' (kelihatan kabur), '*sharescreen seiiyunnga*' (sila kongsi layar), '*left agaatinngge*' (jangan tinggal lagi), '*delete seiiyaa kuudaatu*' (jangan padam), '*okay nallaa irukku*' (baik, bagus), '*fast aa elutungge*' (tuliskan dengan cepet), '*correct aa solunngge*' (sila jawab dengan betul), '*try pannunngge*' (sila cuba), '*points irukku*' (ada markah), '*upload pannunngge*' (sila muat naik), '*recording seiiyiren*' (saya membuat rakaman), '*start seiiya poren*' (saya hendak mula), '*problem irukku*' (ada masalah) dan '*join pannunngge*' (sila sertai). Dalam situasi ini, siswa pendidik menyelitkan alih kod dalam bentuk rangkai kata.

v) Sebagai langkah memetik pandangan orang lain

Seramai 14 orang daripada 17 orang siswa pendidik (82.4 %) iaitu majoriti siswa pendidik bersetuju bahawa amalan alih kod digunakan sebagai kata hubung atau langkah memetik pandangan orang lain. Antara alih kod yang digunakan oleh kesemua mereka ialah *so, next, okay* dan sebagainya. Ini adalah amalan biasa yang banyak dilakukan oleh penutur sesejenis bahasa. Walaupun amalan ini biasa dilakukan oleh semua orang, namun tidak harus berlaku dalam bilik darjah terutamanya semasa PdPc.

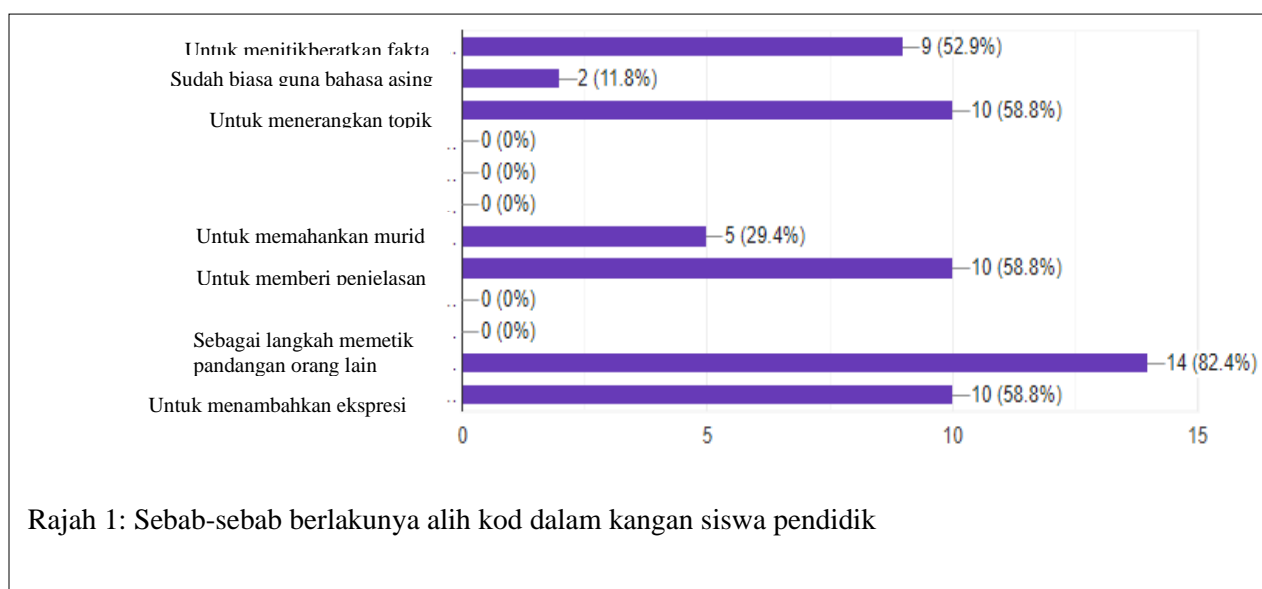
vi) Untuk menambah ekspresi

Seramai 10 orang daripada 17 orang siswa pendidik (58.8 %) menyatakan bahawa amalan alih kod digunakan untuk menambah ekspresi guru. Ini akan menjadikan murid tertarik dengan hujahan guru di dalam bilik darjah. Antara alih kod yang digunakan oleh mereka ialah *listen, maybe, thank you, bye, different, don't, yes, try* dan sebagainya.

b) Senaraia lih-kod yang diamalkan dalam pertuturan siswa pendidik Pengajian Tamil.

Selepas menonton sebanyak 612 video, maka didapati bahawa semua responden yang dikaji mengamalkan *tag switching* dalam pertuturan mereka. Tiada seorangpun mengamalkan alih kod *intersentensial* dan alih kod *intrasentensial*. Antara alih kod yang banyak digunakan oleh **R1** adalah *Google Meet, Sound, Teks Book, Slide, Quizizz, Camera, Audio, Video, Teacher, Raise hand, Group, Okey, Class, Mic, Share, Time, Gift, Internet, dan Group work*. **R2** menggunakan *Background, Line break, Mute, Blur, Sharescreen, Left, Delete dan Link*. **R3** menggunakan *Okay, Good, Mind map, Thank you, Breakfast, Bye, So, Virus dan Maybe*. **R4** pula menggunakan *Fast, Different, Colour dan Jail*. **R5**

menggunakan *Microphone, Listen, Then, Talk, Pass, Correct, Don't, False* dan *It's easy*. **R6** menggunakan *Voice record, Tuition, Photo* dan *Google form*. **R7** pula menggunakan *Day, Date, Page* dan *Attendance*. **R8** menggunakan *Moral value, Mask, Puppets* dan *environment*. **R9** menggunakan *Ocean, Camping, Games, Classroom* dan *Online*. **R10** pula menggunakan *Chat box, Zoom, Chance, Idea, Album, Photo frame* dan *Ball*. **R11** menggunakan *Yes, Before, Now* dan *Or*. **R12** menggunakan *No class held on 1st week, Help, Similarities, Experience, Tourists spot, Mask, Jot down* dan *Arrange*. **R13** pula menggunakan *Normal, Voice Recording, Cartoon, Try, Options, Bubble, Button, Points, Turn In, Upload, Recording, Start, Echo, Device, Problem, Join, Add On, Members, Load, Score Board* dan *Screenshot*. **R14** menggunakan *Correct, Tent, Spinning wheel, Play, Page* dan *Bicycle*. **R15** pula menggunakan *Story, Points, News, Proverb, Discuss, Situation, Picture, Bookmark* dan *Keys*. **R16** menggunakan *So, Next* dan *Type*. Akhirnya **R17** menggunakan *Picnic, Whiteboard, Family, Homework, Paper, Apps, Finish, Smart phone* dan *Questions*. Rajah 1 yang terdapat di bawah menerangkan faktor-faktor yang menyebabkan amalan alih kod dalam kalangan siswa pendidik Pengajian Tamil.

Hasil Kajian

Kajian menunjukkan bahawa siswa pendidik hanya menggunakan 'tag switching' sahaja. Terdapat sebanyak 288 istilah bahasa Inggeris digunakan sebagai alih-kod dalam kalangan 17 responden. Diantaranya ialah *Google Meet, Sound, Teks Book, Slide, Quizizz, Camera, Audio, Video, Teacher, Raise hand, Group, Okey, Class, Mic, Share, Time, Gift, Internet, Group work, Background, Line break, Mute, Blur, Sharescreen, Left, Delete* dan *Link, Okay, Good, Mind map, Thank you, Breakfast, Bye, So, Virus* dan *Maybe, Fast, Different, Colour, Jail, Microphone, Listen, Then, Talk, Pass, Correct, Don't, False, It's easy, Voice record, Tuition, Photo, Google form, Day, Date, Page, Attendance, Moral value, Mask, Puppets* dan *environment, Ocean, Camping, Games, Classroom, Online, Chat box, Zoom, Chance, Idea, Album, Photo frame, Ball, Yes, Before, Now, Or, No class, Help, Similarities, Experience, Tourists spot, Mask, Jot down, Arrange, Normal, Voice Recording, Cartoon, Try, Options, Bubble, Button, Points, Turn In, Upload, Recording, Start, Echo, Device, Problem, Join, Add On, Members, Load, Score Board, Screenshot, Correct, Tent, Spinning wheel, Play, Page, Bicycle., Story, Points, News, Proverb, Discuss, Situation, Picture, Bookmark, Keys, So, Next, Type, Picnic, Whiteboard, Family, Homework, Paper, Apps, Finish, Smart phone* dan *Questions*. Dalam 288 kata kerja tersebut, sebanyak 34 kata kerja bahasa Inggeris digunakan oleh hampir kesemua responden. Dapatan kajian ini akan menjadi pedoman kepada guru-guru pelatih bahasa Tamil agar mereka celik ketika berinteraksi di bilik darjah. Selain itu, sikap siswa pendidik, latar

belakang sosiobudaya siswa pendidik, situasi perbualan, keakraban siswa pendidik dengan murid, keterampilan bahasa siswa pendidik, bidang perbualan dan topik perbualan menjadi antara faktor-faktor yang menjadi pendorong kepada berlakunya alih kod.

Implikasi dan Kesimpulan Kajian

Secara keseluruhannya, dapatan kajian menunjukkan bahawa kumpulan siswa pendidik yang dikaji menggunakan alih kod semasa berinteraksi dengan murid-murid. Kajian ini juga membuktikan bahawa siswa pendidik hanya menggunakan alih kod jenis *'tag switching'* sahaja. Mereka didapati hanya menyelitkan bahasa Inggeris atau bahasa Malaysia dalam pertuturan Tamil mereka. Hasil temubual menunjukkan bahawa mereka menggunakan alih kod ini untuk tujuan memberi penekanan dan penjelasan kepada murid sahaja. Dapatan kajian ini turut menjadi titik mula untuk melakukan kajian lebih lanjut berkaitan pertuturan standard dan bukan standard di Malaysia. Selain itu, dapatan kajian juga dapat mengembang ilmu pengetahuan siswa pendidik disamping memberi kesedaran untuk mencintai bahasa ibunda. Selain itu, dapatan kajian juga menyokong kajian Thilakavathy (1986) Balasubramaniam (1987) dan Maniyarasan (2007).

Walau bagaimanapun, oleh kerana kajian ini dihadkan kepada 17 orang siswa pendidik, maka tidak dapat membuat generalisasi keseluruhan siswa pendidik di Malaysia. Selain itu, kajian ini juga mempunyai kebatasan dengan kejujuran dan keikhlasan siswa pendidik ketika menjawab soalan temubual yang mana di luar kawalan penyelidik. Penyelidikan lanjutan mengenai kajian ini boleh menggunakan soal selidik yang berbentuk soalan terbuka dan temu bual untuk mendapat gambaran yang lebih mendalam mengenai fenomena bahasa ini

Kesimpulan

Sebagai kesimpulannya, alih kod digunakan sebagai jalan singkat untuk menerangkan sesuatu perkara agar murid yang diajar mendapat kefahaman dengan mudah sekali. Namun begitu, amalan peminjaman bahasa ini tidak harus wujud dalam profesionalisme keguruan bahasa Tamil. Guru Bahasa Tamil adalah agen pemelihara bahasa Tamil di negara ini. Para guru bahasa Tamil perlu mengamalkan pertuturan bahasa Tamil yang betul ketika berinteraksi dengan orang lain terutamanya semasa mengendalikan proses pengajaran dan pembelajaran di bilik darjah. Jika masalah peminjaman bahasa ataupun alih kod ini tidak diatasi di peringkat institut pendidikan guru, maka perkara ini akan menjadi masalah besar di masa hadapan. Pada akhirnya imej dan reputasi guru bahasa Tamil akan tercemar di peringkat umum.

RUJUKAN

- Balasubramaniam (1987) *Malay Elements In Spoken Discourse among the Tamil Plantation Workers*. Thesis Ph.D, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Bloomfield, L. (1933). *Language*. Rinehart & Winston.
- Chaer & Agustina. (2010). *Sosiolinguistik: Perkenalan Awal*. Rineka Cipta.
- Ferguson, C. A. (1959). *Diglossia*. Word.
- Hammer, C. S., Detwiler, J. S., Detwiler, J., Blood, G. W., & Qualls, C. D. (2004). Speech–language pathologists’ training and confidence in serving Spanish–English Bilingual children. *Journal of communication disorders*, 37(2), 91-108.
- Hammer, C. S., Miccio, A. W., & Rodriguez, B. L. (2004). Bilingual Language Acquisition and the Child Socialization Process.
- Hartman, S. D. (1978). *An Investigation of The Precision of Metaphorical Language Interpretation of Students In Grades Six and Nine*. The Florida State University.
- Haugen, E. (1950). *The analysis of linguistic borrowing*. *Jurnal of Language*, 26(2), 210-231.

Maniyarasan (2007). *Kata Pinjaman bahasa Melayu Dalam Pertuturan Tamil Di Malaysia*. Disertasi Master, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

Myers-Scotton, C. (2005). *Supporting a differential access hypothesis*. Handbook Of Bilingualism, Psycholinguistic Approaches.

Piaw, C. Y. (2013). *Mastering research statistics*. McGraw Hill Education.

Poplack, S. (1988). *Contrasting patterns of code-switching in two communities*. *Codeswitching: Anthropological and sociolinguistic perspectives*, 48, 215-244.

Thilagawathy (1986).v *'Malay Loan Words Among Tamil Speakers in Malaysia*. Thesis Ph.D, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

Weinreich, U. (2011). *Languages in contact: French, German and Romansh in twentieth-century Switzerland*. John Benjamins Publishing.

Zakaria, K., Soaib Asimirin, Jamian, A. R. & Othman. Y. (2001). Persepsi Pelatih Terhadap Latihan Mengajar. *Suara Pendidik*. (23), 20-30.
R1 Yu 2292021

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTI2MjQyMzQ1NzY2&t=f>
R2 Pu 492021

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTQ3NTcwNDc1MjM2&t=f>
R3 Tha 1892021

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTI2MzM0NTcyMzcy&t=f>
R4 Vin 2392021

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTI2MzIxMjMzNzE5&t=f>
R5 Kau 1192021

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTI2MzEzNTcxMzg4&t=f>
R6 Shiv

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTI2MzA3NTQxMzIz&t=f>
R7 Thar

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTQ3NTkwNjIwNDk0&t=f>
R8 Yann

<https://classroom.google.com/u/0/g/tg/MzA3ODkyNjE0NzI5/MzIwMTk0MDY0NTE0#u=MTQ3NTc2ODMzNDA1&t=f>

JABATAN PENGAJIAN INDIA

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejarahan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah-ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகக் கலை-சமூக அறிவியல் புலத்தின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்வியல் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இளங்களைப் பட்டத்திற்கான மூன்றரை ஆண்டுகாலப் படிப்பில் இத்துறை இரு பிரிவுகளிலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ் மொழி, இலக்கியம் ஆகிய பாடங்கள் முதற்பிரிவில் உள்ளன. மலேசிய இந்திய சமூகம் உள்ளிட்ட இந்திய சமூகத்தின் பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால வரலாற்று, சமூகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தொடர்பான பாடங்கள் மலேசிய மொழியான மலாய்மொழியில் வாயிலாகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் இரண்டாம் பிரிவில் உள்ளன. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு அளிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களும் விருப்பப் பாடங்களாக ஏற்றுப் பயில்கின்றனர். பொருளாய்வின் மூலமாக முதுகலை, முனைவர் (கலாநிதி) ஆகிய உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதற்குக் கல்வித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The B Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.

Jabatan Pengajian India telah ditubuhkan sebagai sebuah Jabatan di dalam Fakulti Sastera dan Sains Sosial di Universiti Malaya pada tahun 1956. Kini Jabatan ini menawarkan kursus dalam dua aliran, iaitu, Aliran A yang terdiri dari kursus-kursus yang berkaitan dengan Bahasa dan Kesusasteraan Tamil dan Aliran B, yang terdiri dari kursus-kursus mengenai aspek-aspek persejarahan dan sosio-budaya masyarakat India dan masyarakat orang-orang keturunan India di Malaysia pada zaman purba, pertengahan dan moden. Kursus-kursus Aliran A diajar dalam Bahasa Tamil, manakala kursus-kursus Aliran B diajar dalam Bahasa Malaysia bagi tempoh selama 7 semester untuk Sarjana Muda Sastera (B.A.). Kursus-kursus ijazah dasar yang ditawarkan oleh Jabatan ini juga diambil pelajar-pelajar sebagai subjek elektif yang mengambil mata pelajaran lain. Jabatan ini juga menyediakan rancangan pembelajaran untuk ijazah Sarjana Sastera (M.A) dan Kedoktoran (Ph.D) melalui penyelidikan.

மலாயப் பல்கலைக்கழகக் கலைத்துறையில் இந்தியப் படிப்பின் ஒரு துறையாக இந்திய ஆய்விதழ் துறை 1956-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இனங்களைப் பட்டத்திற்கான நூற்றாறு ஆண்டுகளில் படிப்பில் இத்துறை ஒரு பிழைக்கலான பாடங்களை வழங்கி வருகின்றது. தயில் மொழி இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களை முதற்பிழை உணர்வு. மலேசிய இந்திய அழகம் உணர்விட்ட இந்திய அழகத்தின் பழக்கம் இடைக்கால தற்கால வரலாற்று அழகம் பண்பாட்டுக் கருவிகளை தொடர்பான பாடங்களை மலேசிய மொழியின் மலாய் மொழியில் வாயிலாகப் பயிற்றுவிக்கப்படும் இயலாய் பிழை உணர்வு. இத்துறை பட்டப்படிப்பிற்கு ஆலிக்கும் பாடங்களை ஏனைய துறைகளில் பயிற்றும் யானவர்களும் விற்றப்பட பாடங்களைக் கற்றுப் பயில்கின்றன. பெருநடைவின் அலமயக் முதல்கலை அணவன் கலைத்தி ஆகிய உட்பட்டங்களைப் பெருவதற்குக் கலவித்திட்டங்களையும் இத்துறை வழங்குகின்றது.

The Department of Indian Studies was established as a department of the Faculty of Arts and Social Sciences of University of Malaya in 1956. The department is offering two streams of courses, namely Stream A and Stream B, courses on Language and Literature and Socio-Culture, respectively. The former is related to courses in language and literature. It is thought in the medium of Tamil language. The latter is related to courses in Socio-cultural aspects of Indians in Malaysia and general. It is thought in the medium of Malay language. The A Stream courses expose students to various aspects of language and literature of Tamil and its development covering various periods; the ancient, medieval, and modern through these courses. The A Stream courses expose students to various aspects of historical and socio-cultural of the Indians in Malaysia and its developments of the Indians throughout various eras; ancient, medieval and modern. The department also offers undergraduate and postgraduate programmes. The undergraduate degree, B.A., could be obtained within three to four years. The postgraduate degrees, M.A and Ph.D by research, usually take two to three years, minimum.